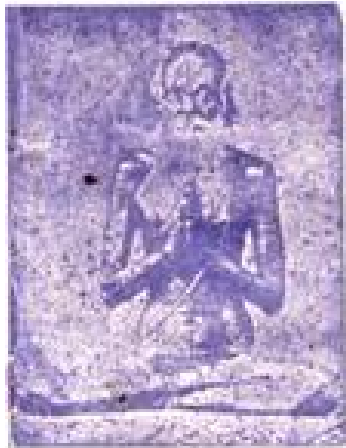

SREEMATHANDHRA VALMIKI

RAMAYANAMU

**ANDHRA VALMIKI
VASUDASA SWAMY**

A LITERAL METRICAL TRANSLATION OF
VALMIKI'S SANSKRIT RAMAYANAM

by

VAVILICOLANU SUBBA ROW.

alias **VASUDASA SWAMY**

late Telugu Pandit, Presidency College, Madras.

AND THE AUTHOR OF

Sree Kumarabhyudayam. Sree Kausalya Parinayam
Bhagavad Gita (Dwipada). Sree Krishna Leelamritamu,
Krishnavatara Thathwamu, Subhadra Vijaya Natakamu,
&c., &c., &c.,

WITH AUTHOR'S OWN COMMENTARY

CALLED

MANDARAM

PUBLISHED BY

Sree Kodanda Rama Sevaka Dharma Samajam,

ANGALAKUDURU - TENALI.

(ALL RIGHTS RESERVED)

I U D D H A

A N D A M U

P A R T - I I

శ్రీ మ దాంధ్ర వాల్మీకి రామాయణ

విషయ సూచిక

యుద్ధకాండము - రెండవ భాగము

పర్వసంఖ్య.		పుటసంఖ్య
59	శ్రీరాముఁడు హనుమంతునిపై నెక్కి రావణునిఁదికిఁ బోవుట	625
59	శ్రీరామ రావణుల ప్రథమ యుద్ధము	627
59	రావణుఁడు పరాజితుఁడై లంకకుఁ బోవుట	631
60	రావణుఁడు తన పరాభవంబుఁ దలఁచి దుఃఖించుట	632
60	రావణుఁడు మంత్రులను గుంభకర్ణు నిద్రలేప నియోగించుట	637
60	రాక్షసులు కుంభకర్ణు నిద్ర లేపుట	651
60	కుంభకర్ణుఁడు నిద్ర లేచుట	654
60	యూపాక్షుఁడు కుంభకర్ణునితో నతని నిద్రలేపిన కారణముఁ దెలుపుట	657
60	మహోదరుఁడు కుంభకర్ణునితో రావణుఁ జూడఁ బొమ్మని చెప్పుట	658
61	రావణుఁ జూడఁబోవు కుంభకర్ణుఁ జూచి శ్రీరాముఁడు విభీషణుఁ బ్రశ్నించుట	661
61	విభీషణుఁడు శ్రీరామునకుఁ గుంభకర్ణునిగుఱించి తెలుపుట	662
61	శ్రీరాముఁడు నీలునితోఁ గుంభకర్ణునితోడ యుద్ధమునకు నేనల సిద్ధపఱుపుమని బోధించుట	676
62	కుంభకర్ణుఁడు రావణుఁ జూచుట	668
62	రావణుఁడు కుంభకర్ణుతోఁ శ్రీరామునివలన రాక్షసులకై న విపత్తుఁ దెలుపుట	669
63	కుంభకర్ణుఁడు రావణు నిందించుట	672
63	రావణుఁడు కుంభకర్ణుఁ గోపించిపలుకుట	678
63	కుంభకర్ణుఁడు రావణుని సమాధానపఱుచుట	680
64	మహోదరుఁడు కుంభకర్ణ మఠమును ఖండించుట	688
64	రావణునకు మహోదరుఁ డుపాయము జెప్పుట	694
65	కుంభకర్ణుఁడు మహోదరు నిందించుట	697
65	రావణుఁడు కుంభకర్ణునిఁ బ్రశంసించుట	699
65	రావణుఁడు కుంభకర్ణుతో నొంటిగా యుద్ధమునకుఁ బోవలదనుట	700
65	కుంభకర్ణుఁడు యుద్ధమునకై వెడలుట	703

సర్గసంఖ్య.		పుటసంఖ్య
66	కుంభకర్ణునిఁ జూచి పరువీడు క్రోతులకు నంగదుఁడు ధైర్యముఁ జెప్పుట	707
66	వానరులు కుంభకర్ణుతోఁ బోరి యొడి పాటిపోవుట	708
66	అంగదుఁడు కపులకు భయముఁబాపి క్రమ్మఱించుట	710
67	కుంభకర్ణుఁడు వానరసేన హతముఁ జేయుట	713
67	ద్వివిదుఁడు కుంభకర్ణుతోఁ బోరుట	714
67	హనుమంతుఁడు కుంభకర్ణుతోఁ బోరుట	715
67	శరభాదులు కుంభకర్ణుతోఁ బోరుట	717
67	కుంభకర్ణుఁడు వానరుల మ్రింగుట	718
67	అంగదుఁడు కుంభకర్ణుతోఁ బోరుట	719
67	సుగ్రీవుఁడు కుంభకర్ణుతోఁ బోరుట	720
67	మూర్ఛిల్లిన సుగ్రీవునిఁ గుంభకర్ణుం డెత్తుకొని లంకలోనికిఁ బోవుట	723
67	సుగ్రీవుఁడు కుంభకర్ణుని ముక్కు- సెవులు కొఱికి శ్రీ రామునొద్దకు వచ్చుట	725
67	కుంభకర్ణుఁడు మత్తుఁడై వానరాదుల మ్రింగుట	727
67	శ్రీ రాముఁడు కుంభకర్ణుతో యుద్ధము చేయుట	728
67	శ్రీ రామ కుంభకర్ణుల సంవాదము	731
67	శ్రీ రాముఁడు కుంభకర్ణుని కాలుసేతులు నఱుకుట	733
67	శ్రీ రాముఁడు కుంభకర్ణు శిరంబుఁ దెగ్రవేయుట	736
68	హతశేషులు రావణునకుఁ గుంభకర్ణు మరణంబుఁ దెలుపుట	740
68	కుంభకర్ణు మరణంబునకు రావణుఁడు దుఃఖించుట	742
69	త్రిశిరుఁడు రావణునకు దుఃఖశాంతివాక్యంబులఁ దెలుపుట	744
69	దేవాంతక సరాంతకాతికాయత్రిశిరోమత్ర యుద్ధోస్త్రుల రావణుఁడు యుద్ధమునకుఁ బనుచుట	747
69	వానర రాక్షససేనల యుద్ధము	752
69	సరాంతకుఁడు కపులఁ దునుమాడుట	757
69	అంగద సరాంతకుల యుద్ధము	759
70	అంగదుఁడు దేవాంతక మహోదర త్రిశిరులతోఁ బోరుట	763
70	హనుమంతునిచే దేవాంతకుఁడు, నీలునిచే మహోదరుఁడు చచ్చుట	765
70	హనుమంతునిచే ద్రిశిరుండు చచ్చుట	766
70	ఋషభునిచే మత్తుండు చచ్చుట	768
71	అతికాయుఁడు కపులఁ బాఱుదోలుట	769
71	శ్రీ రాముఁడు విభీషణు సతికాయుఁ గూర్చి యడుగుట	771

సర్గసంఖ్య.		పుటసంఖ్య
71	అతికాయుఁడు లక్ష్మణుఁడూలనాడుట ...	775
71	లక్ష్మణుఁడతికాయు ధిక్కరించి పలుకుట ...	777
71	లక్ష్మణాతికాయుల యుద్ధము ...	779
71	లక్ష్మణుచే సతికాయుఁడు చచ్చుట ...	783
72	అతికాయూదుల మృతి విని రావణుఁడు దుఃఖించుట ...	785
72	రావణుఁడు లంకయందంతటఁ గాపుంచుట ...	789
73	ఇంద్రజిత్తు రావణు నూరార్చుట ...	790
73	ఇంద్రజిత్తు మొదటిసారి యుద్ధమునకు వెడలుట ...	792
73	ఇంద్రజిత్తు మాయాబలంబునఁ కపిసేనల నుఱుమాడుట ...	796
73	శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణునకు బ్రహ్మవరంబు మన్నించి యోర్చునొనుమని చెప్పట... 800	800
74	విభీషణాంజనేయులు జాంబవంతుని వెదకుట ...	802
74	జాంబవంతుఁడు హనుమంతుని కుశలమును విభీషణు నడుగుట 805	805
74	జాంబవంతుఁడు హనుమంతుని సంజీవికరణిఁ దేర నియోగించుట 807	807
74	హనుమంతుఁడు సంజీవనిఁ దెచ్చుటకై పోవుట ...	808
74	హనుమంతుఁడు సంజీవనిఁ దెచ్చుట ...	812
74	సంజీవనిచే వానరాదులు జీవించుట ...	816
75	సుగ్రీవుఁడు లంకఁ గాల్పఁ గవుల నాజ్ఞాపించుట ...	816
75	కవులు లంకఁ గాల్చుట ...	817
75	కుంభనికుంభులు యుద్ధమునకు వెడలుట ...	823
76	అంగదుఁడు కంపను వధించుట ...	828
76	అంగదుఁడు ప్రజంఘుఁ జంపుట ...	829
76	కుంభుఁడు వానరవీరుల నొప్పించుట ...	830
76	అంగదుఁడు కుంభుచే నొచ్చిపడుట ...	831
76	సుగ్రీవుఁడు కుంభుని నుచాలంఢించుట ...	834
76	సుగ్రీవుఁడు కుంభుని వధించుట ...	836
77	నికుంభుఁడు కవులఁ బాఱఁదోలుట ...	839
77	హనుమంతుఁడు నికుంభు వధించుట ...	841
78	మకరాక్షుఁడు యుద్ధమునకు వెడలుట ...	842
79	మకరాక్షుఁడు శ్రీరాముఁడూలనాడుట ...	844
79	శ్రీరాముఁడు మకరాక్షు వధించుట ...	848

పద్యసంఖ్య		పుటసంఖ్య
80	ఇంద్రజిత్తు రెండవసారి యుద్ధమునకుఁ బోవుట ...	850.
80	ఇంద్రజిత్తు దృశ్యుడై కపిసేనల శ్రీరామలక్ష్మణుల నొప్పించుట	852
81	ఇంద్రజిత్తు మాయానీతతో హనుమంతుఁ డున్న దిక్కున కేగుట	857
81	ఇంద్రజిత్తు మాయానీతఁ జంపఁ బూనుట ...	859
81	ఇంద్రజిత్తు మాయానీతను వధించుట ...	861
82	హనుమంతుఁ డింద్రజిత్తుతోఁ బోరుట ...	862
82	హనుమంతుఁడు రణంబు చాలించి శ్రీరాముఁ జూడఁబోవుట ...	865
83	హనుమంతుఁడు శ్రీరామునకు నింద్రజిత్తు నీతా దేవిని వధించెనని తెలుపుట	866
83	లక్ష్మణుఁడు శ్రీరామునితో ధర్మంబు నిరర్థకంబని చెప్పుట ...	868
83	లక్ష్మణుఁడు శ్రీరామునితో ధనంబు సర్వార్థసాధకంబని చెప్పుట	875
84	విభీషణుఁ డింద్రజిత్తు మాయోపాయంబు శ్రీరామునకు తెలుపుట	880
84	ఇంద్రజిత్తు నికుంభిలాయాగముఁ జేయువార్త విభీషణుఁడు శ్రీరామునకుఁ తెలుపుట ...	882
85	ఇంద్రజిత్తును జంప లక్ష్మణుఁ బంపుమని విభీషణుఁడు శ్రీరామువేడుట	883
85	ఇంద్రజిత్తును జంప శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణుని నికుంభిలకుఁ బంపుట	886
86	విభీషణుఁడు లక్ష్మణునకు నింద్రజిత్తుండు చోటు యాపుట ...	888
86	కపు లింద్రజిత్సేనలతోఁ బోరుట ...	889
86	హనుమంతుఁడు రాక్షసుల నాశన మొనర్చుట ...	891
86	ఇంద్రజిత్తు హనుమంతు నెదుర్చుట ...	892
87	విభీషణుఁడు లక్ష్మణునకు నింద్రజిత్తు యజ్ఞము చేయు వ్యగ్రోధముఁ జూపుట ...	893
87	ఇంద్రజిత్తు విభీషణు నధిక్షేపించుట	894
87	విభీషణుఁ డింద్రజిత్తునకు సమాధానముఁ జెప్పుట ...	896
88	ఇంద్రజిత్తులక్ష్మణుల సంభాషణము ...	900
88	ఇంద్రజిత్తులక్ష్మణుల యుద్ధ ప్రారంభము ...	902
89	ఇంద్రజిత్తు లక్ష్మణులను ఘోరంబుగఁ బోరుట ...	905
89	ఇంద్రజిత్తులక్ష్మణులు ఘోరంబుగఁ బోరుట ...	908
90	విభీషణుఁడు కపులఁ బ్రోత్సాహపఱచుట ...	912
90	ఇంద్రజిత్తులక్ష్మణులు ఘోరంబుగఁ బోరుట ...	917
90	లక్ష్మణుఁ డింద్రజిత్తు సారథిని జంపుట ...	919
91	ఇంద్రజిత్తు కపుల నంచించి లంకకుఁ బోయి కథిగుడై వచ్చుట	921

సర్గసంఖ్య.		పుటసంఖ్య
91	లక్ష్మణు డింద్రజిత్తును నొప్పించుట	923
91	ఇంద్రజిల్ల క్ష్మణులు దివ్యాస్త్రంబులఁ బోరుట	926
91	లక్ష్మణుఁ డింద్రజిత్తును వధించుట	929
91	ఇంద్రజిత్తు మరణంబునకు లోకంబులు సంతోషించుట	932
92	ఇంద్రజిత్తువధ విని శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణుఁ గొండాడుట	934
93	ఇంద్రజిత్తు మరణమునకు రావణుఁడు విలపించుట	938
93	రావణుఁడు రాక్షసులతో దన పరాక్రమంబుఁ దెలుపుట	942
93	రావణుఁడు నీతను జంపఁబోవుట	944
93	రావణునిఁ జూచి నీతాదేవి దుఃఖించుట	946
93	సుపార్శ్వుఁడు రావణునకు నీతిఁ దెల్పి మరలించుట	949
94	మూలబల యుద్ధము	952
94	శ్రీరాముఁడు మూలబలమును సంహరించుట	955
95	రాక్షసస్త్రీ విలాపము	964
96	రావణుఁడు పౌరుషోక్తులు పలుకుట	972
96	రావణుఁడు యుద్ధంబునకు వెడలుట	975
96	రావణున కవశేకునంబు లగుట	977
96	రావణుఁడు కపిసేన నుఱుమాడుట	978
97	సుగ్రీవుఁడు రాక్షసుల వధించుట	979
97	సుగ్రీవుఁడు విరూపాక్షు వధించుట	918
98	సుగ్రీవుఁడు మహోదరుఁ జంపుట	983
99	మహాపార్శ్వఁ డంగదుచే హతుం డగుట	987
100	రావణుఁడు కవులఁ బొలియించుట	991
100	శ్రీరామరావణ యుద్ధము	993
101	శ్రీరామరావణులు దివ్యాస్త్రంబులఁ బోరుట	998
101	రావణ లక్ష్మణ యుద్ధము	1000
101	లక్ష్మణుఁడు రావణశక్తిచే మూర్ఛపోవుట	1003
101	శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణుని గవుల కప్పగించుట	1006
101	రావణుఁడు పరాజితుఁడై లంకకుఁ బరువెత్తుట	1009
102	మూర్ఛిల్లిన లక్ష్మణుఁ జూచి రాముఁడు దుఃఖించుట	1010
102	సుషీణుఁడు శ్రీరాము నూరార్చుట	1013
102	హనుమంతుఁడు సంజీవని పర్వతంబుఁ దెచ్చుట	1014
102	లక్ష్మణుఁడు మూర్ఛదేలుట	1015

వర్గసంఖ్య		పేజీసంఖ్య
102	లక్ష్మణుఁడు శ్రీ రాముని రణంబునకుఁ బ్రోత్సహపఱచుట...	1018
103	శ్రీ రాఘరావణుల కడపటి యుద్ధము ప్రారంభము ...	1019
103	మాతలి శ్రీ రాముకడకు నింద్రు పనువున రథంబు దెచ్చుట...	1021
104	శ్రీ రాముఁడు విష్ణుంభించి రావణు శూలంబుఁ దునియలు చేయుట	1025
105	శ్రీ రాముఁడు రావణు నిందించుట ...	1028
105	రావణు రథంబును సారథి మరలించుట ...	1031
106	రావణుఁడు సారథిని దూషించుట ...	1033
106	సారథి రావణునకు సమాధానము చెప్పుట ...	1034
106	అగస్త్యుఁడు శ్రీ రామున కాదిత్యహృదయం బుపదేశించుట...	1037
107	ఆదిత్యహృదయము ...	1040
108	రావణుండు మరల శ్రీ రామువ్విూఁదికి యుద్ధమునకు వచ్చుట...	1058
108	శ్రీ రాముఁడు మాతలిని హెచ్చరికగ నుండఁ జెప్పుట ...	1059
108	రావణుమరణంబుఁ దెలుపు చిహ్నంబు లగపవట ...	1061
109	వాసర రాక్షసులు శ్రీ రామరావణ యుద్ధంబు దిగ్భ్రమగొనిచూచుట	1063
109	శ్రీ రాముఁడు రావణు ధ్వజంబు నఱకుట ...	1065
110	రావణుఁడు భీమంబుగ శ్రీ రాముతో బోరుట ...	1068
110	శ్రీ రాముఁడు రావణు శిరంబు నఱకుట ...	1072
111	శ్రీ రాముఁడు బ్రహ్మస్త్రంబున రావణు వధించుట ...	1075
111	రావణు మృతికి లోకంబులు సంతోషించుట ...	1080
112	విభీషణుఁడు రావణు క శేబరముఁ జూచి యేడ్చుట ...	1081
112	శ్రీ రాముఁడు విభీషణునకు దూఱోపశేషము చేయుట ...	1085
113	రావణు భార్యలు రావణుఁ జూచి విలపించుట ...	1088
114	మండోదరీ విలాపము ...	1092
114	విభీషణుఁడు శ్రీ రామునితో రావణుఁడుసంస్కారార్హుఁడు కాఁడని చెప్పుట	1113
114	విభీషణుఁడు రావణునకు దహనాదిక్రియలు దీర్చుట ...	1116
115	మాతలి శ్రీ రామునిచే సనుజ్ఞాతుండై దివంబునకుఁ బోవుట ...	1118
115	విభీషణు పట్టాభిషేకము ...	1119
115	శ్రీ రాముఁడు హనుమంతుని నీతా దేవియొద్దకుఁ బంపుట ...	1121
116	హనుమంతుఁడు నీతా దేవికి విజయవార్తఁ దెలుపుట ...	1122

పదసంఖ్య		పుటసంఖ్య
116	సీతాదేవి హనుమంతుఁ బ్రశంసించుట ...	1125
116	హనుమంతుఁడు రాక్షసస్త్రీలఁ జంప సీతాదేవి యనుమతి వేఁడుట	1128
116	సీతాదేవి హనుమంతునితో రాక్షసస్త్రీల జంపరాదనుట ...	1129
116	సీతాదేవి శ్రీరాముఁ జూడఁ గోరుట ...	1134
117	సీతాదేవి సందేశమును హనుమ శ్రీరామునితోఁ జెప్పుట ...	1135
117	శ్రీరాముఁడు సీతాదేవిఁ దోడితేర విభీషణు నియోగించుట	1136
117	సీతాదేవిరాక శ్రీరామునకు విభీషణుఁడు దెలుపుట ...	1138
117	శ్రీరాముఁడు విభీషణుఁ గోపించుట ...	1140
117	సీతాదేవి శ్రీరాము సమీపంబునకు వచ్చుట ...	1143
118	శ్రీరాముఁడు సీతాదేవికిఁ దన జయంబుఁ దెలుపుట ...	1144
118	శ్రీరాముఁడు సీతాదేవిని దా నొల్లనని చెప్పుట ...	1149
119	శ్రీరాముని వాక్యంబులకు సీతాదేవి దుఃఖించి ప్రత్యుత్తరమిచ్చుట	1152
119	సీతాదేవి యగ్నిప్రవేశముఁ జేయుట ...	1157
120	దేవతలు శ్రీరామునకుఁ బ్రత్యక్షమై సీతాదేవి నిర్దోషురాలని చెప్పుట	1162
120	బ్రహ్మ శ్రీరాముని నుతించుట ...	1168
121	అగ్నిహోత్రుఁడు సీతాదేవిని శ్రీరామునకు మరల నర్పించుట	1177
121	శ్రీరాముఁడు సీతాదేవిని బరిగ్రహించుట ...	1180
122	సీతా శ్రీరామలక్ష్మణులు దశరథు సందర్శించుట ...	1183
122	దశరథుఁడు శ్రీరామునిఁ బ్రశంసించుట ...	1186
122	దశరథుఁడు లక్ష్మణునకు శ్రీరామనేవ కర్తవ్యమని బోధించుట	1188
122	దశరథుఁడు సీతాదేవి నూరార్చుట ...	1191
123	ఇంద్రుని వరముచే మృతవానరులు పునర్జీవితం లగుట ...	1191
124	విభీషణుఁడు శ్రీరాము సంస్కారాదు లంగీకరింపఁ బ్రార్థించుట	1194
124	శ్రీరాముఁడు విభీషణునిఁ బుష్పకంబుఁ దేర నియోగించుట	1198

సర్గసంఖ్య.		పుటసంఖ్య
125	శ్రీ రాముఁడు విభీషణుచే వానరులకు గానుక లిప్పించుట ...	1200
125	శ్రీ రాముఁడు పుష్పకం బెక్కి సుగ్రీవాదుల కనుజ్జ యిచ్చుట	1202
125	శ్రీ రాముఁడు సుగ్రీవ విభీషణాదు లయోధ్యకు వచ్చుటకుసమ్మతించుట	1204
126	శ్రీ రాముఁడు నీతాదేవికిఁ బూర్వపరిచితస్థలంబులఁ జూపుట	1205
126	నీతాదేవి తారాదికాంతల సయోధ్యకుఁ దోడ్కొనిపోవఁ గోరుట	1214
127	శ్రీ రాముఁడు భరద్వాజాశ్రమంబునఁ బుష్పకంబు డిగుట ...	1219
128	శ్రీ రాముఁడు హనుమంతుని భరతుకడ కనుచుట ...	1224
128	హనుమంతుఁడు భరతు సందర్శించుట ...	1230
129	హనుమంతుఁడు భరతునకు శ్రీ రామవృత్తాంత మంతయు దెలుపుట	1233
130	శత్రుఘ్నం డయోధ్యానగరంబు శృంగారింపించుట ...	1240
130	భరతాదులు శ్రీ రాము నెదుర్కొనఁ బోవుట ...	1242
130	వానరులురాక జాగ గుటకుఁ గారణంబు హనుమంతుఁడు భరతుని కెఱింగించుట ...	1245
130	విమానముననున్న శ్రీ రామాదులను భరతునకు హనుమంతుఁడు కనఁబఱచుట ...	1247
130	శ్రీ రామ భరత సమాగమము ...	1249
130	శ్రీ రాముఁడు భరతునాశ్రమంబునకుఁ బోవుట ...	1253
131	భరతుఁడు రాజ్యంబు శ్రీ రామునకు నప్పగించుట ...	1254
131	శ్రీ రామాదులు జడలు విడుచుట ...	1256
131	శ్రీ రామాదు లయోధ్యకుఁ బ్రయాణ మగుట ...	1258
131	శ్రీ రామ పట్టాభిషేక మహోత్సవ ఘట్టము ...	1265
131	నీతాదేవి హనుమంతు బహుకారింపుట ...	1265
131	ఫలశ్రుతి ...	1278
131	యుద్ధకాండాంతపద్యములు ...	1285

—* శ్రీ రాముఁడు హనుమంతునిపై నెక్కి రావణుమీఁదికిఁ బోవుట *—

ఉ. పాతితవీరయోధము ద్రవధరియూధముఁ జూచి రాముఁడున్
జాతురుపారుణాక్షుఁ డయి * సత్వరుఁ డై దశకంఠమీఁదఁ బో
వాతసుతుండు డాసి బలవంతు సుపర్ణుని విష్ణు నట్లు నన్
క్షాతనయేశ ! యెక్కి- సురశాసను శాసితుఁ జేయు టొప్పుగున్. ౧౩౧౬

అర్థములు. పాతిత వీరయోధము=పడఁగొట్టఁబడిన వీరులగు యోధులు గలది, ద్రవత్ + హరి యూధము = పరువెత్తుచున్న వానరసేన గలది, యగు తన సేనను జూచి, జాతురుమా=పుట్టిన కోపముచే, అరుణాక్షుఁడయి = ఎఱ్ఱని కన్నులు గలవాఁడై, సత్వరుఁడై = త్వరతోఁగూడినవాఁడై, వాతసుతుండు = హనుమంతుఁడు, డాసి=నమిపించి, సుపర్ణుని=గరుత్మాంతుని, విష్ణునట్లు = విష్ణువెక్కినట్లు, సురశాసను=దేవతల దండించిన రావణుని, శాసితున్=దండించినవానిఁగా.

నేల నిలువఁబడినవాఁడు కదలక యొకచోటనే యుండును. రథమందున్న వాఁడు తిరుగుచుండును. కావున రథమందున్నవాఁడు వేసిన బాణము సులభముగా నిలుచున్నవానికిఁ దప్పక తగులును. నిలువఁబడినవాఁడు వేసినది తిరుగుచుండువానికి గుఱి తగులుట కష్టము.

తా త్వ ర్య ము

. తనయోధులు పడిపోవుటయు, రావణుని జూచి తక్కినవానరులు పరువెత్తి పోవుటయు జూచి రామచంద్రమూర్తి కోపించి యొక నాలస్యము చేయరాదని త్వరపడి రావణు మీఁదికిఁ బోఁగా హనుమంతుఁడు నమిపించి బలవంతుఁడగు గరుత్మాంతుని విష్ణు వెక్కినట్లు నీవు న్నాపై నెక్కి యీ రాక్షసుని దండింపుము.

సీ. అనవుడు నక్కసిఁవ్యాఘ్రంబుమూఁపుపై, నారోహణ మొనర్చియమితకౌర్య
ధనుఁడు రాముండు న్యంధనగతు వింశతి, బాహునివంకను * బాఱఁజూచి
రోషవశమున వైరోచనిపైఁ బాఱు, నుద్యతాయుధవిష్ణునొప్పుమిగుల
వజ్రనిష్పేషనిస్స్వనము మూర్ధ్వరావ, మంతకంఠకు నిగుఁడారు చుండ
తే. జలధిగంభీరరవమునఁబలుకు నిట్లు, నిలునిలుము విప్రియం బట్లుఁసలిపి నీవు
దనుజవల్లభ యెచటికేన్ * జనెద వేని, విడుతు సంచుఁ దలంతావావీరమాని.

అర్థములు. కపివ్యాఘ్రంబు=వానరశ్రేష్ఠుని యొక్క, మూఁపుపై=భుజములమీఁద, ఆరోహణ మొనర్చి=ఎక్కి, న్యంధన గత వింశతి బాహుని=తేరిపై నున్న యిరువది చేతులు గలవానిని, ఈ యుద్ధమందు రావణుఁడు పది తలలతో నిరువది చేతులతో నుండెను, వైరోచనిపై = బలిచక్రవర్తిపై, అమృతము పంచిన కాలమున ఉద్యతాయుధ విష్ణునొప్పు = ఎత్తఁబడిన యాయుధము గల విష్ణువు విధము, వజ్రనిష్పేషనిస్స్వనము=వజ్రము రాపిడిధ్వని వంటిది, మూర్ధ్వరావము=అల్లె

త్రాటి ధ్వని, నిగుడారుచుండన్ = వ్యాపించుచుండఁగా, విస్రియము = ప్రియము కాని కార్యము, సీతాహరణముకాని, లక్ష్మణ మూర్ఛగాని, వీరమాని=వీరుడవు కాకున్నను వీరుడనని తలఁచువాఁడా.

తా త్ప ర్య ము

ఇట్లు చెప్పఁగా నా వాసరశ్రేష్ఠుని భుజములపై రామచంద్రమూర్తి యొక్క రథముమీఁద నుండు నిరువది చేతుల రావణుని జూచి బలిమీఁద రోషముచే బాణు విష్ణువువలె వజ్రధ్వనివంటి వింటిధ్వని యంతకంతకు నతిశయింపఁగా సముద్రము యొక్క గంభీర ధ్వనివంటి ధ్వనితో నిల్లనెను. ఓరీ నిలునిలుము. నాకు సప్రియకార్యము నీ వా విధముగఁ జేసి యెచ్చటికిఁ బోయినను వీరమానీ ! విడుతునని తలఁచితివా ?

కం. వినరా యింద్రునిఁ గాలుని, దిననాథు స్వయంభు శంభు • దిగ్దశకంబున్ జనినను నిను విడువన్ నీ, తనువునకుం బ్రాణమునకుఁ • దగులముఁ జెఱుతున్.

తా త్ప ర్య ము

ఓరీ ! విను నీవింద్రుని, యముని, సూర్యుని నీకు వరము లిచ్చిన బ్రహ్మ రుద్రులను పది దిక్కులను బోయి డాఁగినను నిన్ను వదలి పెట్టను. నీ ప్రాణము నకు నీ దేహమునకుఁ గల సంబంధము విడఁగొట్టుదును.

చం. తతగురుశక్తి నెవ్వనిని • దాడితుఁ జేయుటఁ బొంగి పోయె దా యతిబలశాలి లక్ష్మణుఁడె • హావడి నీ కొనరింపఁ గోరి నిన్ సుతతరుణీసమేతు రవి • సూనున కప్పన సేయువాఁడు నై మతిగొని యుద్ధభూమి నినుఁమూర్కొన వచ్చె నటంచు నెంచుమీ. ౧౩౧౯

అర్థములు. తతగురుశక్తిన్ = విస్తారమైన గొప్పశక్తిచే, హావడి=గీడు సుతతరుణీ సమేతున్-నిన్ = కొడుకులు పెండ్లాము గల నిన్ను, వాడితోడి సాంగ త్యము నీకు వదలినదని భావము రవిసూనునకున్ = యమునకు, అప్పన=అర్పణ శబ్దభవము. అప్పన సేయువాఁడునై=అప్పగించువాఁడై.

తా త్ప ర్య ము

నీ గొప్పశక్తిచే నెవనిని గొట్టుటచే మహావీరుడ నని పొంగిపోవుచున్నావో యా బలశాలి లక్ష్మణుఁడే నీకుఁ గీడు గలిగింపఁగోరి నీ పెండ్లాము బిడ్డల సాంగ త్యము నీకుఁ దొలఁగఁజేసి యుద్ధమందు నిన్ను యముని యొద్దకుఁబంపవచ్చి యున్నాఁడని తలఁపుము. ఇది లక్ష్మణు విషయమని యైన నెంచవచ్చును. లక్ష్మణునకుఁ దనకు నభేదము చెప్పి నేనే లక్ష్మణుఁ డనుకొనుమని చెప్పెనని యైనఁ జెప్పవచ్చును. లక్ష్మణు బాధ తన బాధయే.

కం. ఈనేను గాడె యసుర వి, తానముఁ బదునాల్గువేలు • దర్శోద్ధతమున్ నానాసాధనము జన, స్థానంబునఁ జంపినాఁడ • సంగరమందున్. ౧౩౨౦

తాత్పర్యము

నీ రూపమున లక్ష్మణుఁడు వచ్చినాఁడని చెప్పెదవు. లక్ష్మణుఁడు స్వయముగ వచ్చియే నన్ను గెలువలేక పోయెను. ఇక నీరూపమున వచ్చి నన్నెమి చేయఁగలఁ డందువా? ఇక్కడ నీకుఁ గానవచ్చు నేనుగదా జనస్థానమందు బలగర్వముగల నానాయుధములుగల రాక్షససమూహమును యుద్ధమందుఁ జంపితిని.

—* శ్రీ రామరావణుల ప్రథమయుద్ధము *

చం. అనవుడు నాగ్రహం బడర * నా రఘురామునియొక్కరింఠఁ బావని లయకాలవహ్నినిభ * బాణములం బ్రహరించి నొంప నాయనఘు స్వభావతేజ మది * యంతకు సంతకు నెక్కుడయ్యె నాతని దశకంఠమార్గణకృతవ్రణుఁ గాంచి రుశావశాత్ముఁడై. ౧౩౩౧

అర్థములు. ఎక్కిరింఠ = వాహనము, “చక్కని రాయంచ యొక్కిరింఠి” యని శ్రీనాథుఁడు. శృం-నై-౧ ఆ-నరస్వతీ స్తుతి. లయకాల వహ్ని నిభ బాణములన్ = ప్రలయకాలాగ్నితో సమానములైన బాణములచే, ప్రహరించి = కొట్టి, నొంపన్ = బాధింపఁగా, మార్గణ = బాణములచే, కృతవ్రణున్ = చేయఁబడిన వ్రణములు గలవానిని, రుశావశాత్ముఁడై = కోపమునకు వశపడిన మనస్సు గలవాఁడై.

తాత్పర్యము

*ఇట్లు చెప్పఁగా రావణుఁడు కోపించి రాముని వాహనమైన హనుమంతుని ప్రళయ కాలాగ్నితో సమానమైన బాణములచేఁ గొట్టి బాధింపఁగా నతని స్వభావ తేజ మంతికంతకు పోచ్చెను. ఇట్లు రావణుని బాణములచే గాయపడిన హనుమంతుని జూచి రామచంద్రమూర్తి కోపించినవాఁడై.

శా. ఆకర్ణాంతము లాగి చాపమును వేఁగాటోప మేపార నానాకి ద్వేషిరథంబు నొక్కవడిఁ జక్రకాశ్వధ్వజచ్చత్రసూతాకుంఠాశనిశూలఖడ్గసుపతాకాన్వీతమై ధాత్రిపై నాకారం బెఱుఁగంగరాని గతి నుక్తై రాల బాణావళిన్. ౧౩౩౨

అర్థములు. ఆకర్ణాంతము = చెవికొనవఱకు, వేఁగాటోపము = వేగము యొక్క సంభ్రమము, ఏపారన్ = అతిశయింపఁగా, నాకి ద్వేషిరథంబు = దేవతలకు విరోధియగు రావణుని తేరు, నాకమందుండువాఁడు నాకి. ఒక్కవడి = ఒక్కసారిగ, చక్ర = చక్రములతోను, అశ్వ = గుఱ్ఱములతోను, ధ్వజ = తెఱ్ఱములతోను, ఛత్ర = గొడుగుతోను, సూత = సారథితోను, అకుంఠ = మొక్కవోని, ఆశని = వజ్రమువంటి యాయుధము, శూల, ఖడ్గ, సుపతాకా = మంచి ధ్వజముతోను అన్వీతమై = కూడినదై.

తా త్ప ర్య ము

వింటి యల్లె తాటిని చెవికొనవఱకు నీడ్చి వేగాతిశయమున నా దేవవిరోధి రథ మేక కాలమున చక్రములతోను గుఱ్ఱములతోను తెక్కెముతోను గొడుగుతోను సారథితోను వాఁడిమిగల వజ్రము శూలము కత్తి ధ్వజము వీనితో నిది యీ వస్తు వని గుర్తింపరాని విధముగ పొడిపొడియె నేల రాల బాణ సమూహమును.

ఉ. కూలిది యంతః బోక భృశః * ఘోరమహాశనివజ్రసన్నిధం
 బైలలిమీఱు బాణమును * నాతని పూర్వ భుజాంతరంబు చం
 భోళిని మేరుశైలము బు * భుక్షుఁడు వ్రయ్యగ్గ మోఁడినట్టు లా
 భీలముగాఁగ నాటుటయుఁ * బెల్కుఁతె నాతఁడు వీతచేష్టుఁడై. ౧౩౨౩

అర్థములు. కూలిచి = నేలబడఁగొట్టి, భృశఁఘోర = అధిక భయంకర మైన, మహాశని వజ్ర సన్నిధంబు = గొప్పపిడుగుతోను వజ్రముతోను సమానమై, పూర్వ = వెడలుపైన, భుజాంతరంబు = రెండు భుజములకు నడిమి ప్రదేశము, అొమ్మ, దంభోళిని = వజ్రముచే, బుభుక్షుఁడు = ఇంద్రుఁడు, వ్రయ్యగ్గన్ = చీలునట్లు, ఆభీలము, గాఁగన్ = భయంకరముగ, పెల్కుఁతెన్ = విలవిలఁ బోయెను, వీతచేష్టుఁడై = చేష్టలుడిగినవాఁడై.

తా త్ప ర్య ము

నేలబడఁగొట్టి యంతటితో విడువక మిగుల భయంకరమై వేగమునఁ బిడుగు తోన్తు, దెబ్బగొట్టుటయందుఁ గఠినత్వముందు వజ్రాయుధముతోను సమానమైన బాణముచే వాని విశాల వక్షమును సింద్రుఁడు మేరు పర్వతము పగులఁగొట్టినట్లు భయంకరముగా నాటుటయు, వాఁడు విలవిలబోయి చేష్టలు మాని.

తే. యోధుఁ డెవ్వఁ డశనికులిశో గ్రహతుల, కించు కేనియుఁగలఁగఁడుఁసంచలింప
 డట్టి వీరుఁడు రామబాణార్తి మిగుల, నడలి వడకుచు వనువుఁఁవిడిచె బుడమి.

అర్థములు. యోధుఁడు = యుద్ధవీరుఁడు, ఇంచు మొదటి యక్షరము గాయత్రిలోని పదునెనిమిదవ యక్షరము, అశని = ఉత్పాతవేళ పడు పిడుగు యొక్కయు, కులిశ = వజ్రము యొక్కయు, హతులకు = దెబ్బలకు, ఇంచుకేనియు = కొంచెమైనను, కలఁగఁడు = వ్యాకులపడఁడు, సంచలింపడు = కదలఁడు, అడలి = విలపించి.

తా త్ప ర్య ము

వీ యుద్ధవీరుఁడు పిడుగులు వజ్రాయుధములు దనమోఁదఁ బడినను కొంచెమైనను వ్యాకులపడఁడో కదలనైనఁ గదలఁడో యట్టి వీరుఁడు రామబాణముల వలన గలిగిన బాధచే మిక్కిలి విలపించి వడకుచు చేత నాయుధ మున్నఁ జంపుననియు, ఆయుధములేని వానిని జంపఁడనియుఁ దలఁచి నేలమోఁదఁ దన విల్లును వదలెను.

విల్లు పడిపోయె ననక విల్లు వదలె ననుటచే నిది బుద్ధిపూర్వకముగఁ జేసిన కార్యమే యగుచున్నది. ఏలన నిప్పు డా విల్లు శత్రువును గెలుచుటకుఁ బనికిరాకుం

దుటగాక పరుగెత్తి పోవనీయక దెబ్బలుకొట్టించుటయందు మాత్రమే యుపయోగ పడుచున్నది. చేత విల్లుండు వఱకు రాముఁడు పోనీయఁడు. కొట్టుచు నేయండును. ఇట్లులే ప్రపన్నుఁడు ఇతర సమస్తోపాయముల వదలినవాఁడై యుండిననే భగవంతుఁడు రక్షించును. ప్రపత్తియే సిద్ధోపాయము. దీనితోడ మఱియొక యుపాయము భక్తిజ్ఞాన కర్మాదులలో దేనినైన నుపాయముగ గ్రహించితిమేని యది తరుణోపాయమును కాఁజాలదు గదా. మీఁదు మిక్కిలి ప్రపత్తిని ఫలింపకుండను తేయును. కావున సిద్ధోపాయవిష్ఠుఁడు మఱి దేనిని నుపాయముగా గ్రహింపరాదు.

ఉ. ఆకులపాటుఁ గూరుచు ని * రాయుధుఁడై ధర నిల్చియున్న యా
 నాకులవైరి యర్కరుచి * సందముమీఱుకీరీట మర్థచం
 ద్రాకృతి గల్గుబాణమున * నా మహితాత్ముఁడు డొల్ల నేసి య
 ప్రాకృతయుద్ధధర్మకృతి * బాధ దయారసపూర్ణ చిత్తుఁడై. ౧౩౨౫

అర్థములు. ఆకులపాటు = కలఁత, నిరాయుధుఁడై = ఆయుధము లేని వాఁడై, ధరనిల్చి యున్న = భూమిమీఁద నిలబడియున్న, నాకుల = దేవతల, వైరి=విరోధియొక్క, అర్కరుచిన్ = సూర్యుని కాంతితో, డొల్లనేసి = పడఁగొట్టి, మహితాత్ముఁడు=గొప్ప మనస్సుగలవాఁడు, కావుననే యప్రాకృత యుద్ధ ధర్మ కృతినై = గొప్పవారియొక్క యుద్ధధర్మమును సనుసరించుటచే, నిరాయుధుని గొట్ట రాదను ధర్మము, బాధ దయారస పూర్ణచిత్తుఁడై = అధిక దయారసముచే నిండిన మనస్సు గలవాఁడై.

తా త్ప ర్య ము

కలఁత చెంది యాయుధములేనివాఁడై నేలమీఁద యుద్ధకార్య మేదియఁ జేయక జడుని వలె నిలబడియున్న యాదేవవిరోధి రావణునియొక్క సూర్య కాంతిగల కీరీట మర్థచంద్ర బాణమున గొప్ప మనస్సుగల వాఁడగుటచే నుత్తమ వీరుల యుద్ధధర్మపద్ధతి ననుసరించి రామచంద్రమూర్తి మిక్కిలి దయగలవాఁడై కీరీటమును నేలబడఁ గొట్టెను. దానినే కంఠమునకు గుఱిపెట్టి యుండినఁ దల యెగిరిపోయి యుండును. నా కీరీటము ఖండించి వాఁడు నాతలఁ దెగ్రనేసిన నేనేమి చేసియుండఁగలను? నాశక్తి యీ మాత్రమే కదా యని జ్ఞానము గలవాఁడై నీతను మరల నిచ్చును గాక, ఇది యాలోచించియైన బుద్ధిగలవాఁడు గాకుండునా? మొకలనే యేల చంపవలెనని దయగలవాఁడై కీరీటమును మాత్రము నెగుర గొట్టెను. దాని వలన బాధలేదు. వాని యధమస్థితి బయలుపడును. కీరీటము పోయిన ప్రభుత్వము పోయినట్టులేకదా.

కం. కోఱలు దీసిన పామన, నాఱినవేడిమిగలట్టి * యర్కం డనఁగాఁ
 దీఱఁగఁ గీరీట మాకృతి, మాఱి గతశ్రీకుఁ డై న * మనుజుడు సనున్. ౧౩౨౬

అర్థములు. తీటగన్ = నాశము కాఁగా, ఆకృతిమాటి = తల వెండ్రుకలు పోయిన విధవస్త్రీవలె మాఱురూపు పడి, వీఁడు రాక్షసరాజు యని గుర్తింపరాక, గత్త్రీకుఁడు = కాంతిహీనుఁడైన, మనుజుడున్ = రాక్షసుని.

తాత్పర్యము

కోఱలుతీసిన సామువలెను, చల్లారిపోయి వేఁడిమి తగ్గిన సూర్యుని వలెను నాశముకాఁగా, కిరీటము పోయి తలవెండ్రుకలు పోయిన విధవస్త్రీవలె మాఱు రూపు పడి వీఁడు రాక్షసరాజగునా కాఁడా యనునంతటి కాంతిహీనుఁడైన రావణుని గాంచి రామచంద్రమూర్తి వానితో నిట్లనెను.

చం. అనితర సాధ్యముం బరభః హావహా మైస రణంబుసేసి తిం దనుక, హతప్రవీరునిఁగఁ * దద్దయుఁ జల్పితి నన్నుఁ గాన నీ వనిఁ గడు డస్సినాఁడ వని * యాత్మఁ దలంచి నిశాచరేంద్ర ! నిన్ దనుమఁగ నొల్ల రాముఁ డని * ద్రుంపఁడు సుమ్మ నిరాయుధున్ జడున్.

అర్థములు. అనితర సాధ్యమున్ = ఇతరులకు సాధ్యముకానిది, పరభయావ హము = శత్రువులకు భయము కలిగించునది, హతప్రవీరునిఁగన్ = చంపఁబడిన వీరులు కలవానిఁగ, అనిన్ = యుద్ధమందు, నిశాచరేంద్ర = రాత్రులందుఁ దిరుగు వారిలో శ్రేష్ఠుఁడా, నీవు మోసయుద్ధము రాత్రులందుఁ జేయునట్లు నేను జేయను అని భావము. తాత్పర్యము

. ఇతరులకు సాధ్యముకానిదియు శత్రువులకు భయము కలిగించునదియు నగు యుద్ధ మింతవఱకుఁజేసి నాపక్షమువనున్న వీరులఁ జంపి మిగుల బడలియున్నాఁడవు అని తలఁచి నిశాచరరాజా! నిన్నుఁ జంప సమ్మతించును. రాముఁడు నిరాయుధుఁడగు వానిని, ఆయుధ మున్నను నలసి కాలుసేతులు చక్కఁగా గడలింపలేని వానిని జంపఁడునుమా! ఏలయన, యుద్ధము చేసిచేసి యలసినవానిని రాముఁడు చంపినాడు, అదియొక శౌర్యమా? ఆమాత్రమున రావణునికంటె రాముఁడు శూరుఁడని యెట్లు చెప్పవచ్చును? అని లోకులందురు. ఆ కారణమున నిన్నుఁగొట్టను, అని భావము.

శ్లో॥ నచ హన్యాత్ స్థలారూఢాన్, న, క్షీ బం నకృతాంజలిమ్
నాముక్తకేశం నానీసం నతవాస్మీతి వాదినమ్.

శ్లో॥ నసుప్తం నవిసన్నాహం, న నగ్నం ననిరాయుధమ్
నాయుధ్యమానం పశ్యంతం, నపరేణ సమాగతమ్.

శ్లో॥ నాయుధ వ్యసన ప్రాప్తం, నార్తం నాతి పరిక్షతమ్
నభీతం నపరావృత్తం, సతాం ధర్మ మనుస్మరన్.

మనుస్మృతి-అ. ౨.౯౧, ౯౨, ౯౩ శ్లో.

తాను రథమున నుండఁగా రథము విడిచి నేలను నిలిచిన శత్రువును జంప రాదు. నవుంసకుని జంపరాదు. శరణు చొచ్చినవానిని జంపరాదు. తల విరియఁ

బోసికొన్న వానిని, కూర్చున్న వానిని, నేను నీవాడ నని శరణుచొచ్చిన వానిని జంపరాదు.

నిద్రించు వానిని, యుద్ధప్రయత్నము లేనివానిని, దెస మొలవానిని, ఆయుధములు లేనివానిని, తనతో యుద్ధము చేయనివానిని, యుద్ధమును జూచుచుండు వానిని, ఒరునితో యుద్ధము చేయువానిని జంపరాదు.

ఆయుధములు విడిగిపోయిన వానిని, నొచ్చినవానిని, దెబ్బలు తిన్న వానిని, భయపడినవానిని, వెనుకకు మఱలిన వానిని శిష్టులగు క్షత్రియుల ధర్మమును దలచికొని చంపరాదు.

శా. పోమ్మి లంక కనుజ్జ యిచ్చితిని బో * పో గాసి దీఱంగ రా
రమ్మి క్రమ్మి ధన్వివై రథివినై * రాజన్మహాశత్రుపూ
గమ్మిం గైకొని యప్పు చూచెదు శతాం * గస్తుండ వై నాదు శో
ర్యమ్మున్ రాత్రిచరేంద్ర! యన్న హతద * రానందుఁడై వాఁడునున్.

అర్థములు. గాసి దీఱంగన్ = బడలిక తగ్గిపోఁగా, ధన్వివై = విల్లు పట్టిన వాఁడవై, రథివినై = రథమునందు గూర్చుండినవాఁడవై, రాజత్ = ప్రకాశించు, మహాశత్రుపూగమ్మిన్ = గొప్ప శత్రుసమూహమును, శతాంగస్తుండవై = రథమందున్నవాఁడవై, హత = సమసిన, దర్ప = గర్వము, ఆనందుఁడై = సంతోషము గలవాఁడై.

తాత్పర్యము

ఇప్పుడు నన్నేమి చేయుమనెదవా? నీ కనుజ్జ యిచ్చితిని. నిర్భయముగ లంకకుఁబో. ఇంక నిన్నుఁ గొట్టనుపో. పోయి బడలిక దీర్చుకొని మరల విల్లు దీసికొని రథమునందుఁ గూర్చుండి నీకుఁగల గొప్ప యశ్రుములన్ని తీసుకొని రా రమ్ము. అప్పుడు నీవు తేరిమీఁదనుండి నా శౌర్యము చూచెదవు. అనఁగా నప్పుడు నిన్ను విరఘునిఁజేయక నిరాయుధునిఁజేయక చంపెద నని భావము. ఇట్లు చెప్పఁగా వాఁడు గర్వముడిగి సంతోషహీనుఁడై.

— * రావణుఁడు పరాజితుఁడై లంకకుఁ బోవుట * —

కం. చాపము విఱుగఁగ సూతుఁడు, రూపఱ గుఱ్ఱములు చావఁగ్రూరశరహతిన్
దీపులు గొను మెయిలో నతఁ, డేపఱి విరిశరముతోడ * నేగం బురికిన్ . ౧౩౨౯

తాత్పర్యము

విల్లు విఱుగఁగా సూతుఁడు చావఁగా గుఱ్ఱములు మరణింపఁగా క్రూరములైన బాణముల దెబ్బలచే నొప్పులు పుట్టిన దేహముతో వెండ్రుకలు విరియఁబోసికొనిన తలతో (ముడి వేసికొను నవకాశములేదు.) ప్రతాపము క్షయించి లంకకుఁ బోయెను.

ఉ. దానవ దేవశత్రుఁ డతి * దారుణశౌర్యుఁడు రాక్షసేంద్రుఁ డి
ట్లానతమూర్ఖుఁ డౌచు సమ * రావనిఁ బాసి పురిం జొరంగ నా

తానుజయుక్తుడై రఘుకులభరణంబు ప్లవంగవర్జుల
న్మానుగ వీతశల్యుల నోనర్చి శ్రమం బఱచేసె నయ్యెడన్. ౧౩౩౦

అర్థములు. ఆనతమూర్ధుడు = తలవంచుకొన్నవాడు, ఆడువారు మగ
వారు చూచి నవ్వుదు రను నవమానముచే నని భావము, సమరావనిన్ = యుద్ధ
భూమిని, ఆతానుజయుక్తుడై = తన తమ్మునితోఁగూడిన వాడై, ఇట్లునుటచే
లక్ష్మణుఁ డపుడే మూర్ఛవిడిచి లేచె నని సూచన, వీతశల్యులన్ = బాణముల
ములుకుల నూడఁదీయించిన వాడై.

తా త్వ ర్య ము

దానవులకు దేవతలకుఁగూడ శత్రువు, మిగుల భయంకరమైన శౌర్యముగల
వాఁడు నగు రాక్షసరాజు- రావణుఁడు, సిగ్గుచేఁ దలవంచుకొని యుద్ధభూమి విడిచి
పోఁగా రామచంద్రమూర్తి తన తమ్మునితోఁగూడి బాణముల ములుకులు నాటు
టచే బాధపడు వానరుల కా ములుకు లూడఁదీయించి గాసి దొలఁగించెను.

కం. హరిహయరిపు నోటఱ నిర్జరు లసురులు భూతగణము * సాగరధరణీ

చరజలచరఋషిదర్శ్య, కరదిక్సంతాన మెల్లఁ * గల మలరా రెన్. ౧౩౩౧

అర్థములు. హరిహయ రిపువు=ఇంద్రశత్రువు, రావణుఁడు, ఓటఱ=ఓడి
పోఁగా, కరము=మిక్కిలి, అలరా రెన్=సంతోషించెను.

తా త్వ ర్య ము

* ఇంద్రశత్రువగు రావణుఁడు యుద్ధమున నోడి పరువెత్తి పోఁగా దేవతలు
అసురులు భూతములు సముద్రమునందుఁ జరించునవి, భూమియందుఁ జరించునవి,
నీళ్ళయందుఁ జరించునవి, ఋషులు, వర్షములు, దిక్కలకులు అన్నియు మిగుల
సంతోషించెను.

—* ౬౦-వ సర్గము. రావణుఁడు తన పరాభవంబుఁ దలంచి దుఃఖించుట *

సీ. రావణుఁ డటు లేగి * రామశరంబులఁ, దలపోసి తలపోసి * తలకుఁ చెంది

భగ్నదర్పం డయి * వ్యధితేంద్రియం డయి, గరుడాభిభూతనా*గంబునాఁగ

హర్యక్షముఖము క*హ స్తినా రాముని, బారిని బడి కాలు*బారి తప్పి

పర్వతో*ముఖరామ*చంద్రశరంబులు, తనుఁ దాఁకు చున్నట్లు * తలఁచి బెగడి

తే. దీర్ఘముగ నూర్పు పుచ్చుచు*దివ్యమైన, చిత్రకవ కాసవమున నా*సీనుఁడగుచు

దోడి రాక్షసవీరుల*తో డనిట్లు, లార్తుఁ డగుచువు వదియించె * నాత్మగతము.

అర్థములు. రామశరంబులన్ = రాముని బాణముల వేగము, వాఁడిమి

క్రౌర్యము; తలపోసి=ఆలోచించి యాలోచించి, తలకుఁ చెంది=ఇక్కడికిఁగూడవచ్చు

చున్న వేమో యని భయపడి, భగ్నదర్పం డయి = గర్వము చెడిన వాఁడయి,

వ్యధితేంద్రియం డయి=బాధపడుచున్న యింద్రియములు గలవాఁడు, బాణముల

దెబ్బలచే కాళ్ళుచేతులు లోనైనవి, వానిశాధచే, మనస్సు=బుద్ధి, గరుడ = గరు
 త్సంతునిచే, అభిభూత = అవమానింపఁబడిన, నాగంబు = సర్పము, నాఁగ =
 అనఁగా - నలె, హర్యక్తముఖ = సింహము నోటినుండి, ముక్త = విడువఁబడిన,
 హస్తినాన్ = ఏనుఁగువలె, కాలుబారి = యమునిబారి, సర్వతోముఖ = అన్ని
 ముఖముల వచ్చునట్టి, అందఱు వేయు బాణము లెదుటనుండి మాత్రమే వచ్చును.
 రామబాణములు అట్లుగాదు. వెనుకనుండితప్ప ఏద్రక్క చూచిన ఆ ప్రక్కనుండి
 యంతయు వచ్చుచుండును, ఆత్మగతము=తన మనస్సులో నున్నదానిని.

తా త్ప ర్య ము

ఈ ప్రకారము రావణుఁడుపోయి రాముని బాణముల వేగము-వాఁడిమి-
 క్రౌర్యము తలఁచి తలఁచి యచ్చటికి నవి వచ్చుచున్న వేమో యని భయపడి నలు
 దిక్కులు చూచుచు గర్వముచెడి యింద్రియములు బాధింపఁగా గరుడుఁడు కొట్టి
 విడిచిన పామువలె, సింహము నోటినుండి విడువఁబడిన యేనుఁగువలె రాముని
 బారిబడి చావు దప్పి నానాముఖములుగా వచ్చు రాము బాణములు తన్నుఁ
 దాఁకు చున్నట్లు తలఁచి బెడరి నిట్టూర్పు విడుచుచు దివ్యమై విచిత్రమైన బంగారు
 పీఠముపైఁ గూర్చుండి తోడనున్న రాక్షసులతో దుఃఖించుచు తన మనస్సులో
 నున్నదిట్లు చెప్పెను.

మ. అకటా ! నా పరమాద్భుతంపుఁ దప మాహా ! వ్యర్థమై పోయెఁగా
 వికటా యోధనసీమ వజ్రధరుఁ డౌ • వృత్రాశినిన్ గెల్పి నేఁ
 డొకమర్త్యున్ గలువంగ లేక చెడితిన్ • యుద్ధక్షితిం, గాల మెం
 తకు వచ్చెన్ మనుజాదనున్ మనుజుఁడే • దర్శోద్ధతిన్ గల్పెడిన్. ౧౩౩౩
 అర్థములు. వికటా యోధనసీమన్ = భయంకరమైన యుద్ధభూమియందు,
 ఎంతకున్ = ఎంత విపరీతస్థితికి, మనుజాదనున్ = మనుష్యులఁ దినువారిని.

తా త్ప ర్య ము

అయ్యో! యద్భుతముగా నేను జేసిన గొప్ప తపస్సంతయు నేఁడు వ్యర్థమై
 పోయెఁగాదా! ఔరా! యేమి యీ చిత్రము! భయంకర యుద్ధమందుఁ వజ్రము
 ధరించినట్టియు వృత్రుని జంపినట్టియు నింద్రుని నేను జయించియు సేఁడొక మను
 ష్యుని గలువలేక యుద్ధభూమియందుఁ జెడితిని. మనుష్యులఁ దినువారిని మనుష్యులు
 భుజబలగర్వముచే గలుచుచున్నారు. ఎంతటి విపరీతకాలమువచ్చెనో చూచితిరా!

కం. మానదు భయంబు కలనన్, మానవుచే నీ కటంచు • నాళీకభవుం
 డానాఁడు కలికె ఘోరపు, టానుడి పలియించె నేటికవితథ మగుచున్.
 అర్థములు. కలనన్ = యుద్ధమందు, నాళీకభవుఁడు = బ్రహ్మ, ఆనాఁడుఁ =
 పరములిచ్చిననాఁడు, ఆ నుడి = ఆ మాట, అవితథము = వ్యర్థముకానిది.

తా త్వ ర్య ము

నాకు వరము లిచ్చునాడే బ్రహ్మదేవుడు నీకు మనుష్యులచే భయము కలదు అని చెప్పెను. ఆ మాట నేడు యథార్థమై ఫలించెను.

ఉ. దాసవయక్ష రాక్షసప్పదాకుసభశ్చర దేవతాశ్చిచే నే నని జావకుండ సశినీసుమసంభవుచే వరంబులన్

మానుగఁ గాంచినాడఁ దొలి * మానవులన్ గణింప నైతి దు ర్మానముపేర్చి నిప్పు డది * ప్రాణముమీఁదికిఁ దెచ్చెఁ గంటిరే. ౧౩౩౫

అర్థములు. అనిన్ = యుద్ధమందు, సశినీసుమసంభవుచేన్ = తామరయందుఁ బుట్టిన బ్రహ్మచే, తొలి = పూర్వము, దుర్మానము = దురహంకారము.

తా త్వ ర్య ము

దాసవులయు యక్షులయు రాక్షసులయు సర్పములయు నాకాశ సంచారులయు దేవతలయు నమూహముచే యుద్ధమునందుఁ జావకుండ వరము బ్రహ్మదేవునిచేఁ బొందితిని. అప్పుడు దురహంకారముచే మనుష్యు లేమి చేయఁగల రని తలఁచి వారిపేరు చెప్పినవాడఁగాను. అది యిప్పుడు నాప్రాణమునకే యపాయము కలిగించునది యాయెను.

సీ. ఇత్త్వా కుకులభ వాఙ్ధీశుం డయోధ్యలో, ననరణ్యుఁ డనియెడిఁయవనివిభుఁడు తొల్లి నాచే ననిఁ ద్రెఱ్ఱుచో ననుఁ జూచి, రాక్షసాధమ, నిన్నుఁ రణమునందు సుతులతో బలముతోఁ హితులతో సచివన, ర్థంబుతోఁ దురగసాఁరథులతోడఁ గులపాంసనా! చంపఁ గలశూరుఁ డుడయించు, నస్మదస్వయమున * నడిచిపడకు

తే. కుమతి ! యంచును వచియించెఁ గువలయేశు

మాట నేటికి సూటి యై * పాటి మీఱె

తత్త్వ మిది యాట రాముని * దశరథాత్మ

జాతు మానుషుఁగా నెంతు * స్వాంతమందు. ౧౩౩౬

అర్థములు. అస్మదస్వయమునన్ = నావంశమున, అడిచిపడకు = మిడిసిపడకు.

తా త్వ ర్య ము

కొండలు నాకు హితము బోధించువారు రాముఁడు నిష్ఠువు నన్నుఁ జంపుటకై మనుష్యరూపమున వచ్చినాడనియు సతనితో సంధి చేసికొనుమనియుఁ జెప్పిరి. నా యభిప్రాయమదికాదు. ఏలవ ఇత్త్వాకువంశ రాజగు ననరణ్యుఁడను నయోధ్యా నగర రాజును నేను యుద్ధములోఁ గొట్టితిని. అతఁడు నన్నుఁ జూచి యోరీ! నీచరాక్షసుఁడా! కులపాంసనా! బుద్ధిలేనివాఁడా! నిన్ను యుద్ధమునందు కొడుకులతో సేనలతో మిత్రులతో మంత్రులతో గుఱ్ఱములతో సారథులతోఁ జంపఁగలవాఁడు నావంశమందుఁ బుట్టును. ఏల మిడిసి పడదవు అని చెప్పెను. ఆ రాజుమాట నేటికి సరిదాఁకెను. ఇది వాస్తవ విషయము కావున రాముఁడు దశరథు కొడుకు మనుష్యుఁ డనియే నేను

దలంచెదను. కశేరభుఁడు మనుష్యుఁడగు నేని యతని కొడుకు మనుష్యుఁడు గాక మఱియొకఁ డెట్లగును ?

ప్రసాకృత మనుష్యులకు నప్రసాకృతవిష్ణు వెట్లు పుట్టఁగలఁడు. ఇచ్చట భగవద్గీత యందలి యీశ్లోకములు స్మరింపఁదగినవి.

శ్లో॥ అవజానంతి మాం మూఢా మానుషీం తను మాశ్రితమ్
పరంభావ మజానంతో మమ భూతమహేశ్వర. అ. ౯-౧౧ శ్లో.

ద్వి. గీ. భూతేనియామకమున నమర్థంబు, నాతతమా నా మహాభావ మెదను
దెలియంగఁ జాలని ధీ విరహితులు, వలనుగ మనుజు సంబంధ దేహమును
జేకొన్న న న్ను పేక్షింతురు పార్థ.

శ్లో॥ నమాం దుష్కృతినో మూఢాః ప్రపద్యంతే నరాధమాః
మాయయాపహృతజ్ఞానా, మాసురంభావ మాశ్రితాః అ. ౨-౧౫ శ్లో.

ద్వి. గీ. ధరణి మూఢులు నరాధములునుమాయ, హరియింపఁబడినజ్ఞానాత్ములు, నసుర
భావాశ్రితులు నయి పరఁగు దుష్కృతులు, భావించి నాదుప్రపత్తినిగొనరు,

చ అవమతి నొంది మత్కృతినీ * నాకర మూని శపించె నన్ను వే
దవతి యనంగ నొప్పు నొకతన్వి తపస్విని పూర్వ మిట్టు, దా
నవ ! నిను నీ కులంబును వి*నాశముఁ జేసెదఁ జూడుమంచు నా
యువిద విదేహనాథునకు * నుచ్చవ మయ్యెను నీతనా నిటుల్. ౧౩:౨

అర్థములు. అవమతి=అవమానము, ఆకరము=కోపము.

తా త్ప ర్య ము

నేను జేసిన పనికి నవమానపడి కోపించి వేదవతి యను నొక స్త్రీ తపశ్శా
లినీ రాక్షసుఁడా ! నిన్ను నీ కులమును నేను నాశము చేసెదనని శపించెను. ఆ
వేదవతియే యిప్పుడు విదేహరాజునకు నీతయై పుట్టెను. ఆ వేదవతి ఋషికన్య.
మనుష్యస్త్రీ కావున నీతయు మనుష్యస్త్రీయే. కావున నీతారాము లిరువురు
మనుష్యజాతివారే. మనుష్యులు కనుకనే యొకరి నొకరు వివాహమాడిరిగాని
రాముఁడు విష్ణు వయినచో మనుష్యస్త్రీని వివాహమాడునా? నీత లక్ష్మీ యైనచో
మనుష్యుని వివాహమాడునా? కావున లక్ష్మీనారాయణులను వాదము నాకు
సమ్మతముగాదు. అట్టి మహిమ వారేదియుఁ జూపలేదు. వారు చేసినవి యమా
నుషములు గావు. మనుష్యసాధ్యములే.

కం. గిరికన్యక యును రంభయు, వరుణునికన్యకయు నంది * పలికిన యట్టుల్
జరుగఁ దొడంగెను రాక్షస, వరులారా! ఋషుల నుడు ల*బద్ధము లగునే.

అర్థములు. గిరికన్యక = పార్వతి, నుడులు = మాటలు, అబద్ధములు =
అసత్యములు.

రావణుఁడు కైలాసమైత్రినపుడు భయపడిన పార్వతి శ్రీ యీతని చావు నకుఁ గారణమగును గాక యని శపించె నని యీపద్యముచే గ్రహింపనగు.

రంభ — రంభా నిమిత్తమున సలకూబరుఁ డిచ్చిన శాప ముత్తరకాండమున ౧౯౬-౧౯౭ పద్యములందున్నది. నందికేశ్వరుఁడు రావణున కిచ్చిన శాపము త్తర కాండమున ౩౨౬-౩౨౭ పద్యము లందున్నది.

నరుణుని కన్యక - ఈమె పుంజకస్థలయై యుండవలెను. ఈమె నిమిత్తమై బ్రహ్మ శపించె నని యీకాండమున ౨౧౬-౨౧౭ పద్యము లందున్నది. ఆమె కాదేని పార్వతీశాపము వలె నిదియు నీవాక్యముచే సిద్ధము కావలెను.

తా త్ప ర్య ము

పార్వతియు రంభయు నరుణుని కూతురు నందికేశ్వరుఁడు నన్ను గుఱించి చెప్పివట్లు జరుగ నారంభించెను. ఋషుల మాట లబద్ధములగునా ?

ఉ. శాపచయంబుచంద మిది * చక్క నెఱుంగుచు సర్వ యత్నులై

యాపుగ మూలకొత్త శములందును గోపురమూర్ధసీమలం

దేవున నిల్చి యుండుండ, యహీనగభీరుని దేవదైత్యుడ

ర్వాపహు బ్రహ్మశాపవివశాత్ముని లేపుఁడు కుంభకర్ణునిన్. ౧౩౩౯

అర్థములు. శాపచయంబు = నాకుఁగల శాపములవిధము, అర్వ యత్నులై = చేయఁదగిన యత్నముగలవారై, ఆపుగ = వానరులు పైపడిరాకుండ యూరిలో వారికి రక్షకులుగ, మూలకొత్త శములందు = మూలలనుండెడి బురుజులందు, గోపుర మూర్ధసీమలన్ = గోపురముల పై భాగములందును, (వచ్చు విరోధుల దూరమున నుండఁగానే చూచుటకు) అహీన గభీరుని = (౧) అహీ + ఇన + గభీరుని = సర్పరా జగు నాదికేశునివలె గాంభీర్యము గలవానిని, (౨) హీనముగాని గాంభీర్యము గల వానిని గంభీరశబ్దము భాసప్రధాన నిర్దిష్టము, బ్రహ్మశాప వివశాత్ముని = బ్రహ్మశాపముచే దేహము తెలియని వానిని, లేపుఁడు = నిద్రలేపుఁడు.

తా త్ప ర్య ము

ఇది నాకుండు శాపముల విధము. ఇది మీరు తెలిసికొని విరోధుల సంహరించు విషయమై చేయఁదగిన ప్రయత్నములు చేయుఁడు. ఈ శాపములు నన్ను బాధించునుగాని మిమ్మొవ్వరిని బాధింపవు. కావున మీకు రాఁగల భయములేదు. మీ రజాగ్రతగా నుంటిరా చెడుదురు. కావున నా నిమిత్త మైనను గాకున్నను మీ నిమిత్తమైన మీరు జాగ్రతగా నుండుఁడు. మమ్ము నేమిచేయమనెదవందురా? మూలలందుండు బురుజులందుఁ గూడ గోపురములందును కావలసి నందఱు రక్షకు లుండవలయును. మఱియొకటి, బ్రహ్మశాపముచే నిద్రపోవుచున్న కుంభకర్ణుని నిద్రలేపవలెను.

తాత్పర్యము

ఇది తిక్క తెలిసినది రోకలి తలకుఁజాట్టు మనునట్లున్నది. ఇన్ని శౌపములు నాకున్నవి, నాతోడ మీరేల చావనలెను, సంధి పడుద మను మాట విడిచి యుద్ధవిషయమే చెప్పెను. ఇంతకంటె మూర్ఖత్వ మెందుగలదు?

—* రావణుఁడు మంత్రులను గుంభకర్ణుని నిద్రలేప నియోగించుట *

ఉ. చచ్చెఁ బ్రహస్తుఁ డుగ్రరణ * శౌండుఁడు, నే నని నిర్జితుండ నై
వచ్చితి, నెవ్వ రింకఁ బగ * వారిని మార్కొని యొచ్చువార? లా
పొచ్చెములేని బం టసుర * పుంగవుఁ డౌ ఘటకర్ణుఁ డొక్కఁడే
పొచ్చినశక్తి వైరి వధి * యింపఁ గలం డని నిశ్చితాత్ముడై. ౧౩౪౦

అర్థములు. ఇప్పుడు గుంభకర్ణుని నిద్రలేపవలసినంత యేమిపనిపడెనందురా? ఉగ్రరణశౌండుఁడు = భయంకర యుద్ధమున దక్షుఁడు, నిర్జితుండను = జయింపఁ బడినవాఁడను, పొచ్చెము=లోపము.

తాత్పర్యము

భయంకర రణమునందు సమర్థుఁ డగు ప్రహస్తుఁడు చచ్చెను. నేను బరాజయమునొంది వచ్చితిని. పగవారి నెదిరించి జయముపొందఁగల వాఁడీక నెవ్వఁ డున్నాఁడు. కావున లోపములేని యారుఁడు గుంభకర్ణుఁడొక్కఁడే తన బలముచే వైరులఁ జంపగలవాఁడు అని నిశ్చయించుకొన్నవాఁడై.

సీ. త్సారంబులెల్ల యత్నంబునఁ గావుఁడు, ప్రాకారముల నెక్కిపగఱఁ గనుఁడు
ఈలీల నే నుండఁ * గాలోపహతమతి, హాయిగాఁ జింత లే * కాద మఱచి
నిద్రించు చున్నాఁడునిశేచరవద్యుఁడు, నేను తొమ్మిదియాఱునెనిమిదియును
మాసముల్ నిద్రించుమంతనం బుండి యింతకుఁ దొమ్మిదవనాఁడతవిలెనిద్ర
తే. యిప్పుడు మేల్కొల్పు సుకరం బహీనబలుని, గుంభకర్ణుని రాక్షసకులవరేణ్య
వతఁడు మేల్కొనెనేనియుహతమునేయు, రాజపుత్రాన్వితముగీత* రాజ నిజము.

అర్థములు. పగఱన్ = శత్రువులను, ఈలీల = ఇట్టి కష్టదశయందు, కాలోప హతమతినే = కాలముచే గొట్టబడిన మనస్సుగలవాఁడై, హాయిగాన్ = సుఖముగా, ఆదమఱచి = తిన్న, దా మఱచి, రాజపుత్రాన్వితము = రాజపుత్రులగు రామ లక్ష్మణులతోడి, కీశరాజన్ = వాసర సమూహమును.

తాత్పర్యము

వాసరులు లోపలికి రాకుండ గవఁకు లన్నియు మిగులఁ బ్రయత్నముతోఁ గాపాడుఁడు. వారు దూరమం దుండఁగానే చూచుటకై ప్రాకారము లెక్కి పగవారిని జూచుచుండుఁడు. ఇట్టి కష్టదశయందు నే నుండఁ గాలవశమున హాయిగా దేహము మఱచి గుంభకర్ణుఁడు నిద్ర పోవుచున్నాఁడు. అతఁ డొక్కొక్కసారి ఆతో యేడో యెనిమిడో తొమ్మిదో నెలలు నిద్రించును. వాఁడింతకు ముందు తొమ్మిదవనాఁడు నిద్రపోయెను. ఇఁకను గాఢనిద్రలో లేఁడు కావున నిప్పుడే

సుభువుగ నిద్ర లేపవచ్చును. వాఁడు మేలుకొనెనా రామలక్ష్మణులను వానరులను గూడఁ జంపఁగలఁడు.

ద్వారంబులెల్లన్ = పురద్వారముకాక తక్కిన వాకిండ్ల నన్నిటిని. గరివిగ పద్యమునఁ బురద్వార రక్షణము చెప్పఁబడియున్నది కాననిందుండు ద్వారశబ్దము తక్కిన ద్వారములను దెల్పును. ప్రాకారముల నిత్యాది = మన శత్రులైన వానరులు ప్రాకారములపై నెక్కఁకుండునట్లు మీరు ముందుగా జాగ్రత్తగాఁ బ్రాకారములపై నెక్కియుండుఁడు, నేను, ఈలీలన్ = ఈవిధముగా, ఇట్లు విచార సముద్రములో మునిగి నుభంచుచు, ఉండఁగా, నిశిచరవర్షంబు = కుంభకర్ణుఁడు, కాల + ఉపహత మతిన్ = చెడుకాలముచేఁ జెఱుపఁబడిన మతితో, చింతలేక, ఆదమఱచి, హాయిగా నిద్రించుచున్నాఁడు. కుంభకర్ణుఁ డిట్లు నిద్రించుట యిపుడు మాత్రమేగాదు. ఎల్లప్పుడును నిల్లే యనుచున్నాఁడు. ఏడిత్యాది = ఒకప్పు డేడు మాసములు నిద్రించును. ఒకప్పుడుతోమ్మిది యొకప్పుడాఱు యొకప్పుడెనిమిది మాసములు - ఇట్లుగానిద్రించుచుండును. కుంభకర్ణుని నిద్రకు నిన్ని మాసములని యొకవ్యవస్థ లేదు. వానికెన్ని నెల లిష్టమొ యన్ని నెలలు నిద్రించు చుండును. "ఆవలఁ గుంభకర్ణ నికటావనికిం జతురాస్యఁ డేగి నీ భాగవతంబుఁ జెప్పుమన వాఁడును నిద్దురఁగోరెఁ జెక్కులేండ్లు" అనెడి యుత్తరకాండపద్యమును బట్టి చూచినను గుంభకర్ణుఁడు బ్రహ్మను గూర్చి వరప్రార్థన చేయునపుడు తనకు బహుకాలము నిద్ర కలుగునట్లు ప్రార్థించెఁగాని యింతకాల మని యొక వ్యవస్థగా నడుగలేదు గదా. కాబట్టి మాసవ్యవస్థలేకయే కుంభకర్ణుఁడు నిద్రించుచుండునని యిచ్చటఁ జెప్పినది యుక్తమే "అనివేడిన దయ గూడిన, మనమున ననీతఁ డాఱుమాసంబులు గూర్కును నొక్కపగలు మేలొకని తినుగావుత మగ్నిపగిదిఁ దిరుగుచు జగతిన్" అని యీ కాండముననే యిఁకఁగొంత పైన రాముని గుఱించి విభీషణుఁడు చెప్పఁగలమాటలోఁ గుంభకర్ణునినిద్ర యాఱు మాసములని యున్నను దీనికిని దానికిని విరోధము రాకుండునట్లు సమాధానము నెఱుంగుఁడు. అదెద్ది యనఁగా పైపద్యములో నాఱుమాసములు మాత్రమే చెప్పి యున్నవిగాని మిగత మాసములు చెప్పలేదు. ఇందుఁదక్కినవిగూడఁజెప్పియున్నవి. కాన నచ్చటఁ జెప్పని యంశము నిచ్చటనుండి తీసికొని సరిపుచ్చుకొనునది. ఇటు చేసినచో నీ రెండు పద్యములకును విరోధమురాదు. లేదా యందలి యాఱుమా సము లన్న దానికి ఆఱు మాసములకుఁ దగ్గకయని యర్థము చెప్పినచో నే డెనిమిది మాసములు నిద్రించినను నాఱుమాసములకుఁ దగ్గక నిద్రించి నట్లే యగును గాన నిట్లైనను విరోధపరిహారము చేసికొనునది. లేదా పైన చెప్పఁగల విభీషణుని వాక్యములోని యాఱుమాసము లనుటయేసరి. దాని ననుసరించి విరోధ పరిహారము చేయవలెను. అదెట్లనఁగా ఆ యాఱు మాసములలోని యొక్కొక్క మాసమున కును ముప్పది దినము లని యచ్చట నభిప్రాయము. ఈ పద్యములోని

యేడు తొమ్మిది యాఱు నెనిమిదియును మాసము లని చెప్పబడిన మాసము లలో నొక్కొక్క మాసమునకును నాఱుదినములని యభిప్రాయము. ఏడు తొమ్మిది యాఱు నెనిమిదిమాసములు కలిసి ముప్పదిమాసము లగునుగదా. ఆఱు దినము లొకమాసము చొప్పున ముప్పదిమాసములకును నూటయెనుబది దినము లైనవి. ఇన్ని దినములును, ముప్పదిదినములు గల మాసము లాఱుగునుగదా. కాబట్టి యీ పద్యములోని కుంభకర్ణుని నిద్రాకాలమునకును బైని విభీషణుని వాక్యములోని కుంభకర్ణుని నిద్రాకాలమునకును విరోధపరిహార మగును. కృష్ణ యజుర్వేద సంహిత యం దేడవకాండములో 'గవామయన' మని యొకయాగము వివరింపబడి యున్నది. ఈ యాగ మొక సంవత్సరము చేయఁబడినది. కాబట్టి దీనికి సత్రముని పేరు. దీనికి వలసిన సమస్తాంగములును నీ యాగ ప్రకరణమందే చెప్పియున్నవి. మఱొకచోటినుండి తెలిసికో నక్కఱలేదు. కాన నిది ప్రకృతి యాగ మనబడును. దీని తర్వాత 'ఉత్సర్గిణామయన' మ్మని మఱియొక సత్ర యాగము చెప్పియున్నది. ఇదియు సాంవత్సర కాలికమే. రెండవ సత్రమునకు వలసిన సమస్తాంగములును నీ ప్రకరణమందుఁ జెప్పలేదు. కొన్ని "గవామయన" ప్రకరణమునుండి తెలిసికొని యిందుఁ జేయవలెను. కాన నీ రెండవసత్రము మొదటి సత్రమునకు వికృతి యనబడును. ప్రకృతి సత్రసంవత్సరమున నొక్కొక్క మాసమునను ముప్పది సోమయాగములు తప్పక చేయవలెను. ఒక్కొక్క దినమైన నూతగుండరాదు. వికృతి యాగమునను బ్రతిమాసమును బ్రతిదినము సోమ యాగము చేయవలసినదే. కాని యిందుఁ బ్రతిమాసము నొక దిన ముత్సర్గము తప్పక చేయవలెనని విధించియున్నది. ప్రతిమాసమును నేయే దినమున సోమ యాగోత్సర్గము చేయవలసినదని సం దేహము రాఁగా నా కాండమునందే యొకవ ప్రపాతకమున నాఱవపనసలో నాల్గు మాసవికల్పములను జెప్పి యం దొక్కొక్క మాసముననుత్సర్గదినము చెప్పబడియున్నది. ఆ పనస నీ క్రిందివిధముగాఁ జూచుకొనుఁడు.

పనస, షడష్టైర్మాసా స్సంపాద్యాహ రుత్స్పజంతి షడష్టైర్త్వి మాసా స్సం పశ్యంతి ! అర్థమాస్టైర్మాసా స్సంపాద్యాహ రుత్స్పజం త్యర్థమాస్టైర్త్వి మాసా స్సం పశ్యంతి. అమావాస్యయా మాసా స్సంపాద్యాహ రుత్స్పజం త్యమావాస్య యాహి మాసా స్సంపశ్యంతి, పౌర్ణమాస్యా మాసా స్సంపాద్యాహ రుత్స్పజంతి పౌర్ణమాస్యాహి మాసా స్సంపశ్యంతి" యీ రీతిగాఁ గలదు. ఈశ్రుతి కర్థము, షష్టైః=ఆఱు దినములచే, మాసాన్ = నెలలను, సంపాద్య = సంపాదించుకొని, పూర్తి చేసికొని, అహః = ఆపై దినమును, ఏడవదినము, ఉత్స్పజంతి = విడుదు చున్నారు. షడష్టైః+హి = ఆఱు దినములచేతనే గదా, మాసాన్ = నెలలను సంపశ్యంతి= తెలిసికొనుచున్నారు. వేదమార్గానుసారు లని శేషము, వేదమున, దాఱు దినము లొక మాసముగాఁ జెప్పటచే డన్మార్గానుసారు లందఱు నాఱు

దినముల నొకమాసముగా నెన్నుదురు. కాబట్టి యాఱుదినము లొకమాసముగా నెంచి యం దాఱు సోమయాగములు చేసి యాపైది యగు నేడవ దినమున ఉత్సర్గము చేయవలెను అని యొక పక్షము. అర్ధమాసైః=మాసములోని సగ పాలుచేత, పదునైదుదినములచేత మాసాన్ సంపాద్య = ఒక్కొక్కమాసమును బూర్తి చేసికొని, అహః+ఉత్సృజంతి=ఆపైది యగు పదునాఱవ దినమును విడుచుచున్నారు. అర్ధమాసైః+హి=పదునైదు దినముల చేతనేకదా, మాసాన్ + సంపశ్యంతి = నెలలను దెలిసికొను చున్నారు. వేదమార్గానుసారు లని శేషము. వేదమునందు “పక్షావైమాసా” యని పదునైదు దినములను నొక మాసముగాఁ జెప్పియున్నందునఁ దన్మార్గానుసారు లందఱును బదునైదు దినములను నొకమాసముగా నెన్నుదురు. కానఁ బదునైదు దినముల నొకమాసముగాఁ జెట్టికొని వానియందుఁ బదునైదు సోమయాగములుచేసి యాపైది యగు పదునాఱవ దినమున నుత్సర్గము చేయవలెను అని రెండవ పక్షము. అమావాస్యయా మాసాస్సంపాద్యావారుత్సృజంతి=అమావాస్యతో మొదటిమాసము పూర్తి చేసికొని యాపైదినమగు శుక్లపక్షము పాద్యమినాఁడు ఉత్సర్గము చేయుదురు. అమావాస్య యాహిమాసాన్ సంపశ్యంతి, చాంద్రమాన ప్రకారము అమావాస్య కమాస్యకేగదా మాసపూర్తి యని తలంపఁబడును. చాంద్రమాన ప్రకారము నడచుకొనువారు అమావాస్య కమావాస్య యొక నెలయని యెఱురు. కాన నొక శుక్లపక్ష పాద్యమి మొదలుపై యమావాస్యదాఁక ముప్పది సోమయాగములుచేసి యంతవఱకు నొక నెలను బూర్తి చేసికొని యాపై శుక్లపక్షమున పాద్యమినాఁ డుత్సర్గము చేయవలెనని మూడవ పక్షము. పౌర్ణమాస్యామాసాస్సంపాద్యాహ రుత్సృజంతి పౌర్ణమాస్యాహి మాసాన్ సంపశ్యంతి, బార్హస్పత్యమాన ప్రకారము నడుచుకొనువారు పున్నమకుఁ బున్నమ యొక నెలగానెన్నుదురు కాన వారి మత ప్రకార మొక బహుళ ప్రతిపత్తి మొదలు పున్నమ వఱకు ముప్పది సోమయాగములుచేసి యాపైది యగు బహుళ ప్రతిపత్తు నాఁ డుత్సర్గము చేయవలెనని నాల్గవ పక్షము. ఈనాల్గు పక్షములలోఁ జెప్పియున్న నాల్గు విధములైన మాసములును బ్రసిద్ధములే యని తెల్పుటకై యాయా వాక్యమునందును హి శబ్దము ప్రయోగింపఁ బడినది. హి శబ్దము ప్రసిద్ధి వాచకము. కాబట్టి పౌర్ణమాస్యమావాస్యలవలెనే యర్ధమాస, షడ్దినములును మాసము లనియే ప్రసిద్ధములని యాశ్రుతి భావము. కాఁగా నాఱుదినములును నొక మాసమని యేర్పడినదికదా. ఇట్టి శ్రౌతమగు షడ్దినరూప మాసమును గలదని యెంచి విభీషణ వాక్యములోని యాఱుమాసములనే, “యేడు తొమ్మిది యాఱునెనిమిదియును మాసము” అని యిందుఁ జెప్పియున్నాఁడు. కాబట్టి వక్ష్యమాణ విభీషణ వాక్యమునకును దీనికిని విరోధము లేదు. కొండఱీ శ్రుతిలోని “షడపైర్మాసా స్సంపాద్యాహ రుత్సృజంతి షడపైర్మాసా స్సంపశ్యంతి” యను భాగమునకు మఱొక

విధముగా నర్థము చెప్పదురు. అదెట్లన - పడవైః - అయిదింటిచేఁ బెంచఁబడిన యాఱుదినములచేత, ముప్పది దినములచేత, మాసాన్ = నెలలను, సంపాద్య = పూర్తిచేసికొని, అహః-ఆపైది యగు ముప్పది యొకటవ దినమును-ఉత్సృజంతి= విడుచుచున్నారు. పడవైః+హి = అయిదింటిచేఁ బెంచఁబడిన యాఱుదినముల చేతనేగదా-మాసాన్ = నెలలను సంపశ్యంతి = తెలిసికొనుచున్నారు. సావన మాసప్రకారము నడుచుకొనువారని శేషము, ముప్పది సూర్యోదయము లోక సావనమాస మనఁబడును. ఈక్రమప్రకారము ముప్పది దినములు ముప్పది సోమ యాగములు చేసి ముప్పదియొకటవ దిన ముత్సర్గము చేయవలెనని ప్రథమ పక్ష మని భావము. ఈ శ్రుతి కాఱు దినములు మాత్రమే యొకనెల యని యభిప్రాయ మైనచో సమాహారముచేసి పడహీనయనియే గదా చెప్పట సరసము. అట్లు చెప్పక పడవై యని బహువచనాంతముగాఁ జెప్పటచే ననేకపడహము లని యర్థమగును గాన నవి యొక మాసమునకుఁ దగినట్లు ఐదింటిచేఁ బెంచఁబడిన పడహములుగాఁ జెప్పవలె నని వీరి యభిప్రాయము. వీరి మతమంత సరిగాదు. ఏలయనఁగా “పడవై” యన్నప్పుడు బహువచన స్వారస్యమెంచినచో “అర్థమాసై” యన్నప్పుడును బహువచన స్వారస్యము చూడ వలదా? అందును దత్స్వారస్యము చూచినచో మూఁడుపక్షము లొకమాస మని ఏర్పడును. అది యెవరికిని సమ్మతముకాదు. కాన నొకచో బహువచన స్వారస్య మంగీకరించుట మఱొకచో లేదనుట యిది యుక్తముకాదు. ప్రసిద్ధములుగా నున్న మాసములను బట్టియే యీ శ్రుతి కర్థము చేయవలెను. “పక్షానైమాసా” యను శ్రుతి ప్రసిద్ధినిబట్టి “యర్థమాసై” యన్నప్పుడు బహువచనస్వారస్యము వదలినట్లు ‘పడవై’ యన్నప్పుడును మీరు చెప్పినట్టి బహువచన స్వారస్య మక్కఱలేదు. బహుదిన వాచకము గాన బహువచనాంతముగా నున్నదని చెప్పినంతనే చాలును, అర్థమాసైర్హి, ఆమావాస్యయాహి, పౌర్ణమాస్యాహి యను స్థలములందుఁ బ్రసిద్ధిద్యోతక హిశబ్ద మున్నట్లు “పడవైర్హి” యను చోటను బ్రసిద్ధి ద్యోతక హిశబ్దముండుటచే పడహమాస మను పక్షమును బ్రసిద్ధమనియే యీ శ్రుతికి భావము. మఱియుఁ జూడుడు. “పడవై ర్మాసాన్ సంపాద్య యత్సప్తమ మహస్తస్మి న్నుత్సృజేయః” అని యుత్తరానువాకములోని వాక్యము వీరికి విరోధించును. అదెట్లనఁగా పడవైః+మాసాన్+సంపాద్య. ఆతేసి దినములచే మాసములను బూర్తి చేసికొని, యత్+సప్తమం+అహః-ఆపైదియగు నేడవ దిన మేది కలదో, తస్మిన్=ఆ దినమున, ఉత్సృజేయః-వదలుదురు. సోమ యాగము నని శేషము. ఆఱుదినము లొక మాసముగాఁ జెట్టుకొని యందాఱు సోమ యాగములు చేసి యాపైదియగు నేడవ దినమున సోమయాగము వదలవలెనని యీ శ్రుతిభావము. ఇందు ముప్పదియొకటవ దిన ముత్సర్గము చేయవలెనని చెప్పక

యేడవ దినమునఁ జేయవలెనని ప్రత్యేకించి 'యత్స పమమహా' యని చెప్పుటచే మాసముగా నెన్నఁబడిన షడహములు అయిదింటిచేఁ జెంచఁబడిన యాఱుదినములు కావనియు, ఆతే దినము లనియు స్పష్టమగుచున్నది. ఇందలి మాస శబ్దమునకు మూసైక దేశమని యర్థము చెప్పినచో స్వారస్యభంగమగును. కాన నాఱుదినములు మాసమనుటయే యీ యనువాకమున కభిప్రాయము. దీనితో నైకకంఠ్యము చేసినచోఁ బూర్వానువాకములోని షడహములు అయిదింటిచేఁ జెంచఁబడినవి కావనియు, ఆఱు దినములు మాత్రమే యనియు నిర్ధారణ మగును. కాన రెండవ యర్థము సరికాదు. మొదటియర్థమే సరియని యెఱుంగునది.

గాఢనిద్రలోనున్న యీతని నిపుడుమేలుకొల్పుట యసాధ్యమనియెంచకుండు. ఇతఁడిప్పుడే కొన్ని దినములకుఁ బూర్వము నిద్రింప నారంభించెను గాన గాఢనిద్ర నొందియుండఁడని యభిప్రాయముతోఁ జెప్పుచున్నాఁడు. మంతనంబుండి ఇత్యాది= మంతనంబుండి మాతోడ నాలోచనాసభలోనుండి. ఇంతకున్ = ఈదినమునకుముందు తొమ్మిదవనాడు, నిద్ర తనిలెను=నిద్రింప నారంభించెను. నిద్రారంభదినమున కీ దినము తొమ్మిదవదినమనిభావము. దీనివలననేర్పడిన దినసంఖ్యయీక్రిందివిధముగా నెఱుగునది. "ఈతఁ డాఱు మాసంబులు కూర్చును నొక్క పగలు మేల్కొని తినుఁగావుత" (యు.౧౩౮౫) యని చెప్పియుండుటచేతఁ గుంభకర్ణుండు నిద్రలేచియొక్క దినమే మేల్కొనియుండునుగాన నాదినమే రావణాలోచన సభలోనుండి మరుసటి దినము మొదలు నిద్ర కారంభించెను, "రావణానుజఁ డా వెంటనె నచ్చె" నని (యు.౩౧౬) యుండుటచేత నాలోచన నాఁడే విభీషణుండు రామునొద్దకు వచ్చెనని తోచును. "సుకీర్తి గ్రహించె దశాస్యభాతనే" (యు.౩౧౮) యనియుండుటచేత రాముండును సతనిని వెంటనే గ్రహించినట్లు తోచుచున్నది. నాటి మొదలు మూఁడు దినములు సముద్రప్రార్థనకై రాముండు దర్శశయ్య బరుండి యుండెను. నాల్గవదినము మొదలెనిమిదవ దినము వఱకు నైదు దినములు సేతుబంధము సేతువు కట్టిననాఁడే సాయంకాలము రామాదులు సువేలపర్వత మెక్కియుండిరి. నాటి రాత్రియే సుగ్రీవ రావణుల ద్వంద్వ యుద్ధము. ఆ మఱుసటి దినము తుముల యుద్ధము. నాటి రాత్రియే రామ లక్ష్మణులకు నాగపాశబంధ విమోచనములు, ధూమాక్షవజ్రదంష్ట్రాకంపనుల పథము కూడ నా రాత్రియే. మరుసటి దినము ప్రహస్తవధ, రావణ మకుట భంగములు. నాఁడే రావణుండు కుంభకర్ణుని లేపునుట. కాఁగా నీ దినమునకుఁ బదవ దినమున విభీషణుండు బైలుదేరి పోయెను. కుంభకర్ణుని నిద్రారంభము తొమ్మిదవ దినము. ఈ రీతిగా దినసంఖ్య లెఱుంగునది యని కొందఱభిప్రాయపడిరి. అదంత బాగుగా నుండలేదు. రామా దులుసువేలారోహణము చేసిననాటి గాత్రి పూర్ణచంద్రోదయము వర్ణించుటచేత నాఁడు పున్నమయని తోచెడిని. రావణవధమమావాస్య యనుట సర్వసమ్మతమే

కదా! కాన వీరి యభిప్రాయానుసారము విదియనాఁడు రావణుని మకుటభంగమై యుండవలెను. అట్లెనచో నీ బహుళ ద్వితీయ మొదలు అమావాస్య దాఁక నింత యాలస్యముతో యుద్ధము జరుగుచుండుటకు హేతువు కానరాదు. కాన వీరు చెప్పిన దిన సంఖ్యను నేతుబంధమువలకు నొప్పుకొని శేషించినది వారి వారి వధము కడన చెప్పిన దినసంఖ్యగానే చెప్పట యుక్తము. అదెట్లనఁగా ఈ పద్యములో నింతకుఁ దొమ్మిదవ నాఁడనుటకు యుద్ధారంభమునకుఁ దొమ్మిదవ నాఁడని యుద్ధము. యుద్ధారంభము బహుళ ప్రతిపత్తు. తత్పూర్వము తొమ్మిదవ దినము శుద్ధ సప్తమి. ఈ సప్తమినాఁడే కుంభకర్ణ నిద్రారంభము. రాముని దర్శశయనారంభము కూడ నాఁడే. శుద్ధ షష్ఠినాఁడు విభీషణుని రాముఁడు స్వీకరించుట. శుద్ధ నవమి దాఁక దర్శశయ్య. దశమ్యాది చతుర్దశ్యాంత మైదు దినములు నేతు బంధనము. పున్నమ సువేలాహాణము. బహుళ పాడ్యమి యుద్ధారంభ నాగపాశబంధ మోక్షములు. ద్వితీయనాఁడు ధూమ్రాక్షవధ. తృతీయ వజ్రదంష్ట్రవధము. చతుర్థి నకంపన వధము. వంచమిఁ బ్రహస్త వధ. షష్ఠి రావణమకుటభంగము. ఆపై కుంభకర్ణ వధాదులు. అమావాస్య రావణవధ. ఇట్లు దిన సంఖ్య చేయుటయే యుక్తము. ఈ ప్రకార మింకను నీ యుద్ధ దిన వర్ణనము ఈ కాండములోని ౨౧౬-౨ వ పద్య వ్యాఖ్యానమున స్పష్టమగును. మఱి కొందఱు ముందు చెప్పిన దోషము లను బరిహారించుచు మొదట వారి మఠమునే కొంత చక్కపఱచి చెప్పు చున్నారు. అదెట్లనగా, నీతాపహరణమునకుఁ బూర్వము పడమూడేండ్లు గడచిన వనుట సర్వవిదితముకదా. పదునాల్గవ సంవత్సరారంభము నీతాపహరణ మనుట పంపాతీర వసంతర్తు వర్ణనచేత సుస్పష్టము. వాలి వధానంతరము వర్షాకాల వర్ణనమగుటచే వాలి వధ మాషాఢమాసమని తెలియవచ్చుచున్నది. ఆశ్వయుజ మున నీతను వెదకుటకై ప్రోత్సాహపఱచుటయు స్పష్టమే. ఆపై స్వయంప్రభా గుహలో బహుకాలము గడచిపోయినదిగదా. "కపితండము పూచిన తీగలంగడుం బొలిచిన మాధవావనిజము ల్గని డాడె వసంత వేళయం. చళుకు వహించినేలఁబడె" (కిం ౨౨౯)నని చెప్పియుండుటంబట్టి గుహలోనుండి వెలువడుటఫాల్గునమాసము నని తెలియుచున్నది. లంకా ప్రవేశము నాఁటిరాత్రి "చంద్రుఁడు నెల్లసెను బూర్ణ శృంగుఁడయి (సుం. ౧౯౯) యని చెప్పియుండుటచేతఁ త్రయోదశికఁ బూర్వము చంద్రుడు పూర్ణ శృంగుఁడై కన్పట్టఁడు కావున లంకా ప్రవేశము ఫాల్గుణ శుద్ధ త్రయో దశిగా నుండవలెను. హనుమంతుఁడే రాత్రి లంకలో నీతను వెదకెనో యామఱునాఁడే లంకాదాహము చేసెననుట. "రాత్రి వేళను దుర్గకర్మంబు తెఱఁగు. సాధ్యపడదయ్యె నెల్లను జక్కఁజూడఁ, బగట నంతయుఁజూచు టవశ్యకార్యము" (సు. ౧౧౮౯) అని చెప్పటంబట్టి స్పష్టమగుచున్నది. ఈ పూట నిలిచి మఱుగున రేపటఁ బోరాడె" యని నీత ప్రశ్నించినను "అని యిట్టు లూరార్చి యవనిజఁగనుఁగొని, పయనింప

నాయ త్తపదుచు "ననియుండుటచేతహనుమంతుఁడులంకాదహనమునాఁడేయందుండి తిరిగి వచ్చెనని తోఁచుచున్నది. హనుమంతుఁడు తిరిగి వచ్చుటకై యరిష్ట పర్వతము నెక్కువపుడు కవి యప్పటి యాపర్వతమును "మూర్తాండ కరబోధ్యమాన్వాన్మిష ధాతు నేత్ర సంజాతమై నెగడు దాని"నని నర్ణించెడి నెపమున సూర్యోదయమును చెప్పియుండుటచేతను, అనంతరము సూర్యాస్తమయము చెప్పమిని లంకాదాహము నాఁడే హనుమ సముద్రముదాటి మధ్యాహ్నమునకుఁ బూర్వమే యంగదాదు లతో మధువన విధ్వంసక పూర్వకముగా రామ సన్నిధానముఁ బ్రాపించెననుట తెలియనగును. నాఁడే మధ్యాహ్న కాలమున వాసరసేన దండయాత్ర యనుట. "అగునిది మంచి మూర్తము ప్రయాణము నేయఁగఁ బద్మమిత్రుఁడున్, గగ నము మధ్యముం దఱిసెఁగ్రాలు నిదేవిజయావహంబునై, నెగడిననన్ముహూర్తము" (య. ౪౭) అని యాప్రకరణమునందలి పద్యముచే స్పష్టమగుచున్నది. నాఁడు చతుర్దశియుఁ గొన్ని గడియలున్నది; పూర్ణిమాతిథి యని "ఉగ్రకిరణ తనయ యుత్తర ఫల్గుని నేడను (య. ౫౦) పద్యముచే దెలియుచున్నది. వాసర బలంబు నూఱులు వేలును నూఱువేలును గోట్ల, కొలఁదిగా ధారణఁ గలయఁ బర్వి రేయుఁ బగలును నడిచె" (య. ౭౯) ననియు "నిలువక పోయి పోయి" (య. ౮౦) యనియుఁ జెప్పటఁబట్టి, యే దినమున నభిజిల్ల గ్నమునందువాసరసేన దండయాత్ర చేసెనో యా మఱునాఁడే సముద్రతీరము చేరెనని తెలియుచున్నది. మఱియు నేదినము లంకాదాహము జరిగెనో నాఁడే రావణుఁడు దానినిగూర్చి రాక్షస సభలోఁ గొంచెము సేపాలోచించి వీరప వెడలిపోయెనని "తావారిన్లల్ల వీడి నిజావాసముఁ జొచ్చెఁ బరిజనావళి తోడన్" (య. ౧౮౩) అను పద్యముచే దెల్పి లంకాదాహదిన వృత్తాంత మంతటితో ముగించి 'విభీషణుండు చొచ్చె మఱునాఁటి వేకువ శుద్ధమతిని' (య. ౧౮౬) నని యామఱునాఁటి వేకువ విభీషణుని ద్వితీయోపదేశమును దెల్పి యాపై రావణుఁడు కుంభకణ్ఠాదులతో నాలోచన సభకు వచ్చినపుడు విభీషణుఁడు మూఁడవతూరి హితోపదేశము చేసె నని చెప్పి "అని పరుషం బగు వాక్యము నని ఖలు రావణుని రావణానుజఁ డా వెంటనె నచ్చె సలక్ష్మణుఁడౌ, జనకసుతానాథుఁ డున్న స్థలమున కంతన్" (య. ౩౧౮) అని లంకాదాహదినమునకు మఱునాఁడే విభీషణుఁడు రాముని సన్నిధానమునకు వచ్చెనని చెప్పట చేతఁ గూడ లంకాదాహ దినముననే రాముఁడు యుద్ధమునకై జైలుదేరి యా మఱునాఁడే సముద్రతీరము చేరెననుట స్పష్టపదు చున్నది. "ఉగ్రకిరణతనయ యుత్తరఫల్గుని నేడ"ని ప్రయాణదినముపూర్ణిమాతిథి యనియు, నామఱునాఁడు సముద్రతీరము చేరినపుడు "క్షణదాది ఘోరంబు కలిత ఫేనకదంబ హసితంబు భృంగస్మృత్యాంచితంబు, జై వాత్మకోదయ సంజ్యంభితంబును బ్రతికువలయ హిత వ్యాకలితమ" నివర్ణించుటచే నాఁడును గొన్ని గడియలు పున్నమ

యున్నదనియుఁదోఁచు చున్నది. వానరసేన సముద్రతీరము చేరుటయు విభీషణుఁడు రామ సన్నిధానముఁ జేరుటయు నొక్క దినముననే జరిగిన దయ్య నొకటి చెప్పిన పిదపనే మఱొకటి చెప్పవగును గానఁ గవి క్రమముగా నా సంగతులను జెప్పినే గాని వేఱు విధముగాఁ దలఁపరాదు.

రాముని దర్శశయనము ఫాల్గున బహుశ ప్రతిపత్తునాఁ డారంభింపఁబడెను. నాఁడే కుంభకర్ణుని నిద్రారంభమును, తదియదాఁకదర్శశయనమే. చవితి మొదలు అష్టమివఱకు నైదు దినములు సేతుబంధము. అష్టమిరాత్రి సువేలాహాణము "సంధించెను బూర్ణ శీతకరదీప్త విభావరియున్ మనోజ్ఞమై" (యు.౨౦౭) యని సువేలాహాణము నాటిరాత్రి పూర్ణచంద్రుఁ డన్నట్లు చెప్పఁబడియున్నదే? అష్టమి నాఁడు పూర్ణచంద్రుఁ డెక్కడిది యని యాక్షేపింపవలదు. పూర్ణ శీతకరునిచేత వలెనే దీప్తయని యర్థము చేసికొన్నచో నాటిరాత్రి పూర్ణచంద్రుఁ డుండనక్కఱలేదుగదా. వానరసేనలో భేర్యాదు లున్నట్లు గొప్పగొప్ప దీపములుకలవు కాన నాటిరాత్రియా వెలుతురుచే బూర్ణచంద్రుని చేతవలెఁ బ్రకాశించు చుండినది యని భావముగాన నేవిరోధము లేదు. సువేలాహాణము చేసిన మఱునాఁడే అనఁగా నవమినాఁడు పగలు లంక ముట్టడి జరిగెను. "రాముఁడు..... ఋక్ష్యాదులు గొల్వ గిరిని కేయి వసించె" (యు. ౨౦౯) నని ప్రచారంబించి "వేవిన యంత నవ్వీరులు లంకలో" (యు. ౨౧౦) నిత్యాది లంక ముట్టడిప్రచారంబింపఁబడి యున్నదిగదా. ఆపగలే తుముల యుద్ధము నాటిరాత్రియే రామలక్ష్మణుల నాగవాళ బంధమోక్షాదులు. అదెట్లనఁగా, "రాక్షసులు, మేనుల రక్తముల్ గురియమేకొనఁజాలక చివ్వకెప్పుడొక్కొకనిశేవచ్చునంచుదమయల్ల ములం దలపోయుచుండఁగా, భానుఁడు గ్రుంజెఁ గ్రోతులకుఁ బ్రాణవినాశిని రాత్రి ధ్యాంత సం, తానము పర్వఁ జేయుచును దారసిలెం గనుగానకుండఁగన్" అనియారంభించి "ఆపెంకీకఁటి యుద్ధ వ్యాపారము జరుగఁగ" ననియు "వినంబడెన్ రవము లారాత్రిన్ సమిద్ధారిణిన్" అనియు, "పాలిచెఁగాళరాత్రి పాలిక నారాత్రి యట్టి సమయమునను నసురవరులు, పిండుగట్టి నిశితకాండముల్ గురియచు, రాముఁడాఁకి దుగ్ర రథసమునను" అనియు, "ఘోరంబగు నాయామిని. ఘోరతరంబయ్యె పపుడు గుండెలు వగులన్" అనియు "వీఁడు కేకయ్యమునందసాధ్యుఁ"డనియు నారాత్రినే యా యుద్ధ ప్రకరణమున నచ్చటచ్చటఁ దెల్పుచు వచ్చి "రోవణ భాషణంబు లిలు క్రూరనిశాటుఁడు వారిఁబల్కి జ్యా, భీషణఘోషణం బరుల పెలుకఱఁ జేయుచు శాత్రవస్మయ ప్రేషణ శోషణ హిశరబృండముఁ జైవయిఁ గ్రమ్మి దుష్టవిద్యోషణ భూషణాత్ములను వే శరబద్ధులఁ జేసె నీసునన్" యిత్యాదిగా వారి శరబంధము చెప్పఁబడి యున్నదిగదా. కాఁబట్టి నాటిరాత్రియే నాగవాళ బంధ మోక్షములు, రామలక్ష్మణులకు నాగవాళ బంధమోక్షమైన వెంటనే యా

నిశీథమున వానరు లుప్పొంగు చుండఁగా దానిని విని రావణుఁడోర్వలేక మహాకోపముతో సూత్రమాక్షవజ్రదంష్ట్రులను బంపెను. వీరు యుద్ధమునకు వచ్చునపుడు పగలని సూచించెడి గుర్తులేవియు లేవు కావునను, వానర సంతోషము వెంటనే వీరువచ్చిరని చెప్పటచేతను వీరి యుద్ధ మారాత్రియే జరిగినది. ఆ రాత్రి శేషముననే వీరి వధము జరుగఁగా రెండవ దినమున ననఁగా దశమినాఁ డకంపముని యుద్ధ వధములు జరిగెను. అకంపనుఁడు యుద్ధమునకు బయలుదేరునపుడు “దుర్దినముగాఁ దోచె సుదినమయ్యు” (య. ౧౧౪౬) నని పగటి గుర్తు లుండుటచే నకంపన యుద్ధము పగలే యనుట స్పష్టము. నాటి పూర్వాహ్లాముననే రావణుఁడు నగరమంతయుఁ జూటి నేనను బరీక్షించుట, అకంపన యుద్ధమైన వెంటనే నాటి మధ్యాహ్న మే ప్రహస్త యుద్ధము జరిగినది. ప్రహస్తుఁడు యుద్ధమునకు బోవునపుడు “గ్రహాభులెల్ల నంబరమునఁ బోరఁగా దొడఁగె”నని చెప్పబడి యున్నది. గ్రహాభులు రాత్రియందే కనఁబడునవి గాన దీనిం జూడ ప్రహస్త యుద్ధము రాత్రి యనియే తోచును గదా యని యాక్షేపింపవలదు. పగటిపూటఁ జూడ వీలుపడని యనేక సంగతులు పగలే జరిగినట్లు ఈ యుద్ధ ప్రకరణములం దచ్చటచ్చట జెప్పట కలదు. “శశికి శ్రీయంబు ప్రాజాపత్యుగు రోహిణిని నాక్రమించె నిందునిసుతుఁడు” అని రావణ యుద్ధ ప్రకరణమునఁ జెప్పబడి యున్నది. “సర్వరాత్రంబు కలను నలుప”నని రావణ యుద్ధ ప్రకరణమున నుండుటచే నా యుద్ధము రాత్రికదా యని యెంచవలదు. సర్వరాత్రంబును పాతము తప్పనియు సప్తరాత్రమనియే సరియైన పాతమనియు నచ్చట వివరించెదము. కాన రావణ యుద్ధము పగలే జరిగినది. ఈ రీతిగా ప్రహస్త యుద్ధమునఁ జెప్పిన గ్రహాభుల సంగతి మనకుఁ గనఁబడక పగలే యాకాశమున జరిగి యుండవచ్చును గదా! కాననది పగటిపూటయనుటకు బాధకము కాదు. ప్రహస్తవధమైననాఁడే ఆ వెంటనే రావణ పరాజయము, కుంభకర్ణ ప్రబోధ యుద్ధములును జరిగినవి. వీని వెంటనే యానాఁడే యింద్రజిత్తు బ్రహ్మీశ్రుముచే రామాదుల బంధించుటయఁ దద్విమోచనమును జరిగినవి. ఇందు గావణ పరాజయాది కుంభకర్ణ వధాంతముకాల మిదియని నిర్ధారణగాఁ జెప్పలేదు గాని బ్రహ్మీశ్రుబంధము మాత్రము “అఱువది యేడు కోటుల వనాటులు భీమతరస్యు లిట్టు లు, క్కటి దినపంచమాంశమున నబ్జజా ప్రీతికిఁ బాత్రుఁడైన యా, కఱకు సురారిచేఁ దెగిరి” యని చెప్పబడి యున్నందున సాయంకాలము జరిగినదని తెలియుచున్నది. దినపంచమాంశమునఁగాఁ బగటి యెడవ భాగముగు సాయంకాలము. ప్రాతః, సంగవ, మధ్యాహ్న, అపరాహ్న, సాయంకాలము లని పగ లైదు భాగములుగ భాగింపబడి యున్నది. “ప్రాతస్సంగవ మధ్యాహ్నపరాహ్లాస్సాయ మిత్యమీ! ఏకస్యాహ్నః పంచభాగా విహితాః కాల చింతకై” యని ప్రమాణవాక్యము. కాఁబట్టి ప్రహస్తవధము మధ్యాహ్నముకాఁగా నాపై రావణ పరాజయాది కుంభకర్ణ వధాంతము జరిగి నాటి సాయంకాలమున

బ్రహ్మాస్త్ర బంధమోక్షము లైనట్లు తోచుచున్నది. ఆ రెండవనాటి రాత్రియే బ్రహ్మాస్త్రమోచనమైన వెంటనే మరల వానరులు లంకను ముట్టడివేసి లోనఁజొచ్చి లంకను దహించిరి. “కాద్రంబైన నిశాముఖుంబున రుషారంబుల్ ప్లవంకేంద్రులూ! కద్రూసంభవు లట్టు లూర్చుచును నల్కాహస్తులై లంక నక్షుద్రాటోపము తోడఁ జొచ్చి” (౧౭౯౦ య.) యని యాశ్రుపకరణము నందలి పద్యము. అపైనా రాత్రియే కుంభనికుంభ యూపాక్ష శోణితాక్ష క్రజంఘాకంపన మకరాక్షులు యుద్ధమునకై వచ్చి మడిసిరి. కాఁగా యుద్ధ మారంభించిన రెండు దినములలో మూలబలము, ఇంద్రజిత్తు రావణుఁడు వీను తప్ప తక్కిన వీరులందఱు హతులైరి.

మూడవ దినము. అనఁగా ఫాల్గుణ బహుళై కాదశి మొదలు ఇంద్రజిత్తు యుద్ధము జరిగినది. “మూడహో రాత్రముల్ వేడిమిమై పోరి చచ్చెఁగా యెట్లట్ల శక్రజితుఁ”డను పద్యమును బట్టి ఇంద్రజిత్తు యుద్ధము ఏకాదశి ద్వాదశి త్రయోదశి యను మూఁడు దినములు జరిగినదని తెలియుచున్నది. కాఁగా సంద్రజిత్తు యుద్ధము వఱకు నైదుదినములు గడచినవి. ఆతన దినమున అనఁగా జతుర్దశినాఁడు మూల బల వధము. నాటి నాయంకాలము మొదలు రేయింబవలు రావణ యుద్ధము జరిగి యేడవ దినమున రావణ వధ మాయెసనియొకను జెప్పవచ్చును. లేదా, ఏడవదినము మొదలు రేయిం బవలు రావణ యుద్ధము జరిగి యెనిమిదవనాటి యుదయమున పుచ్చామావాస్య గడియలలో రావణవధమాయెసనియొకను జెప్పవచ్చును. ఈ రెండు పక్షములందును నమావాస్య గడియలలోనే రావణవధమని యెఱుఁగునది. కాన రావణవధము అమావాస్యవఁ డన్న లోకప్రవాదము కూడ నీ రెండు పక్షములకును వరిగా నున్నది. “కృష్ణచతుర్దశి నిపుడు లేచి యభ్యమిత్రుండ వగుచుఁ బ్రయాణ సన్న | హాన మొనర్చి యమావాస్య యగుట రేప | బలఁగములతోడ నని కేగి గెలుపుఁ గొనుము” (య. ౨౧౭౦) అను పద్యమును గూడ నీ రెండు పక్షముల కునుసరిపఱుచుకొనవచ్చును. రావణ సైన్యము రావణుఁడును వీరియుద్ధమేడు రాత్రులు జరిగినట్లే క్రింది విధముగా నేర్పడుటచే “నిలువకయె సప్తరాత్రంబు కలను సలుప” నను పాఠము కూడ సరిపడు చున్నది. ఈ ప్రకారముగా దినసంఖ్య నేర్పఱుచు కొన్నయెకల “మంతనం బుండి యింతకుఁ దొమ్మిదవనాఁడ తవలె నిద్ర” యను నీ పద్యభాగమును సరసముగా సమన్వయించు చున్నది. అదెట్లువఁగా, ఇంతకున్ = ఈదినమునకు, నాకిరీట భంగమైన దినమునకు పూర్వము, తొమ్మిదవనాఁడు+అ. ఈ దినము కాక దీనికి ముందు దినము మొదలుకొని ముందటి తొమ్మిదవ దినమునందే, మంతనంబుండి నిద్రతవలెన్, పూర్ణిమాశేషము గల ఫాల్గుణ బహుళ ప్రతిపత్తి ధియందు రామాదులు నముద్రతీరము చేరుటయు విభీషణ స్వీకారమును కుంభకర్ణ నిద్రారంభమును, దానికే బదవదినమగు దశమినాఁడు రావణ మకుట భంగము కాఁగాఁ గుంభకర్ణుని నిద్రారంభదినము రావణమకుట

భంగదినమునకు ముందు దినమునుండి తొమ్మిదవదిన మనిభావము. “వినవే జానకి యింక రెండు నెలలే విశ్వాస పూర్వంబుగాఁగను నే వేచెద నంతయే గడువు” (సుం. ౫౬౮) అని రావణుఁడు నీతతోఁ జెప్పిన మాటను జూచినను “ఇక మాన యుగంబు చిక్కెదత్తావధియందుఁ జెల్లెడిఁజమా దశమంబగు మాస మియ్యెడన్” (సుం. ౮౭౯) అని హనుమంతుని గూర్చి నీత చెప్పిన మాటను జూచినను నీత లంకలో నున్న సంవత్సర కాలములో పదవమాసమే హనుమంతుఁడు లంకలోఁ బ్రవేశించి నట్లైర్పడు చున్నది. అది మాఘమాసమే గదా కావలెను. ఈ క్రిందఁ జెప్పిన దిన సంఖ్యయంతయు ఫాల్గుణ మాసములోని వని చెప్పియున్నాఁడే. ఈ రెండును బరస్ప రమును విరోధింప వాయని కొండతా షేపింతురు. అదిసరిగాదు. “నారెకుఁజెప్పవయ్య కపిస త్తమ నేనిఁక నొక్కమాసమే, తీరుననై నఁ బ్రాణములు దేహమునం ధరియించు దాన న్నాపైరఘుచంద్రమా నిజము ప్రాణమునిల్వదు” (సుం. ౯౪౬) అని నీత హను మంతునితోఁ జెప్పినమాటనుబట్టి చూడఁగా నాజరుగుచున్న యొకమాసమేలంకలో నున్నట్లైర్పడు చున్నది. ఇదియే నిజము. ముందటి నీతావాక్యమును రావణవాక్య మును రావణాభిప్రాయము ననుసరించినవి నీత యూరట చెందుటకై రావణుఁ డింకను రెండుమాసము లున్నట్లు నీతతోఁ జెప్పెను. ఈ రావణాభిప్రాయము ననుస రించియే నీత, రెండుమాసములు మిగిలి యున్నట్లు మొదట హనుమంతునితోఁ జెప్పినది. కాని ఆమెకు వాస్తవము తెలియును గాన నీ జరుగుచున్న మాసము అరణ్యవాసపు పదునాల్గు సంవత్సరములకుఁగడపటిమాసమని యెంచి యీజనుగు చున్న మాసము తప్ప న్నాపై బ్రదుకలేనని స్వాభిప్రాయముగా హనుమతోఁజెప్పి నది. కాన నది కడపటిదగు ఫాల్గుణమాస మనుటయే యుక్తము అని మూఁడవ పక్షమువారి సిద్ధాంతము.

మేల్కొల్పు సుకరంబు-మేల్కొల్పుట సులభముగాఁ జేయఁదగినది. అతఁ డిత్త్యాది - కుంభకర్ణుఁడు నావలె శాపగ్రస్తుఁడు కాఁడుగదా యని భావము - కీకరాజన్ = వానర సైన్యమును.

చ. అసురులనెల్ల మేటి పరమాగ్రము భీకరసంగరస్థలిన్
 గసిమసి చేయు శాత్రువులకాండములం బనిపూన నట్టిఁ జా
 నసమబలుండు గ్రామ్యుఁఘ్నిమందలి ప్రీతిని మూఁఢుఁడై మహా
 లనగతి నుండు నెప్పుడుఁ దలంపఁగ లేడు మదీయదుఃఖమున్. ౧౩౫౨

అర్థములు. అసురులనెల్ల మేటి=రాక్షసులందెల్లశ్రేష్ఠుఁడు, సప్తమ్యర్థమున ద్వితీయ, భీకర=భయంకరమైన, సంగరస్థలిన్=యుద్ధప్రదేశమందు, పరమార్థము= ఉత్తమ ప్రయోజనముగల వస్తువు, “ఆహవభూమిలోనఁ బరమార్థము పార్థుఁ”డని భారతము, ఉద్యో.(౨)ఇదివాస్తవము. ఇది యనఁగా అసురులందు మేటియగునది. ....గసిమసి చేయున్=చంపును. గసి యనఁగా నూనెలో నాముదములో

విడుగున నిల్చెడి వ్యర్థపదార్థము — ముఱికి — మసి = బూడిద, పనిపూసన్ = అది తన పనిగాఁ బూసినది . . . . మాధుఁడై = దేహమే తెలియనివాఁడై, గ్రామ్య సుఖమందలి ప్రీతిని = పల్లెఱుళ్ళవారికి సోమరితనముతోఁ గాలము గడుపుట, నిద్రపోవుటయందుఁ బ్రీతి యొక్కవ, ఇచ్చట గ్రామ్యసుఖ మనఁగా నిద్ర, మహాలసగతిన్ = పెద్ద సోమరివలె.

తాత్పర్యము

నా తమ్ముఁడు కుంభకర్ణుఁడు రాక్షసులందు శ్రేష్ఠుఁడు. ఇది యథార్థము. భయంకర యుద్ధములందు పూసినేని శత్రువుల సమూహములను నాశము చేయును. అటువంటి యసమాన బలశాలి నిద్రాసక్తుఁడై దేహము తెలియక పెద్ద సోమరి వలె నెప్పుడు నుండును, గాని నా కుఁఖము తెలిసికొనలేడు. ఇఁక నాలోచించుట యొక్కడిది ?

కం. ఆతండు లేచినేనియు, నీకాధపువలన నాకుఁ సిద్ధించిన యీ యాతతపరిధవమంతయు, వే తీర్చున్ సంతసముఁ నెలయుదుఁ బిదపన్. ౧౩౪౩ అర్థములు. ఆతతపరిధవము = గొప్ప యవమానము.

తాత్పర్యము స్పష్టము,

తే. శక్రశుల్యబలుఁ డతిసాహసాంకుఁ; డట్టివా డనిలోన నాకిట్టిపాటు సంభవించియుఁ దోడ్పడఁజాలఁడేని, యింక వాఁడుండియును నాకుఁ నేమిఫలము. • అర్థములు. నిద్రపోవువాని లేపరాదు గదా యందువేని, శక్రశుల్య బలుండు = ఇంద్రునితో సమానుఁడగు బలశాలి, అతిసాహసాంకుఁడు = మిగులఁ దెంపే యాధరణముగాఁ గలవాఁడు.

తాత్పర్యము

నిద్రలేపరాదను నీతి ననుసరించితిమేని యిఁక వాఁ డాఱు నెలలకుఁ గాని నిద్రలేనఁడు. అంతవఱకీ యుద్ధ ములే జరుగుచుండునా? ఇంద్రునివంటి బలశాలి మహాసాహసి, అటువంటివాఁడు నాకు యుద్ధమందిటువంటి కష్టమునచ్చిన పిమ్మటఁ గూడఁ దోడుపడ రాఁడేని వాఁడుండి నాకేమి లాభము? ఉండియు లేనివాఁడేకదా. నీ. వాని లేపుఁడటన్నఁ బరమసంభ్రాంతులై, యసురలు గంధమాఁల్యములుభక్త్య వర్ణముల్ గొనిమహాద్వారమై యెటుచూడ, యోజనాయతమయి యుండుకుంభ కర్ణునిగుహ సర్వ • గంధప్రవాహినిఁ, జొచ్చుచో నాతని • హెచ్చుటూర్పు గాలిచే నబ్బల • శాలులు గాలికి, వగుడాకులట్టులై • యెగిరిపోవ

తే. వెండియును వారలెం తెఱిఁగొండ్డికష్టముననునిద్రదొక్కికొనిపాదములనులోనఁ జొచ్చి కాంచనకుట్టిమఁసుందరంపు, గుహను నిద్రించువానినిఁ గుంభకర్ణు. ౧౩౪౪ అర్థములు. పరమ సంభ్రాంతులై = మిగుల వేగిరపాటు గలవారై, మహాద్వారమై = పెద్ద వాకిలి కలిగి, యోజనాయతమయి = యోజనముపొడవుగలిగి,

సర్వగంధప్రవాహిని = సమస్త పరిమళ ద్రవ్యములు విశేషముగఁ గలదానిని,
 వగుడాకులు = మిక్కిలి యెండిన యాకులు, సలద్రోక్కికొని = నిలుచునట్లు కాళ్ళు
 గట్టిగ నొత్తిపెట్టుచు, కాంచనకుట్టిము = బంగారు నేలకట్టులచే (౨) బంగారు సీరు
 పూతపూసిన నేలచే, సుందరపుగుహాయందు = అందమైగుహవలెనుండుదానియందు,

తాత్పర్యము

వాని నిద్దురలేపుండని చెప్పఁగా మిగుల వేగిరపాటు గలవారై రాక్షసులు
 వాఁడు నిద్దురలేచి పూసికొనుటకుఁగాను గంధము, ధరించుటకు పూలండలు తిను
 టకు భక్ష్యములు అన్నము తీసికొని పెద్ద వాకిలిగలదై యేప్రక్క చూచిన నొక
 యోజనము నిడివి గలిగి సమస్త పరిమళనస్తువులు విస్తారముగఁ గల కుంభకర్ణుఁడు
 నిద్రించు గుహలోనికిఁ బోవునపుడు వాని యూర్పు గాలి విస్తారముగ వచ్చుటచే
 నా రాక్షసులు బలవంతులయ్యు నోరుగాలికి వగుడాకులవలె నెగిరిపోవసాగి మరల
 నెంతో కష్టముపై నిబ్బరించుకొని కాళ్ళు నేల నూఁదిపెట్టుచు ప్రవేశించి బంగారు
 నేలకట్టుచే నందమైన గుహాయందు నిద్రించు కుంభకర్ణుని.

సీ. భీమదర్శను నేలఁవిడిగి యొఱుగుగిరి, భంగిని బాన్పుపైఁ బడినవాని
 విసదారి యనఁ జెఱఁబుసలుకొట్టెడివాని, వికటఁపు నిటవెండ్రుకలవాని
 భయదనాసాపుటుఁ బాతాళవిపులాస్యుఁ, గాంచనాంగదనద్ధకాయు బలియు
 మకుటమండితమూర్ధఁ మహితమేదోరక్త, గంధు నరిందముఁ గాంచి దాసి
 తే. మేరుపర్వతసన్నిభామిషచయంబు, మహిషమృగసూకరములసంహతులునమ్మ
 రంపుటన్నంపుఁబ్రోవుమద్యములు పెక్కు, రకములును నెత్తుకుండలుఁప్రక్కనుంచి.

అర్థములు. భీమదర్శను = చూచుటకు భయంకరుఁడగువానిని, విసదారి =
 పాము, భయదనాసాపుట = భయంకరములైన ముక్కు రంధ్రములు గలవానిని,
 పాతాళ విపులాస్యన్ = పాతాళమువలె వెడలుపగు ముఖము గలవానిని,
 కాంచనాంగదనద్ధకాయన్ = బంగారు భుజకీర్తులచేఁ గట్టఁబడిన దేహము గలవానిని,
 బలియున్ = బలవంతుని, మకుట = కిరీటముచే, మండిత = అలంకరింపఁబడిన,
 మూర్ధన్ = శిరస్సుగలవానిని, మహితమేదోరక్తగంధున్ = విశేషముగ మాంసము
 రక్తము వాసనగలవానిని, అరిందము = శత్రువుల నణఁచువానిని, మేరుపర్వత
 సన్నిభ = మేరుపర్వతముతో సమానమైన. ఆమిషచయంబు = మాంససమూ
 హము, మహిష = దున్నపోతులయు, మృగ = పశువులయు, సూకర = పందులయు,
 సంహతులు = సమూహములు, మద్యములు = సారాయములు.

తాత్పర్యము

నిద్దురపోవుచున్నప్పుడును జూచుటకు భయంకరుఁడైనవానిని, కొండ విడిగి
 నేలపై నొఱిగి పడినట్లు పానుపుమీఁద బండుకొనినవానిని, పామువలెఁ బెద్ద
 ఋసలు కొట్టెడువానిని, భయంకరముగా నిలబడి యుండు వెండ్రుకల వానిని,

భయంకరములైన ముక్కుబొక్కలు గలవానిని, సాతాళమువలె నెడలుపైన ముఖము గలవానిని, బంగారు భుజకీర్తులు గట్టబడిన దేహము గలవానిని, బలవంతుని, కిరీటముచే నలంకరింపఁ బడిన తలగలవానిని, విశేషముగ మాంసము రక్తము యొక్క వాసనగల వానిని, శత్రువుల నణచు వానిని, చూచి సమీపించి, వాఁడు నిద్రలేవఁగానే తినుటకు మేరుపర్వతముతో సమానమైన మాంసరాశిని, దున్న పోతులు, మృగములు, పందులు వీని మాంసముల సమూహమును, ఆశ్చర్యకరమైన యన్నపురాశిని అనేక విధములైన సారాయములు నెత్తురు కడవలు ప్రక్కనుంచి

—* రాక్షసులు కుంభకర్ణుని నిద్రలేపుట *—

కం. అలఁదిరి యుత్తమగంధము, లలిమాల్యంబులును బరిమళపువ్వులున్
నిలిపిరి మేవన్ ధూపం, బులవైచిరి స్తోత్రములను * బొగడిరి యసురుల్. ౧౩౪౭

తా త్ప ర్య ము

ఇట్లు నిద్దుర లేవగానే తినుటకుఁ ద్రాగుటకు కావలసినవి సిద్ధముగా నుంచి నిద్దుర లేవఁ బ్రారంభించిరి. రాక్షసులు మంచి గంధము పూసిరి. పూలదండలు వాసన ద్రవ్యములు దేహమునంచుంచిరి. పొగలు వైచిరి. స్తోత్రములఁ బొగడిరి.

స్రగ్ధర. పూరింతుల్ చంద్రతుల్యం * బులు బహుశదరం * బుల్ దిశల్ ప్రిలిపోవన్
ఘోరధ్యానంబు లొలిన్ * గుమికొని యసురుల్ * గొల్పి రవ్వార లేకా
కారంబై కుత్తుకల్ ప్రక్కలుగఁ జన నిరాఘాటబాహావిరావం
బారూఢం బయ్యె జ్యేష్ఠాయతరవములు పెన్ * హావడిన్ గూర్చె లంకన్.

అర్థములు. చంద్రతుల్యంబులు = చంద్రువలెఁ దెల్లనైనవి దరంబుల్ = శంఖములు; గుమికొని = గుంపునూడి, ఏకాకారంబై = ఒక్కవిధముగ, ప్రక్కలుగఁ జనన్ = సగిలిపోఁగా, నిరాఘాట బాహావిరావంబు = అడ్డములేక వాయించు చేతుల చప్పుళ్ళు ఆరూఢంబయ్యెన్ = అతిశయించెను, జ్యేష్ఠాయతరవములు = సింహనాదముల విస్తారధ్వనులు, హావడిన్ = ఆపదను.

తా త్ప ర్య ము

దిక్కులు పగిలిపోవునట్లు చంద్రునివలెఁ దెల్లనైన యనేక శంఖములను బూరించిరి. రాక్షసులు గుంపునూడి భయంకరముగ అందఱు నొక్క విధముగ గొంతులు పగిలిపోవునట్లు ధ్వనులు చేసిరి. అడ్డము లేక చేతులు చప్పుళ్ళు గొట్టిరి. సింహనాదములు చేసిరి. ఈ ధ్వనులు లంకలో నుండువారికి మిగుల నుపద్రవము గలిగించెను.

స్రగ్ధర - మరభనయయయ = ఎనిమిదింట నెనిమిదింట యతులు.

శ్లో. పణవభేరీశంఖ * పటునినాదంబుల, జ్యేష్ఠితాప్యోటిత * సింహనాద
ములు బహుళములైన * ముద్గి సాధ్వసమునఁ, బక్షులు దెసలందుఁ * బహుచిహఱి

దివికిని నగ్రబాకి * దిగ్భ్రమ గొని గఱుల్, తడఁబడ సుడివడి * త త్రఱమున
 నేలపై వ్రాలె నా * నిశిచరుల్ వేసరి; విసివి గాసినిబడి * యసము దూలి
 తే. రం తెగా కసురేంద్రుఁడొక్కొంత యైన, మేలుకొనకున్న వెండియుఁజాలిమాలి
 ముద్గరగదాద్రిభూరుహమునలతతులఁ, తేకొలందిని మోఁదిరిఁడాక మేఱసి.

అర్థములు. పణవ = ఉడుకలయు, భేరి = నగారాలయు, శంఖ = శంఖ
 ములయు, పటునినాదంబులు = దృఢమైన చప్పుడులు, క్షేణితాస్ఫృటిత సింహనాద
 ములు = గొప్ప సింహనాదములు, చెవులలో చేసిరి, కొట్టిరి - నాధ్వనమున = భయ
 మున, గఱుల్ = రెక్కలు. అసము దూలిరి = గర్వహీనులైరి, జాలిమాలి = జాలి
 లేక, మోఁదిరి - కొట్టిరి. తా త్వ ర్య ము

ఉడుకలు, నగారాలు, శంఖములు మ్రోగిందిరి. పెడబొబ్బలు పెట్టిరి.
 తట్టిరి. సింహనాదములు చేసిరి. ఈ ధ్వనులకు పక్షులు భయమున ముసిగి దిక్కుల
 వెంట బరువెత్తి పరువెత్తి యాకాశమున కెగరి, దిగ్భ్రమగొని తెక్కలు తడఁ
 బడ, సుడివడి తత్రఱపాటున నేలపైఁబడెను. ఆ రాక్షసులు శ్రమపడి బడలిగర్వము
 విడిదిరి. అంతియకాని కుంభకర్ణుఁడు కొంచెమైన మేలుకొన్న వాఁడుకాఁడు. ప్రక్క
 పొరలిన వాఁడు కాఁడు. దాసికి వారు దయనడలి ముద్గరములతోను, గడలతోను,
 కొండలతోను, చెట్లతోను, చేతుల కొలది వారి బలము కొలది కొట్టిరి.

తే. అధిక బలవంతులయ్యున * య్యసురవగులు, రావణానుజనాపికా * రంధ్రజాత
 మారుతోద్ధతి నిలువంగ * నేరరైరి, మహితవాతూలహతిఁదూలు * మబ్బులనఁగ.

అర్థములు. రావణానుజ = రావణ తమ్ముని, నాసికారంధ్రజాత = ముక్కు
 బొక్కలందుఁ బుట్టిన, మారుతోద్ధతిన = గాలిదెబ్బచేత. మహిత వాతూలహతి =
 పెద్దసుడిగాలిదెబ్బకు, తూలు = కొట్టుకొనిపోవు.

తా త్వ ర్య ము

ఆ రాక్షసులందఱు మిగుల బలవంతులే యైనను కుంభకర్ణుని ముక్కులలో
 నుండి వచ్చు గాలిదెబ్బచే పెద్దసుడిగాలి దెబ్బకు మేఘములవలె కొట్టుకొనిపోయిరి.
 ఉ. భీమబలాఘ్య లొక్కపడివేల నిశాచరు లోలి నందఱున్

స్తోమముఁ జేరి యొక్కపరి * తూర్యమృదంగఘటాలినాద ము
 ద్దాసుముగాఁగఁ జేసియును * దాసనవీరుఁ డొకింతయేనియన్
 దా మెయి తెల్వి గానమిని * దారుణయత్నముఁజేయ బూనుచున్. ౧౩౫౧

తా త్వ ర్య ము

భయంకర బలసంపత్తిగల పదివేల రాక్షసులు గుంపుగా నొక్కచోటఁ జేరి
 యొక్కసారిగా వాద్యములు మద్దెలలు కుండలు వీనియొక్క ధ్వని యధికముగఁ జేసి
 యును రాక్షసుఁడు కొంచెమైన తెలివినవచ్చినవాఁడు కాకుండుటచే ఘోర
 ప్రయత్నము చేయఁబూని.

ఉ. దండ కశాంకుశంబులను * దద్దయుఁ గొట్టుచు నుష్ట్ర)వాజి వే
 దండఖరాదిజంతువుల * దానవవీరునిఁ ద్రొక్క జేసియున్
 దండిగ వల్లజంతులరొదల్ పరఁగింపఁగఁజేసి తారునున్
 మండుగ శంఖధేరుల న*మేయముగా ధ్వనిచేసి వెండియున్. ౧౩౫౨

అర్థములు. దండ = కట్టెలతోను, కశ = కొఱడాలతోను, అంకుశంబు
 లను = అంకుశంబులతోను, ఉష్ట్ర) = ఒంటెలచేత, వాజి = గుఱ్ఱములచేత, వేదండ =
 ఏనుఁగులచేత, ఖర = గాడిదలచేత, ఆదిజంతువుల = ఈ మొదలయిన జంతువులచే,

తా త్ప ర్య ము

కట్టెలచేత, కొఱడాల చేత, అంకుశంబులచేతను విశేషముగఁ గొట్టిరి. ఒంటెల
 చేత, గుఱ్ఱములచేత, నేనుఁగులచేత, కంచరగాడిదలచేత, దున్నలు లోనగు నితర
 జంతువులుచేతఁ ద్రొక్కించిరి. ఆ జంతువు లన్నియు నఱవఁజేసిరి. తాముగూడ,
 శంఖధ్వనులు ధేరిధ్వనులు విశేషముగాఁ జేసిరి. మఱియును.

కం. సుత్రేల దూలంబుల పెనుఁగతుల గునపముల గుదెల * ఖండపరశులన్
 హత్తినశక్తులకొలఁదిని, ముత్తిరిలేకెదను దయయు*మోమోటంబున్. ౧౩౫౩
 అర్థములు. గునపములున్ = గడ్డపాఱల చేతను, ఖండపరశులన్ = గండ్ర
 గొడ్డండ్ల చేతను.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. గింగురు మని వీనులు లం,కం గల యసురులకు శైల * కాననయుత మె
 ల్లం గలయఁగఁ దన్నాద మ,భంగగతిం బూర్ణమగుచు*వ్యాపింపంగన్. ౧౩౫౪
 అర్థములు. గింగురుమని = చెవులలో గియ్యని ధ్వనిపుట్టునట్లు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. అంతకును లేవ కున్నను, బొంతన వెయిధేరు లొక్క * పూఁపున రక్ష
 స్సంతతి పసిండికొడుపుల, నెంతయు మ్రోయింపఁ గదలఁ * డించుక యేనిన్.
 అర్థములు. ఒక్కపూఁపున = ఒక్క ప్రయత్నముతో, కొడుపులన్ =
 నగారాలు వాయించు కట్టెలచే.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

ఉ. శౌపవశంబునం బరవ * శత్రుమునం బడియున్న రాక్షసుం
 గోపవశాత్ములై మఱియొకొండుపరాక్రమ ముద్యమించి ధే
 రీపటలంబు నూతనము * క్రేవలఁ గొట్టుచుఁ గేశసంఘముల్
 మోపుగఁ బీఁకుచుం జెవులు * మోఱకులై క్షతజంబు గాఱఁగన్. ౧౩౫౬

అర్థములు. ఉద్యమించి = ప్రయత్నించి, కేశసంఘముల్ = తలనెండ్రు
 కల గుంపులను, మోఱకులై, మూర్ఖులై మొరటులై, క్షతజంబు = నెత్తురు.

తాత్పర్యము

బ్రహ్మశాపముచే దేహము తెలియక పడియున్న రాక్షసుని కోపవశులై మఱియొక పరాక్రమము చూప యత్నించి క్రొత్త గారాల సమూహము వాని చెవుల యొద్దనే కొట్టుచు వెండ్రుకలు గుంపుగఁ బట్టి వీఁకుచు నెత్తురు కాఱునట్లు చెవులను.

కం. కొఱకుచుఁ గరనఖరంబులఁ, బెఱుకుచు నుదకుంభములను * వీనులలోనన నెఱపుచుఁ దలయును అొమ్మును, జఱచుచు ముద్గరము లెత్తి * సంబాధింపన్. అర్థములు. కరనఖరంబులన్ = చేతి గోళ్యచే - ఉదకుంభములను = నీటి కుండలను

తాత్పర్యము

కొఱకుచు చేతి గోళ్యఁ బెఱుకుచు కడవలతోనీళ్లు చెవులలోఁ బోయుచు ముద్గరములతోఁ దలమీఁద అొమ్ముమీఁదఁ గొట్టుచు బాధింపఁగా.

చ. కదలక యున్న రజ్జవయ * గాఢనిబద్ధశతఘ్ని కావళిన్ మదమున నెల్ల రొక్క మొగి * మర్దనముం బచరించుచున్ మఱిన్ మదకరు లొక్కవేయి యొక * మాఱుగఁ బాఱఁగ మీఁదఁ దోలఁగా నెదో తనుసోకిన ట్లయిన * నించుక కన్నులు నిచ్చె నంతలోన్. ౧౩౫౪

అర్థములు. రజ్జవయ = తాళ్యసమూహముచే, గాఢనిబద్ధ = దృఢముగాఁ గట్టబడిన, శతఘ్ని కావళిన్ = శతఘ్నుల వరుసలచే.

తాత్పర్యము

ఇంతచేసినను గదలక యుండుటచే త్రాళ్యచే గట్టిగాఁగట్టబడిన శతఘ్నుల గుంపులచే అందఱొక్కసారిగ గొట్టుచు మడించిన వేయి యేనుగు లొక్కసారిగా మీఁదఁ దోలఁగా నేదో దోమ దేహమునకుఁ దగిలినట్లు కాఁగాఁ గొంచెము కన్నులు విచ్చెను.

—* కుంభకర్ణుఁడు నిద్రలేచుట *—

చ. ధరకుజవార పాతములు * దారుణశత్రుచయప్రహారముల్ సురరిపుఁ డేమియుం దలఁప * జూడఁడు, నిద్దుర లేచినంతనే దరికొనునాఁకటన్ వెఱచి * దానవవీరుఁడు మే నిద్దుర్చుచున్ సరగున లేచి నాగతను * శైలనిభం బగు బాహుయుగ్మమున్. ౧౩౫౫

అర్థములు. ధరకుజవారపాతముల్ = తన మీఁదఁ గొండలు చెట్లు గుంపుగఁ బడుటను, దారుణ శత్రుచయప్రహారముల్ = తీక్ష్ణములైన శత్రుముల దెబ్బలుగాని. దరికొను = మండుచున్న, మేన్ = దేహమును, సరగున = శీఘ్రముగ, నాగతను = పాముల దేహముతోను, శైల = పర్వతముతోను, నిభంబు = సమానము.

తాత్పర్యము

కన్నులు దెఱచినను నిద్దురమత్తు విడువకుండుటచే రాక్షసులు కొండలు చెట్లు మీఁద వేసిరి, తీక్షణ శత్రుములతోఁ గొట్టిరి గాని యిది యేమో వానికిఁ దెలియ లేదు. ఆ విషయమె యాలోచించిన వాఁడును గాఁడు. ఇట్లు నిద్దురలేచి మఁడు చున్న యాఁకలిచే భయపడి కుంభకర్ణుఁడు దేహము విదురించుచు శీఘ్రముగ లేచి పొడవున సాముదేహముతోను కఠినత్విమున పర్వతమును బోలిన చేతులు రెండు.

కం. జాడించి నీల్గి వెండియు, బాడబముఖతుల్య మైనవక్రముఁ దెఱవన్
జాడఁగఁ బాతాళమునకు, నీడగు నది మేరుగతది నేశ్వరుఁ బోలెన్. ౧౩౬౦
అర్థములు. బాడబముఖతుల్యము = బడబాసల ముఖముతో సమాన మైన, వక్రము = నోరు, మేరుగతది నేశ్వరున్ = మేరుపర్వతమం దున్న సూర్యుని.

తాత్పర్యము

జాడించి యొకలు విఱచి బడబాసలముతో సమానమైన నోరు తెఱవఁగా నది పాతాళము వలెను మేరుపర్వతమందలి సూర్యుని బోలెను, సూర్యుఁడు మేరువును బ్రదక్షిణించునే కాని శిఖరమునకు రాఁడు కావున నిచ్చట మేరుశిఖరము సావర్ణి మేరు పర్వతమని తెలియవలెను, ఇందు కుంభకర్ణుని వక్రము మేరుశిఖర గత సూర్యుఁడు. ఆ. ఆవులించి లేచు * నాతనియాకృతి, కొంగచాలుతోడ * రంఝ మీఱు వ్యాసగురియు మబ్బువడుపున రహి మీఱెఁ, గలయఁజాచె నాల్గుకడల నతఁడు.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

కం. జ్వలదగ్నిః సదృశము చం, చలలకుఁ దుల్యంబు నై నచక్షుర్ద్వయమున్
బలముగ మండుమనోగ్రహ,ములతోఁ బురిడించె నంతఃమునుకొను ష్టుధచేన్.
అర్థములు. జ్వలత్ + అగ్నిః = మండుచున్న అగ్నిః, సదృశము = సమానము, చంచలలకుఁ దుల్యంబు = మెఱుపులకు సమానము, చక్షుర్ద్వయమున్ = రెండుకన్నులు, పురుడించెన్ = పోలెను, ష్టుధచేన్ = ఆకలిచేత.

తాత్పర్యము

మండుచున్న యగ్నికి మెఱుపునకు సమానమైన యతని రెండుకన్నులు బలముగల మనోగ్రహముల వలె నుండెను. అంతట వా డాఁకలిచే.
డి. అచ్చట నున్న భక్ష్యవివి * ధామిష కాసరసూకరాలిఁ దా
నిచ్చ భుజించి శోణితము * నంతయుఁ గ్రోలియు మద్యమాదిగా
హెచ్చుగఁ ద్రావి తృప్తిగొని * యింద్రవిరోధి చెలంగుచుండ నం
దచ్చపుభీతి డాఁగిన సు * రాగులు వెల్పల నచ్చి మ్రొక్కుచున్. ౧౩౬౩

అర్థములు. భక్ష్య = తినఁదగిన, వివిధామిష = పలువిధములై న మాంసములు, కాసర = దున్నపోతులయు, సూకరాలి = పండులయు గుంపుల మాంస

మును, ఇచ్చన్ = ఇష్టముదీర, శోణితము = నెత్తురు, క్రోలి = క్రతావి, మద్యము = సారాయము.

తాత్పర్యము

అచ్చట నుంచిన భక్త్యములు నానా విధములైన మాంసములు, దున్నపోతులయు పండులయు మాంసములు కావలసినంత దిని నెత్తురు సారాయము ద్రావి తృప్తిపడి, సంతోషించినవాఁడు కాఁగా వానికి భయపడియెందెందో దాఁగియుండిన రాక్షసులు బయటవచ్చి వానికి నమస్కరించుచు.

సీ. తనచుట్టు నిల్చినఁ * గని కుంభకర్ణుండు, నిద్రావిశేషభారినేత్రయుగుఁడు
 కలుషీకృతక్షణుఁ * డల వారి నందఱ, వీక్షించి బోధనవిస్మయమున
 మీ రందఱ టిటు నన్ను * మేలుకొల్పితి రేల, రాక్షసేశునకు భద్రంబ కాదె?
 భయకారణం బేమి * పాటిల్ల లేదుగా? యూహింప నాకు సంబేహ మొదవె
 తే. గడఁగి నన్నుఁ బ్రబోధించు * కారణమున, సత్యముగ గొప్పయాపదనంభవించె
 బరులచేజాగ దేటికెఁబలుకుఁ డిప్పుడు, నన్నుఁ బ్రతిబోధితునిఁ జేయఁ నున్నకతము

అర్థములు. నిద్రా + అవిశేష భారినేత్రయుగుఁడు = నిద్రచే స్పష్టముగా దెఱవఁ బడని పెద్ద కన్నులజంట గలవాఁడు. ఇంకను నిద్దుర మబ్బు పోలేదని భావము. కలుషీకృత + ఈక్షణుఁడు = కొఱ నిద్రలో లేచుటచే నెఱ్ఱగానున్న కన్నులు గలవాఁడు. బోధన విస్మయము = ఏల వీరు నన్ను నిద్దురలేపి రని యాశ్చర్య పడుచు, ప్రబోధించు = మేలుకొలుపు, పరులచేన = శత్రువులచేత, జాగు = ఆలస్యము, ప్రతిబోధితుని = మేలుకొన్న వానిని.

తాత్పర్యము

తనచుట్టు నిలువఁగాఁ గుంభకర్ణుఁడు నిద్దురమబ్బు వదలని కొఱనిద్రలోలేచుటచే నెఱ్ఱనైన రెండు కన్నులతో వారి నందఱఁజూచి యేల వీరు నన్ను నిద్రలేపిరని యాశ్చర్యపడుచు వారితో నిట్లనియె. ఏల మీ రీవిధముగ నన్ను నిద్రలేపితిరి? రావణుఁడు క్షేమముగానున్నాఁడా? వాఁడు బాగుండిన నన్ను లేపవలసిన కారణముండదే వాఁడును భయపడవలసిన కారణము కలుగ లేదుకదా. నాకేదో సందేహము తోచుచున్నది. నన్ను నిద్రలేపిన కారణమున శత్రువులచే నేదో గొప్ప కీడు మూఁడినది. ఏలయాలస్యముచేసెదరు? నన్ను మేలుకొలిపిన కారణముచెప్పుఁడు.

ఉ. నట్టెదఁ బాకశాత్రవుని * నేని దివంబుననుండి క్రైశ్యఁగాఁ
 గట్టెద నాశ్రయాశుఁ బెను * గాటపుఁగట్టుల నింక నేరినేన
 గొట్టెద నుగ్గునూచముగఁ * గూర్కుడు నన్నొక మాత్ర లేపఁగా
 నిట్టుల నూల్క * నండు దను * కేంద్రుఁడు చెప్పుఁడ యేమి మూఁడెన్. ౧౩౫౫
 అర్థములు. పాకశాత్రవుని = ఇంద్రుని, ఆశ్రయాశున్ = అగ్నిని

తాత్పర్యము

ఇంద్రుని స్వర్గమునుండి పడ మెడపట్టి నెట్టెదను. అగ్నిహోత్రుని గట్టిగాఁ గట్టి వై చెదను. మఱి యెవరినైనఁ జూర్ణముగాఁ గొట్టెదను. సామాన్యమైన కారణమున నన్ను రాక్షసరాజు నిద్రలేపఁ బ్రయత్నింపఁడు. కావున నేమి విపత్తు సంభవించెనో చెప్పుడు.

—* { యూపాక్షుఁడు కుంభకర్ణునితో నతని నిద్రలేపిన } *—
కారణము దెలుపుట

కం. ఈపగిదిఁ గుంభకర్ణుఁడు, కోపరసావేశమునను * గుఱుకొని పలుకన్
యూపాక్షుఁ డనెడి మంతిరి, యూపటుబలు దాసియనఁ గృతాంజలి యగుచున్.
అర్థములు. గుఱుకొని = ప్రయత్న పూర్వకముగా, పటుబలున్ = మహా బలశాలిని, దాసి=సమీపించి.

తాత్పర్యము

ఉ. దైవకృతంబు భీతి మన * దైత్యుల కెన్నఁడుఁ గల్గ దిప్పు డో
దేవ మహాభయం బొదవెఁ * దీరుపరాక మనుష్యపాళిచే
నీ వఱ కెన్నఁడెన్ దితిజ * బృందము చేతను దానపాళిచే
దైవతోటిచేఁ గనని * దాయము గల్గెఁ జమా నరాళిచేన్.
అర్థములు. దైవకృతంబుభీతి = దేవతలవలనఁ గలిగిన భయము, దివిజ = దైత్యులచేతను, దితికుమారులు దైత్యులు, దానపాళిచే = దానవుల గుంపుచేతను, దమనను దానికుమారులు దానవులు, వీరందఱు జాతులు వేత్రనను గుణముల నందఱు నొకటే. అందఱు దేవబ్రాహ్మణ విరోధులే. మనుష్యభక్షకులే, కుటిల వ్యాపారులే, దైవతోటిచే-వీరు అదితి కుమారులు, దాయము=ఉపద్రవము.

తాత్పర్యము

మన రాక్షసులకు దేవతల భయ మెన్నఁడు లేదు. ఇప్పుడు మనకు చక్కఁ బఱుప సాధ్యముగాని మహాభయము మనుష్యులచేఁ గలిగను. ఇంతవఱకు దైత్యు లచే దానవులచే దేవతలచేఁ గలుగని యుపద్రవము నేఁడు మనుష్యులచేఁగలిగను.

కం. భూమిధరకాయలు శౌ, భామ్యగములు లంకఁ జుట్టి * క్రాలెద రధిపా!
భూమిసుతాహరణార్తుఁడు, రామునిచేఁ గీడు మూఁడె * రక్షస్తతికిన్.
అర్థములు. భూమిధరకాయలు=పర్వతములవంటి దేహము గలవారు. శౌభామ్యగములు=వానరులు, భూమిసుతాహరణార్తుఁడు = సీతను నపహరించుటచే బాధపడు వాఁడు, రక్షః+తతికిన్ = రాక్షససమూహమునకు.

తాత్పర్యము

కొండంత దేహముగల వానరులు లంకను ముట్టడించినారు. సీతాదేవిని హరించుటవలన బాధపడు రామునిచే రాక్షసులకు చావుకాలము వచ్చినది.

ఉ. వచ్చి వనాఁడు డొక్కఁడు డి * వార్యబలోద్ధతి లంక కంఠకున్
 జచ్చిడె నక్షుఁ జంపె మును * సేవలతో నిభపంక్తితోడ ని
 ప్పెచ్చినశక్తి రాముఁడు డి * నేశ్వర తేజుఁడు సంగరంబువన్
 జచ్చితి వోరి యంచు సుర * శాత్రవనాథునిఁ దోలె రావణున్. ౧౩౬౯
 అర్థములు. వనాఁడు=వానరుఁడు, చిచ్చు=అగ్ని, ఇభపంక్తితోడన్ =
 ఏనుఁగుల గుంపుతో.

తా త్ప ర్య ము

మునుపు వానరుఁ డొక్కఁడు వచ్చి లంక గాల్చెను. అక్షుని జంపెను. ఇప్పుడు
 సూర్యతేజస్సుగల రాముఁడు బలవంతుడై వచ్చి రావణుని జచ్చితివి పొమ్మని
 యుద్ధమునందుఁ బరువెత్తునట్లు కొట్టెను.

కం. రాణు దితిదనుభవగీ, ర్వాణులు సమకూర్ప లేని * భంగము నీతా
 ప్రాణేశ్వరుఁ డిడి రావణుఁ, బ్రాణంబులు పోయి పోనివాని గఁ తేసెన్.
 అర్థములు. రాణు=ఒప్పిదముతో, దితి దనుభవ గీర్వాణులు=దితిభవ=
 దైత్యులు, దనుభవ=దానవులు, గీర్వాణులు=దేవతలు, భంగము=అవమానము.

తా త్ప ర్య ము

దైత్యులు, దానవులు, దేవతలైనను కలిగింపఁజాలని యవమానమును నీతా
 వల్లభుఁడు కలిగించి ప్రాణములు పోయి పోనివానిగఁ తేసి విడిచెను. అవమానము
 చేత రాముని బాణముల దెబ్బలచేత నన్నిప్రాణములు పోయినట్లె యున్నను నీ
 యందలి యాశతో నొక్కప్రాణము బిగఁబట్టుకొని యున్నాఁడు.

కం. అని యూపాక్షుఁడు పలికిన ననిఁ దనయగ్రజనిపాలు * నాలించి యనెన్
 గినుక వివృత్తాక్షుం డై, యనుపమబలశాలి రావణానుజఁ డతనిన్. ౧౩౭౧
 అర్థములు. వివృత్త + అక్షుఁడు=తిరుగుచున్న కన్నులు గలవాఁడు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము

—* మహోదరుఁడు కుంభకర్ణునితో రావణుఁ జూడఁ బొమ్మని చెప్పుట *—

ఉ. ఈక్షణ మేగి రాఘవన * మేతముగా హరిసైవ్యమెల్ల యూ
 పాక్ష వధించి వెండి యసు * రాధిపుఁ గాంచెదఁ దృప్తిఁ గూర్చెదన్
 రాక్షసకోటికిన్ వసచ * రప్రచయక్షతజామివంబులన్
 దక్షత రాఘవాస్రములఁ * ద్రావెదఁ దుష్టిగ నే స్వయంబుగన్. ౧౩౭౨
 అర్థములు. యూపాక్షా! యట్లగునేని నే నీ నిమిషమందే పోయి రామ
 లక్ష్మణులతోడ వాసరసేన సంతయుఁ జంపి తరువాత రావణునిజూచి రాక్షసులకుఁ
 దృష్టి కలిగించెదను. వసచర ప్రచయ=వాసర సమూహములయొక్క, క్షతజ =
 నెత్తుఁగిని, ఆమివంబులన్ =మాంసములను, రాఘవాస్రములన్ = రామలక్ష్మణుల
 నెత్తుఁగును, తుష్టిగన్ = తృప్తి కలుగునట్లు, స్వయంబుగన్ = నేనే పాఠముగా,

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

తే. ఇటులు పలికిన దోషవివృద్ధిదోష, మైన యాతనిగర్వోక్తు లాలకించి యుచితగతిదోషబలైమహోదరాఖ్యబరఁగు నై ఋతయూధపరివృధుండు. అర్థములు. దోషవివృద్ధి దోషము=కోపముచే వృద్ధిపొందిన దోషముగలది, రావణ పరాభవము విని రోషించినకాని తాను తేయఁదలచిన దాని యందలి దోష మాలోచించినవాఁడుకాఁడు, అలకించి = విని, నై ఋత యూధప పరివృధుండు = రాక్షస యూధపతులలో శ్రేష్ఠుఁడు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. రావణువచనంబుల విని, యావల గుణదోషముల సమాలోచనముం గావించి పదంపడి విజ, యావహగతి రణముఁ జేయఁనర్హమటన్నన్. ౧౩౭౮ అర్థములు. విజయావహగతిన్ = గెలుపుగలుగు మార్గముగ.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కా. కాని మృంచును లేచె లేచుటయు రక్షస్సంఘముల్ వేగ రక్షీనాఘం గడియంగఁ బోయి కరముల్ * జోడించి మేల్కొన్నవాఁడైన సోదరుఁ డున్నవాఁ డసురలోకాధీశ! నీ వేగి నమ్మానితో యతఁ డిందు వచ్చినను ప్రేమం గారవితో యనన్. ౧౩౭౯

తా త్ప ర్య ము

అట్లులే చేసెదనని లేచెను. ఇట్లు లేవఁగానే రాక్షసులు ముందుఁబోయి రావణుని జూచి చేతులు జోడించి, రాజా! కుంభకర్ణుఁడు నిద మేల్కొన్నవాఁడు. నీవు పోయి యతని గౌరవించెదవా? అతఁ డిచ్చటికి వచ్చిన గౌరవించెదవా? యని యడుగఁగా.

ఉ. ఆతఁడు వచ్చుఁ గాక యిత * కాతని సర్వసమర్చనాదిసంప్రీతునిఁ జేయు లొప్పు నన * వే చని వారలు మిమ్ముఁ జూడ మీ భ్రాత సురారినేత తమి * వర్తిలెడిం జనఁ గోరుదే? యసంజేత మిగుర్చ వల్లె యని * శిక్షితశాత్రవుఁ డాత్మతల్పమున్. ౧౩౮౦

అర్థములు. అర్హసమర్చన్ = తగిన పూజచేత, ఆదిన్ = తోలుత, సంప్రీతుని = సంతోషించిన వానిని, చేతము = మనస్సు, ఇగుర్చన్ = సంతోషింపగా, ఆత్మతల్పమున్ = తన పానుపును.

తా త్ప ర్య ము

ఆతఁడే యిచ్చటికి రానిండు, అతని ముందు గౌరవించి సంతోషింపఁజేసి యావల కార్యవిధము చెప్పవలెను, అని చెప్పఁగా వారుపోయి మీ యన్న నిన్నుఁ జూడఁగోరుచున్నాఁడు. పోవుట కిష్టమా యనిన సంతోషించి తన పానుపును, కం. విడిచి వెలి వచ్చి వదనము, గడిగికోని నిమజ్జనంబుఁ * గావించి నగల్ దొడి బలవర్ధనపానముఁ, గడుపారఁగఁ బ్రావె దప్పి * కడమవడంగన్.

అర్థములు. నిమజ్జనము = స్నానము, సగల్ దొడి = ఆభరణములు ధరించుకొని, బలవర్ధన పానము = బలముగలిగించు పానము, దీనినే వీరపాణ మందురు. యుద్ధమునకు ముందు వీరులు దీనినిఁ బానముచేయుదురు. కడమవడం గన్ = కొఱత పడువట్లు.

తా త్ప ర్య ము

విడిచి వెలుపల వచ్చి ముఖము కడిగికొని స్నానముచేసి యలంకరించుకొని బలము వచ్చుటకై వీరపాణము గావించి దప్పిదీర్చుకొన్నవాఁడై.

తే. రావణాజ్ఞను వెస మదిఃరా ఘటంబు, లమితవివిధోపహారంబులసుర లీయఁ గుంభములు వేయిద్రావియాఃకుంభకర్ణుఁ, డతుల తేజోబలోపేతుఁడయినుదించి.

అర్థములు. మదిరాఘటంబు = సారాయము కడవలు, వివిధోపహారం బులు = నానావిధములైన కానుకలు, బలోపేతుఁడు = బలముతోఁగూడినవాఁడు, మదించి = మత్తుగొన్నవాఁడై.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

చ. ప్రలయకృతాంతతుల్యవిభవంబున నన్నఁ గనుంగొనంగ న బృలియుఁడు పోవుచో ధరణి * పాదహతిన్ వడఁకాడఁ దత్పురిం గల యుపనిషకరంబులును * గ్రాలెఁ దదీయపరిష్కీయాతతిన్ వలసుగ రెండువంకలను * బద్ధకరాంజలిపంక్తి రాజలెన్. ౧౩౭౯

అర్థములు. ప్రలయ కృతాంతతుల్య విభవంబునన్ = ప్రలయ కాలమందలి యమునితో సమానమైన మహిమతో, పాదహతిన్ = కాలి త్రొక్కుడుచే, ఉప నిషకరంబులును = రాజమార్గములు, గొప్పదుర్గములు గల పట్టణములోని రాజ మార్గములకే యుపనిషకరము లని పేరు. సామాన్య పట్టణములోని రాచబాటలకు ఘంటాపథము లని పేరు. ఉపనిషకరము = ఇం దంతట సైన్యము పర్యాప్తమై చల్లఁబడును అని పుస్త్యత్పర్యర్థము. 'తత్పురసోపనిషకర' మ్మని యమరము. తదీయపరిష్కీయా తతిన్ = అతని యాభరణముల సమూహముచే, బద్ధకరాంజలి పంక్తి = అంజలి జోడించిన వారి వరుస.

తా త్ప ర్య ము

ఆ బలశాలి ప్రలయకాల యముని గొప్పతనముతో నన్నను జూడఁబోవు చుండఁగా వాని కాలి త్రొక్కుడులచే భూమి వడఁకెను. ఆ పురమందలి రాజ మార్గములు వాని యాభరణములచే బ్రకాశించెను. మార్గముల నిరువంకల నందఱు చేతులు జోడించి నిలఁబడి యుండిరి.

చ. కమలజావీటి కేగు బలఃఘస్మరు పోలికఁ బోవువానిఁ దే జమున ఖరాంశునంటు విలఃసత్పరిమాణవిహీనకాయు భూ ధ్రమహితశృంగకల్పు నలఃరాక్షస స త్తముఁ గుంభకర్ణుఁ బ త్నమువెలి ముట్టడించిన వఃనౌకసులుం గని యబ్రపాటునన్. ౧౩౮౦

అర్థములు. బలఘస్మరు పోలికన్ = ఇంద్రునివలె, ఘస్మరుఁడనఁగా తిండి పోతు, ఇచ్చట సంహరించినవాఁడని యర్థము. ఖరాంశున్ = సూర్యుని, పరిమాణ విహీన = కొలఁత చెప్పరాని, కామున్ = దేహముగలవానిని, భూధ్ర = పర్వతముయొక్క, మహిత = గొప్పదగు, శృంగకల్పున్ = శిఖరముతో సమానమైన వానిని, పట్నము = పట్టన శబ్దభవము, వనాకసులున్ = వానరులుకూడ, వాఁడు కోటగోడలకంటె నెత్తుగానున్న కారణమున ప్రాకారములకు వెలుపలనున్న వారికిని వాని శరీరము కానవచ్చెను. అబ్రపాలునన్ = ఆశ్చర్యమున.

తా త్ప ర్య ము

బ్రహ్మయింటికిఁబోవు నింద్రునివలె నన్నయింటికిఁ బోవుచున్నవానిని తేజమున సూర్యునిబోలి యతని తాఁకుచున్న పరిమితి చెప్పరాని దేహము గలవానిని కొండశిఖరముతో సమానమైనవానిని. అంత యెత్తుగలవాఁ డగుటచేతనే కుంభకర్ణుని లంకకు వెలుపల నుండు వానరులుకూడఁ జూచి యాశ్చర్యపడిరి.

కం. ఎకవడి పరువిడి పదములు, గుదివడి నిలఁబడిరి కపులు * కొండలు రామున్ గదిసి శరణంబుఁజొచ్చిరి, మదమఱి యిలఁబడిరి భీతమతు లగు క్రోతుల్.

తా త్ప ర్య ము

కొండలు క్రోతులు భయపడి పరువెత్తి కాళ్ళు కుప్పలుగాఁ గూలఁబడిరి. కొండలు రామునొద్దకుఁ బోయి నీవేగతి రక్షింపుమనిరి. కొండలు భయపడి గర్వముడిగి నేలఁబడిరి.

— { ౬౧-వ సర్గము. రావణుఁ జూడఁబోవు కుంభకర్ణుఁ జూచి }
 శ్రీరాముఁడు విభీషణుఁ బ్రశ్నించుట

నీ. పక్వతాకారుని * భయకశరీరుని, మున్ను నారాయణు * చెన్ను దోఁప నాకాశమంటు దేహంబును గలవాని, సాంబుతోయదనిభుఁ * డనవానిఁ గాంచన కేయూర * కమ్రుభూషాంచితుఁ గని కీశసైన్యంబు * కాందిశీక మగుడు రఘూత్తంసుఁడతులచాపముఁ గొని, యచ్చెరువున రావణానుజాతు ఆ. సనియె నెవ్వఁడయ్య * యద్రినంకాశుండు, మకుటధారి మహికిమహితకేతు వనఁగఁడగినవాఁడు * సై రావతీవారి, వాహమునకు నీడు * వచ్చువాఁడు. ౧౩౨౨

అర్థములు. మున్ను నారాయణు చెన్నుదోప = త్రివిక్రమావతారమందు వలెనని భావము. సాంబు = నీశ్వతోఁగూడిన, తోయదనిభుఁడు = మేఘముతో సమానుఁడు, కాంచన కేయూర = బంగారు భుజకీర్తులచేతను, కమ్రు = మనోహరమైన, భూషాంచితున్ = ఆభరణములచేతను బ్రకాశించువానిని, కాందిశీకము = భయముచే బరువెత్తినది, కాం + దిశీకము = ఏదిక్కునుగూర్చిపోవునది తెలియనిది, అద్రినంకాశుండు = పర్వతముతో సమానుఁడు, మకుటధారి = కిరీటము ధరించినవాఁడు, సై రావతీ = స + వి రావతీ = మెఱువుతోఁ గూడిన, వారివాహనమునకు = మేఘ

మునకు, "శంపా శత్రుహదా హ్రాది నై రావత్యః క్షణప్రభా" యనియు "అభ్రం మేఘో వారివాహం" యనియు నమరము. బృందారకుండో = దేవతయో.

తా త్ప ర్య ము

పర్వతమువలె నెత్తైన యాకారము గలవానిని, కనుకనే భయంకరమైన శరీరము గలవానిని, పూర్వము త్రివిక్రమావతారమున నారాయణునివలె నాకాశముఁ దాఁకుచున్న దేహము గలవానిని, నీటితోఁ గూడిన మబ్బువలె నల్లని దేహకాంతి గలవానిని, బంగారు భుజకీర్తులు, మనోహరములైన భూషణములు ధరించినవానిని చూచి వానరసేన భయపడి పరువెత్తసాగను. అప్పుడు రామచంద్రమూర్తి యసమానమైన విల్లుతీసికొని యాశ్చర్యపడి విభీషణుఁజూచి యెవ్వరయ్యా వీఁడు కొండవలె నున్నాఁడు. కిరీటము ధరించినాఁడు. భూమికి ధ్వజము వలె నున్నాఁడు, ధ్వజము తన చుట్టునుండు మనుష్యాదులకంటె నెత్తై యండఱకుఁ గానవచ్చుచుండును. అట్లులే వీఁడును భూమియందుండు నన్నిటికంటె నెత్తై యున్నాఁడని భావము. మెఱుపులతోడి మేఘమునకు సమానుఁడు.

తే. కపిలనేత్రుండు కోటప్రాకారమునకు, మీద నొక్కఁడ తెలిసెడిమేనితోడ నరుగుచున్నాఁడులంకలోనతఁడు రాక్షసుండొయటుగాకబృందారకుండో చెపుమ.

అర్థములు. కపిలనేత్రుండు = గోరోజనము కన్నులవాఁడు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

ఉ. పాఱుచు నున్నవారు మనఃవాసరు లెల్లరు వానిఁజూచి దైవాఱుభయానఁ బూర్వమిటువంటి మహాద్యుత భూత ముర్విపైఁ దేఱఁగఁ జూడలే దన సుధీవరుఁడైన విభీషణుండు దాఁదాఱనిభక్తి నిట్టులను * దాశరథిప్రవరున్ నయంబునన్.

అర్థములు. దైవాఱు = అతిశయించిన, సుధీవరుఁడు = పండితులంక శ్రేష్ఠుఁడు, తాఱని = తగ్గని, భూతము = శంతువు, ప్రాణి; నయంబునన్ = అణఁకువతో, సుధీవరుఁడు నయంబుగఁ జెప్పె ననుటచే విభీషణుఁడు కుంభకర్ణుని గుఱించి భయంకర వృత్తాంతము చెప్పినను సౌమ్యముగ మృదువుగఁ జెప్పెనని భావము. తేఱఁగన్ = బాగుగ. తా త్ప ర్య ము

వానినిజూచి మిగుల భయపడి మన వాసరులందఱుఁ బరువెత్తుచున్నారు. ఇంతకుముందెటువంటి మిగుల నద్భుతమైన ప్రాణిని భూమిమీఁదఁ జూడలేదు. అని యడుగఁగా మిగుల బుద్ధిమంతలలో శ్రేష్ఠుఁడగుటచే నెవరి కెప్పు డెట్లు చెప్పవలయునో తెలిసినవాఁడైన యముతో భక్తితో రామచంద్రునితో నిట్టులనెను.

—* విభీషణుఁడు శ్రీ రామునకుఁ గుంభకర్ణుగుఱించి తెలుపుట *—
నీ. భండనంబునఁ గిట్టి దండి వాసవుఁ బట్టి, యోటమిఁ గూర్చిన * మేటిబంటు విశ్రవసోమునివిఖ్యాతపుత్రుండు, కుంభకర్ణుం డనఁ * గొఱలువాఁడు

ఇంతటిపాడుపును * నింతటిలాపును, బెరరక్కసులకు నెవ్వరికి లేదు
 వరదానకృతబలుల్ * సురవైరు లందఱు, సతిఁడు స్వభావబలాధికుండు
 తే. ఆమరగంధర్వకిన్నరయక్షభుజగ, దనుజవిద్యాధరులఁ బ్రవిదారణమున
 నొడిచి యున్నాఁడు వేనవేల్ తడవ లితఁడు, సురలకీతని పేరుహృచ్చాలముధిప!

అర్థములు. భండనంబునన్ = యుద్ధమందు, కిట్టి = సమీపించి, ఓటమి =
 అపజయము, మేటిబంటు = గొప్ప శూరుఁడు, పెరరక్కసులకు = ఇతర రాక్షసులకు,
 వరదానకృతబలుల్ = వరములను సంపాదించు కొనుటచే బలము గలవారు, స్వభావ
 బలాధికుండు = పుట్టువుచేతనే మిగుల బలము గలవాఁడు, ప్రవిదారణమునన్ =
 యుద్ధమందు, ఓడిచి = ఓడించి, హృచ్చాలము = గుండె గాలము.

తాత్పర్యము

యుద్ధమునందు సమీపించి బలవంతుఁడగు నింద్రుని బట్టుకొని యొడించిన
 శూరుఁడు విశ్రవసుముని కొడుకు వీని పేరు కుంభకర్ణుఁడు. ఇతర రాక్షసులం దెవ్వరు
 నింతలాపు పాడుగు గలవారు లేరు. రాక్షసులందఱు బ్రహ్మారుద్రుల వరములచే బల
 వంతులైరి. వీనికి బలము పుట్టువుచేతనే వచ్చినది. అసురులను గంధర్వ కిన్నర
 యక్షులను సర్పములను దనుజులను విద్యాధరులను యుద్ధమం దెన్ని వేల మాఱులో
 యొడించి యున్నాఁడు. దేవతలకు వీనిపేరు గుండెలలో గాలము వంటిది. ఒక
 నాఁడు నిద్రమేలుకొనియుండు వాఁడి కార్యమెట్లు చేసెనని సందేహము బాధించు
 చున్నది. ఇది బ్రహ్మ వరమునకు ముందటి వార్తయై యుండవలెను.

కం. శూలంబు గేలఁ గ్రాలఁగ, నాలమున విరూపనేత్రుఁడై వీఁ డడరన్
 గాలుండో యని నిర్జర, జాలంబులు దాయ లేక * సాధ్వస మందున్. ౧౩౮౬

అర్థములు. ఆలమునన్ = యుద్ధమందు, విరూపనేత్రుఁడై = వికారమైన
 కన్నులు గలవాఁడై, అడరన్ = విజృంభింపఁగా, శూలశబ్దము విరూపనేత్ర శబ్దము,
 శూలధరుఁడైన విరూపాక్షుఁ డగు యదునివంటి వాఁడని సూచించుచున్నది.
 కాలుండో = యముడో, సాధ్వసమందున్ = భయపడును.

తాత్పర్యము

శూలము చేతబట్టుకొని యీ విరూపాక్షుఁడు యుద్ధమునందు విజృంభింపఁగా
 వీఁడు యముడో యని దేవతాసమూహములు దగ్గఱ రాలేక భయపడును.

సీ. పుట్టి పుట్టక మున్న * భూరిబుభుక్షార్తి, వేనవేల్ జంతుల * వీఁడు మ్రింగ
 గడఁగుడుఁ బ్రజలెల్లఁ * గడుభయంపడి చని, వేలుపుతేనికి * విన్నవింప
 జంభారి దంభోధిఁ * గుంభకర్ణుని వైవ, వత్తాఁకునఁ జలించి * యార్చటంప
 నమ్మహోరవమున * కడలు భూవలయంబు, వెండియు దిగులున * గం డడంగఁ
 తే. గుంభకర్ణుండు హరిహయకుంభిరదముఁ, వీఁకి దానన మర్దించె * వృత్రవైరి
 నేటుపడి వాసవుం డార్తి * రాటుపడఁగ, వ్యసనసంతపులైరి దై * త్వర్షి సురలు.

అర్థములు. భూరి = అధికమైన, బుభుక్షూర్తి = ఆఁకటి బాధచే, కడఁ గుడున్ = ప్రయత్నింపఁగా, వేలుపుఱేనికిన్ = ఇంద్రునకు, జంభారి=ఇంద్రుఁడు, దంభోలి = వజ్రాయుధమును, తాఁకున = దెబ్బచే, ఆర్భటింపన్ = అఱవఁగా, అడలు = చలించు, గండు = బీరము, హరిహాయకుంభి=ఇంద్రుని యేనుఁగు-వరా వలముయొక్క, రదము=దంతము, రాటుపడఁగన్ = ఉపద్రవపడునట్లు.

తాత్పర్యము

వీఁడు పుట్టి పుట్టకముందే మిగుల నాఁకలిగొన్నవాఁడై వేలకొలఁది జంతువు లను మ్రింగ యత్నింపఁగా ప్రజలందఱు నిట్లులైన లోకము త్వరలోనే తూన్య మగునని భయపడి యింద్రునకుఁ దెలుపఁగా నాయన వీనిమీఁద వజ్రాయుధము వై చెను. ఆ దెబ్బతిని వణఁకి యఱవఁగా వానిధ్వనికిఁ జలించు భూచక్రము మఱింత దిగులుపడెను. అప్పుడు కుంభకర్ణుఁడు ఏరావతియు దంతము పెఱికి దానితోనే యింద్రుని గొట్టెను. ఆ దెబ్బకు నింద్రుఁడు మిగుల నుపద్రవపడఁజూచి దైత్యులు ఋషులు మిగుల వ్యసనపడిరి.

ఉ. ఈతఁడు పెట్టురాయిడి స * హింపఁగ లేక ప్రజాసమేతుఁడై ధాతను దాయఁగాఁ జని శత్రుక్రతుఁ డింతయు విన్నవించె నీ పాతకు లోకభక్షణము * స్వర్ణనధర్మణ మన్యకామినీ ప్రాతభృశాభిమర్శనముఁ * బా డోనరించుట యాశ్రమస్థుల్.

అర్థములు. రాయిడి = ఉపద్రవము, ప్రజాసహితుఁడై = లోకులతోడ, శత్రుక్రతుఁడు = ఇంద్రుఁడు, పాతకు = పాపాత్ముని, లోకభక్షణము = ప్రజలను దినుట, స్వర్ణజన ధర్మణము = దేవతలఁ బ్రీడించుట, అన్యకామినీప్రాత=ఇతర స్త్రీ సమూహమును, భృశాభిమర్శనము=మిక్కిలి బాధించుట.

తాత్పర్యము

ఇతఁడు పెట్టు నుపద్రవము సహింపలేక యింద్రుఁడు లోకులతోడ బ్రహ్మ యొద్దకుఁబోయి యాపాపాత్ముఁడు ప్రజలను భక్షించుట, దేవతల బాధించుట, ఇతర స్త్రీలను జెఱుచుట, ఋష్యాశ్రమములు పాడుచేయుట-యివి యన్నియు విన్నవించెను. కం. ఈకరణి వీఁడు నిత్యము లోకుల భక్షించె నేని * లోకేశ్వర ! భూ

లోకము పాడఱు నన్న ది, వొక స్తతి నూఱడించి * యబ్జభవుండున్.౧౩౮౮

అర్థములు. ఈకరణిన్ = ఈ విధముగ, దివొకన్ + తతిన్ = దేవతా సమూహమును, అబ్జభవుఁడు = బ్రహ్మ.

తాత్పర్యము

సృష్టము. కే. కుంభకర్ణునిఁ గనుఁగొని*గుండెలదర, నిబ్బరము దెచ్చుకొని వాని*నెమ్మిఁబిలిచి సత్యముగ నిన్నులోకనాశంబు కొఱకె, విశ్రవసుఁడు వినిర్మించె*విశ్వవైరి.

అర్థములు. నిబ్బరము=ధైర్యము విశ్వవైరి = లోకమునకు నపకారము చేయువాఁడా.

తా త్వ ర్య ము

కుంభకర్ణునిఁజూచి భయపడి గుండె లదరఁగా మరల ధైర్యముఁదెచ్చుకొని వీనిని మంచితనముగాఁ దగ్గఱకుఁ బిలిచి నిన్ను నిజముగ లోకము నాశముఁజేయఁ గోరియే విశ్రవసుఁడు పుట్టఁజేసెను.

నీ. కావున నిది యాదిగా నీవు పడియుండు, ఘటకర్ణుడా ! మృతకల్కుండ వయి యని శపియించిన * నాతనిమోలన, తత్తుణుంబున వీఁడు * ధరణిఁ ద్రెళ్ళి బరమసంభ్రాంతుఁ డైపంక్తికంధరుఁ డను, దాత నీ కిటు నేయఁదగ వటయ్య నీమనుమండు వీనిని శపింపఁగఁ జెన్న, యుమ్మొత్తనైనఁ దా * నమ్మిఁ బెంచి తే. నఱక న్యాయంబె ఫలవేళనలినగర్భ! నీదుసూక్తిని దబ్బఱనెఱయఁ గలదె కరుణ దలపోసి శయనజాగరములందుఁ, గాలనిర్ణయ మొనరింపఁగఁ దెమసఁజ్ఞి.

అర్థములు. మృతకల్కుండపు = చచ్చినవానికంటెఁ గొంచెము తక్కువ చచ్చినవాని కూపిరి యాడదు, వీనికాడును, కల్పప్రత్యయము కొంచెము తక్కువగా సమత్వమును జెప్పును. పరమ సంభ్రాంతుఁడై = మిగుల వేగిరపాటు గల వాఁడై, శయన జాగరములందు=ఇన్ని దినాలు నిద్రపోవలె, ఇన్ని దినాలు మేలు కొని యుండవలె నను నేర్పాటు.

తా త్వ ర్య ము

కాఁబట్టి యిది మొదలు కుంభకర్ణా! నీవు చచ్చినవానితో సమముగఁ బడి యుండుము, అని శపింపఁగానే యచ్చటనే యా క్షణమందే వీఁడు నేలబడెను. అప్పుడు రావణుఁడు మిగుల వత్తఱపడి బ్రహ్మణుజూచి తాతా! నీ విట్లు శపింప వచ్చునా? వీఁడు నీమనుమఁడు గాఁడా? వీనిని సృష్టించిన వాఁడవు నీవుగావా? ఉమ్మొత్త చెట్టునైనను దాను పెంచి ఫలవేళ నఱక వచ్చునా? అయినను ముందు మించి శపించితివి. నీమాట యసత్యము కానేరదు. అయినను నిన్ని దినాలు నిద్రపో వలె నిన్ని దినాలు మేలుకొని యుండవలె నను నియమ మేర్పాటు చేయుము.

కం. అని వేడిన దయగూడిన, మనమున ననె నీతఁ డాఱుమాసంబులు గూ రుక్మను నొక్కపగలు మేల్కొని, తినుఁ గావుత మగ్ని పగిదిఁదిరుగుచు జగతిన్.

తా త్వ ర్య ము

అని ప్రార్థింపఁగా దయ గలవాఁడై వీఁడాఱు నెలలు నిద్రించునుగాక ఆవల నొక పగలు మేల్కొని యగ్నిహోత్రునివలె నాఱు నెలలతిండి యొకనాఁడు తిని విహరించును గాక యని బ్రహ్మచెప్పెను.

బ్రహ్మశాప మనునది కుంభకర్ణుఁడు కోరిన వరమే. కుంభకర్ణుడు తపసు చేయఁగా బ్రహ్మప్రత్యక్షమై నీ కేమి వరము కావలయుననిన నిత్యత్వ మనబోయి నిద్రాత్వమనెను. అట్లులే కానిమ్మని బ్రహ్మ చెప్పెను. 'కుంభకర్ణుని నికటావనికిం జతురాస్యుఁ డేగి నీ, భావగతంబు జెప్పుమన వాఁడును నిద్దురఁగోరఁ బెక్కు

శేం, ధ్లావిధియట్టు తాతమని స్వాలయముం జనె"నని యు తరకాండమునఁగలదు. ౨౨౦ పద్యము అంతకుముందే బ్రహ్మ శపించియుండిన వీడు తపస్సు చేయుట సంభవించి యుండదు. ఇందుఁ జెప్పఁబడిన అఱునల లయనది అధమ పక్షము. అంతకుఁ దగ్గదు. అంతకు పొచ్చి ఏడు-ఎనిమిది-తొమ్మిది నలలైనఁ గావచ్చును. ఈ విషయము ముందే చర్చింపఁబడినది.

ఉ. అట్టిఁడు కుంభకర్ణుఁడు మ * హాత్మక ! యీతని మేలుకొల్పె ని ప్పట్టున నార్తిఁ గూరి దశ * వక్త్రుఁడు త్వద్బలభీతుఁ డౌట, స్వారాట్టువిరోధిఁ గన్గొని ద * రంబున బాఠెడిఁ గ్రోతులెల్లఁ దా మెట్టుపెనంగు వారొ యని * నీతఁడు మారొక్కన నేని రాఘవా ! ౧౩౯౩

అర్థములు. అట్టిఁడు=అట్టివాఁడు, త్వద్బలభీతుఁడు=నీ బలమునకు భయపడినవాఁడు, స్వారాట్టు విరోధి=ఇంద్రవిరోధి, కుంభకర్ణుని-దరంబునన్=భయముచే.

తా త్ప ర్య ము

మహాత్మా! కుంభకర్ణుఁ డిటునంటివాఁడు. నీ బలమునకు భయపడి రావణుఁడు వీని నిప్పుడు నిద్రలేపెను. ఈ రాక్షసునిజూచి వానరులు భయపడి పరువెత్తుచున్నారు. వీడు యుద్ధములో నెదిరించినపు డెట్లు యుద్ధము చేయుదురో యేమో. తే. తనదు శిబిరంబు వీడి యీదర్శధుర్యుఁ, డరుగు దెంచుచు నున్నవాఁడనికీ దేవ వానరులఁ బట్టి యిరు కేలహాతవైచి, కొనుచుఁబరువునఁజను దెంచుగుణధురీణ !

అర్థములు. శిబిరము=విడిది, గృహము, వాత=నోర.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

చ. ఇదియొక కీలుబొమ్మ యను * రేశ్వరకల్పిత మాట దీనికై యదరకుఁడీ కపిప్రవరు * లంచును జాటుట మేలు దానిచే వదలి భయంబు వానరులు * వర్తిలువార లటన్న హేతుమ ద్గదితము లాలకించి ప్లవ * గధ్వజసీపతి రాముఁ డిట్లనున్. ౧౩౯౪

అర్థములు. అసురేశ్వర కల్పిత=రావణునిచే గల్పింపఁబడినది, కపిప్రవరులు = కపిప్రవరులారా, హేతుమత్ + గదితములు = కారణముతోఁ గూడిన మాటలు, ప్లవగధ్వజసీపతిన్=వానరసేనానాయకుని, నీలుని.

తా త్ప ర్య ము

వానరులారా! దీనినిజూచి మీరు భయపడవలదు. ఇది మిమ్ము బెదరించుటకై రావణాసురుఁడు గల్పించిన కీలుబొమ్మ అని నేసలలో నలువైపులఁజాటించుట మేలు. అటుచేసిన వానరులు భయపడక యుండురు. అని చెప్పఁగా యుక్తి యుక్తములైన యతని మాటలు విని రామచంద్రమూర్తి నీలునిఁబిలిచి యిట్లనియె. విభీషణుఁడు చెప్పిన నీతి సునీతి యైనను రామచంద్రమూర్తికి నమ్మతమైనది కాదు. అందసత్యభాషణము, వంచనమునను రెండు దోషములు గలవు. ఒకసారి

వంపవ చేసిన వారిని లోపలు గలకాలము నమ్మరుగదా, కావున రామచంద్రమూర్తి ఋజుమార్గముననే వర్తింపదలచెను.

— { శ్రీ రాముఁడు నీలునితోఁ గుంభకర్ణుతోడ యుద్ధమునకు నేనల సిద్ధపఱువు మని బోధించుట } —

నీ. పావకీ! చని మనఃబలఁగఁబు సర్వంబు, వ్యూహము వ్రీర్చుమీఁ మొప్పు మెఱయ లంక ద్వారంబులఁ సంక్రమస్థలములఁ, జగ్యల నరికట్టుఁ సత్వరముగఁ గుధరశృంగంబులుఁ గుజ వితానంబులు, శిలలును జతగూర్చిఁ సిద్ధపడుము సాధనహస్తులుఁ శైలపాణులు నయి, వనచరుల్ నిలువంగఁ వలయు నన్న

ఆ. నీలుఁ డెల్లకపులఁ కోలి నెఱింగించె, రామువాఙ్మఁ గీశఁరాజు లెల్ల నట్ల సిద్ధపడిరిఁ ముద్రిశృంగంబులు, వృక్షతతులుఁ గేలఁ వెలయు మండ. ౧౩౯౬

అర్థములు. పావకీ=పావక కుమారా! అగ్నిహోత్రుని వందనా, సంక్రమ స్థలములన్=వం తెనలు కట్టిన చోటులను, చర్యలను = గోపుర పార్శ్వములందలి భట సంచార ప్రదేశములను, అరికట్టుము = అడ్డగింపుము, సాధన హస్తులు = ఆయుధములు ధరించినవారు, శైలపాణులును=చేతియందుఁ గొండలు గలవారు, ఓలి = క్రమముగా.

తా త్ప ర్య ము

* నీలా ! మన వానర సేనల నచ్చటచ్చటఁ దగినట్లు పన్ని యుంచుము. లంక వాకిండ్లను అగడ్తల మీఁది వం తెనలను గోపురముల ప్రక్కల భటులుండు ప్రదేశములను, నడ్డగింపుము. కొండ శిఖరములు చెట్లు తాలు సమకూర్చుము. వానరులు ఆయుధములు కొండలు చేతులందు ధరించి సిద్ధముగ నుండవలెను. అని చెప్పఁగా నీలుఁ డా రామాఙ్గను వానరుల కెల్ల దెలిపెను, వానరులును రామచంద్రమూర్తి చెప్పినట్లు కొండ శిఖరంబులు వృక్షములు చేతులందు ధరించి యుండిరి.

కం. శరభ గవాక్షాంగద కే,నరిసూనులు పెచ్చు పెరిగిఁ శైలతలంబుల్ కరములఁ కొని ద్వారంబుల, నరికట్టిరి వైరిభీకఁ రార్చులు లెసఁగవ. ౧౩౯౭ అర్థములు. పెచ్చు పెరిగి=విశేషముగ విజృంభించి, వైరి భీక రార్చులు= శత్రువులకు భయంకరమైన సింహనాదములు.

తా త్ప ర్య ము

శరభుఁడు గవాక్షుఁడు అంగదుఁడు హనుమంతుఁడు మిగుల విజృంభించి కొండశిఖరములను చేతుల ధరించి సగవారు భయపడునట్లు సింహనాదములు చేయుచు నరి కట్టిరి.

కం. సగములు కేలం దాలివి, యగచరసంఘంబు నిలువఁ సద్రినమీపా నుగతమహాంభోధరతతి, పగటుం దలపించెఁ గన్గవకు ప్రవేఁ గగుచున్. ౧౩౯౮

అర్థములు. సగములు = కొండలు, అద్రిసమీప = కొండదగ్గర చేరిన పెద్ద మేఘముల యొక్క, పగలున్ = విధమును.

తా త్ప ర్య ము

—కొండలు చేతులధరించి వాసరులు నిలువఁగా పర్వతసమీపమందు వెంబడించిన పెద్ద మేఘముల సమూహమును స్పృశికి వచ్చునట్లు చేసెను. అది కన్నులకు బాధాకరమై యుండెను.

—* ౬౨-వ సర్గము. కుంభకర్ణుఁడు రావణుఁ జూచుట *—

కం. కొదనిద్దురమబ్బును సతి, మదిరాపానమున నైన * మత్తును బెరయన్

మది యాకులితంబుగ దశ, వదనుం గన రాక్షసప్రవరుఁ డరిగ నెసన్ .

అర్థములు. కొదనిద్దుర = కొదవనిద్దుర, కొఱనిద్దుర — అతిమదిరాపానమున=విస్తరించి సారాయము త్రాగుటచే, బెరయన్ = కలియఁగా, ఆకులితంబుగ=కలఁత చెందినట్లుగ, ప్రవరుఁడు=శ్రేష్ఠుఁడు.

తా త్ప ర్య ము

కొఱఁత నిద్దురలో లేచిన మబ్బును, విస్తారముగఁ ద్రాగుటచే గలిగిన మత్తును గలియఁగా మనస్సు కలఁతపడఁగా రావణునిజూడ రాక్షసశ్రేష్ఠుఁ డగు కుంభకర్ణుఁడు త్వరగా పోయెను.

సీ. రాక్షసవీరుల * రాజ భజంపఁగఁ, బురజనుల్ చల్లఁగఁ * బుష్పవితతి రమ్యలక్ష్మీక మా * రాజమార్గంబునఁ, జని హేమజాలక * సమ్మతంబు తతభానుభాస్వర * దర్శనంబును విశా, లం బగు నన్న గృ * హంబుఁ దరణి యభ్రజాలముఁ జొచ్చు*నటుసొచ్చి లోఁ జని, కక్ష్యాంతరంబులు*గడచి పోయి తే. దూరమునఁ బాకవిద్వేషి*తో యజభవుఁ జూచుభంగిని సగ్రజఁ*జూచియతఁడు పుష్పకవిమానమునఁ జింత*మునిఁగియుండఁ, తేరఁజనఁ గుంభకర్ణుండు శీఘ్రుగతిని.

అర్థములు. రమ్యలక్ష్మీకము = మనోహరమైన యందము గలది, హేమజాలక సమ్మతంబు = బంగారు కిటికీలచేత సర్వప్రియమైనది, తత = విస్తారముగ భానుభాస్వరము = సూర్యకాంతిచే, దర్శనంబును = కానవచ్చు నాకారముగలది దృశ్యత ఇతి దర్శన మ్మని ప్యుత్పత్తి. ఆకారము అని యర్థము. తరణి=సూర్యుఁడు, అభ్రజాలము = మేఘసమూహము, కక్ష్యాంతరంబులు = లోపలి తొట్టికట్లు, పాకవిద్వేషి = ఇంద్రుఁడు, తో యజభవున్ = బ్రహ్మను.

తా త్ప ర్య ము

వీరు లగు రాక్షసుల సమూహము వెంబడింపఁగ పురములోనివారు పూలు చల్లఁగా మనోహరమైన యందముగల రాజమార్గంబునఁబోయి బంగారు కిటికీలచే మనస్సునకుఁ బ్రియము కలిగించుచు సూర్యునివలె బ్రకాశించు నాకాశము గలిగి

వెడలు పైన యన్న యింటిని సూర్యుడు మేఘములందుఁ బ్రవేశించినట్లు బ్రవేశించి తొట్టి కట్లు దాటిపోయి దూరమున నుండియే యింద్రుఁడు బ్రహ్మను జూచునట్లు చూచి యతఁడు చింతలో మునిగియుండుటచేఁ దన రాక తెలిసికొన లేక యుండఁగా దగ్గఱకుఁ బోఁగా.

శా. రమ్మా నాయన ! యంచు రావణుఁడు హఠ్నం బారఁగా లేచి ప్రేమ మేఘపారఁగఁ గొఁగిలించుటయు సశిమ్మానంబుతో నన్న పాదముల ఫాలము సోకఁ మ్రొక్కి నికటస్థం బైన వీరంబునన సమ్మాదంబున నుండి యిట్టు లనె రూక్షప్రేక్షణుం డన్నతోన్. ౧౪౦౧ అర్థములు. నికటస్థము=సమీపమందుండు, రూక్షప్రేక్షణుఁడు = కఱకుఁ జూపుట గలవాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

నాయనా వచ్చితివా యని సంతోషముతో లేచి ప్రేమాతిశయమునఁ గొఁగి లింపఁగా కుంభకర్ణుఁడు అన్న పాదములకు నొసలుదాఁక నమస్కరించి నమీప మందున్న వీటపై గూర్చుండి కోపముచేఁ గఱకులైన చూపులతో నిట్లనెను. కం. భూవర ! నాపైఁ బ్రేముడి, నీ వేళను నన్ను లేప * నేలా చెప్పుమా ? యేవంక భయము దొసరెనో, యెవాఁ డొకొ ప్రేతభావమిప్పుడు వహించున్. అర్థములు, ప్రేముడిన్=ప్రేమచే, ప్రేతభావము=మరణము.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. త్వరగా వచ్చింపును యన సోదరకోపస్థితి నెఱింగి * దశముఖుఁ డీష త్పరివృత్తలోచనుండై, యరమర లే కనియె నన్ముహూవీరునితోన్. ౧౪౦౩ అర్థములు. ఈచత్=కొంచెము, పరివృత్తలోచనుండై=తిరిగెడు కన్నులు గలవాఁడై, అరమర=భేదభావము, నందేహము.

తా త్ప ర్య ము

త్వరగా చెప్పుము, అనఁగా తమ్ముఁడు తన స్థితి విని కోపించి యున్నాఁడని తెలిసికొని రావణుఁడు కొంచెము కోపముచేఁ గన్నులు తిరుగుచుండ నితఁడు చేయునో చేయఁడో యను సందేహములేక యా వీరునితో నిట్లనియె.

-* రావణుఁడు కుంభకర్ణుతో శ్రీ రామునివలన రాక్షసులకైన విపత్తు దెలుపుట * డి. తమ్ముఁడ ! నీ వెఱుంగవు గ*దా సుఖసుపుఁడ వౌటఁ బెద్దకా లమ్ముగ నన్ను రాఘవుఁ డ*లంచెడిరీతి, దినశసూతి సా హ్య మొనరింప సైన్యయుతుఁడై వనరాశిఁ దరించి సోకుసై న్యమ్మును సర్వ మాజిని వి*నాశము నేసెడి మూలముట్టుగన్. ౧౪౦౪

అర్థములు. సుఖసుప్తు కవు=సుఖముగా నిద్రించువాఁడవు, పెద్దకాలముగ= దీర్ఘకాలముగ, యుద్ధము ప్రారంభమై రెండు దినములే యైనను దుఃఖావమాన

ములచే చాలఁగాలము గడచినట్లున్నది, నిమిష మొక యేడుగానున్నది, అలంచెడి రీతి=బాధపెట్టుచున్న విధము, దినేశసూతి=సూర్యపుత్రుఁడు, సుగ్రీవుఁడు, వన రాశిన్ = సముద్రమును, తరించి = దాటి, సోఁకుసైస్యమ్మును = రాక్షససేనను, ఆజని=యుద్ధమందు, మూలముట్టుగన్ =నిశ్చేషముగ.

తా త్ప ర్య ము

తమ్ముఁడా! నీవు సుఖముగా నిద్రించుచుండుటచేత దీర్ఘకాలముగ రాముఁడు నన్ను బాధపెట్టు విధము నీకుఁ దెలియదుకదా! సుగ్రీవుఁడు తోడుపడ సేనతో సముద్రము దాటివచ్చి రాక్షససేన వంశయు కూఁకటి ప్రవేశ్యతో నాశము చేయు చున్నాఁడు.

తే. కంటివే సేతు వొక్కటి * కల్పితంబు, నేసి లంకాపురీప్రాంతభాసమాన నిఘ్నటోపవనంబుల*నెగడఁ జేసె, వానరై కార్ణవంబు భూజాని యయ్యె.

అర్థములు. లంకాపురీప్రాంత=లంకానగరమునకు చుట్టు, భాసమాన = ప్రకాశించు, నిఘ్నటోపవనంబులన్=ఇంటితోటలు, ఉద్యానవనములు-నిఘ్నటము = ఇంటికి చేరికగానుండి ఆ యింటివారికి మాత్రమే యుపయోగపడునది, ఉద్యానము = పదుగురి కుపయోగపడునది, వానరై కార్ణవంబు=కేవల వానర సముద్రమును, భూజాని = రాముఁడు, భూభర్త.

తా త్ప ర్య ము

చూచినావా! సముద్రమునకు సేతువొకటి కట్టి లంక చుట్టునుండు తోటలలో దొడ్డులలో వానరు లను సముద్రముచే రామచంద్రుఁడు సంచినాఁడు.

ఉ. పోరికి రాక్షసోత్తములు * పోవుట కాని యొకండునే నిజా కారముతోడఁ గ్రమ్మెట * కానను, వానరులందు నొక్కడేన్ బేరుగలట్టివీరుఁ డని * బిద్దుటయున్ విసరాదు, దాన లోఁ గూరెను భీతి, నీ పురముఁ * గూరిమి కాపుము వీరసత్తమా! అర్థములు. బిద్దుటయున్=చచ్చుటయు.

తా త్ప ర్య ము

యుద్ధమునకుఁ బోయిన రాక్షస వీరు లట్లులే పోవుటకాని పోయిన స్వరూపముతో వచ్చినవాఁడు లేఁడు. వానరులందుఁ బేరుగల వీరు డొక్కడైనఁ జచ్చినట్లు తెలియలేదు. ఆ కారణమున భయమగుచున్నది. వీరోత్తమా! ఈనగరమును నీవు దయతో రక్షింపుము.

ఉ. కూలుతు గాక యాప్లవగఁకోటుల వంచును నిద్ర లేపితిన్ బాలఁగ గోశసంచయము * సత్త్వము నాశిలె, నమ్ముమీ, జర ద్బాలజనావశిష్ట మగుఁపట్టన మన్న నిమిత్త మియ్యెడం బాలన సేయుమా నలుపుమా యతిదుష్కర మైనకార్యమున్. అర్థములు. అర్థములు. అర్థములు. అర్థములు. అర్థములు.

అర్థములు. కోశసంచయము = ధనము, సత్త్వము = బలము = జరత్ + బాల జనాసశిష్టము = ముసలివాండ్రు పిల్లవాండ్రు మాత్రము మిగిలినది. అతి దుష్కరము = మిగుల కష్టమైన పని.

తాత్పర్యము

వాసరసమూహమును నీవు చంపుదువుగాక యని నిన్ను నిద్రలేపితిని. ఆర్జించిన ధనములోను బలములోను చాలభాగము నశించినది. ముసలివాండ్రు పిల్లవాండ్రు మిగిలిన యీ నగరమును అన్న నిమిత్తమై రక్షింపుము. మిగులఁ గష్టముతోఁ జేయవగిన కార్యము నీవు చేయుము. పిల్లవాండ్రు ముసలివాండ్రు మాత్రమే మిగిలినదశ యింకను బట్టలేదు. ఇంద్రజిత్తు మొదలగు శూరులున్నారు. మూలబల మున్నది. అది నశించిన తరువాత నీగతి వచ్చును. అయినను కుంభ కర్ణునికి జాలి పుట్టుటకై యీ మాట చెప్పెను.

ఉ. ఎన్నఁడు నీకు మున్ను వచియించినవాఁడనె యిట్లు? స్నేహసం పన్నత యాదరంబు నతిమాత్రము నీపయి నా కెఱుంగవే? పన్నుగ దేవతాసురులఁభండనవేళల వారిన్ల శౌ ర్యోన్నతిఁ గెల్వవే? మఱిపుఁనొందితివా యవి యన్ని యెప్పుడున్? ౧౪౦౮

తాత్పర్యము

తమ్ముడా! మునుపెన్నఁడైన నేనిట్లు నీకుఁ జెప్పితివా? నీమీఁద నాకెంత యాదరము స్నేహము విశేషముగ నున్ననో నీ నెఱుఁగవా? దేవతలకు రాక్షసు లకు యుద్ధము జరిగిన వేళల దేవతలను నీవు నీ శౌర్యముచే గెలువలేదా? అప్పుడు నీవు చేసినదంతయు నే నెప్పుడైన మఱిదితివా?

ఉ. భీమపరాక్రమాధ్య! భుజవీర్యము శౌర్యము ధైర్యమున్ సమి ద్భూమిని నేఁడు చూపు, మిలఁ బోలుమగండు భవత్సమానుఁడే డీ? మహితప్రియంబు ఘటియింపుము నాకిది, బంధులోక సం గ్రామకళాప్రియా! మనయఁరాతులఁ ద్రుంపు తలంపు నెయ్యమున్. ౧౪౦౯

అర్థములు. భీమపరాక్రమాధ్య = భయంకరమైన పరాక్రమ సంపదగల వాఁడా! సమిత్ + భూమిని = యుద్ధభూమియందు, పోలుమగండు = శూరుఁడు, భవత్సమానుఁడు = నీకు సరియగువాఁడు, బంధులోక = చుట్టముల సమూహ మునకు, సంగ్రామకళా = యుద్ధవిద్యకు, ప్రియ = ప్రియమైనవాఁడా, అరాతులన్ = విరోధులను, నెయ్యము = స్నేహము.

తాత్పర్యము

భయంకర పరాక్రమసంపత్తి గలవాఁడా! నీ భుజబలము, శౌర్యము, ధైర్యము నేఁడు యుద్ధభూమియందుఁ జూపుము నీవంటి శూరుఁడు నీకు సమానుఁడేఁడీ? ఎక్కడ లేఁడు, నాకిది మిక్కిలిప్రియమైనది. నీవును బంధువులందు యుద్ధవిద్యయందుఁ

లియముగలవాడవు. కావున మన శత్రువుల చంపుము. మాయందు స్నేహము దలంపుము.

కం. నాకొకసులం దోలిన, నీకు వనొకసులు మాతె * నిరుపమతేజ
శ్రీక భవద్బలపవనో, ద్రేకవిధూతములఁ జేయు * ద్వేషిఘనములన్.

అర్థములు. నాకొకసులన్ = దేవతలను, తోలిన = తఱిమిన, వనొకసులు = వానరులు, మాతె = ఎదురా, భవత్ బల = నీ బలమనెడి, పవనో ద్రేక విధూత ములన్ = గాలియొక్క యతిశయముచే జెదరఁగొట్టబడినవి, ద్వేషిఘనములన్ = విరోధులనెడి మేఘములను.

తా త్ప ర్య ము

దేవతలఁ బాఱదఱిమిన నీకుఁ క్రోతులా యెదురు? అసమాన తేజస్సంపద గలవాఁడా? నీ బలమనెడి గాలిచే విరోధులను మేఘము లను నెగురఁగొట్టుము.

—* ౬౩-వ సర్గము. కుంభకర్ణుఁడు రావణుని నిందించుట *—

చ. అని యిటు లంగలార్చు నసుఁ రాధిపుఁ గన్గొని నవ్వు దోఁప ని
ట్లను మును మేము మంత్రసమయంబున నెట్టి విపత్తు మూఁడు నీ
కని మది నిశ్చయించితి మొ * యట్టివిపత్తు హితాశులందు ర
క్తిని గొననట్టి నీకుఁ గలిగెన్, విపరీతము లేదు దీనిలోన్. ౧౪౧౧

అర్థములు. అంగలార్చు = అంగిలి యెండనేడ్చు, నవ్వుదోపన్ = అప్పుడు చెప్పిన వినక పోయితివే, యిప్పుడు నెత్తి తగిలినదా యని నవ్వు.

తా త్ప ర్య ము

* అని యీ ప్రకార మేడ్చునట్లు మాటలాడు రావణుని జూచి నవ్వి యిట్ల నియె. ఆలోచన సమయంబున నీకెట్టి కీడు మూఁడు నని మేము నిశ్చయించితిమో యట్టి కీడే నీ మేలుకోరువారి యందు ప్రేమలేనట్టి నీకు నేఁడు గలిగినది. ఇందు విపరీతము లేదు. ఏమిరా? యుద్ధమని జరిగిన మనవారిలోఁ గొండఱైన జిత్తురుగాని చావక యుండరుగదా. ఒక యాఁడుదాని నిమిత్తము నా మేలు కోరిన వారిని నేను జంపుకొన వచ్చునా యను నాలోచన నీకు లేదాయె. చెప్పినను దెలిసికొనక పోయితివి. ఆఁడుదానియందు కామమున్నంత మాత్రము నీ బంధువులందు మిత్రు లందు ప్రేమ లేదాయె. దాని ఫల మనుభవించు చున్నావు. అనుకొనిన దానికి విరుద్ధముగా నేదియు జరుగలేదు.

కం. దురితములు నేయువారలు, నిరయంబునఁ గూలునట్లు * నీ చేసిన యా
దురితము తత్ఫలము న్నిను, విరియక చేసేత ననుభ * వింపఁగఁ జేసెన్.

అర్థములు. దురితములు = పాపములు, నిరయము = నరకము, విరియక = చెడిపోక, చేసేతన్ = వెంటనే.

తాత్పర్యము

పాపము చేసినవారికి సరకానుభవము దప్పనట్లు నీవు చేసిన పాపకార్యము నకు ఫలము వెంటనే కనబడెను. దాని ననుభవించు చున్నావు అత్యుత్కృట పుణ్య పాపములు త్వరలోనేకదా ఫలము కనబఱుచును. ఈచేతఁ జేసితివి, ఆచేత ననుభవించుచున్నావు. ఇప్పు డేడ్చి లాభమేమి ?

చం. తోలుతను రాజ! నీ వెవరి * తోడను గర్జముభంగి యోజనం జలుపగ లేదు, కేవలము * శౌర్యముదంబున భావ్యనర్థముల్ దలఁపగ వైతి, విత్తపుఁడు * దా మును వెన్నలఁ జేయ న్నర్థమా కెలసము లోలి వెన్న మును * గేరి యుసర్చిన నీతివేత్తయే ? ౧౪౧౩
అర్థములు. కర్జము భంగిన్ = కార్యవిధమును, భావ్యనర్థముల్ = రాజోపు కీడులు, విత్తపుఁడు = ధనము గలవాఁడు, కెలసము = కార్యము, నీతి వేత్తయే = నీతి తెలిసినవాఁడా.

తాత్పర్యము

రాజా? నీవు నీతను దెచ్చుటకు ముందుగ రాముఁ డనువాఁడు మన ఖరా దులఁ జంపినాఁడు, దానికిఁ బ్రతిక్రియగా నీతను దేదలచినాను, ఇట్లుచేసిన యుద్ధము చేసుకయే రాముని జంపవచ్చునని నాయభిప్రాయము, మీ యభిప్రాయ మేమి యని యెవ్వరితో నాలోచింపవైతివి. నేను శౌర్యముగలవాఁడనను మదముచే నేమి కీడులు రాఁగలవో యాలోచింపక పోయితివి. ఇది రాజనీతియా? నీతినంతఁ డిట్లు చేయునా? ధనముగలవాఁ డొక వ్యాపారమునందు దిగుటకు ముందు రాఁగల లాభ నష్టాల నాలోచించి ధననష్టి కష్టములేని మార్గము చేయవలయునా? కన్నులు మూసికొని ధనముగలవాఁడను నాకేమి లక్ష్య మని కార్యముచేసి నష్టివచ్చినపిమ్మట నేమి చేయవలయునని యాలోచింపవలయునా? ఇది నీతి తెలిసినవాని లక్షణమా?

నీ. హవిని నపాత్రుల * కర్పించునట్టులు, కాలదేశవిహీన * కార్యతతులు విపరీతఫలముల * వెలయించు నుత్తమ, మధ్యమాధమకార్యమార్గములను దేవ! ద్రవ్యం బన * దేశకాలములునా, నాత్మప్రయోజనాభ్యులను బరఁగు పంచసంబంధంబు * లంచితగతిఁ గూర్చి, సచివులతోడ యోజన యొనర్చ ఆ. ననుభవించుఁ జమ్ము * యతులనీతిఫలంబు, నీతి విడక కార్యనిర్ణయంబు సచివమిత్రయుక్తిఁజలిపెడు నాతండు, కార్యజయముఁ గాంచిగణన కెక్కు. అర్థములు. హవిని = హోమము చేయుఁగా మిగిలినదానిని, అపాత్రులకు = అయోగ్యులకు, కాలదేశ విహీన = కాలము దేశము నాలోచింపక చేసిన, కార్య తతులు = కార్యసమూహములు, విపరీత ఫలములన్ = చెడు ఫలములను, ఉత్త మము, మధ్యమము, అధమము అను కార్యముచేయు త్రోవలను.

తా త్ప ర్య ము

హవిస్సును నపాక్రమణ కిచ్చిన దోషము వచ్చునట్లులు ఏకాలమున నేకార్యము నెట్లు చేయవలయును. ఏ ప్రదేశమున నేకార్య మెట్లుచేయవలయును? అనుజ్ఞానము లేక యిష్టము వచ్చినట్లు చేసిన, ననుకొన్న ఫలమునకు విరుద్ధమైన ఫలము నిచ్చును. శత్రువులు బలహీనులుగా నుండి తాను బలవంతుఁడుగా నుండునపుడు యుద్ధమునకుఁ బోవుట యుత్తమమార్గము. శత్రువు తనయంత బలముకలవాడై నమానుడై యుండెనా సంధి చేయవలయును. ఇది మధ్యమమార్గము. శత్రువు బలవంతుడై తాను బలహీనుడై నపుడు వాని యిష్ట ప్రకారము వానికి నేదైన నిచ్చి వాని నాశ్రయింపవలెను. ఇది యధమమార్గము. రాజా! యిది గాక ద్రవ్యము - దేశము - కాలము - ఆత్మ ప్రయోజన మని యైదు సంబంధములు గలవు. ఈ యైదింటికిఁ దగిన టు తను మధ్యమాధమ కార్యము లెట్లు చేయవలె - ఏది చేయవలె నని మంత్రులతో నాలోచించి చేయవలెను. మంత్రులను వారి నుంచుకొనుటయేల? వారి నాలోచింపక పనిచేయు వానికి మంత్రు లేల? తన యిష్టమువచ్చినట్లు కార్యములు చేసి యవి తప్పివచ్చినపుడు ఏమిచేయవలయు నని యడిగిన మంత్రులేమి చెప్పగలరు? ఇట్లు చేయుటకు ఫలము న్యాయ్యమార్గమం దుండుటయే. న్యాయము తప్పక మంత్రులతోను స్నేహితులతోను నాలోచించి వారితోఁ గలిసి కార్యముచేయు విధము నిర్ణయించి చేయువాఁడు కార్యజయము గాంచును. నీతి మంతుఁడని ప్రసిద్ధి కెక్కును.

చ. క్రమముగ ధర్మ మర్థమును * గామము వేఱుగ నైన నన్నియేన
 క్రమముతో రెండు రెం డయిన * రాక్షసవల్లభ ! నిత్య మర్థ కా
 లముల భజించు పూరుషుఁడు * లక్ష్మీకిఁ బట్టగు, నెల్లవేళఁ గా
 మను కొనియాడువాఁడు నొక * మానవుఁడే? సిరి వాని నొల్లునే? గరగఁగి

తా త్ప ర్య ము

ధర్మము అర్థము కామము వీనిని వేఱు వేఱుగ నొక్కొక్క దానినైనను అన్నిటిని గలిపి యైనను క్రమము దప్పించి రెండు రెండుగ నైనను, అనఁగా ధర్మా ర్థములుగాని, ధర్మకామములుగాని, అర్థకామములుగాని, ప్రతిదినము దాని దానికి విధించిన కాలమందుఁ జేయవలెను. అనఁగా ప్రాతఃకాలమందు ధర్మము, మధ్యాహ్నమందు అర్థము, సాయంకాలమున కామముఁ జేయవలెను. ఇది వేఱువేఱుగాఁ జేయుపద్ధతి. అటుగాక ప్రాతఃకాలమందు విహితమైన ధర్మము చేసి తరువాత దానికిఁ దోడుగా నర్థము నాలోచింపవచ్చును. మధ్యాహ్నమున విహితమైన అర్థము నాలోచించి యావల దానికిఁ దోడు ధర్మము నాలోచింపవలెను. సాయంకాలమునఁ గామము నాలోచించి యావల దానికిఁ దోడు ధర్మముగాని యధర్మముగాని యాలోచింపవలెను. అంతియె కాని సాయంకాలమందుఁ దప్పఁ

దక్కినవేళల కామవిచారము నిషిద్ధము. ఇది రెండు రెండుగాఁ జేయుపద్ధతిఁ సాయంకాలమందు ధర్మార్థ కామములు మూఁడు నాలోచించుట మూఁడవ పద్ధతి. అటుగాక సర్వవేళలఁ గామమునే యాలోచించు వాఁ డొక మనుష్యుఁడా? వాని యొద్ద లక్ష్మి నిలుచునా ?

తే. దానఁ దత్త్రితయమున నుత్తమ మెఱింగి

నృపుఁడో నృపమాత్రుఁడో దాని * నిష్ఠఁ దవుల
నొల్లఁడేన్ వాఁడు గుండెలు * క్రుశ్య మిగులఁ
జదివి యేటికిఁ గేవలశ్రమముచేలు. ౧౪౧౬

అర్థములు. దానన్ = ఆ కారణముచేత - తత్ + త్రితయమునన్ = ఆ మూఁటి యందు, ధర్మార్థకామములందు, ఉత్తమము = శ్రేష్ఠమైనది, నృపుఁడో = ప్రజలఁ బాలించు రాజో, నృపమాత్రుఁడో = రాజునంటి గొప్పవాఁడో, నిష్ఠన్ = ప్రతిఘటముగా, విడువక తవులఁడని = అనుష్ఠింపక పోయెనా ?

తాత్పర్యము

ఈ కారణముచేత ధర్మార్థ కామములందు నుత్తమాధమ మధ్యమములందు నేది శ్రేష్ఠమో కేవల ధర్మముగాని, ధర్మముతోడి యర్థకామములఁ గాని తెలిసి కొని రాజయిననుగాక యంతటివాఁ డితరుఁడైనను విడువక యనుష్ఠింపఁడనివాఁడు చదివిన చదువునకు ఫలము గుండెలు క్రుశ్య చదివి శ్రమపడుట తప్ప వేఱు ఫలము లేదు. వాఁడు చదివిన చదువు వ్యర్థము. నీ చదువు గతి యిట్టిదే యని భావము.

ఉ. సామము దానభేదములు * సంహతి గాఁగనొ యొక్కఁ డొక్కఁడో

నీమము దోఁప నీతియు ననీతి నెఱుంగుచు ధర్మవిత్తముల్
కామము మంత్రయుక్తుఁ డయి * కార్యవృత్తికరణం బొనర్చి ని
ష్ఠామహితాత్ముఁ డౌ నరుఁడు * సత్యము కీడునఁ గుండఁ డెన్నఁడున్. ౧౪౧౭

అర్థములు. సామము = శత్రువుతో మంచి మాటలాడుచు నుండుట, లోపల విరోధభావ మున్నను పైకి దానిని దెలియనీక మంచిమాటలాడుచు స్నేహితునివలె నుండుట, దానము = శత్రువునకు ధనమిచ్చియో వాని కార్యములందు సహాయ పడియో సమరసపడి యుండుట, భేదము = మిత్రునివలె నటించుచు శత్రుపక్షము వారిలో నొకరికి భేదాభిప్రాయములు కలహము పుట్టించుట, సంహతి గాఁగనో = ఇవి యన్నియు నేకకాలమందుఁగాని, నీతి = న్యాయము, వినీతి = అన్యాయము, ధర్మవిత్తముల్ = ధర్మము అర్థము, మంత్రయుక్తుఁడయి = ఆలోచనతోఁ గూడిన వాఁడై, కార్యము నిశ్చయము చేసికొని దానిని నియమముగా ననుష్ఠించు గొప్ప మనస్సుగలవాఁ డే నాఁటికిని గీడులపాలు కాఁజాలఁడు. ఇది సత్యము.

తే. అర్థతత్వజ్ఞ మగు సచిః వాళితోడఁ, గార్య మిట్టిది యిట్టి దః కార్య మనుచు
యోజనయొనర్చి హితఫలః మొసఁగుదానిఁ, జలుపునాతఁడు జీవించుః సౌఖ్యముగను.

అర్థములు. అర్థ త త్వజ్జము = నీతి శాస్త్రము ప్రకారము మూడు పురుషార్థముల రహస్య మెఱిగినది యగు, సచివారితోడన్ = మంత్రుల సమాహముతో, హితఫలము = మేలగు ఫలము.

తా త్వ ర్య ము

నీతిశాస్త్రప్రకారము ధర్మార్థకామములను పురుషార్థముల యనుష్ఠాన రహస్యము తెలిసికొని యిది చేయఁదగినపని, యిది చేయరాని పని యని యాలోచించి యేది హితము నొనఁగునో దానిని తేయువాఁడు సుఖముగ జీవించును.

చ. తెలియక శాస్త్రమర్మములు * దేఁకువమైఁ బశుబుద్ధులైన జాల్ములు సురపైరివర్య! భ్రమమోహితచిత్తనృపాలుమంత్రులై వెలయుదు మంత్రముల్ సలుపువేళలఁ గేవలమా ప్రగల్భతన్ బలుకఁగ ముందు నిచ్చెదరు * పాటిలుచేటుఁ దలఁప రేమియున్. ౧౪౧౫

అర్థములు. శాస్త్ర మర్మములు = శాస్త్రార్థ రహస్యములు, తేఁకువమై = సాహసముతో, పశుబుద్ధులైన జాల్ములు = పశువులవలె నాలోచించు జ్ఞానము లేని మూఢులు, 'జ్ఞానేన హీనః పశుభిస్సమానః' జ్ఞానము లేనివాఁడు పశువుతో సమానుఁడు భ్రమమోహిత చిత్త నృపాలు మంత్రులై = కార్య మకార్యమని యకార్యము కార్యమని తలఁచి యజ్ఞానవశమైన మనస్సుగల రాజులకు మంత్రులై, మంత్రముల్ సలుపు వేళలన్ = ఆలోచనములు చేయునపుడు, కేవలమా ప్రగల్భ తన్ = మంచి చెడ్డలు తాఁకు దప్పులు నాలోచించు శక్తి లేక తెలిసినవారివలె వర్తింపవలయు నను డంబముతో.

తా త్వ ర్య ము

యథార్థజ్ఞానము లేమిని సరియైనది తప్పని తప్పొప్పని తలంచు ప్రభువునకు, నీతిశాస్త్ర రహస్యములు తెలియక సాహసముగలవారై పశువులవలె ఆహారనిద్రా భయ మైధునంబుల మాత్ర మనుష్ఠించువారు మంత్రులై, కార్యకార్యము లాలోచించు సమయమునందు నూరకుండిన మూఢులని ప్రభువు దలంచునని యాహాపోహములు లేక, తెలిసిన వారని పించుకొనవలెనను డంబముతో, ఆలోచన చెప్పటకు ముందు వచ్చెదరు. తాము చెప్పినట్లు చేసిన మేలు గలుగునా కీడు కలుగునా యని యాలోచింపదు. అటువంటి ప్రభువగు నీకు నిటువంటి మంత్రులే దాపరించిన భావము.

తే. అర్థశాస్త్రానభిజ్ఞులై * యధికలక్ష్మి, నంద సభిలాషపడెడి శాస్త్రార్థధీని హీనుల హి తేతరోక్తులనించు కేని, పాటిసేయంగఁ దగదు నిశాటరాజ!

అర్థములు. అర్థశాస్త్రానభిజ్ఞులై = నీతిశాస్త్రము తెలియనివారై, అధిక లక్ష్మినందన్ = సంపద విశేషముగ రావలయునని, అభిలాష పడెడి = కోరికగల, శాస్త్రార్థధీ విహీనుల = శాస్త్రార్థ జ్ఞానము లేనివారియొక్క, హితేతరోక్తులను = కీడు కలిగించు మాటలను, ఇంచుకేని = కొంచెమైన, పాటిసేయంగరాదు = ప్రమా

దముగా గ్రహింపరాదు. నిశాటరాజ = రాక్షసరాజ, నిశయందుఁ దిరుగువారు నిశాటులు.

తా త్ప ర్య ము

నీతిశాస్త్రము దెలియనివారై సంపద విశేషముగ రావలయు నని కోరిక మాత్రము గలవారైన శాస్త్రార్థజ్ఞానము లేనివారు చెప్పు కీడు గలిగించు మాటలను రాజగు వాఁడు కొంచెమైనఁ బ్రమాణముగ గ్రహింపరాదు.

శ్లో. హితమువలె దోచు నహితంబు + ధృష్టు డగుచు

వాఁగు చెఱపనచేటను + వల నెఱింగి

కార్యములు యోజన యొనర్చు + కాలములను

దవ్వు దవ్వుల నిల్పుట + తగవు పతికి.

అర్థములు. ధృష్టుఁడు=దిట్టతనము గలవాఁడు, తెంపరి - వాఁగు=వదరు నట్టి, చెఱపన చేటను=కార్యనాశము చేయువానిని, వలను=ఉపాయము.

తా త్ప ర్య ము

శాస్త్రజ్ఞానము లేనివాఁడు చెప్పెడు మాటలు వినకుండుటే గాదు, రాజగు వాఁడు వానిని మంత్రాలోచన సభకే రాసీయరాదను చున్నాఁడు. పైకి హితము వలె గానవచ్చు నహితమైన దానిని ధీరుఁడై వదరునట్టి కార్యనాశకరుని, ఉపాయ మెఱిగి కార్యము లాలోచించుకాలమందు సభకు రాసీయక దూరమునంటే యుంచవలెను.

కం. కర్మజ్ఞులైనపగఱకు, మర్మంబులు చెప్పి యాత్మమహిపునిచే దు

మకర్మంబులు చేయించుచు, దుర్మంత్రి విపత్నయోధిఁ + ద్రోయుఁడె డేనిన్.

అర్థములు. కర్మజ్ఞులైన పగఱకున్ = ఏ కార్య మెట్లు చేయవలయునో తెలిసిన పగవారికి, మర్మంబులు=రహస్యములు, దుమకర్మంబులు = చేయరాని పనులు దుర్మంత్రి = చెడ్డమంత్రి, డేనిన్ = ప్రభువును విపత్నయోధి = ఆపత్న ముద్రమునందు, ద్రోయుఁడె=ద్రోయకుండునా? అవశ్యము ద్రోయును.

తా త్ప ర్య ము

ఏయే కార్య మెట్లు చేయవలయునో తెలిసిన పగవారికిఁ దన ప్రభువు రహస్యంబులు చెప్పి యతనిచే జెడు కార్యములు చేయించు దుర్మంత్రి తన ప్రభువు నాపదలందు ముంచుకుండునా! అవశ్యము ముంచును.

కం. మిత్రులవలె వెలితోచు, న,మిత్రుల మంత్రంబువేళ + మెలపున శాంతిన్

ధాత్రీపతి మోఱుఁగం దగు, శత్రుహరణ! వారి పలుకుసరణి యరయుచున్.

తా త్ప ర్య ము

మిత్రునివలె బైకి కనఁ బడుచు వాస్తవమున మిత్రులుగాని మంత్రులను

రాజగువాఁడు తొందరపడక, మెలఁకువతో వారివారి యాలోచనలు చెప్పనపుడు మాటలాడు విధమును బట్టి తెలియనగును.

కం. త్వరపడి పని చేయుచు దు,శ్చరితు సచివుఁ డనుచు నమ్ము * జనపతి మర్మం బరయుచు లోఁ జొత్తురు పరు, లరిమర్దన ! క్రొంచనగము * హంసలువోలెన్.

తా త్ప ర్య ము

విమర్శింపక తొందరపడి పనిచేయుచుఁ జెడు నడవడి గలవానిని హితుఁడగు మంత్రీయని నమ్మునట్టి ప్రభువు మర్మము దెలిసికొని క్రొంచనగములోని రంధ్రము తెలిసి హంసలు లోపలఁ దూఱినట్లు పగవారు దూఱుదురు.

కం. ఉక్కిఁపు నరి నెఱుఁగక తమ, నక్కఱఁ గాచికొనలేని * యధిపతి కీడుల్ తక్కక పొరయఁగ సంపద,వ్రక్కలుగాఁ బొలియు నాత్మ*పదవీచ్యుతుఁడై .

అర్థములు. ఉక్కిఁపున్ = కపట స్వభావము గలవానిని, అరిన్ = వాస్తవమున శత్రువు, పైకి మిత్రుఁడు, అక్కఱన్ = పనిపడినవేళ, ఆత్మపదవీచ్యుతుఁడై = తన పదవిని బోగొట్టుకొన్నవాఁడై.

తా త్ప ర్య ము

మిత్రునివలె నటించుచు కపటము గలవాఁడైన శత్రువును దెలిసికొన లేక వాని మాటలు నమ్మి యక్కఱవేళఁ దన్ను రక్షించుకొనలేని ప్రభువు కీడులు తప్పక పొందినవాఁడై తనపదవి బోగొట్టుకొని సంపదకూడ నాశముచేసికొనును.

కం. యును నీ కనుజుఁడు చెప్పిన, పని తేయును యదియె నీకుఁబరమహితం జొ దనుజాధిప ! నామత మిది, విను మావలఁ జేయుమీ యభీష్టముపగిదిన్.

అర్థములు. అనుజుఁడు = మన తమ్ముఁడు, విభీషణుఁడు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము

ప్రహస్తుఁడు కుంభకర్ణుఁడు నేకాభిప్రాయము గలవారు. నీవు యుద్రకామమును బ్రధానముగా నెంచి దానికై ధర్మార్థములు నాశము చేసికొనఁ జూచుట నీ మొదటి తప్పు. నీకు వాస్తవము తెలుపక భయముననో దాక్షిణ్యముననో తెలివి తక్కువ తనముచేతనో దుర్బోధములుచేసి నీవు చేసినదే సరియని యిచ్చకములు పలుకు వారలను దూరముగ నెడలగొట్టక దగ్గఱ చేస్తుట నీ రెండవతప్పు. నీ మేలుకోరి చెప్పినవానిని విడనాడుకొనుట మూఁడవతప్పు. ఈమూఁడు తప్పులచే నీవు నాశమైపోవుచున్నావు. అనుట కుంభకర్ణుని యుపన్యాసమున నారాంశము.

—* రావణుఁడు కుంభకర్ణుఁ గోపించి పలుకుట *—

తే. ఇట్లు ఘటకర్ణుఁ డెంతయు * హితముఁ బలుక
వింశతిభుజుండు విని రోష * వివశుఁ డగుచుఁ
గనుబొమ ల్కుడివడఁ గను * ల్గలఁక వాఱఁ
గటము లదరంగ సోదరుఁ * గాంచి పలికె.

అర్థములు. హితము = మేలైనది, రోషవివశుఁడు = కోపముచే దేహము తెలియనివాఁడు, కటములు = చెక్కఱ్ఱు.

తా త్పర్యము స్పష్టము.

ఉ. శౌర్యధనాధ్య! నీతిగుణశాలియు మాన్యుఁడు నైన దొడ్డ యా చార్యునిపోలిక శాసనము * సల్పెద వేలర? చాలుఁ జాలు, నీ కార్యమువేళ యుక్తమగు * కార్యము సల్పినఁ దీరుఁగాక యే పర్యవసాన ముండెడిని * బలుకుము కేవలవాక్రమంబునన్. ౧౪౨౮

తా త్పర్యము

ఓరీ మహాబలశాలీ! నీతిగుణము గలవాఁడును పూజ్యుఁడునైన పెద్ద యాచార్యునివలె 'సీపు చేసినది తప్పు. ఇట్లు చేయుమని నన్నాజ్ఞాపించెదవేలరా? చాలుఁజాలు. మాటలాడకు. పనిపడిన యప్పుడు పనిచేసినఁ గార్యము చక్క నగును గాని రీతిమాటలు నోరెండ వదరిన నేమిరా లాభము వచ్చెను.

కం. పొరపడియో తెలియమినో, యురుబలవీర్యాశ్రయమున*నో తప్పి చనన్ గరణీయము మఱిమఱి నుది, నరమని భాషింప నేమివచ్చెం జెపుమా?

తా త్పర్యము

చేయవలసిన కార్యము ప్రమాదముననో అజ్ఞానముచేతనో బలము, శౌర్యము గలదను నమ్మకము చేతనో చేయక తప్పిపోయినది. దానినే మీఁదమీఁద సీపు చేసినది తప్పు. సీపు చేసినది తప్పని మఱియొకటి యొప్పుని మాటలాడిన రాఁగల లాభమేమి?

కం. కడచినదానికి వగతులె? కడచిననో కడచినదియె*కార్యం బిపు డే నడువునఁ దీర్చఁగ నగు వది, కడఁగు; గత ముపన్యసింప * గార్యము గలదే?

తా త్పర్యము

బుద్ధిమంతులు తమ చేయిమించి దాఁటిపోయిన దానికి పోయెనే పోయెనే యని యేడ్చురా యేమి? పోయినదేమో పోయినది. కార్యము నిప్పు డెట్లు చక్కఁ జెట్టవలయునో దానికే బయత్నింపుము. అంతియకాని కడిచినదాని నుపన్యసింప నేమి కార్యము కాఁగలదు.

ఉ. నాపయి నీకు స్నేహము ఘోరం బగు నేనియు, నీ వెఱుంగుడేన్ నీ పలుశౌర్య మింతయని * నీ మది, నిప్పటి యెత్తికోల్ నిరాక్షేపపుఁ గార్యమంచుఁ బరికించెద వేనియు, వేగ మామకీ

నాపనయోద్భవం బగు నశనర్థము శౌర్యముచేతఁ దీర్చుమీ. ౧౪౩౧

అర్థములు. ఘనంబు = గొప్పది, ఎత్తికోల్ = ప్రయత్నము, యుద్ధ ప్రయత్నము, మామకీన = నాయొక్క, అపనయ = నీతిమాలినతనముచే, ఉద్భవం బగు = కలిగిన, అనర్థము = కీడు, తీర్చుమీ = చక్కఁ జేయుము.

తా త్ప ర్య ము

నామీద నీకు విశేషించి ప్రేమ యుండినను నీ బుశౌర్యము లెంత మాత్రమో నీకుఁ దెలిసియుండినను, ఇప్పుటి యుద్ధప్రయత్నము నిరాక్షేపకార్యమని నీకుఁ దోచినను శ్రీఘ్నముగ నేను నీతిమాలి చేసిన కార్యముచేఁ గలిగిన కీడును నీ శౌర్యముచేతఁ జక్కఁజేయుము.

దీనివలనఁ దాను జేసిన నీతాహరణము నీతిమాలిన పని యని రావణునకుఁ దోచిన కాని దురభిమానము అవమానము మార్ఘ్యము ఆమెను మరల నిచ్చుటయందడదపడిన పని యేర్పడుచున్నది. ఇప్పుడు నీతను రామచంద్రమూర్తికి సమర్పించి సంధి చేసికొనినను, నీ పని యప్పుడే చేయరాదా? ఈమాత్రమున కందఱును జంపవలెనా? పరుల నందఱునైనఁ జంపనేర్చునుగాని తన ప్రాణముమీఁదికి వచ్చినపుడు భయపడి సంధిచేసికొనెను అని లోకు లందుకే యని విచారము. కావునఁ బ్రతిష్ఠకై చావవలయుననియె వాఁడు నిశ్చయించెను.

కం. ఇదుమగొను బుజిఁగి దీనత, మిడికెడినరుఁ జేరువాఁడె • మిత్రుఁడు జగతిన్

దొడరి యపనీతి దుఃఖము, పడునాతనిఁ గాచువాఁడె • బంధువు సుమ్మీ. ౧౪౩ ౨

అర్థములు. ఇదుమగొనుట = ఆపదనొందుట, దీనతన్ = దుఃఖముచే, మిడికెడినరు = ఏమిచేయుటకుఁ దోపక బాధపడువానిని, చేరువాఁడె = సహాయ పడువాఁడె, అపనీతి = నీతిమాలిన కార్యము చేసి.

తా త్ప ర్య ము

ఆపద నొందుట తెలిసి దుఃఖపడువానిని జేరుకొని సహాయపడువాఁడె మిత్రుఁడు. నీతిమాలిన పనిచేసి దుఃఖపడువానిని రక్షించువాఁడె బంధువు. కాని సహాయము చేయక నీ వట్లు చేసితివే, ఇట్లు చేసితివే యని దెల్పెడివాఁడు బంధువు గాఁడు. మిత్రుఁడు కాఁడు.

—• కుంభకర్ణుఁడు రావణుని సమాధానపఱుచుట •—

కం. అనిన క్షుభితేంద్రియుని ధీరుని దారుణవచను నన్న • రోషవశుంగా

మనమున నెఱింగి మెల్ల న, వినయంబున మధురసూక్తి • విజ్ఞాపించెన్. ౧౪౩౩

క్షుభితేంద్రియుని = కలఁతచెందిన యింద్రియములు గలవానిని ధీరుని = ధైర్యశాలిని, దారుణవచనున్ = పరుషముగా మాటలాడువానిని, రోషవశుంగా = కోపించినవానిఁగా, మధురసూక్తి = తియ్యని మందిమాటలతో.

తా త్ప ర్య ము

ఈ ప్రకారము రావణుఁడు చెప్పఁగా తన యన్న కలఁత చెందిన యింద్రియములు గలవాఁడు కావున నేను జెప్పినది వీని మనస్సునకు రాలేదు, తన పట్టిన పట్టు వదలనివాఁడు కావున మూర్ఖుఁడు. కోపము గలవాఁడు కావున బుద్ధినాశము గలవాఁడు, పరుషముగా పలుకువాఁడని తెలిసికొని, యిట్టివానికి నీతి చెప్పి ప్రయో

జనములేదు. క్రోతులకు నీతి చెప్పిన సూచీముఖమువలె నగుచును అది క్షాల్లన నణఁకువతో వానికిఁ దియ్యగాఁ దోచు మంచి మాటలతో నిట్లు విన్నవించెను.

ఇట్లు చెప్పటచే కుంభకర్ణుఁడు చెప్పబోవు మాటలు రావణునకు విస నింపుగా నున్నట్టు లొక యర్థము - వాస్తవమున నతని యభీప్రాయము దెలుపు మఱియొక యర్థము గలవై యున్నవని సూచన.

నీ. చాలు రాక్షస రాజ! సంతసింపకు మింకఁ, వొలఁచుమీ కినుక స్వస్థుండ నగుము ప మనియుండఁగ • నిది మది నిడఁబోకు, మెవ్వనివలన నీ • కింత పుట్టె వానిని పరిమార్తు • బంధుభావంబున, సోదరన్న హమః • ర్యావకతన నన్ని వేళల హితః • మాడు టావశ్యక, మఱాట నట్లాడితిఁ • బాటి తెఱఁగు

తే. ప్రేమగల చుట్ట మక్కఱ • వేళఁ జేయ, స్వర్ణమగు శత్రునాశంబు • నసుర రాజ! యసమ మగు మామకీనశౌ • ర్యంబుఁ, జేసి, చూడు నేడని నలిపి • నీ • సూడు దీర్చు.

అర్థములు. స్వస్థుండవు = (౧) కుదుటఁబడిన మనస్సుగలవాఁడవు, ఏనో = నేను, మనియుండఁగన = బ్రదికి యుండఁగా, పాటి తెఱఁగు = న్యాయవిధము, శౌర్యంబుఁజేసి = శౌర్యము చేత, సూడు = పగ, అనినలిపి = యర్థము చేసి.

రెండవ యర్థము. చాలు రాక్షస రాజ = నీ రాక్షస రాజత్వము చాలును. అది భోవు కాలము వచ్చినది. ఇంక సంతసింపకుము. అవశ్యంభావి = తప్పక జరుగఁ గలవానికి సంతాప పడి లాభమేమి? తెలివి తక్కువ పనిచేసినవని యిప్పుడేల యేడ్చెదవు? అట్లులే కోపము వదలుము. మరణకాలమందివి యుండ రాకు. నిర్జ్విం తముగాఁ బ్రాణము విడిచిననే మేలు కావున స్వస్థచిత్తుఁడవు కమ్ము. స్వకో + స్థిసు డవు = స్వర్ణమం నుండువాఁడవు కమ్ము. ఏ మనియుండఁగ నిది మది నిడఁబోకు = నేను బ్రదికి యుండఁగా నే నిట్లుంటినిగా యని నా మాటలు తల కెక్కవీయకుము, నేను జచ్చిన తరువాత కుంభకర్ణుని మాటలు వినకపోయితిని గదా యని యేడువుము. ఎవ్వనివలన నీ కింత పుట్టె వానిని పరిమార్తును. బంధుభావంబున = నేను జెప్పిన మాటలవలనఁగదా నీకింత కష్టము మనస్సునకుఁ దోచెను. అట్టివన్ను బంధు వను నెపమున చంపుదువు, శత్రునాశంబు = శత్రువువలని నాశము, శత్రు వగు రామునివలన నాశము నేను జేయించుకొని, నీ సూడున్ = నీయందు నాకుఁ గల కోపమును - తీర్తును, మంచి చెప్పినను నీ కింత కోపము వచ్చెనుగదా, నీవు నిష్కారణముగ నామీఁద కోపించినపుడు నీమీఁద నాకుఁ గోపమురాదా? వచ్చినను నిన్ను నేను ప్రత్యక్షముగ నేమియుఁ జేయఁజాలను - నేను జచ్చి రామునిచే నిన్నుఁ జంపించెదను. అప్పటికి నా కోపము చల్లారును, నీసూడు = నేను బ్రదికి యుండు నంతవఱకే కదా నామీఁద నీకుఁ గోపము. నేను జచ్చి నీకోపము చల్లారఁ జేసెదను.

రాక్షసరాజా! చాలును ఇక సంతాపపడకుము. కోపమువదలుము. యథా ప్రకారము నీ మనస్సు కలఁతలేక యుండనిమ్ము. నేను బ్రతికి యుండఁగా దీనిని మనస్సులో నుంచకుము. ఎవనివలన నీ కింత కష్టము కలిగెనో వానిని చంపెదను. బంధువను తలంపుతోను అన్నవను స్నేహమువలనను, వాస్తవముగ మేలు కోరువాఁడే సందర్భమందే నను హితమే చెప్పవలసి యుండుటచేతను ఆ ప్రకారము న్యాయవిధముఁ జెప్పితిని. అది నీకు రుచించినదికాదు. నా యిష్టప్రకారము నీవు రానవుడు నీ యిష్టప్రకారము నేను రావలయును గావునఁ బ్రేమగల బంధువు అక్కఱ వేళిలఁ జేయవలసినది శత్రునాశమును అసమాసమైన నా శౌర్యముచేత నేను యుద్ధముచేసి నీ పగ దొలఁగించెదను.

ఉ. చూడుము నన్ని దే సమర + శూరుని రాముని వైరిఁ ద్రుంపఁగాఁ
 బాదుగఁ బాటుచుండఁ బర + వాహినులం గనులారఁ జూడుమీ
 వేడుక రాము గూల్ప రణ + వీధిని దొర్లు శిరంబుతోడ న
 న్నేడుచుచుండ నిమ్మలను + హీ సుతయుం గరుణా త్త చి త్తయై.   ౧౪౩౫

అర్థములు. చూడుము నన్ని దే సమరశూరుని రాముని వైరిఁద్రుంపఁగా=
 (౧) వైరియగు రాముని నేను ద్రుంపఁగా సమర శూరుఁడనైన నన్ను జూడుము.

(౨) సమరశూరుని నన్ని దే కడసారిచూడుము. ఆవల నీవు నన్నుఁ జూడఁ బోవు. ఏలన, చూడుము రాముని, తన వైరియగు నన్నుఁ ద్రుంపఁగా; రాముని యనునది ప్రథమార్థమున ద్వితీయగానైన గ్రహింపవగు. పాటుచుండ, బరవాహి నులం గనులారఁ జూడుమీ=(౧) నాకు భయపడి పరుగెత్తి పోవుచుండ శత్రు నేవలను గన్నారఁ జూడుము. (౨) నేను జావఁగాఁ బరువెత్తుచుండ నీ శ్రేష్ఠమైన నేవలను అనిగాని, నీ నేవలు పరువెత్తి దూరమున నుండఁగా వనికాని చెప్పవగు 'శ్రేష్ఠాన్యదూర త్యే ష్ఠేషు పరః' అని నానా ర. లేదా; పర=ఓరాక్షసుల పాలికి శత్రువా! అనియైనఁ చెప్పవచ్చును. వేడుకన్ = వినోదముగా, సంతోషముతో, రాము గూల్ప రణవీధిని దొర్లు శిరంబుతోడ. (౧) నేను గూల్పఁగా రణభూమి యందు దొరలు శిరంబుతోడ రాముని గనులారఁ జూడుమీ. (౨) భీష్ముకొని పోయిన' యన్నట్లు, రాముఁ గూల్పఁగా ననఁగా రాముఁడు గూల్పఁగా దొర్లు శిరంబుతోడ నన్ను నేడుచుచు గనులారఁ జూడుమీ; ఏడుచుచుండ నిమ్మల మహీ సుతయున్ గరుణా త్తచి త్తయై = (౧) కరుణ + ఆత్త చి త్తయై = శోకమును బొందిన మనస్సుగలదై -జానకి యేడ్చుచుండనిమ్ము-నేను రాముని జంపఁగా వని శేషము. (౨) ఉండనిమ్ము=కరుణా + ఆత్త చి త్తయై=వయగల మనస్సుగలదై జానకి సుఖముగా నుండనిమ్ము-నాకై నీ వేడువకున్నను నీతాడేవి కరుణా త్తచి త్త గావున, నానిమి త్తముగ నిరపరాధి వీఁడు చావవలసి వచ్చెనే యని శోకముతో

గూడిన మనస్సుగలదిగా నుండనిమ్ము. రాముగూల్ప ననుచో శ్లేషార్థమున
సలిందు నిర్బిందుకములకు మేళనము చెప్పబడెను.

ఉ. చూతురుగాక యాజిఁ దమచుట్టము లీల్లిన సర్వరాక్షసుల్
ప్రీతి రహిం గొనంగ ననుఁ జ్రేతత గాంచఁగ రాఘవుం గృతాం
తాతిఘలైన బాంధవులకై విలపించెడివారి బాష్పముల్
స్థీరజవంబునం దుడుతుఁ జెచ్చెర వైరివినాశనంబునన్. ౧౪౩౬

అర్థములు. (౧) ఆజిన్ = యుద్ధమందు, తమ చుట్టము లీల్లిన సర్వ
రాక్షసులు-ప్రేతత గాంచఁగ రాఘవున్ = రాముఁడు చావఁగా, ననుచో = నన్ను,
ప్రీతిరహింగొనంగఁ జూతురుగాక. (౨) సర్వరాక్షసులు - తమచుట్టము లీల్లఁగా
నన్నుఁ జ్రేతతగాంచఁగా-రాఘవునిఁ జూతురుగాక-రహి శబ్దమునకు (౧) ప్రేమ,
ఆనందము, రెండవ యర్థమున వ్యర్థము - కాంతిహీనము. 'రతి లేని విభూషణః బు
రహి నరసింహా' అని నరసభూపాలీయము.

కృతాంతాతిఘలైన = చచ్చిన, వైరివినాశనంబునన్ = శత్రువులను నేను
జంపి చచ్చిన బాంధవులకై విలపించెడివారి బాష్పములు దుడుతును. (౨) వైరి
యగు రామునివలన నాకుఁ గలిగిన నాశనంబున విలపించెడివారి బాష్పముల్
తుడుతువు. తుడుతున్ - నేను తుడుతున్ - ఉత్తమ పురుషక్రియగా నొక్క యర్థము
నను అర్థ లిందువు లోపించి తుడుతువు. మధ్యమ పురుషముగా నొక యర్థమున
గ్రహింపవలెను. శ్లేషే సఖండ నిర్బిందోర్వోర్వేశనం కుత్రచిన్మృతమ్. అ॥ కారిక.

తా త్ప ర్య ము

తమ బంధువులు చచ్చిన సర్వరాక్షసులు రాముఁడు చావఁగా నన్ను
ప్రీతితోఁ జూతురుగాక. చచ్చినవారి కన్నులనీళ్ళు వైరిని నాశముచేసి నేను
త్వరగాఁ దుడుతును.

రెండవయర్థము- తమ చుట్టములు చావఁగా నేను జావఁగాప్రీతి లేనివారై
భయపడుచు సర్వరాక్షసులు రాముని చూతురుగాక. అప్పుడు వైరియగు రాముని
వలన నాకు వచ్చిన వినాశమునకై విలపించెడివారి కన్నీళ్ళు నీవు తుడుతువు.

ఉ. ఏగతిఁ బట్టునో కనుమఁ యింతలు నింతలు తున్నలై ధరం
బ్రోగయి వ్రాలి పర్వతనిభుండు ససూర్యవలాహకాభుఁ డా
రాగమయూఖనందనుఁడుఁ జ రామజిఘాంసువు లేను రాక్షసుల్
రాగమ పూని కావ రఘుఁరామ సువధ్యుఁడ వొడు వెట్లొకో. ౧౪౩౭

అర్థములు. ఇంతలు నింతలు = చిన్న చిన్నవి, పర్వతనిభుండు = పర్వత
ముతో సమానుఁడు, ససూర్యవలాహకాభుఁడు = సూర్యునితోఁ గూడిన మేఘము
వంటివాఁడు. రాగమయూఖనందనుఁడు = ఎఱ్ఱని కిరణములు గల సూర్యునికొడుకు

రామ జిఘాంసువులు=రాముని జంపఁ గోరికగలవాడు, రాగము = అనురాగము, రఘు రామసునధ్యుఁడవు=రామునిచే జంపఁబడువాఁడవు.

తా త్ప ర్య ము

(౧) పర్వతముతో సమానుఁడై సూర్యునితోఁ గూడిన మేఘము వంటి వాఁడైన సుగ్రీవుఁడు చిన్న చిన్న తున్నకలై కుప్పయి నేల వ్రాలి యేగఁగఁ బట్టునో చూడుము. రాముని జంపఁగోరిన నేను రాక్షసులు నిన్నుఁ గానఁగా రాముఁడెట్లు నిన్నుఁ జంపఁ గలఁడు ?

(౨) రాముని జంపఁగోరిన నేను రాక్షసులు నిన్నెంత కాచినను రామునకు నధ్యుఁడనే యగుదువు. దానికేమి చేయవచ్చును ?

ససూర్యవలాహకాభుఁడన్నచో = సూర్యుఁడు రాముఁడనియు, వలాహకము=మేఘము సుగ్రీవుఁడనియు నెఱుఁగవగు, సూర్యరశ్మి మేఘము మీఁద బడు చుండువఱకు కాంతిగలదై యుండును. అట్లులే రామానుగ్రహము సుగ్రీవునిపై నుండువఱ కతని కే లోపములేదని భావము. రాగమయాఖి నందనుఁడు కావున నందనుపై ప్రేమ తొలఁగదని భావము.

ఉ. రాముఁడు నన్నుఁ దొల్త రణరంగమునన్ వధియించెనా బల
శ్రీమహితుండు నిన్నిహతుఁ • జేయక మానఁడు సత్య మేను సం
గ్రామములోన నొందెడఁ బరాభవ మన్న విచార మాత్మ నా
కేమియు లేదు గాన ననునెడైఱఁ బంపుము పంప కన్యవిన. ౧౪౩౮

తా త్ప ర్య ము

రాముఁడు నన్ను మొదట యుద్ధరంగమునఁ జంపెనా నిన్నావలఁ జంపక మానఁడు. ఏలన నతఁడు బలశ్రీమహితుఁడు కావున బలసంపద గలడు. బలము లక్ష్మీరెంటిచే గొప్పవాఁడు. లక్ష్మీవంతునకుఁ బరాజయ మెచ్చటిది ? ఇది సత్యము. నేను యుద్ధములో నవమాస పడెద నన్న విచారము నాకులేదు. నేనే గెల్తునని యొక యర్థము. మరణమునకు నెఱవ నని రెండవ యర్థము. కావున నన్నే పంపుము. మఱి యెవనిని బంపవలదు.

రాముఁడు నన్నుఁ దొలుతఁ జంపఁగలిగినఁగాదా నిన్నుఁ దరువారఁ జంపఁ గలఁడు. యుద్ధమునందు నాకుఁ బరాజయము వచ్చునని నేను దలఁపను, కావున నీకును భయములేదు. ఈ కారణముచే యుద్ధమునకు నన్నే పంపుము.

చ. హరిహాయుఁ డైన నేమి ప్రళయానలమారుతు లైన నేమి కి
న్నరపతి యైన నేమి జలనాయకుఁ డైనను నేమి శూలమున్
గరమునఁ గీలుకొల్పి గిరికాయుఁడ నై శితదంష్ట్ర లొప్పఁగా
దురమునఁ దాకినన్ బెదరి • తూలరె వ్రీలరె కూలరే యుకల్. ౧౪౩౯

హరిహాయుఁడు = ఇంద్రుఁడు, ప్రలయానల మారుతులు = ప్రలయకాల

మందలి యగ్నియు వాయువు, కిన్నరపతి = కుశేనుడు, జలనాయకుడు = వరుణుడు, గిరికాయుడనై = పర్వతమందు దేహముగలవాడనై, శితదంష్ట్రులు = వాడికోటలు, దురముసన్ = యుద్ధమందు, అరుల్ = శత్రువులు.

తా త్ప ర్య ము

ఇంద్రుడై ననేమి ? ప్రలయకాలమందలి యగ్ని వాయువు లొక్కటై వచ్చిన నేమి? కుశేనుడై ననేమి? వరుణుడై ననేమి? నేను జేతఁ ద్రిశూలము తీసికొని పర్వతమంత దేహముగలవాడనై వాడి కోటలతో యుద్ధమున నెదిరింపఁగా శత్రువులు తూలి బెనరి చావరా ?

ఉ. కేవల రి క్తపా స్తములఁ * గేలి విరోధుల నల్పి నైచుచో
జీవముమీఁద నాశగల * జీవి యెవం డెదిరించి నిల్చు? బా
ణావలి యేల? యేల నిశితాసిగదాదులు? నేల శక్తి? నా
కేవియు నేల? చేతులన * యింద్రునినై నను ముద్దనేయనే. ౧౪౪౦

అర్థములు. కేవల రి క్తపా స్తములన్ = ఆయుధ మనుపది యేదియు లేక, కేరి = విజృంభించి, నిశితాసిగదాదులు = పదునైన కత్తి, గద యీ యొకటైనవేల, శక్తి యేల ?

తా త్ప ర్య ము

ఏ యాయుధమును గైకొనక యుత్తచేతులతో బోయి విరోధులను నల్పి నపుడు ప్రాణముమీఁద నాశగలవాడెవఁడు నన్నెదిరించి నిలుచును? నాకు బాణము లేల? కత్తులేల? గదయేల? శక్తియేల? ఇవన్ని యెవరికి? దేహబలము చాలని వారికిఁగాని నా కేల, నే నుత్తచేతులతో నే యింద్రునినై నను ముద్దచేసెదను.

ఉ. నా మహితంపు ముష్టిపతనంబు రఘూత్తముఁ డోర్వ గల్గినన్
రాముని బాణజాలములు * రక్తము పానము నేయఁగల్గు నే
లా ముచుజాశ నేంద్ర! వ్యవసార్తుడ వయ్యెద నేను గల్గి? ను
ద్దామజనోద్ధతిం జని మఱదం బడఁగింతు నరాతికోటికిన్. ౧౪౪౧

అర్థములు. మహితంపు ముష్టిపతనంబు = గొప్ప విడికిటిపోటును, ఓర్వఁ గల్గినన్ = సహింపఁగలిగినయెవలఁ గదా, ఓర్వగల్గినన్ = నన్ను.

తా త్ప ర్య ము

నా పెద్ద విడికిటిపోటును రాముఁడు సహించి బ్రదికినఁగదా యావల రాముని బాణసమూహములు నా రక్తము పానము నేయఁగలవు. నా గ్రుద్దుతోనే రాముఁడు వచ్చినఁదరువాత నేమిచేయఁగలఁడు? (౨) నా ముష్టిపతనంబు రాముఁ డోర్వఁగల్గి, నన్ = నన్ను రాముని బాణజాలములు పానము చేయఁగలుగు. యె దును తప్పవు. నా విడికిటిపోటు నాయన సహింపఁగలఁడు. ఆయన బాణములు నా రక్తమును పానముచేయఁగలవు. నేను జీవించియుండ రాక్షసరాజా! యేల

దుఃఖంచెదవు. (౨) నేను జీవించి యున్నానని యేల యేడ్చెదవు? ఏడువ వలసిన కాలము ముందున్నదని భావము. అణఁపరాని వేగమునఁబోయి శత్రువుల సమూహమునకు గర్వ మణఁగింతును.

సీ. రామలక్ష్మణుల శాశ్రూమ్యగ నేతను, మవలంకఁ గాల్చిన హనుమఁ దక్కుఁ గల పెనుమానుమొకంబులఁ గూలు నే, వదలుము రామునివలని భయముఁ గలిగెడు నీకు నిస్తులకీర్తి యిందు నే, పల్లవ్యయంభువు + నయిన ద్రుంతు నేఁ గోపగించిన నిర్జరయూథంబు, చాఁపకట్టుగ నేలఁ + జచ్చి పడదె

తే. శమను శమియింతా సర్వభ + క్షకు గ్రసింతు నుడుగణంబులతో వర్కుఁ + బడఁగ వడుతు జన్యసవపశు వొనరింతు + శతమఖునిని గ్రోలి వై చెడ వరుణుని + కొంపఁ గూల్చి.

౧౪౪౨

అర్థములు. పెనుమానుమొకంబులన్ = పెద్దక్రోతులను, కూల్తునే = (౧) నేను గూల్తును, (౨) కూల్తునే = కూల్పఁగలనా? వదలుము = (౧) రాముని వలని భయము వదలుము. (౨) నేను వానరాదులఁ గూల్తునను నాశే వదలుము. సర్వభక్షకున్ = అగ్నిని, ఉడుగణంబుతో = సక్షత్రములతో, అర్కున్ = సూర్యుని, అడుతున్ = కొట్టుదును, జన్యసవపశువు = యుద్ధమనెడి యజ్ఞమునపశువు, శతమఖుని = ఇంద్రుని, వరుణుని కొంప = సముద్రము.

తా త్ప ర్య ము

(౧) రామలక్ష్మణ సుగ్రీవ హనుమంతులను దక్కిన పెద్దక్రోతులను నేను జంపుదును. రామునివలన భయము విడువుము. నీకు నసమానమైన కీర్తి కలుగును. ఇంద్రుని బ్రహ్మను నైనఁ జంపుదును. నేను గోపగించిన దేవతాసమూహము నేలతో పాటు చాఁపవలెఁ బడును. యముని జంపెదను. సర్వభక్షకుని భక్షింతును. సక్షత్రములతో సూర్యుని నేలఁబడఁద్రోయుదును. ఇంద్రుని యుద్ధమను యజ్ఞమున పశువును శేసెదను. వరుణుని కొంప నాశము చేసెదను.

(౨) రామలక్ష్మణ సుగ్రీవ హనుమంతులను దక్కిన క్రోతులను నేను గూల్పఁగలనా? ఆ యాస వదలుము. రామునివలన భయము నీకుఁ గలుగును. అసమాన కీర్తిగల యింద్రుని బ్రహ్మను జంపఁగలను. తక్కినది సమానము. ఇవన్ని చేయఁగలను గాని రామలక్ష్మణుల నేను గల్వలేను.

ఉ. దంచెడఁ బిండి పిండిగ మ + దంబువఁ బట్టి కులాచలంబులన్, జంచెడఁ దున్నదున్నలుగఁ + శేవ వసుంధర, నిన్నినాళ్ళు ని ద్రించిన కుంభకర్ణు బల + తేజము లియ్యెడఁ జాయఁ గాక భ క్షింతుచు నుండ దామధరి + గీచ్ఛడి చేచ్ఛడి భూతజాలముల్, ౧౪౪౩

అర్థములు. కులాచలంబులన్ = కులపర్వతములను, హిమవంతము వింధ్యము లోనైన వానిని, వసుంధరన్ = భూమిని.

తాత్పర్యము

బల గర్వముచే బట్టుకొని కులపర్వతములను బిండిపిండిగ దంచెదను. భూమిని తునుకలు తునుకలుగ జించెదను, ఇన్నినాథు నిద్రించిన కుంభకర్ణుని బలము తేజములను వానరులను భక్షించుచుండ భూతసమూహములదరి బాధపడి, మూర్ఛపోయి లేచి చూచునుగాక.

ఉ. హామిక మూఁడు లోకముల * నట్టై భుజించినఁ దృప్తి లేదు, శ్రీ

రాముని కారణంబునఁ దిశ్రం బగు సౌఖ్యము నీకుఁ గూర్ప సం

గ్రామ మొనర్తు, రాఘవసుశ్రక్తిత సర్వకపీశవాహినీ

స్తోమము మ్రింగి తృప్తిఁ గొనుమనన్ దనుజేశ్వర! చింత యేటికిన్. ౧౪౪౪

అర్థములు. హామిక = గర్వముతో, శ్రీ రాముని + కారణంబునన్ = (౧)

శ్రీ రాముఁడు హేతువున (౨) శ్రీ రాము + నికారణంబునన్ = శ్రీ రాముని

మరణముచే, తిరంబగు సౌఖ్యము = (౧) పరలోకమందు - (౨) ఈ లోకమందు,

రాఘవ సుశ్రక్తిత = రామలక్ష్మణులచే చక్కఁగా గాపాడఁబడు, సర్వ కపీశ

వాహినీ స్తోమము = సమస్త వానర సేనా సమూహము.

తాత్పర్యము

గర్వముచే మూఁడులోకములను భుజించినను సంతృప్తిలేదు. శ్రీ రాముని జంపుటచేత నీకు స్థిరమైన సౌఖ్యము గూర్చుటకై నేను యుద్ధము సేయబోయెదను. రామ లక్ష్మణులు రక్షించు సమస్త వానర సేనను మ్రింగి సంతృప్తి పడెదను. నీవేల ఏచారపడెదవు?

(౨) నీవు గర్వమెత్తి మూఁడు లోకము లనుభవించినను నీకుఁ దృప్తిలేదు.

కావున రాముఁడు కారణంబుగ నీకు స్థిరమైన స్వర్గలోక సుఖము గల్గించుటకై

నేను యుద్ధమునకుఁ బోయెదను. అందు నేను జచ్చిన తరువాత నీవు చచ్చి

సుఖింతువు. ఏలన రామ లక్ష్మణులు రక్షించు వానర సేనను నేను మ్రింగి తృప్తి

పడుదునా? అది యేటి మాట? (కాకున్వరమున నీ యుద్ధము.)

తే. కోర్కులు భుజంపు మద్యంబు * గ్రోలు కృత్య

మథలమును దీర్చు మేఁ బోదు * హతుఁడు గాఁగ

రామవిభుఁ డక్షయంబుగ * రమణి నీతఁ

బొందఁ గలుగును నీ వెదఁ * బొగుల వలదు.

తాత్పర్యము

నేను యుద్ధమునకుఁ బోయెదను. నీవు చింతవిడిచి కోరికల నన్నిటి ననుభవింపుము, సారాయము ద్రావుము. చేయవలసిన పనులన్నియుఁ జేయుము. రామ

విభుఁడు నాచే హతుఁడు గాఁగా, అక్షయముగ నీకు రమణి నీతను బొందఁగలుగును. ఎదఁ బొగులవలదు. ఏల విచార పడెదవు.

(-౨) ఏఱోదు హతుఁడు గాఁగ = నేను జచ్చుటకై పోయెదను. ఈ లోపల నీవు కోరిక దీఱ భుజింపుము, సారాయము ద్రాగుము, పనులు దీర్చుకొనుము. ఏలన నేను జచ్చువఱకే నీ కీ భోగములు. ఆవల నావెంట నీవు రావలసిన వాఁడవే. రామవిభుఁడు అక్షయంబుగ = శాశ్వతముగ, రమణి నీతను బొందఁగలుగును. దానికై నీవు దుఃఖంపకుము.

—* ౬౪-వ సర్గము. మహోదరుఁడు కుంభకర్ణమతమును ఖండించుట *—
కం. అని యతికాయుండు బలియుఁడు, ఘనబాహుం డైన కుంభకర్ణుఁడు వలుకన్
విని యాతనిఁ గని యీగతి, ననియె మహోదరుఁడు వీత * హర్షుం దగుచున్.

అర్థములు. అతికాయుఁడు=పెద్ద దేహము గలవాఁడు, దేహము పెద్దదే కాని దానికీ దగిన బుద్ధిలేవని భావము. బలియుఁడు=దేహమునకుఁ దగిన బలము గలవాఁడు, ఘనబాహుఁడు=ఆ బల ముపయోగింపఁదగిన పెద్దచేతులు గలవాఁడు. నీతహర్షుండు=సంతోషము లేనివాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

ఈ ప్రకారము పెద్ద దేహము గలవాఁడు బలవంతుఁడు గొప్ప భుజములు గల్గివాఁడు నగు కుంభకర్ణుఁడు చెప్పఁగా విని సంతోషింపనివాఁడై మహోదరుఁ డిట్లనియె.

ఉ. పుట్టితి గొప్పవంశమున * బుద్ధి యొకింతయు లేదు, గర్వపుం
బట్టయి యున్న వాఁడవును * బ్రాకృతదర్శన! కార్యమెల్ల లో
పట్టు గనంగఁ జాల విసి * బాల్యవశంబున నోటి కౌర యె
ట్టెట్లు వచ్చె నట్లు వచి * యింపఁగఁ జూచెదు జ్ఞానహీనతన్. (౧౪౪౭

అర్థములు. ప్రాకృతదర్శన = సామరుల యాలోచన కలవాఁడా! బాల్య వశంబునన్ = పిల్లతనముచేత, జ్ఞానహీనతన్ = జ్ఞానములేని కారణమున.

తా త్ప ర్య ము

నీవు గొప్పవంశమునఁ బుట్టితివి కాని గొప్పవంశమువారి కుండవలసిన బుద్ధి మాత్రము కొంచెమైనలేదు. గర్వముమాత్ర మున్నది. సామరుల యాలోచనగల వాఁడా! పై పైన జూచితివేకాని కార్యము లోపలఁజొచ్చి చూచినవాఁడవుకావు. కావునఁ బిల్లతనంబున నోటికి వచ్చినట్లు జ్ఞానములేక వదలెదవు. (కుంభకర్ణుఁడు దూషించిన మంత్రులలోఁజేరిన వాఁడీ మహోదరుఁడు. వీనికి సంధి యనుమాటయే పనికిరాదు.)

ఉ. రా జు నీత్యనీతులత * రంబు లెఱుంగఁడు? స్వాన్యహాని పే
రోజము స్థానముం దెలియు * నొప్పుగ దేశము కాలభంగియున్

యోజనచేసినాఁడు, బలయుక్తుఁడు, ప్రాకృతబుద్ధివృద్ధనే
వాజడునట్లు నల్పునొకొ పండితుఁడెందును కుంభకర్ణుఁడా. ౧౪౪౦

అర్థములు. సీత్యసీతుల తరంబులు=సీతి దుర్నీతి భేదము. స్వాస్యహాని =
స్వహాని, అస్యహాని=తనకుఁ గలుగు నష్టి, ఇతరులకుఁ గలుగు నష్టి, కేరోజము =
గొప్ప యభివృద్ధివి. స్థానమున్ = సమత్వమును, దెలియును. దేశము = ఎచ్చట
నాలోచింపఁదగునో యచ్చటనే యోజించినాఁడు, కాలము భంగి=ఎప్పుడాలోచింప
దగునో యప్పుడే యాలోచించినాఁడు. బలయుక్తుఁడు=తనబలము మాత్రమునాలో
చించువాఁడును. ప్రాకృతబుద్ధి=క్షుద్రబుద్ధి కలవాఁడు ఐన, వృద్ధనేవాజడునట్లు=
బెద్దలను గొలువనట్టి హీనునివలె, పండితుఁడు=శాస్త్రము చదివినవాఁడు, ఎందును=
ఎప్పుడైనను.

తాత్పర్యము

“కేవలము కౌర్యమదంబున భావ్యసర్థములే దలఁపగవైతివి” అనియు “కేల
నములోలి వెన్నమునుగేరి యొనర్చిన సీతివేత్తయే” యని కుంభకర్ణుఁడు రావణు
నాక్షేపించెను. మహోదరుఁడు దానికే బ్రత్యుత్తరము చెప్పుచున్నాఁడు. సీతికి దుర్నీ
తికి తారతమ్యము రాజా యెఱుఁగఁడు? సీకు దెలిసినంత మాత్ర మాయన యెఱుఁ
గఁడా? తనకు రాఁగల నష్టి-పరులకు రాఁగల నష్టి-గొప్ప వృద్ధి-సమత్వము వీని
నెల్లఁ జక్కఁగ రాజెఱింగినవాఁడే. తెలియక చేయలేదు. రాజు దేశకాలము లాలో
చింపలేదంటివి. ఆలోచన యే దేశమందుఁ జేయవలెను? అడవిలో నవరు లేని
చోట నొంటరిగఁ జేయవలయునా? తన యూరఁ దన యింటఁ దనకు కావలసిన
వారున్నచోటఁ జేయవలయునా? తగిన కాలమందు నాలోచింప లేదంటివి.
యుద్ధమునకై శత్రువులుపైబడి వచ్చినపుడు యుద్ధవిషయ మాలోచింపవలయునా?
ఎన్నఁడో శత్రువులు రాఁబోయెద రని ముందుగానే యుద్ధ ప్రయత్నము చేయ
వలయునా? శత్రువుల జాడయే తెలియనప్పు డెవరితోనైన నేమి యాలోచింపవలె?
కుంభకర్ణుఁడా? మనరాజు సర్వశాస్త్రములు చదివిన పండితుఁడు. అటునంటివాఁడు
కేవలము తన బలమే నమ్మి క్షుద్రబుద్ధివలె బెద్దల నేవ నేయనివానివలె గార్యము
చేయునని నీవెట్లు తలంచితవి?

చ. కనుఁగొన ధర్మ మర్థమును * గామ మొసంగుఁ బృథక్ఫలంబు లం
దును వచియించి, తీ వెఱుఁగు * చొప్పొక టున్నను జెప్ప వయ్య యే
పని నిజమార నే ఫలము * బాయ కొసంగునా? కర్మమే కదా
ఘనబల! యైహికాది ఫలకారణ మాఁ దలపోసి చూచినన. ౧౪౪౧

ధర్మము సుఖకారణము, అధర్మము దుఃఖకారణమని యెంచి “నీచేసిన యా
దురితము తత్ఫలము నిను విరియక చేసేత ననుభవింపఁగఁ జేసెన్” అని రావణుఁడు

సీతాపహార మనెడి పాపము చేయుటచే నిట్టి కష్టము సంభవించెనని యింతకుముందు కుంభకర్ణుఁడు చెప్పినదానిని మహోదరుండు ప్రత్యాభ్యాసము చేయుచున్నాఁడు.

అర్థములు. పృథక్ + ఫలంబుల = వేఱు వేఱు ఫలంబులు ఏహీకాది = ఏహీకము, ఆముష్మికము, కైవల్యము నను, ఫలకారణము = ఫలమునకు హేతువు.

తాత్పర్యము

ధర్మము, అర్థము, కామము వేఱు వేఱు ఫలము లొసఁగునని నీవు చెప్పితివి కదా! ఏది యే ఫలము తప్పక యిచ్చునని నీవు నిశ్చయించి చెప్పెదనో నీకుఁ దెలిసి యుండినఁ దెలుపుము. ధర్మమే ధర్మఫలము నిచ్చునని నియతి కలదా? అర్థమువలన, కామము వలన ధర్మ ఫలము కలుగరాదా? ధర్మము సుఖమునే యిచ్చుచుగాని కష్టము నీయదా? స్వర్గాది సుఖములకై యజ్ఞము చేయునపుడు, యజ్ఞము చేయుటకు ముందు ధనార్జనాదులకు, చేయునపుడు శరీరాయాసమునకు, చేసిన తరువాత వగ్నిసంరక్షణాది కార్యములవలనను కష్టఫలము కలుగుటలేదా? అట్లులే అధర్మమని నీవు చెప్పు జారత్వ చోరత్వములందు సౌఖ్యము లేదా? తన భార్యవలనఁ గలుగు సౌఖ్యము పరుని భార్యవలనఁ గలుగదా? కష్టపడి సంపాదించిన ధనముతోఁ గలుగు సౌఖ్యము దొంగతనముచే సంపాదించిన ధనముతోఁ గలుగదా? కావున ధర్మాధర్మమునకు ఫలనియత్యం దేలాటి ప్రమాణములేదు. ఏహీకాది ఫలములు కావలయు ననిన కర్మమేకదా చేయవలయును, కర్మము చేయకున్న ఫలములేదు. కావున సుఖము కోరినపు డేమి కర్మము చేసిన సుఖము వచ్చునని తోచునో యా కర్మము చేయవలయును. తరువాత నాకర్మ మేమి ఫలమియ వలయునో దానినే యది యిచ్చును. కావున నది చేసిన విధి వచ్చె ననుట యేటిమాట.

ఉ. శ్రేయము పాపశీలురను * జెండఁగఁ జూడమఁ ధర్మ మర్థమున
శ్రేయము గూర్చు నట్లనరఁ * కేయు నధర్మ మనర్థమున శుభం,
బేయెడనో యఘంబు ఘటి * యించు నధర్మ మనర్థి, మింక నే
చాయను ధర్మమే నియత * సత్ఫల మంచు దృఢీకరించెదో? ౧౪౫౦
ధర్మాధర్మములు నియతఫలములు కావనుటను సమర్థించు చున్నాఁడు.
అర్థములు. శ్రేయము = సుఖము, దృఢీకరించెదో = దృఢముగాఁ జెప్పఁ గలనో.

తాత్పర్యము

పాపాత్ములు సుఖ మనుభవించుచు మంచి సిద్ధియం దుండుట మనము చూడ లేదా? ధర్మమునకు నర్థమునకుఁ గారణమైన పుణ్యకర్మము శ్రేయస్సు గలిగించు నట్లు అధర్మము అనర్థమును శుభమును రెంటిని గలిగించుచున్నది. అధర్మము అనర్థమగు పాపమునే ఘటింపఁజేయుట కాక తాళియముగ నెందో సంభవించు చున్నది. అనుభవ మిట్లుండ నీవేమి యాధారము చేసికొని ధర్మమే సత్ఫలమును నియతముగా నిచ్చునని సిద్ధాంతము చేసెదవు.

ఉ. అచ్చపుబుణ్యకర్మముల * నైహికసౌఖ్యపరత్రోగముల్
 హెచ్చుగఁ గూరు నంచు ఘటి * యింతురు లోకులు సాధుకార్యముల్
 కచ్చులు దీర స్వైరగతిఁ * గార్యములం బొనరించు వానికే
 వచ్చును సంపదల్, సుమతి * వర్య! కతం బది యేమి చెప్పుమా? ౧౪౫౧

అర్థములు. విహిక = ఈలోక సంబంధమైనవి, పరత్రోగ=పరలోకసంబంధమైనవి యగు; భోగముల్=సౌఖ్యములు, కూరునంచున్ = కలుగునని, కచ్చులు = గార్యములు, స్వైరగతి=వారివారి యిష్టప్రకారము. నియమములేక, సుమతివర్య=బుద్ధిమంతులలో శ్రేష్ఠుఁడా! అనఁగా బుద్ధిహీనుఁడా యని యర్థము. ఇది పరిహాసవచనము, కతంబు=కారణము.

తాత్పర్యము

పాపసంపర్కము లేని పుణ్యకార్యములకు ఈలోకసుఖములును బరలోకభోగములును విశేషముగా లభించునని లోకులు కొందఱు పుణ్యకార్యములే చేయుదురు. వారి గర్వము చక్కఁబడునట్లు కొందఱే నియమములేక తమ యిష్టప్రకారము కార్యముచేయువానికే సంపదలు వచ్చును. ధర్మాధర్మములకు ఫల నియతి గలదేని, యిట్లు జరుగ నేమికారణము? బుద్ధిమంతుఁడా చెప్పుము.

ఫలమునుబట్టి పుణ్యకర్మమని పాపకర్మమని చెప్పుచున్నాము. ఈకర్మమున ఫలమును నియతి యొప్పుడు లేదో యది పాపకర్మము, ఇది పుణ్యకర్మమను నేరప్పుడే లేదు. కావున సుఖకరమని తోచిన పనిచేయవలసినది. దానిఫల మనుభవింపవలసినది. దొంగతనముగాని అతికృతనము గాని సుఖలాభములు గలవేని యదియే పుణ్యకార్యము. అదియే ధర్మము. ఇది వాస్తవ విషయము. ఇట్లు చెప్పుటచే మృగోదరుని వాదమునకు శాస్త్రము ప్రమాణముకాదు. బుద్ధియే ప్రమాణము. చార్యకవాదము.

ఉ. కామ మొకండ కైకొని సు * ఖంపడఁ గోరె విభుండు దోషమా?
 మా మది కద్ది సమ్మతమ * మార్తురపట్ల సురారినీత తెం
 పేమి యొనర్చెఁ జెప్పఁ గల * వే? యిక నెక్కటి పోరువాండ సం
 చేము వచించి తద్ది యుచి * తేతర మెట్ల నెదో వచించెదన్. ౧౪౫౨

అర్థములు. మార్తురపట్లన్ = విరోధుల విషయమున, తెంపు = సాహసము, చేయరానిపని, ఎక్కటి=అసహాయుఁడనై, ఉచితేతరము,=అనుచితము.

తాత్పర్యము

ధర్మము వలననే సుఖము, అధర్మాదులవలన సుఖము లేదను నియతిలేదను మతము అనఁగా కర్మములందు ధర్మము అధర్మము అను భేదము లేదు, అను మతము గలవాఁడు రావణుఁడు కావున నీతవలన సుఖపడఁగోరి యా మెను హరించి తెచ్చెను. ఇది దోషమా? మా మతమునఁగాదు. రాజులుచేసిన మార్కు సమ్మతమే.

కావున రాజు న్యాయాన్యాయములు విచారింపక, తెలియక చేసినాడనుట సరి గాదు. తెలిసి సరియైన కార్యమే యని చేసెను. ఇక శత్రువుల విషయమై రాజేమి సాహసము చేసెను. తన రాష్ట్రములో అడవిలో దిక్కులేక యొంటరిగానున్న స్త్రీని సుఖపెట్టఁగోరి తెచ్చెను గాని యెవరినైన బాధించినా? కావున రాజు చేయరాని పని యేమిచేసెను? చెప్పఁగలవా? ఇక నీవు లోడెవ్వరులేక యుద్ధము నకుఁ బోయెద నంటివి. ఇది నీవు బలగర్వముచేతఁ జెప్పితివి కాని యాచిత్య మనుసరించికాదు. ఎట్లనెదవా? చెప్పెద వినుము.

ఉ. మానవభోజవీరుల న • మానుష శౌర్యధనాఘ్యులన్ జన స్థానమునందుఁ గ్రుంచిన ప్ర • శస్త్రపరాక్రముఁ డెవ్వఁ డేని పే రానినభీతి నేఁటికిఁ ద • దాపులు లంక స్మరించు చుండు; రా మానితశౌర్య రాము నని • మారొకన నీ వలె పోయె దొంటిగన్. ౧౪౫౩

అర్థములు. మానవభోజ వీరులన్ = రాక్షస వీరులను, అమానుష శౌర్య ధనాఘ్యులన్ = మనుష్యులందుఁ గానరాని శౌర్యమే ధనముగాఁగల వారిని, ఖర దూషణాదులను, అనిన భీతిన్ = పొందిన భయముచే, తదాపులు = ఖరాదులకుఁ గావలసినవారు, దీనివలన ఖరాదులు చచ్చిన పిమ్మట వానివారందఱు లంకఁ జేరి రని సూచితము.

తా త్వ ర్య ము

మనుష్యుల భజించు వీరులను. మనుష్యులందుఁ గానరాని శౌర్య సంపత్తిగల వారీని, జన స్థానముందు సంహరించిన శ్లాఘ్యుమైన పరాక్రమము గలవాఁ డెవ్వఁడో, యెవ్వని పేరును నేఁటికిని ఖరదూషణాదుల యాపులు భయపడుచు స్మరింతురో యట్టి రాముని గౌరవింపఁబడు శౌర్యముగలవానిని, నీవా యొంటరిగఁ బోయి యెదిరించెదవు.

ఉ. రామునిఁ క్రుద్ధకేసరిప • రాక్రమధాముని శౌర్యదర్శని స్సీముని సుప్తసర్ప మవ • శీకృతశేముషి లేపఁ బూను న ళ్లేముని లేపఁ బోయెద? వ • హీనదురాసదరోషు మృత్యువ ద్భీతునిఁ దేటి చూచుటకు • ధీరగుణుం డెవఁ డోపు నాజిలోన్. ౧౪౫౪

అర్థములు. క్రుద్ధ కేసరి పరాక్రమ ధాముని = కోపించిన సింహము యొక్క పరాక్రమమువంటి పరాక్రమము గలవానిని, శౌర్య దర్శని స్సీముని = శౌర్యము వలనఁ గలిగిన గర్వమునకు మేరలేని వానిని, సుప్త సర్పమును = నిద్ర పోవు పామును, అవశీకృత శేముషిన్ = నీ బుద్ధి నీ స్వాధీన మందు లేనివాఁడై, అహీన = గొప్పదగు, అహీ+ఇన=సర్పరాజు వంటి, దురాసద=సమీపింపసాధ్య పడని, రోషున్ = కోపముగలవానిని, మృత్యువద్భీముని = మృత్యుదేవతవలె భయంకరుని, తేటి చూచుటకు = చేరకొని చూచుటకు, చక్కఁగా నిండు దృష్టి చూచుటకు, ధీరగుణుండు = ధైర్యశాలి, అజిలోన్ = యుద్ధమందు.

తా త్ప ర్య ము

కోపముగల సింహముయొక్క పరాక్రమమువంటి పరాక్రమమునకు స్థాన మొనరవచ్చినది, మేరలేని శౌర్య గర్వము గలవానిని, బుద్ధిలేనివాఁడు నిద్రపోవుచున్నప్పుడు లేపబోవునట్లు రాము నేమని లేపబోయెదవు. పెద్ద పామువలె సమీపించుటకును సాధ్యముకాని కోపముగలవానిని, మృత్యుదేవతవలె భయంకరుని నిండుకంటితోఁ జూచుటకు యుద్ధమునం దేర్థైర్యశాలి శక్తుఁడగును.

కం. ఇందలు నేనలతోడుత, నం దరుగఁగఁ జాల రన్న * నసహాయత భూ నందినివిభుఁ దొడరుట నా, కుం దగవుగఁ దోప దయ్యెఁ * గుంభశ్రవసా.

అర్థములు. కుంభశ్రవసా = కుంభకర్ణుఁడా! అందు = ఆ యుద్ధభూమికి, భూనందిని విభున్ = భూపుత్రియగు నీతా దేవి భర్తను, తొడరన్ = ఎదిరించుటకు, తగవు = సరియైన కార్యము.

తా త్ప ర్య ము

ఇచ్చట లంకలో నున్న వారందఱు నేనలతో యుద్ధభూమికిఁ బోవఁ జాల రని తోఁచుచుండఁగా రాముని నెదిరించుటకు నీవొకఁడవే పోయెద ననుట తగిన కార్యముగా నాకుఁ దోపలేదు.

కం. హీనార్థం డెవ్వం దొకొ, ప్రాణంబులయాశ విడిచి * ప్రాకృతునట్టుల్ మానితనమృద్ధబలు నరిఁ బూని వశముఁ జేసికొనఁగఁ * బోవుం జెప్పుమా.

అర్థములు. హీనార్థండు = క్షీణించిపోవు బలము గలవాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

తన పక్షబలము క్షీణించి పోవుచుండు వాఁడెవ్వఁడు ప్రాణములమీఁద నాశ వదలి పామరునివలె వృద్ధి నొందిన బలము గల శత్రువును దన వశము చేసికొనఁగఁ బోవును.

ఉ. మానవులందు రాముని న * మానులు లే రసురేంద్ర! వజ్రకిన్ భానునకున్ సముండు రఘు * నాయకుఁ, డాతనితోడ నేల క య్యానకుఁ బోవ నెంచెద? వ * సర్థము చేకుట కున్న? యంచు న ద్దానవుఁ డా దశాస్యుఁ గని * దర్పరుమా పరిరబ్ధచిత్తుఁ డై. ౧౪౫౬

అర్థములు. వజ్రకిన్ = ఇంద్రునకు, కయ్యానకున్ = యుద్ధమునకు, అస ర్థము = కీడు, దర్పరుమా పరిరబ్ధ చిత్తుఁడై = గర్వముతోను గోపముతోను గూడిన మనస్సు గలవాఁడై.

తా త్ప ర్య ము

మనుష్యులందు రామునితో సమానులు లేరు. ఇంద్రునకు రాముఁడు సమా నుఁడు. అతనితో యుద్ధమున కేల పోయెదవు? పోయితివా కీడు కలుగకుండునా? యని యా మహోదరుఁడా రావణునిజూచి గర్వము కోపముగలవాఁడై యిట్లనియె

తే. జానకీసతి నీచేతిః లోని యదియ, నేల పదరఁగ దానికై * యింతసేపు
వలతు వెట్టప్పుడే నీకు * వనముపడెడి నందునకు నొక్కయుపమ నేనాంగలెంటు.
అర్థములు. పదరఁగన్ = చలింపఁగ, తొందరపడఁగ, ఉపమ = ఉపాయము.

తా త్ప ర్య ము

జానకి నీ స్వాధీనమందేక దా యున్నది. చేతిలోనుండు దానికై యింతసేపు తొందరపడనేల? నీవెప్పు యొక్కోరెదవో యప్పుడే నీకు వశపడు నుపాయము చెప్పెదను.

—* రావణునకు మహోదరుఁ డుపాయముఁ జెప్పట *—

నీ. విన సమ్మతంబేని * వివరింతుఁ గుంభకర్ణుండును నే ద్విజిహ్వాండు మఱి వి
తర్దన సంప్రహాదిద్వైత్యు లీ యేవురు, రాము వధింప దుఃఖమున కేగు
వారుగాఁ జాటింపఁబంపుమీ పురిలోన, జని మేము యెట్లులైన * శక్తికొలఁది
రామునితోఁ బోరెద * మేమె జయించుట, గలిగెనే నుపమ యొక్కఁడయ లేదు

తే. మేము దెగి యెంతపోరిన * రామవిభుఁడె
ప్రాణములతోడ నున్న ను * పాయ మొండు
నపుడ చేయంగఁదగు దాని * నంత నేను

యోజన మొనర్చి యున్నాఁడ * రాజవర్య! ౧౪౫౯
తా త్ప ర్య ము

* వినుటకు నీ కిష్టముండిన వినుము. వివరించెదను కుంభకర్ణుండు, నేను, ద్విజిహ్వాండు, వితర్దనుండు, సంప్రహాది యీ యేవురు రాక్షసులు రామునిజంప యుద్ధము నకుఁ బోయెదరని యూరిలోఁ జాటింప నాజ్ఞ సేయుము. మే మట్లులేపోయి మాశక్తి కొలఁది రామునితోఁ బోరెదము. మేమే జయించితిమా యోయి పాయ మొక్కఁడలేదు. మేము సాహసించి యెంతయుద్ధము చేసినను రాముఁడే బ్రదికియుండుట గలిగెనా యపుడు చేయఁదగిన యుపాయ మొకటి గలదు. ఇదంతయు నేను ముందే యాలోచించి యున్నాను.

ఉ. బింకముతోడ మేము రణ * వీధిని బోరినయట్లు రామనా
మాంకితశాతబాణముల * నాత్మశరీరము లోలి వ్రచ్చి ఘో
రాంకమునందు రాఘవుని * సానుజుఁ జంపితి మంచుఁ గేరి ని
శ్శృంకమహారృతుల్ చెలఁగ * నన్నిధిఁ జేరి భవత్పదంబులన్. ౧౪౬౦

అర్థములు. రామనామాంకిత = రామునిపేరిచే గుర్తువేయఁబడిన, శాత బాణములన్ = పదునైన బాణములచే, ఆత్మశరీరములు = మాదేహములు, వ్రచ్చి = చీల్చుకొని, ఘోరాంకమునందు = ఘోర యుద్ధమునందు, సానుజున్ = తమ్ముని తోడఁ గూడినవానిని, కేరి = విజృంభించి, నిశ్శృంకమహారృతుల్ = జంకులేని సింహ నాదములు, నన్నిధిన్ = నీ సమీపమున, భవత్పదంబులన్ = నీ పాదములందు.

తాత్పర్యము

పౌరుషముతో మేము యుద్ధము చేసినట్లే రామునిపేరు చెక్కబడిన బాణములచే మా దేహములు గీచుకొని వచ్చి ఘోరయుద్ధమందు రాముని లక్ష్మణుని జంపితి మని విజృంభించి సింహనాదములు నేయుచు నీయుద్ధకు వచ్చి నీపాదములందు

ఉ. వ్రాలెడువార మో యసుర * వర్య! ముదంబున నీవు కానుకల్ చాలఁగ మాకు నిచ్చియు గ * జంబుశిరంబునఁ జాటఁ బంపుమి ప్రోలున రామలక్ష్మణులు * భూరిచమూతతితోడ నాజిలోఁ గూలి రటంచు వెండియును * గోర్కులు దీరఁగ నేవకాళికిన్. ౧౪౬౧

అర్థములు. ప్రోలునన్ = నగరమందు, భూరి చమూతతి తోడన్ = గొప్ప సేనతో, ఆజిలో=యుద్ధమందు.

తాత్పర్యము

పడుదుము. నీవు మాకు సంతోషముతో కానుక లిచ్చి యేనుఁగు శిరస్సు మీఁదనుండి రామలక్ష్మణులు గొప్ప సేనతోఁ జచ్చిరని పురమునఁ జాటింపఁ బంపుము. అంతియగాక, సేవకులకు వారి కోరికదీర,

చ. వివిధపదార్థసంతతులు * ప్రీతి నొసంగుము యోధకోటికిన్ నవవసనానులేపనక * నన్మణిమండనమాల్యపేయముల్ సవరన నిమ్ము, నీవు నరుఁసంబున వారుణిఁ గ్రోలు, మంత రా ఘవుల వినాశవార్త పురిఁ * గ్రచ్చఱ నల్లడ సుప్రసిద్ధ మా. ౧౪౬౨

అర్థములు. వివిధ పదార్థ సంతతులు=అనేక వస్తువుల రాసులను, నవ = క్రొత్తలగు, వసన = వస్త్రములు, అనులేపన = చందనాది పూఁత ద్రవ్యములు, కనల్ = ప్రకాశించు, మణి మండన=రత్నాభరణములు, మాల్య = పూలదండలు, పేయముల్ = సారాయములులోనై నవి, సవరనన్ = చక్కఁగా, అరుసంబున = సంతోషముతో, వారుణి = సారాయము, క్రోలుము = త్రాగుము, క్రచ్చఱ = శీఘ్రముగా, నల్లడ = నాలుగు దిక్కులందు.

తాత్పర్యము

యుద్ధభటులకు వారువారు కోరిన నానాపదార్థములు సంతోషముతో నిమ్ము. మఱియుఁ గ్రొత్త వస్త్రములు, చందనాదులు, రత్నాభరణములు, పూల దండలు, సానీయములు చక్కఁగా నిమ్ము. నీవును సారాయము ద్రాగుము. ఇట్లు చేసితివేని రామలక్ష్మణులు చచ్చిన వారన్న వార్త యూరిలో నందఱకు నాలుగు ప్రక్కల ప్రసిద్ధముగాఁ దెలియును.

ఉ. మెల్ల గ నీవు నీతఁ గని * మేలిమివాక్కుల నిచ్చకంబులన్ గల్లల ధాన్యవిత్రమణి * కాండము లాసలు గూతఁ జూపి రం

జిల్లఁగ జేసి యూఱడఁగఁ * జెప్పి వశంపడఁ జేసికొమ్ము నీ
యుల్లము తాపమాఱ నిది * యుక్తిసుమీ భయశోకనస్తికిన్. ౧౪౬౩

తా త్పర్యము

అప్పుడు నీవు మెల్లగా నీతయొద్దకుఁ బోయి స్తుతివాక్యములచేతను ఇచ్చ
కంబులను అబద్ధములచేతను ధనధాన్య రత్నము లిచ్చెదనని యాశచెప్పియు నామె
మనస్సు సంతోషపడఁ జేసి సమాధానపడఁ జెప్పి నీ న్యాధీనము చేసికొమ్ము.
నీ హృదయ తాపము తీరుటకు భయము శోకము పోవుటకు నిది యుపాయము.

చ. అవనిజ రంజనీయుఁ డగు * నాత్మవిభుండు వినాశ మొందఁగా
నవిరళభోగ భాగ్య మహిమార్హ సుఖేధిత యశాట మున్న దుః
ఖవికలచిత్త యాన చెడఁగా రమణీచలబుద్ధిఁ జేసి నీ

కు వశపడం దలంచు నదఁ * గూరిమి లేకయు నీవె దిక్కుగన్. ౧౪౬౪

అర్థములు. అవనిజ=నీత, రంజనీయుఁడు = ఆశపడఁ దగినవాఁడు, ఆత్మ
విభుండు=తనమగఁడు, వినాశ మొందఁగాన్ = చావఁగా, మున్ను = పూర్వము,
అవిరళ=దట్టమైన, విస్తారమైన, భోగ భాగ్య మహిమార్హ = గొప్ప భోగ భాగ్య
ములకుఁ దగిన, అర్హ = యోగ్యమైన, సుఖేధిత=సుఖముతోఁ బెంపబడినది, దుఃఖ
వికలచిత్త = దుఃఖముచేఁ జెదరిన మనస్సుగలది, ఆశచెడఁగా = రాముని యాశ
చెడిపోఁగా, రమణీచల బుద్ధిఁచేసి = స్త్రీలకు స్వభావమైన చపలచిత్తముచేత, వశ
పడన్=న్యాధీనపడుటకు.

తా త్పర్యము

నీతాదేవి తానుప్రేమింపఁదగిన తనమగఁడు చావఁగా పూర్వము విస్తార
ముగా భోగ భాగ్యతీశయముచే యోగ్యతీతి పెరిగినది కావునను, దుఃఖముచే
మనస్సు వికలమైనది కావునను మగనియాశ చెడినది కావునను స్త్రీలకు స్వభావ
మైన చపల బుద్ధిచేత నీమీద ప్రేమ లేకున్నను నీవు తప్ప వేఱుగతి లేదని నీకు
వశంపడఁ దలంచును.

సీ. ఇది సుమ్ము నా నిర్ణయించినపద్ధతి. యిది నీకు సుఖ మనియేఁ దలంతుఁ
బంక్తి రథాత్మజుఁబారిని బడితివా, సత్య మనర్థంబుఁచాల నొదవు
నింద సుఖంబుగాఁ నెలమి నుండుము రణా, వనికీఁ బోవఁగ యత్నుఁపడఁగ వలదు
భండనం బొనరింపఁకుండిన సుఖలాభ, మధిప నా వాక్యంబుఁలాదరింపు

ఆ. సూడుబలము జాడ * జూడక ప్రాణసం, శయము లేక తేడఁజయము గొనుము
యశముఁ గీర్తిఁ బుణ్యమైశ్వర్యమును బొంది, చిరయశంబు నీవుఁ చెందఁగలవు.

అర్థములు. సూడుబలము=శత్రుసేన.

తా త్పర్యము

ఇది నేను నిశ్చయించిన మార్గము. ఇటు చేసితివా నీవు సుఖపడుదు వనియే

తలంచెదను. అటుగాక రాముని బారిఁబడితివా నీకు గొప్ప కీడు తప్పదు. చతువు. కావున నిచ్చటనే సుఖముగా సంతోషముతో నుండుము. యుద్ధభూమికిఁ బోవు యత్నిము చేయవలదు. యుద్ధము చేయకుండితివా సుఖము లాభము కలదు. నామాట గౌరవింపుము. శత్రుసేన యే ప్రక్కనున్నదో యా ప్రక్కనైన నీవు చూడవలదు. అట్లుచేసి ప్రాణభయములేక జయము గొనుము. యశము, కీర్తి, పుణ్యము, సంపద నీవు పొందగలవు

అట్టి యుపదేశము లిట్టి యుపాయములు చెప్పవారు మంత్రులై నపుడు ఆ ప్రభువు స్మృశానమునకుఁ బోవుటకు నడ్డమేమున్నది? తన యుపాయము సఫలమై యుండుననియు నటుచేయక రావణుఁడు చెడెననియు నీ మూఁఢుని యభిప్రాయము.

—* ౬-వ సర్గము. కుంభకర్ణుఁడు మహోదరు నిందించుట *

ఉ. చెప్ప మహోదరుం డిటు లిశీ యని యాతని నీసడించి పెం
 పొప్పఁగఁ గుంభకర్ణుఁ డసుశో త్తముఁ గాంచి దురాత్ము రామునిన్
 దెప్పన జంపి నీ భయముఁ * దీర్చెద నిప్పరిపంథి వాచు నీ
 వెప్పటియట్ల లెస్స సుఖియింపుము రాక్షసలోకనాయకా! ౧౪౬౬

అర్థములు. ఇనీ = ఛీ, ఈసడించి = నిందించి, నిప్పరిపంథివి = శత్రువు లేనివాఁడవు. తాత్పర్యము

మహోదరుఁ డిటు చెప్పఁగా ఛీయని యాతని నిందించి తన గొప్పతనము దెలియునట్లు కుంభకర్ణుఁడు రావణుఁ జూచి దుర్బుద్ధి యగు రాముని త్వరగాఁ జంపి నీ భయము పోగొట్టవను. శత్రువులు లేనివాఁడవై నీవు మునుపటివలె హాయిగా నుండుము.

కం. నిర్జల మేఘుంబులవలె, గర్జింపరు వ్యర్థముగను * గడిమిం గలవా

రూర్జితయశ శాత్రవులను, నిర్జించి యొనర్చు గర్జనాటిఁ గనవన్నా! ౧౪౬౭

అర్థములు. నిర్జల మేఘము = నీర్వులేని మేఘము, జలమే లేకున్న మేఘమే లేదు. కావున నిర్జలమునఁగా వర్షముగాఁ గురియునంత విశేషజల మని యర్థము, గడిమిన్ = బలమును, రూర్జితయశ = వృద్ధి నొందు కీర్తిగలవాఁడా!

తాత్పర్యము

నీరులేని మేఘమువలె బలముగలవారు వ్యర్థముగ గర్జింపరు. శత్రువులను జయించి నేను చేసెడు సింహనాదము నప్పుడు వినుము.

కం. పరధిక్కృతముల సైఁపరు, చొర రాత్మశ్లాఘులకును* తూరులు వెలికిన్

వెరవిఁడుల ట్లుండియు దు, పురముల సాధింతు రాక్ష* సప్రాగ్రసరా! ౧౪౬౮

అర్థములు. పరధిక్కృతములను = ఇతరులు చేయు నవమానమును, సైఁపరు = సహింపరు, ఆత్మశ్లాఘులకును = తమ్ముఁడాము పొగడుకొనుటకు, చొరరు = పూసరు

శెరవిఁడులు = వెఱపు+ఇఁడి = ఉపాయము తెలియనివారు, దుష్కరములన్ = అసాధ్య కార్యములను, రాక్షస ప్రాగ్రసరా = రాక్షసశ్రేణుఁడా!

తాత్పర్యము

పరుల యవమానమును సహింపరు, తమ్ముఁదాము పొగడు కొనరు. శూరు లగువారు బయట చూచుటకు నేమియుఁ దెలియనివారివలె నుండియుఁ బనిపడి నపుడు ఇతరులకు సాధ్యముకాని పనులను సాధింతురు.

సీ. ఓరీ మహోదర! • యుద్ధకాపురుషులుఁ, పండితమానులు • బాలిశులును
నిచ్చకమారులు • హీనబుద్ధులు నినుఁ, బోలినవారలు • బోధ లగుట
మీ వాక్యము ల్విని • రావణుం డీటు లయ్యెఁ, గార్యఫలం బిట్టిగతికె వచ్చె
మిత్రచిహ్నుండు న • మిత్రకుం డగురాజు, వెను వెంటఁ దగిలి మీఁరనవరతముఁ

ఆ. బురము రాజశేష • ముగ నొనరించితి, రెల్లకోశములును, • నెల్ల బలము
నుఱుపు మాపి యేటియు క్తులు గిక్తులుఁ, జాలుఁ జాలు మున్ను • సలిపినవియ.

అర్థములు. యుద్ధకాపురుషులు = యుద్ధమునకు భయపడకువారు, పండిత మానులు = తమ్ముఁదాము పండితుల మని తలఁచువారు, బాలిశులును = మూఢు లును, ఇచ్చకమారులు = ముఖప్రీతి మాటలు చెప్పవారు, హీనబుద్ధులు = బుద్ధి లేనివారు, నినుఁబోలినవారు = నీవంటివారు, బోధలు = ఆలోచనలు చెప్పవారు, అగుట, మిత్రచిహ్నుండు = మిత్రుల కుండ వలసిన చిహ్నములు మాత్రము గల వాఁడు. అమిత్రకుండు = వాస్తవమున మిత్రుండు గాక శత్రువే యగువాఁడు, అన నరతము = ఎల్లప్పుడు, పురమున్ = లంకానగరమును, రాజశేషముగన్ = రాజు మాత్రము మిగిలిన దానిగా, ఎల్లకోశములును = బొక్కసము లన్నియు, ఎల్ల బలము = సేనసంతయు, ఉఱుపుమాపి = రూపము లేకుండఁజేసి.

తాత్పర్యము

ఓరీ మహోదరా! యుద్ధమనిన భయపడు నీవంటి పితకివాండ్లు, పండితుల మని తమ్ముఁ దాము తలఁచువారుఁ మూఢులు, ముఖప్రీతిమాటలు చెప్పవారు, ఆలోచన చేయుశక్తి లేనివారు, నీవంటివారు బోధించువారగుటచే మీ మాటలు విని రావణుం డీ గతిపట్టెను. ఆ కార్యఫల మిట్టి దశకు వచ్చెను. మిత్రుని గుఱుతు మాత్రము గలిగి వాస్తవమున శత్రువగు రాజువెంట మీ రెప్పుడు విడువక యుండి నగరమున రాజు మాత్రము మిగులునట్లు చేసితిరి. ధనకోశములు సేన లన్నియు రూపము లేకుండఁ జేసితిరి. ఇంక నేమియుక్తులు గిక్తులు చెప్పెదరు. ఇది వఱకుఁ జెప్పినవి చేసినవి చాలుఁ జాలును. ఇందు రావణుండు మిత్రచిహ్నముగల శత్రువని చెప్పఁబడెను. 'అపకారోరి లక్షణ'మ్మని అపకారము చేయువాఁడే కదా శత్రువు. తన యొక్కని తుచ్చకామమునకై యందఱ జంపించువాఁడు శత్రువుగాక మిత్రుండుగునా? శత్రు వింతకంటె విశేషమేమి చేయఁగలఁడు?

కం. మీ యొనరించిన దుర్లయ, మాయోధనమునకు నేగి యనువుపడంగాఁ జేయుదు నన నవ్వుచు దై, తేయవిభుఁడు కుంభకర్ణుఁడెసఁగని పలుకున్.

అర్థములు. దుర్లయము = కీడు, ఆయోధనమునకు = యుద్ధమునకు, అనువుపడంగాన్ = చక్కబడఁగా.

తాత్పర్యము

మీరు దుర్నీతి పరులై చేసిన కీడును యుద్ధమునకుఁబోయి చక్కఁజేసెద ననిన రావణుఁడు నవ్వుచు కుంభకర్ణునితో నిట్లనియె.

— యోధుఁడు కుంభకర్ణుని బ్రశంసించుట —

ఉ. రామునకున్ భయంపడి దురంబు మహోదరుఁ డొల్లఁ జేమియున్
ధీమబలంబునన్ మిగులుఁ నెయ్యమునందును నాకు నిన్నుఁబో
ల్ధీమహితుండు వే తెవఁడు యెప్పున సంగరకేళి కేగుమీ
ప్రామిడి శత్రులం దునిమి యప్రాణభయంబును బాపు తమ్ముఁడా! ౧౮౭౧

అర్థములు. దురంబు = యుద్ధము, ధీమహితుండు = బుద్ధిచే గొప్పవాఁడు, ప్రామిడి శత్రులన్ = (౧) కూర్చులైన విరోధులను, (౨) క్రూర్యముచే విరోధులను.

తాత్పర్యము

రామునకు భయపడి మహోదరుఁడు యుద్ధము చేయ నిచ్చుకొనఁడు. అది వాస్తవము. భయంకరమైన బలమునందు అతిశయస్నేహమందు నాకు నిన్నుఁ బోలినవాఁడు బుద్ధిమంతుఁడు మఱియెవఁడు గలఁడు? కావున యుద్ధమునకుఁబోమ్ము. కూరముగా పగవారిని జంపి తమ్ముఁడా! నా ప్రాణభయమును బాపుము.

ఉ. నే నలభీతిఁ గాదె నిను యిద్దుర లేపితి, నాకుఁ గూర్చువా
రానికఁ దోడ్పడంగ నమయం బిదియే, యటుగాన తొలముం
బూనుచుఁ బాశహస్తుఁ డగుఁ పూషసుతుంబలె సూర్యజేజులన్
మానవనాథులం గవులమానక యందఱు మ్రింగి వేయుమా! ౧౮౭౨

అర్థములు. అలభీతిన్ = ఆ రామునివలన ప్రాణపాయము వచ్చునను భయముచే, కూర్చువారు = ప్రేమగలవారు, ఆపులు-అనికన్ = దృఢముగా, పూషసుతుంబలెన్ = యమునివలె.

తాత్పర్యము

ఆ ప్రాణభయము చేత నేకదా నిన్ను నేను నిద్దుర లేపితిని. నాకు నా పులగు వారు పూనికతో నహాయము చేయవలసిన సమయమిదియెకదా? కావున తొలము తీసికొని పాశమును ధరించిన యమునివలె సూర్యకాంతిగల రాజులను కవులను నెవరిని వడలక యందఱును మ్రింగుము.

కం. నీ యాకారముఁ గనిన య, ధాయథలై పాటిపోవె * తరుచరతతు ల
త్యాయతభీతిని రాఘవుఁ, డా యనుజుఁడు గుండె లగల * హతులై పోకే.
అర్థములు. యధాయథలు=చెల్ల చెదరు, అగలన్=పగులఁగా.

తా త్వ ర్య ము

నీ యాకారము చూడఁగానే వానరు లెక్కడివా రక్కడనే చట్రాతిమీఁది
గ్రచ్చకాయలై చెదరిపోరా? మిగుల భయపడి రామలక్ష్మణులు గుండెలు పగిలి
చావరా?

ఉ. ఈ తెఱఁ గాడి రాక్షసకుఁశేశ్వరుఁడా ఘటకర్ణు, వాని ప్ర
స్థితభుజాబలంబుఁ బటువీర్య మెఱుంగుటఁ జేసి తన్ బున
ర్జాతునిఁగాఁ దలంచుచు భృ * శప్రమదంబునఁ దేలియాడుచున్
వీతమరీచిభంగి వెల * సెం గడు నిర్మలుఁ డై నభాన్థలిన్. ౧౪౨౪

అర్థములు. ఈ తెఱఁగాడి = ఈవిధముగాఁజెప్పి, ప్రస్థితభుజాబలంబు=
ప్రసిద్ధికెక్కిన భుజబలంబు. పటువీర్యము=దృఢశక్తి, పునర్జాతునిఁగా = మరలఁ
దల్లి కడుపులో నుండి పుట్టిన వానిఁగా, భృశప్రమదంబునన్=మిక్కిలి సంతోష
ముతో, వీతమరీచి భంగిన్=చంద్రునివలె.

తా త్వ ర్య ము

కుంభకర్ణునితో రావణుఁ డీ ప్రకారము చెప్పి వాని ప్రసిద్ధబలము శౌర్యము
తెలిసిన వాఁడగుటచే మరల జన్మమై త్తిన వానిఁగాఁ దన్నుఁదలంచుచు మిగుల
సంతోషమునఁ దేలాడుచు చంద్రునివలె మిగుల నిర్మలుఁడై నభయందు వెలసెను.

— * రావణుఁడు కుంభకర్ణునితో నొంటిగ యుద్ధమునకుఁ బోవలదనుట * —
నీ. అన్నయానతిమేర * కా కుంభకర్ణుండు, యుద్ధసన్నాహంబు * లొసరఁ జేసి
కాలాయసంబును * గనకభూషితమును, శక్రాశని సమంబు * సాధ్వసదము
దానవదేవగం * ధర్మ సూదనమును, వమదుగ్రహావక * జ్వాల మసమ
తేజంబు దీప్తంబు * ధృతిరక్తమాల్యంబు, శాత్రవశోణిత * సంయుతంబు
తే. నగుచు రహిమించు శూలంబు * హస్తమండు
చాల్చి దశకంఠుఁ గనుఁగొని * తరలువాఁడ
నేకతమ యని సేయఁగ * నింద నాదు
బలము లుండెడుఁగాక నా * వచ్చు దాకే. ౧౪౨౫

అర్థములు. సన్నాహంబులు = ప్రయత్నములు, కాలాయసంబును =
ఉక్కుతోఁ జేయఁబడినది, కనకభూషితము=బంగారు నగలచే నలంకరింపఁబడినది.
శక్రాశనిసమంబు = ఇంద్రుని వజ్రాయుధముతో సమానమైనది. సాధ్వసదము =
భయము కలిగించునది, దానవదేవ గంధర్వ సూదనమును=దానవులను దేవతలను

గంధర్వులను చంపినది, వసుత్ = వాంతి చేసికొనుచున్న, ఉగ్రసావకజ్వాలము = భయంకరమైన యగ్నిజ్వాలలు గలది, అసమ తేజంబు = అసమాన కాంతిగలది, దీప్తంబు = మండుచున్నది. ధృత = ధరింపఁబడిన, రక్తమాల్యంబు = ఎఱ్ఱని పూల దండలు గలది, శాత్రవ శోణిత సంయుతంబు = శత్రువుల నెత్తుటితోఁ గూడినది, రహిమించు = ప్రకాశించు, ఏకతమ = ఒంటరిగా, అనిసేయఁగన్ = యుద్ధము చేయుటకు.

తాత్పర్యము

అన్న యాజ్ఞచొప్పున నాకుంభకర్ణుండు యుద్ధప్రయత్నములు చక్కఁగాఁ జేసి, ఉక్కుతోఁ జేయఁబడినదియు, బంగారు నగలచే నలంకరింపఁ బడినదియు. ఇంద్రునివజ్రాయుధముతో సమానమైనదియు, భయముగలిగించునదియు, దేవదానవ గంధర్వులఁ జంపినదియు, అగ్నిజ్వాలలఁ గ్రక్కునదియు, అసమాన తేజస్సు గలదియు, మండుచున్నదియు. ఎఱ్ఱపూలదండలు ధరించినదియు, పగవారి నెత్తుటితోఁ గూడినదియునై ప్రకాశించు శూలంబును జేత ధరించి రావణుని జూచి నేనొంటరిగా యుద్ధముపకుఁ బోయెదను. నేను వచ్చువఱకు నాసేన లిందే యుండనిమ్ము.

చ. తరమిడి మ్రింగువాఁడ వసుధారుహచారుల నన్నఁ బంక్తికం
 ధరుఁ డది నీతిగాదు, భయదధ్యజీవీచయము ల్భయంప ము
 ద్ధరమునలాయుధు ల్లోలునఁ గాఁ జనుమీ, కప్పులన్న శౌర్య ని
 ర్భరు లతివేగు లాహవధురంధరులున్ సముదీర్ణ సాహసుల్. ౧౪౩౬

అర్థములు. తరమిడి = వసుధారులను, వసుధారుహచారులన్ = వానరులను, భయదధ్యజీవీచయముల్ = భయంకరమైన సేనాసమూహములు, శౌర్యనిర్భరులు = అధిక శౌర్యముగలవారు, అతివేగులు = మిగుల వేగముగలవారు. ఆహవధురంధరులు = యుద్ధమందు నమర్థులు. సముదీర్ణ సాహసుల్ = మిక్కిలి తెంపుగలవారు.

తాత్పర్యము

వానరులను వసుధారులను, అని చెప్పఁగా రావణుఁ డది నీతిగాదు. భయముగలిగించు సేనలు ముద్ధరములు లోకండ్లు ఆయుధములుగాఁ గలవారు నేవింపఁగా బొమ్ము. వానరులు సామాన్యులుగారు. అధిక శౌర్యముగలవారు. అతివేగము గలవారు. యుద్ధనిపుణులు, మిక్కిలి సాహసులు.

కం. ఒంటరిఁ బ్రమత్తునిమఁ గని, కంటునఁ గోఱలను గోళ్ళఁ గని కాండంబుల్
 దుంటలుగఁ జెటికి చంపెడు, నొంటిగఁ జనకన్న! చనుమఁయుగ్రబలముతోన్.

తాత్పర్యము

ఒంటరివానిని = దేహము తెలియనివానిని నిన్నుఁజూచి పగచే వానరులు గోఱలచే గోళ్ళచేతను కలుగఁబడికి చంపెదరు. నాయనా! యొంటరిగఁ బోకుము. గొప్ప సేన తీసికొని పొమ్ము.

చ. మన పగవారి నెల్లఁ బరి * మార్పు మటంచును రావణుండు ది
 గ్గన తన వీరముం దిగి ప్ర * కాశధురం బగు రత్నహార మ
 య్యనుజని కంఠనీమ ముదఃపూరఁగ వైచి మణీమయోర్మిక
 ల్లనకవిభూషణంబులు జ్వల * న్మహితాంగద కుండలంబులున్. ౧౪౭౮
 అర్థములు. ప్రకాశధురంబు = అధికప్రకాశము గలది, మణీమయోర్మి
 కల్ = రత్నములుచెక్కిన యుంగరములు, జ్వలత్ = ప్రకాశించు, మహితాంగద
 కుండలంబులున్ = గొప్ప భుజకీర్తులు చెవులకుండలములు.

తా త్ప ర్య ము

మన విరోధుల నెల్ల (విభీషణునితోడ నని భావము) చంపుము, అని చెప్పి
 రావణుండు తటాలునఁ దాను కూర్చుండిన వీరము దిగి ప్రకాశము గలది యగు
 రత్నహారము తమ్మని కంఠనీమయందు వైచి రత్నాలు చెక్కిన యుంగరములు
 బంగారు సొమ్ములు ప్రకాశించు భుజకీర్తులు, కుండలములు.

ఆ. తాన తోడిగి దివ్య * మానిత పరిమళ, భరితమాల్యదామ * పటలములను
 మేననుంప నతఁడు * మేలిసొమ్ములు దాల్చి, సుహృతమైన యగ్ని * శోభఁ దనరె.
 అర్థములు. దివ్య = దేవతాసంబంధమై, పరిమళ = సువాసనచే, భరిత =
 నిండిన, మాల్యదామ = పూలహారములయొక్క పటలములను = సమూహములను,
 సుహృతము = చక్కఁగా హోమముచేయఁబడినది, అగ్ని శోభన్ = అగ్ని కాంతిచే,
 తన దేవ = బప్పెను.

తా త్ప ర్య ము

తానే ధరింపఁతేసి దేవతలచే గౌరవింపఁబడిన సువాసన గల పూలదండల
 సమూహములను దేహమునం దుంపఁగా మంచి సొమ్ములు ధరించి చక్కఁగా
 హోమము చేయఁబడిన యగ్ని కాంతివలె యొప్పెను.

కం. మాసరసి తేతర శ్రో * నీ సూత్రముచేత నతఁడు * నెఱి రాణించెన్
 భాసుర సుధాజననమున, నా సర్పానధమంద * రాద్రి విధమునన్. ౧౪౮౦
 అర్థములు. మాసర = దీర్ఘమైన, సితేతర = నల్లనైన, శ్రోణీ సూత్ర
 ముచే = మొలత్రాటిచే, నెఱిన్ = అందముచే; భాసుర = కాంతితోఁ గూడిన,
 సుధాజననమునన్ = అమృతము పుట్టెడి కాలమందు, ఆ = ప్రసిద్ధి కెక్కిన, సర్పా
 నధ = వాసుకియను పాముచే గట్టఁబడిన, మందరాద్రివిధమునన్ = మందరాద్రివలె.

తా త్ప ర్య ము

దీర్ఘమైన నల్లనైన మొలత్రాడు ధరించిన యతఁడు అందముచే సముద్ర
 మథనకాలమున వాసుకిచే జట్టఁబడిన మందరపర్వతమువలె బ్రకాశించెను.
 మానిని, కాంచన భారసహంబు నివాత మ * కాండవిదార్యము వైద్యుత తే
 జొంచిత మా కవచంబు ధరించి * మహాత్ముండు వీరుండు సాంధ్యకథ

త్సంచయ సవృతపర్వత రాజము • చందమునన్ రహిమించె మఱిన్
జందన సూనవిభూషణ భూషిత • సర్వతనుం డయి శూలియునై. ౧౪౯౧

అర్థములు. కాంచన భార సహంబు. కాంచన=బంగారుచే తేయబడినదియు, భారసహంబు=పెక్కు బారువల యెత్తుగలది, (౨) ఎంత గొప్ప బరువునైన నోర్చునది, ఎన్ని పర్వతములచే గొట్టినను విఱుగదు, నివాతము= (౧) గాలి దూఱునంత నందుగూడ లేనిది, (౨) శత్రుములచే భేదింపరానిది. “నివాతా వాశ్రయావాతా శస్త్రాభేద్యంచ కర్మయ” త్తని యమరము. అకాండ విదార్యము = బాణములచే జీల్చుటకు సాధ్యపడనిది. వైద్యుత తేజోచిత్తంబు= మెఱుపువంటి కాంతితో నొప్పునది, సాంధ్య=సంధ్యాకాలము నందలి, కభృత్ = మేఘములయొక్క, సంచయ, సమూహముచే, సవృత = క్రమ్ముకొనఁ బడిన, పర్వతరాజము చందమునన్, చందన = గంధముచేతను, సూన = పూలచేతను, విభూషణ=సొమ్ములచేతను, భూషిత=అలంకరింపఁ బడిన, సర్వతనుండై = సర్వదేహము గలవాడై.

తా త్ప ర్య ము

బంగారుతోఁ జేయబడి మిగుల బరువై, బరువును సహింపఁగలదియు, నివాతము=గాలిదూఱునందు లేనిది, బాణములచే జీల్పరానిది, మెఱుపుతోఁగ వంటి కాంతిగలది, పెద్దదేహము గలవాఁడు, వీరుఁడు నగు కుంభకర్ణుఁడు సంధ్యాకాల మేఘ సమూహముచే గట్టబడిన పెద్దపర్వతమువలె బ్రకాశించెను. మఱియును గంధము పూలు సొమ్ములు వీనిచే నలంకరింపఁ బడిన దేహమంతయు గలవాడై శూలము ధరించిన వాడై.

తే. వీరుఁడ త్రివిక్రమోత్సాహ • వేళ యందుఁ
బెరుఁగు నారాయణునిఁ బోలె • వెలిఁగి యాతఁ
డన్నకును దాఁ బ్రదక్షిణ • మాచరించి
కొఁగిటను స్రుచ్చి మ్రొక్కిడి • కడలె ననికె. ౧౪౯౨

అర్థములు. త్రివిక్రమోత్సాహవేళయగుదు = మూఁడడుగులు కొలుచుటకై విఘ్నపుత్సహించి నపుడు.

తా త్ప ర్య ము

పూర్వము మూఁడడుగులచే గొలుచుటకై యుత్సహించినవేళ నారాయణ మూర్తి పెరిగినట్లు వెలిఁగి యన్నకుఁ బ్రదక్షిణ మాచరించి కొఁగిలించి, నమస్కరించి యుద్ధమునకై వెడలెను.

—• కుంభకర్ణుఁడు యుద్ధమునకై వెడలుట •—

సీ. అన్నచే దీవన • లంది యా బలశాలి, యార్చుటల్ నించుచు • నగుగుచుండ
శంఖమందుభులని • స్వస్వములు శూరుల, గౌరుల తురుకుల • తేరిగముల

రవములు నిండారె * రథికులు వెన్నంటి, చనిరి సింహద్విప * సర్పతురగ
 మృగఖోష్ట్రంబులు * నేగ నాతినిబడి, బురజనుల్ చల్లిరి * పుష్పములను
 ఆ. భలులు చనిరి శత్రు * పాణులై సింహనా, దములు దెసల నిండ * దారుణాక్షు
 లగుచుఁ గుంభకర్ణుఁ * డతి భీమరూపుఁడై, అస్రగంధమత్తుఁ * డగుచుఁజనుచు
 అర్థములు. గారుల = ఏనుఁగుల, తురుకుల = గుట్టములను, ఏక. తురికి
 (Turkey) దారుణాక్షులు = క్రూరములైన చూపులు గలవారు, అస్రగంధ
 మత్తుఁడు = నెత్తుటి వాసనచే దేహము తెలియనివాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

ఆ బలశాలి యన్నచే నాశీర్వడింపబడి సింహనాదములు చేయుచుఁ బోవు
 చుండఁగా శంఖములయు, వగారాలయు ధ్వనులు, ఏనుఁగుల, గుట్టముల, రథసమూహ
 ముల ధ్వనుల వ్యాపించినను. సింహములు, ఏనుఁగులు, సర్పములు, పాములు, జింకలు,
 కంచరగాడిదలు, ఒంటెలు వాహనములుగాఁ గలవారును, రథికులును, నతని వెంటఁ
 బోయిరి. పోవునపుడు పురజనులు వానిమీఁదఁ బుష్పములు చల్లిరి. శత్రుములు ధరిం
 చినవారై సింహనాదములు చేయుచు భలులు పోయిరి. గుంభకర్ణుఁడు భయంకర
 రూపము గలవాఁడై నెత్తుటి వాసనచే దేహము తెలియక పోవుచు.

సీ. నూఱువిండ్ల వెడలునూఱునూఱుల యున్న, తియు రథచక్రముల్ దెగడుకనులు
 క్షాదరూపంబు పర్యతస్మి భాంగంబు, దగ్ధశైలోపమతినువుఁ దాల్చి
 గహ్వరాస్యండు రక్తకసులఁ గనుంగొని, నగుచు నిట్లను దైత్యనాథులార!
 మిడుతలపైఁ జిచ్చుపడు పడువునఁ గ్రోతి, నెఱసరిమిన్నలనిగ్ధహింతు

తే. నాకు వా రపరాధ మొనర్పలేదు, మఱియు మావంటి వారల * మంజులోప
 వనులకెల్ల నలంకృతిప్రాయు లగుదు, రిట్లు లగుటను వారలనేల చంప?

అర్థములు. నూఱు విండ్ల వెడల్పు = నూఱు బాణుల వెడల్పు, పర్వత
 సన్నిభాంగంబు = పర్వతముతో సమానమైన దేహము, దగ్ధశైలోపమతినువు =
 కాలిన కొండతో సమానమైన దేహము, గహ్వరాస్యండు = గుహవంటి నోరుగల
 వాఁడు, నెఱసరి మిన్నల = శ్రేష్ఠులగు శూరుల, మంజులోపవనులకు = అందమైన
 యుద్ధానవనములకు

తా త్ప ర్య ము

నూఱుబారల వెడల్పు, ఆఱునూఱు బారల పొడుగు, రథచక్రములబోలు
 కన్నులు, భయంకరాకారము, కొండనుబోలు దేహము, కాలిన కొండవంటి
 దేహము ధరించి గుహవంటి నోరు గలవాఁడై రాక్షసులఁజూచి నవ్వుచు నిట్లనియె.
 రాక్షసులారా! మిడుతలమీఁద కారుచిచ్చు పడునట్లు శూరు లగు వాసరులను
 కాల్చి వేసెదను. కాదు కాదు. వారు నాకేమి యపరాధము చేయలేదు. మఱియు
 వారు మావంటి వారి యుద్ధానవనములందు నలంకారమై యుందురు. కావున
 వారిని జంపనేల ?

చ. మనసగరంబు ముట్టినది * మానవనాథులు రామలక్ష్మణుల్
మును మును వారిఁ జంపిన సములముగా నశించు సర్వ మం
చన మదిఁ బొంగి వారలు మహాంబుధి క్షోభిల సింహనాదముల్
నినిచిరి రామలక్ష్మణులు * నేటికిఁ దీఱి రటంచు నెంచుచున్. ౧౪౪౩
అర్థములు. ముట్టినది = ముట్టడించినది, క్షోభిలన్ = కలఁత పడునట్లు,
నినిచిరి = నిండించిరి.

తా త్ప ర్య ము

మన పట్టనము ముట్టడించినవారు రామలక్ష్మణులు. మునుముందు వారిని
జంపిన సర్వము వేరుతోడ నశించును. కొమ్ములు కొట్టుటకంటె వేరు తెగఁగొట్టుట
గదా ముఖ్యము. అని చెప్పఁగా వారు అబ్బ రామలక్ష్మణులు నేటితోఁ జచ్చి
రని సంతోషించి సముద్రము కలఁతపడునట్లు సింహనాదములు చేసిరి.

సీ. కుంభకర్ణుఁడు రణకుతుకంబునను జన, దుశ్శకునంబులు * దోఁచెఁ జాల
నుల్కాశనులతోడ * నొప్పె మేఘంబులు, గర్దభారుణములై * గగనసీమఁ,
గలఁగె సాగరవసుల్ * కంపించె మేదిని, వఱడులు వాపోయెఁ బాల్ లుమిసి
యప్రదక్షిణముగ * సరిగె శకుంతముల్, మాలికనా మీఁద * వ్రాలె గ్రద్ద
తే. యద రెడాకన్నుఁ గేలు, తేజాతై రవికిఁ బరుషముగ వీవఁదోడఁ గెఁ బ్రభంజనుండు
వాని నేమియుఁ గె కోక * వాసవారి కాలబలచోదితుం డయి * కదలె ననికి.

అర్థములు. రణకుతుకంబునను = యుద్ధమందలి యాశచే, ఉల్కాశనుల
తోడన్ = కొఱపులతోను బిడుగులతోను, గర్దభారుణములై = గాడిదలవలె నెఱునై,
సాగరవసుల్ = సముద్రము, అడవులు, వఱడులు = నక్కలు, శకుంతముల్ =
పక్షులు, మాలిక = సరము, గ్రద్ద = గ్రద్దలు, బాత్యేక వచనము, డాకన్ను = ఎడమ
కన్ను, తేజ + ఆరెన్ + రవికిన్ = సూర్యునకు కాంతి క్షీణించెను. ఇట్లు చెప్పు
టచే నిది పగటి యుద్ధమని యేర్పడుచున్నది. ప్రభంజనుండు = వాయువు, కెకోక =
లక్ష్మ్యపెట్టక, కాలబలచోదితుండయి = కాలబలముచే ప్రేరితుండై.

తా త్ప ర్య ము

యుద్ధమందలి యాశచే కుంభకర్ణుఁడు పోవుచుండ పెక్కు చెడ్డ శకునము
లయ్యెను. ఆకాశము కొఱపులతోను (కొఱపులవంటి మంటలు) పిడుగులతోను
గాడిదలవలె నన్నవ్లమైన యెఱ్ఱనికాంతి గలదై మేఘము లొప్పెను. సముద్రము,
అడవి మృగములు వ్యాకులపడెను. భూమి వణకెను. మంటలు గ్రక్కుచు నక్కలు
కూసెను. పక్షు లప్రదక్షిణముగాఁ దిరిగెను. గ్రద్దలు పంక్తిగావచ్చి మీఁద
వ్రాలెను. ఎడమకన్ను, ఎడమచేయి యదరెను. సూర్యుని కాంతి క్షీణించెను.
వాయువు కఠినముగ వీచెను. వానిని గొంచెమైన లక్ష్మ్యపెట్టక రాక్షసుఁడు కాల
బలముచే ప్రేరేపింపఁబడి యుద్ధమునకుఁ బోయెను.

కం. చంగునఁ బ్రాకారంబును, లంగించి యతండు పదములన్ శంబరభృ
 ద్భంగి వెలుంగుచు నుండు ప్లవంగమ సైన్యంబుఁ గాంచె * వాలిన కినుకన్.
 అర్థములు. లంగించి=దాటి, లంఘించి-ప్రకృతి-శంబరభృత్ భంగిన్ =
 మేఘమువలె, వాలినకినుకన్ = అతిశయించిన కోపముచే.

తా త్ప ర్య ము

ఏ ద్వారమును దూటిపోక కాశ్యచేతనే చంగునఁ బ్రాకారము వెగిరి దూఁకి,
 మేఘమువలె వెలుంగుచునుండు వానరసేనను నతిశయించిన కోపముచే జూచెను.
 ఉ. వచ్చిన కుంభకర్ణుఁ గని * వానరవాహిని విచ్చు మొగ్గ యై
 పచ్చముపాడుగాఁ బఱచె * వాతహతాంబుదజాలరీతి ని
 ప్లచ్చినభీతిఁ బాఱెడి కఃపీంద్రులఁ గాంచి ప్రహర్ష వార్ధిలో
 ముచ్చమునిఁగి భూరిజలముగ్గతి బొబ్బలు నించె నించినన్. ౧౪౮౮

అర్థములు. విచ్చు మొగ్గయై = చెల్లాచెదరై, పచ్చముపాడుగా = మిక్కిలి
 గూన్యముగా, పఱచెన్ = పరువెత్తెను, వాతహత = గాలిచే జెదరఁ గొట్టఁబడిన,
 అంబుదజాలరీతిన్ = మేఘసమూహమువలె, ముచ్చమునిఁగి = మునిఁగి + మునిఁగి =
 ముచ్చమునిఁగి = పూర్ణముగా మునిఁగి, భూరిజలమున్ + గతిన్ = పెద్దమేఘము
 వలె, బొబ్బలు = సింహనాదములు.

తా త్ప ర్య ము

కోటగోడ దూకి వచ్చిన కుంభకర్ణునిఁజూచి వానరసేన చెల్లాచెదరై గాలిచే
 చెదరగొట్టఁబడిన మబ్బువలె సర్వగూన్యముగా నొకఁడైన నిలువక పరువెత్తెను.
 ఇట్లధికభీతిచే బరువెత్తుచున్న వానరశ్రేణులఁ జూచి యధిక సంతోష మను
 సముద్రములోఁ దీరమునిఁగి గొప్పమేఘ ముఱిమినట్లు సింహనాదములు చేసెను.

కం. బెడిదపుటులివున నడఁబడి దడఁబడి యెదవడి సుడివడి * తరుచరవీరుల్

తోడిఁబడి తోడితోడి బడి బడి, బుడమి, బడిరి వేళ్ళు తెగిన భూజములనఁగన్.
 అర్థములు. బెడిదము + ఉలివున = భయంకర ధ్వనిచే, నడఁబడి = శ్రమ
 పడి, తడఁబడి = తడఁబాటు జెంది, సుడివడి = దిగ్భ్రమకొని, తోడిఁబడి = తోట్రు
 పాటు పడి, తోడితోడి = వరుసలై, బడిబడి = వెంట వెంటఁ బకరి వెంట నొకరు,
 సముచ్చయాలంకారము, భూజములు = చెట్లు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. వారిఁ గని కుంభకర్ణుఁడు, వారక చెలరేఁగి కేలఁ * బరిఘముగొని తాఁ
 దోరపుజవమునఁ గవిసెన్, వారిపయిన్ శత్రుభయదవర్తనుఁ డగుచున్.

అర్థములు. పరిఘము = ఇసుపకట్ల గుడియ, తోరపు జవమునన్ = అధిక
 వేగమున, శత్రు భయదవర్తనుఁడు = విరోధులకు భయము కలిగించు వ్యాపా
 రము గలవారై. తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

— { ౬-వ సర్గము. కుంభకర్పూరిజూచి పరువిడు క్రోతులకు } —
 సంగదుడు ధైర్యముఁ జెప్పట.

కం. పరుణయమవాసవులకున్, దురమునఁ బొరిగొనఁగరానిదోర్పలధుర్యున్
 బరభీకరాక్షు గళరవ, పరిదారితశైలు నశనివర్షాపాదిన్. ౧౪౯౧
 అర్థములు. వాసవునకున్ = ఇంద్రునకు, దురమునన్ = యుద్ధమునందు,
 పొరిఁగొనఁగరాని = చంపసాధ్యపడని, దోర్పల ధుర్యున్ = భుజబలాతిశయము
 గలవానిని, పరభీకరాక్షు = శత్రువులకు భయంకరమైన కన్నులు గలవానిని, గళ
 రవ = కంఠధ్వనిచే పరిదారిత = పూర్ణముగాఁ జీల్పఁబడిన, శైలున్ = కొండలు
 గల వానిని, అశనివర్షాపాదిన్ = పిడుగులవాన గురియించు వానిని.

తా త్ప ర్య ము

పరుణుఁడు యముఁడు ఇంద్రుఁడు మువ్వరు గలిసియును యుద్ధమునందుఁ
 జంప సాధ్యపడని యధికమైన భుజబలము గలవానిని, శత్రువులకు భయంకరమైన
 కన్నులు గలవానిని, కంఠనాదముచేఁ గొండలు పగులఁజీల్చు వానిని పిడుగులవాన
 గురియించు వానిని.

చ. కనుఁగొని క్రోతిమూఁకలు వికావికలై పరిభిన్న దారదం
 బనఁ జనె, నంత నీలుని గవాక్షు నలుం గుముదున్ సహస్రనే
 త్రుని మనుమండు దాసి నుతదోర్పలధుర్యు లరీరు, మీరలే
 చనియెడ రెండు? నాత్మకుల శౌర్యములున్ మఱ పాయెనే మదిన్. ౧౪౯౨

అర్థములు. వికావికలై = చెల్లాచెదలై, పరిభిన్న దారదంబు = చెదిరిన
 పాదరసము, “దారదా విషపారదా” నానా! ర! నుతదోర్పల ధుర్యులరు =
 పొగడఁబడిన భుజబలముయొక్క యాధిక్యము గలవారలు, ఈరు = మీరు.

తా త్ప ర్య ము

చూచి క్రోతిగుంపులు చెల్లాచెదలై చెదిరిన పాదరసమువలె పోయెను.
 ఇట్లు పోవుచున్న నీలుని, గవాక్షుని, నలుని, కుముదుని యంగదుఁడు సమీపించి
 మీరు మహాబలవంతు లని ప్రసిద్ధికెక్కినవారే. మీరే యొక్కడికి బరువెత్తి
 పోవుచున్నారు? మీ బలము, మీ శౌర్యముస్వరము మఱచిపోయితిరా?

చ. వెఱ పెపు డభ్యసించితిరి * వీరులు? ప్రాకృతవాసరాళి య
 తైఱఁగున మీరు పాఱుదురె * తేఱకునఁ బ్రాణభయార్తిఁ బాఱినన్
 బఱచినచోట మిత్తి కనుఁబ్రామఁగ శక్యమే? మేలె చానాకో
 యఱగొఱలేని కీర్తి హతు * లొటయొ యాఱడిచావుఁ జచ్చుటో? ౧౪౯౩

అర్థములు. అభ్య సించితిరి = అలవాటు పఱచికొంటిరి, కనుప్రామఁగ =
 కన్నులు కప్పఁగ, అఱగొఱలేని = కొంచెమైనను దక్కువగాని, ఆఱడిచావు =
 వ్యర్థపుఁజావు.

తాత్పర్యము

వీరులారా! భయపడుటకు నెప్పుడు నేర్చుకొని యలవాటు చేసికొంటిరి. మ్రుక్కడి క్రోతులవలె మీరును పరువెత్తుదురా? ప్రాణము పోవునను భయము వలనఁ గలిగిన దుఃఖముచేఁ బరువెత్తిపోయితి లేని మీరు పోయినచోట మృత్యు దేవత లేదా? మృత్యువును కన్నులుమూసి మోసపుచ్చి పోవ మీకు సాధ్యమా? కీర్తికి నేలోపము లేకుండ వీరులవలెఁ జచ్చుటమేలా? అపకీర్తిపాలై యిండ్లలో రోగాదులచే న్యర్థపుఁజాపు చచ్చుట మేలా? ఆలోచించితిరా?

చ. కటకట ప్రాణవాయువులు • కాచుకొనంగను లేర? రాక్షసుల్ పాటనుఁగఁ జేయ భీతి వెఱబొమ్మను దెచ్చిరి, పోటు చాల దీ కుటిలత మీ రెఱింగి పడఁ • గూల్చినఁ దీతెడిఁ గ్రోసులార! రం డిటు తిరుగుండు దీని వధిఁయింతము మింతము నిత్యకీర్తులన్. ౧౦౯౪

తాత్పర్యము

అయ్యయ్యో వీరులారా! ప్రాణములను కాపాడుకొనుటకై పరువెత్తి పోవల యునా? ఇందుండియే గాపాడుకొనలేరా? మనకు భయము కలిగింపఁగోరి రాక్ష సులు వెఱబొమ్మను దెచ్చిరి. (పక్షులు మృగములు బెదరుటకై చేలలోఁ గట్టెడి బొమ్మకు వెఱబొమ్మయని పేరు) ఇది చంపునది కాదు. ఈ కిటుకు మీరు తెలిసి కొని పడగొట్టితిరా దిని పని ముగియును. వానరులారా! రండు వెనక కిక్కడికి తిరు గుండు. మనమందరము కలిసి దీని జంపుదము. శాశ్వతకీర్తి సంపాదించు.

—• వానరులు కుంభకర్ణుతోఁ బోరి యోడి పాటిపోవుట •—

కం. అనవుడు వారును ధైర్యంబునుగొని సంక్రద్ధులగుచు • భూరుహముల న ద్దనుజవరేణ్యుని మోఁదిరి, ఘనమదలసితంబులై నఁగజములమాడ్కిన్.

అర్థములు. సంక్రద్ధులు = కోపించినవారు, ఘనమదలసితంబులై న = గొప్ప మదముచేఁ బ్రకాశించు.

తాత్పర్యము

ఇట్లు చెప్పఁగా వారు ధైర్యముఁ దెచ్చుకొని యీ రాక్షసుఁడు మనల నిష్కారణముగ బెదరించఁగదా యని కోపించి మడించిన యేనుఁగును గొట్టినట్లు చెట్లతోఁ గుంభకర్ణుని గొట్టిరి.

ఉ. అద్రిచరేంద్రు లొక్క మొగిఁ • శ్రాంశుధరాధరశృంగపారి భూ రిద్రునుచక్రవాళముల • రేయుచుఁ దాఁచినఁ గంపమొండఁ డు నిద్రమదాతిరేకమున • నిర్లరవైరి, సహస్రధాభినన్ రాద్రముగా ధరం దొరఁగె • రాక్షసు సోకిన చెట్లు గుట్టలున్. ౧౦౯౬

అర్థములు. ఒక్క మొగిన్ = ఏకముఖముగ, శ్రాంశు = ఎత్తైన, ధరా

ధరశృంగపాళిన్ = పర్వత శిఖరముల వరుసలను, భూరిద్రుమచక్రవాళములన్ = పెద్ద చెట్ల సమూహములను, రేయుచున్ = విజృంభించుచు, తాచినన్ = కొట్టఁగా, ఉన్నిన్ = హెచ్చరికగల, మదాతిరేకమునన్ = మదముయొక్క యతిశయముతో, సహస్రథాభిదన్ = వేయి తునుకలుగా.

తా త్ప ర్య ము

వానరు లందరును నొక్క మొగమై యెత్తైన పర్వత శిఖరంబులను పెద్ద ప్రమాకుల పమూహములను వైచి విజృంభించి కొట్టఁగా రాక్షసుఁడు హెచ్చిన మదాతిశయమునఁ జలించఁడు. వానికిఁ దాకినచెట్లు, గుట్టలు వెయ్యి తునుకలయి నేలఁబడెను.

కం. ఇద్ధబలుం డాతఁడు సం, క్రుద్ధం డై వనిని జిచ్చు * కొమరున భుజ శౌ ర్యోద్ధతి శోభిల నరిమిద, వృద్ధిం బోకార్యే కూల్యే * విటతాటముగన్. ౧౨౯౭ అగ్గములు. ఇద్ధబలుండు = ప్రసిద్ధమైన బలము గలవాఁడు, శోభిలన్ = ప్రకాశింపఁగా, అరి = శత్రువుల, మదవృద్ధిన్ = గర్వాతిశయమును, విటతాటముగన్ = తాఱుమాఱుగ.

తా త్ప ర్య ము

ప్రసిద్ధికెక్కిన బలముగల వాఁడు కోపించినవాఁడై అడవిని జిచ్చువలె శౌర్యాతిశయము ప్రకాశింపఁగా శత్రువుల గర్వాధిక్యమును బోగొట్టెను. వారిని తాఱుమాఱుగఁ గూల్యెను.

ఉ. నత్తురు గాఱుమేనుల వ * నేచరయూధము కృత్తర క్తపు స్పాత్తసుజంబులట్లు నను * రావని ప్రవాలెను గొంత, యాత్మలో హత్తిసభీతిఁ గొందఱు వ * నాటులు పోయినదే పథంబుగాఁ దత్తఱి వెన్నఁ గన్గొనక * దాఱులు వైచుచుఁ బాఱి రెల్లడన్. ౧౨౯౮ అగ్గములు. కృత్త = నఱకఁబడిన, రక్తపుష్పాత్త = ఎఱ్ఱనిపూలు గల; సుజంబులట్లు = చెట్లవలె, సమరావనిన్ = యుద్ధభూమియందు, పథంబుగా = త్రోవగా, తత్తఱన్ = భీతిచే.

తా త్ప ర్య ము

వానరసమూహము దేహములనుండి నత్తురు కాఱుచుండఁగా నఱకఁబడిన యెఱ్ఱని పూలచెట్లవలెఁ గొంత నేల ప్రవాలెను. కొందఱు వానరులు మనస్సులోఁ గలిగిన భయముచే పోయినదే త్రోవఁగా భయముచే నెనుకఁదిరిగి చూడక దాఱులు వైచుచు నలుప్రక్కలఁ బరుగెత్తిరి.

నీ. కొందఱు వానరు * ల్గొందలపాటున, జలధిలోఁ జొచ్చిరి * సరభసముగ నేతువు దాఱి వ * చ్చినవారు నడిత్రోవ, లోన వీఁగిరి భీత * మానసముల

వెలవెల్లనై న మోములతోడఁ గొందఱు, లాఁగల మిట్టల * డాఁగికోనిరి
యెలుఁగుబంటులుకొన్ని * యెక్కెవృక్షంబులు, కొండలపైఁ బ్రాఁకెఁగొన్ని వెఱను
ఆ. గుహలలోనఁ దూతెఁగొన్ని జలంబుల, మునిఁగి యుండె దిక్క * మొగములయ్యె
దిక్కు తెలియలేక * తికమకపడె నేలఁ, గూలబడియె నెలుఁగు * గ్రోఁతిగములు.

అర్థములు. కొండలపాటున = కలతచే, వీఁగిరి = వెనుకఁ బోయిరి,
లాఁగలన్ = పల్లములందు, దిక్క-మొగములు = దిక్కులప్రక్క ముఖము ద్రిప్పి
పరువెత్తినవారు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. ఈరీతిఁ బఱచు వానర, వీరులకున్ వాలిసుతుఁడు * వెసనడ్డంబై
వారింది నూలుకొల్పి మ, హారవమున నెల్లవారి * కను నిబ్బంగిన్. ౧౫౦౦

అర్థములు. వారింది = నిలిపి, నూలుకొల్పి = పురికొల్పి.

తా త్ప ర్య ము

ఈ ప్రకారము పరువెత్తిపోవు వానర వీరులకు నంగదుఁ డడ్డమై నిలిపి
పురికొల్పి పెద్దధ్వనితో నందఱు విన నిట్లనియె.

— * అంగదుఁడు కవులకు భయముఁ బాపి క్రమ్మఱించుట * —

ఉ. పోకుఁడు పోకుఁడీ ప్లవగ * పుంగవులార ! నిలుండు పోరికిన్
వీకునఁ గ్రమ్మఱుండు పర * వీరులు నవ్వఁగఁ బాఱిపోవ న
స్తోకపుభీతి నీ జగతి * సుంతయు లేదు సుఖంబుఁ గీర్తి యున్
బోకడఁ జెట్టి మాన మిటు * పోవఁగఁ బ్రాణము లంత యెక్కుడే. ౧౫౦౧

అర్థములు. పరవీరులు = శత్రువీరులు, వీకున = పరాక్రమముతో.

తా త్ప ర్య ము

వానరశ్రేష్ఠులారా ! పోకుఁడు-పోకుఁడు-నిలుఁడు - యుద్ధముచేయ మరలి
రండు. వీరులగు శత్రువులు పరుగెత్తిపోవు మిమ్ముఁ జూచి నవ్వరా ? ఇట్లు మీరు
పరువెత్తిపోయితి రేని మీకుఁ గొంచెమైనను లోకమునందు సుఖముగాని కీర్తిగాని
లేదు. మానము పోగొట్టుకొని యిట్లు పోవుటకు మానముకంటఁ బ్రాణ మంత
గొప్పదాయెనా ?

కం. దిగవిడిచి కైదువుల నని, మగతనములు దూలఁ బఱచి * మనికికిఁ జన మీ
మగువలె మిముఁగని నగరే?, మగవారల కున్నె వేఱు * మరణం బకటా. ౧౫౦౨

అర్థములు. కైదువులన్ = ఆయుధములను, మనికిన్ = ఇంటికి, మీమగు
వలె = మీ యాఁడువారే.

తా త్ప ర్య ము

ఆయుధములు వదలి పౌరుషములు చెడిపోవఁ బరుగెత్తి యింద్లకుఁ బోయితి

రేని మీ యాఁడువారే మిమ్ముఁజూచి నవ్వరా? మగవారి కింతకంటె వేఱు చావున్నదా?

చ. అసమకలంబునన్ జననమందితి రందఱు, బక్కక్రోతుల
ల్లనమఱి పాటిపోదురె భయంబునఁ? గీర్తియుఁ పొరుషంబు మీ
రసదుగఁ జేసి పాఱుట ననార్యుల రీరలు గారె? మున్నునిం
దుసభ వచించుపగ్గలు నుడువల్ దలపోయుఁడి భీతిఁ బాయుఁడి. ౧౫౦౩

అర్థములు. అసమకలంబు = అసమానమైన వంశము, అసము + అఱి = కీర్తిచెడి, అసదుగన్ = అల్పముగ, ప్రగ్గలు = ప్రతిజ్ఞలు, గర్వోక్తులు.

తాత్పర్యము

అసమానమైన గొప్పవంశములందు మీరందఱుఁ బుట్టినవారే, అట్టి మీరు బక్కక్రోతులవలె కీర్తి పోఁగొట్టుకొని భయపడి పరుగెత్తుదురా? కీర్తి పొరుషము నలక్ష్యముచేసి పరువెత్తుటచే మీరనార్యులుగారా? ముందు నిండు సభలో మీరు పల్కిన వీరాలాపములు, మాటలు మనసునకుఁ దెచ్చుకొని భయము వదలుఁడు.

ఆ. మానమెడల వెనుకముని యుండఁ గల్గినఁ, బిఱికిపంద యనుచుఁబిలుచుజనము
హేయమైనబ్రదుకఁ దేటికి? ధీరులౌ, సాధుజనులు చనెడినరణిఁబొందు. ౧౫౦౪

అర్థములు. మనియుండఁగల్గినన్ = బ్రదికి యుండునట్లర్పడినచో, హేయమైన = నింద్యమైన ధీరులు = ధైర్యముగలవారు, సరణిన్ = మార్గమున.

తాత్పర్యము

సీ. కొట్టెనా యీతఁడుఁకొఱియూపిరులతోడఁ, బడియుండ మవనిపైఁబల్లవగలార!
చంపెనా యితరదుఁప్రస్నాపంబు బ్రహ్మలోకంబున సౌఖ్యంబుఁగనఁగవచ్చుఁ
జంపితిమా వీని * సాహసంబున ననా, మాన్యశాశ్వతికీర్తిమనఁగఁ గలుగుఁ
గాదేని క్రయ్యంబుఁగాఁ జేసి యనువుల, వీరలోకముఁ గొని * వెలయ రాదె

అ. మనుజువిభుఁడు గనిన * దనుక వీరిజనంబు, రాముబారి బడిన * రాక్షసుండు
వహ్ని నులుకు మిడుతఁవడువున మాఁడఁడే, ధీరతను గొనుండుఁతిరిగి రండు.

అర్థములు. ఇతరదుప్రస్నాపంబు = ఇతర విధముల మనకు లభింపని, ఇతరులకుఁ బొందరాని, అసామాన్య = సాధారణముగాని, మిక్కిలి హేచ్చైన, క్రయ్యంబు = అమ్మదగిన వస్తువుగా, అనువులన్ = ప్రాణములను.

తాత్పర్యము

వానరులారా! యేల పరుగెత్తి పోయెదరు? వీఁడు మనలను గొట్టెనా కొఱి ప్రాణముతో నేలమీఁదఁ బడియుండము. వీఁడు చంపెనా యితర మార్గముల లభింపని బ్రహ్మలోకమున సౌఖ్యముఁ గందము. అటుగాక మనము వీనిని జంపితిమా యెవరికిని లభింపని శాశ్వత కీర్తితో బ్రదుకవచ్చును, అది గాదనెదరా? మనప్రాణములను విక్రయించి వీరులు లోకమునకుఁ బోరాదా! వీనివేగ మంతయు రామునకు

వీడు కనబడు నటకే గదా. రాముని బాటికి వచ్చెనా వీడు నిప్పులలో బడిప మిడుతవలె మాడిపోడా, కావున సంతనటకు ధైర్యముతో నుండుడు. మరలరండు. చ. ఒకనిని మించి యింకొకరుఁ • దూరక పిక్కబలంబు జూపినన్

దికమికఁ బ్రాణరక్షకయి • దేబెలువోలె యశంబు గల్గున ?

యొకనికి నోడి పాలెఁ గపి • యోధులయూధ మటన్న నింద తా

రకలును జంద్రసూర్యులు ధ • రావలి యుండెడిదాఁక నుండదే. ౧౫౦౬

అర్థములు. పిక్కబలంబు = పరువెత్తుటకు, వేగముగ నడచుటకు, పిక్కలందు బలముండవలెను. దానియం దెంత బలముండిన సంతవేగము పోగలఁడు, దేబెలు = దీనులు.

తా త్ప ర్య ము

దిగ్భ్రమగొని ప్రాణములు రక్షించుకొనుటకై దీనులవలె ఒకరికంటఁ మఱి యొకరు మీ శక్తిని పరువెత్తుటయందుఁ జూపుచున్నారే. దీనివలన వానరులు బాగుగ పరువెత్త గలవారను కీర్తి వచ్చునా? వానర వీరులసేన యంతయు నొకనికి భయపడి పరువెత్తెనను నపకీర్తి నక్షత్రములు సూర్యచంద్రులు భూమి యుండువఱ కుండదా ?

కం. అనవుడు భీమాక్షుం డై, చనుదెంచెడి కుంభకర్ణుఁచాయం గనుచున్ వనచరులు చెదరి పఱచుచు, నని రా తారేయుతో భయాకులమతులై.

అర్థములు. భీమాక్షుం డై = భయంకరమైన చూపులు గలవాఁడై, తారే యతోన్ = అంగదునితో. భయాకులమతులై = భయముచే గలత చెందిన మనస్సు గలవారై.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

ఉ. క్రూరుఁడు రాక్షసుండు బలకుంతిత గాత్రులఁ జేసె వానితో, బోరఁగ నెవ్వఁ డోపుఁ బరపుణ్యజనాదుల యట్టివాఁడు కాఁ దూరక చచ్చినంతఁ బలమో ఫలమో మఱి వేరొ పెంపొ. చాల్ దీరత లింకఁ, ప్రాణములు • తీ పనఁగా విన లేదె యంగదా ! ౧౫౦౮

అర్థములు. బలకుంతిత గాత్రులన్ = మొక్కబోయిన బలముగల దేహము గలవారిని, పరపుణ్య జనాదుల = ఇతర రాక్షసుల 'యాతుభాసః పుణ్యజన' యని యమరము.

తా త్ప ర్య ము

క్రూరుఁడైన రాక్షసుఁడు బలము చెడిన దేహములు గలవారినిగా చేసెను. వీనితో యుద్ధము చేయ నెవ్వనికి సాధ్యము? ఇతర రాక్షసుల వంటివాఁడు వీడు కాఁడు. నిష్ప్రయోజనముగఁ జావఁగానే చలము సాధించి నట్టా? ఫలము పొంది నట్టా? లేక వేరుగాని గొప్పతనముగానిఁ గలదా? ధైర్యములు చాలును. ఏది తీపనినఁ బ్రాణము తీపను సామెత నీవు వినలేదా ?

కం. అని పరు విడ నడ్డంబుగఁ జని కారణములు నచించి * సాంత్వనఫక్కిన్ మనములు దేర్చిన వారలు, జనితామోదమున మరలితత్వరు లగుచున్.

అర్థములు. సాంత్వనఫక్కిన్ = మంచివిధముగా నూఱడింపుమాటలు చెప్పి, జనిత = పుట్టిన, ఆమోదమునన్ = సంతోషముతో, సత్వరులు = త్వరతో గూడినవారు.

తా త్ప ర్య ము

అని వారు పరువెత్తఁగా నడ్డము పోయి వారికి మంచిగా సమాధాన వాక్యములు చెప్పి వారి మనస్సుల కలఁత దీర్చఁగా వారు సంతోషించి త్వరతోఁ గూడినవారై.

ఆ. మైంద ధూమ్రు కుముదఃపూరుతి రంభ గ, వాక్ష పనస శరభుఃఖమిత బలులు ఋషభ నీల తారుఃలసఁగి ద్వివిద సుషే, ణులును నెదురు చనిరి కఃపావాంఛ

అర్థములు. కలహవాంఛ = యుద్ధమందలి కోరిక.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము

— * ౬౭-వ సర్గము. కుంభకర్ణుఁడు వాసరసేన హతముఁ జేయుట * —

సీ. అంగరు వాక్యంబు * లాలించి యందఱుఁ, బ్రాణంబులందలి * యాస మాని బేర్వాడి తమతమఃబిరుదులు పలుకుచుఁ, గవివీరు లని సల్పఁ * గడఁగింకేఁగి కొండలు గుండులుఁ * గుజములుఁ గైకొని, కుంభకర్ణుని దాఁక * ఘోరభంగి నాతిండుఁ గినిసి యు * ద్యద్గదాహస్తుఁడై, వారల నెల్ల ర * బారి నమరె

ఆ. వ్రేటుపకును నూఱువే లేడు ననిమిది, వేలు క్రోఁతిగములు * నేలఁ గూలెఁ బదియు నాఱుగురనుఃబదిమంది నిరువది, మందిఁబట్టి యొక్క * మాఱుమ్రుంకు.

అర్థములు. వేరు + పాడి = వేర్వాడి = తమవేరు చెప్పుకొనుచు, గుజములు = చెట్లు, ఉద్యత్ = ఎత్తఁబడిన, గదాహస్తుఁడై = గదగల చేయిగల వాఁడై, బారిసమరె = హింసించెను.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. గరుటామంతుఁడు పాముల, సరణిని విదలించి మ్రింగ * శాఖాన్యగమఃల్ పురి గొనుచు నెట్ట కేలకు, దుర మొనరించెను సమీకఃదోహల మగుచున్.

అర్థములు. గరుటామంతుఁడు = గరుత్మంతుఁడు, పురిగొనుచున్ = బలము తెచ్చుకొనుచు, ఎట్టకేలకున్ = అతికష్టము మీద, సమీకదోహలము = యుద్ధమునందు కాంక్ష.

తా త్ప ర్య ము

గరుడుఁడు పాములను విదలించి మ్రింగునట్లు వాఁడు వాసరులను మ్రింగఁగా నతికష్టముపై నుత్సాహము దెచ్చుకొని వాసరసేన యుద్ధాభిలాషచే యుద్ధము చేసెను.

—♦ ద్వివిదుఁడు కుంభకర్ణుతోఁ బోరుట ♦—

చ. ద్వివిదుఁడు కోపఘూర్ణితమతిన్ శిఖరంబు నొకండుఁ బూని పె
ష్టవమున గాలికిం జనుఘనంబువలెం జని దానివైవ దా
నవవిభుఁ దాఁక కయ్యదియు ♦ నడ్మ బలంగములోనఁ గూలి సైం
ధవరథదంతి సైన్యముల ♦ నాశము నేసె నిమేష మాత్రలోన్. ౧౫౧౩
అర్థములు. కోపఘూర్ణిత మతిన్ = కోపముచేఁ గలతపడిన మనస్సుతో,
ఘనంబువలెన్ = మేఘమువలె.

తా త్ప ర్య ము

ద్వివిదుఁడు కోపముచే కలత నొందిన మనస్సుతో నొక శిఖరము పూని
మిక్కిలి వేగముతో గాలికి మేఘము పోయినట్లు వేగముగ బోయి దానిని వైచెను.
అది వానిఁ దాఁకక నశము నేసలోబడి గుఱ్ఱములను రథములను నేనుఁగులను
నిమిషమాత్రములో నాశము చేసెను.

సమీపమునకుఁ బోవ భయపడి దూరమునుండి వేసిన కారణమున నది
యంతదూరము పోయినది కాదు.

డి. వెండియు వానరుండు పృథివీధర మొండు గ్రహించి దోర్మ్యుగో
ద్ధండతఁ జమ్మఁగా నదియు ♦ దానవసైన్యము వీతనాది వే
తండహాయంబుఁ జేయఁగ మృథంబు భయంకర మయ్యె భూమియున్
నిండె సురారీర క్తమున ♦ నిర్జరవైరు లుదగ్రమూర్తులై. ౧౫౧౪
అర్థములు. పృథివీధరము = పర్వతము, దోర్మ్యుగోద్ధతిన్ = భుజబలము
యొక్క యతిశయముచే, వీతనాది వేతండహాయంబు = సారథులు, ఏనుఁగులు,
గుఱ్ఱములు లేనిదిగా - మృథంబు = యుద్ధము.

తా త్ప ర్య ము

అంతతోబోక వానరుఁడు మఱియొక కొండదీసికొని రెండు చేతుల బలము
కొలఁది వేయఁగా నదియును నేసలోనేపడి, సారథులను గుఱ్ఱములను ఏనుఁగులను
జంపెను. యుద్ధము భయంకర మయ్యెను. రాక్షసర క్తముచే నేల నిండెను. అప్పుడు
రాక్షసులు భయంకరాకారులై.

శా. చండాంశుప్రతిమానబాణపటలీ ♦ సంఛిన్న గాత్రంబుగా
= ఖండిభూతశిరంబుగా దళితవ ♦ క్షఃఫాలదేశంబుగా
చిండిభూతపలంబుగాఁ ద్రుటితనా ♦ భీశ్రోణిపాదంబుగాఁ
జెండం జొచ్చిరి కీశసైన్యము బల ♦ శ్రీయుక్తదోశ్శక్తులన్. ౧౫౧౫

అర్థములు. చండాంశుప్రతిమాన = సూర్యునితో సమానమైన, బాణపటలీ =
బాణసమూహముచే, సంఛిన్న గాత్రంబుగాన్ = నఱకబడిన దేహములు గలదిగా,
ఖండిభూత శిరంబుగా = నఱకబడిన తలలుగలదిగా, దళిత = చీల్చబడిన, వక్షః =

ఫాలదేశంబుగాన్ = తొమ్ములు, నొసళ్ళు గలవిగా, పిండిభూత = ముద్దగాఁ జేయఁబడిన, పలంబుగా = మాంసము గలదిగా, త్రుటితి = త్రెంపఁబడిన, నాల్గి శ్రోణిపాదంబుగా = బొడ్డులు, పిఱుదులు, కాళ్ళు గలదిగా, బలశ్రీయుక్త = బల సంపదతోఁ గూడిన, దోశ్యక్తులన్ = భుజబలముచే.

తా త్ప ర్య ము

బలసంపత్తితోఁ గూడిన భుజశక్తులచే వానరసేవలను సూర్యసమాన బాణములచే దేహములు చీలినవిగా, నఱకఁబడిన తలలు గలవిగా, చీల్చఁబడిన తొమ్ము, నొసలు గలవిగా, మాంసము ముద్ద యగునట్లుగా తెగిన బొడ్డులు, పిఱుదులు, కాళ్ళు గలవిగా నఱకఁ బ్రారంభించిరి.

కం. ధీరులు భుజబలవారులు, క్షూరుహచారులు కుజాళిశాత్రవసేవన్

దేరుల గారుల మాపుల, వారక వధియించి బడలుపడఁ జేయునెడన్. ౧౫౧౬

అర్థములు. క్షూరుహచారులు = వానరులు, కుజాళిన్ = చెట్లు సమూహముచే, గారుల = ఏనుఁగులను, మాపులన్ = గుఱ్ఱంబులను, శ్రమపడునట్లు.

తా త్ప ర్య ము

ధైర్యవంతులు భుజబలవంతులు నగు వానరులు చెట్లచే శత్రువుల సేవ యందుఁ దేరులను ఏనుఁగులను గుఱ్ఱములను అడ్డములేక బాధించు సమయంబున.

—* హనుమంతుఁడు కుంభకర్ణుతోఁ బోరుట *

ఉ. హారుతి భీమరూపమున * క్షూధరశృంగధరారుహాళి దు
ర్వారజవంబునన్ దనుజవల్లభమూర్ధతలంబుపై మహా
సారమువోలె నభ్రపథసంచరణంబునఁ గ్రాలి వైవఁగా
శూరుఁడు కుంభకర్ణుఁ డది * శూలమునన్ శకలాయితంబుగన్. ౧౫౧౭

అర్థములు. భీమరూపమునన్ = భయంకరాకారమున, క్షూధరశృంగ = పర్వత శిఖరములయు, ధరారుహ = చెట్లయు, ఆళిన్ = వరుసలచే, దుర్వారజవంబునన్ = అడ్డగింపరాని వేగముతో, మూర్ధతలంబుపై = తలమీఁద, మహా + ఆసారము = పెద్దజడివానవలె, ఆభ్రపథసంచరణంబున = ఆకాశమునందుఁ దిరుగుచు, శకలాయితంబుగన్ = తునుక లగునట్లు.

తా త్ప ర్య ము

అంజనేయుఁడు భయంకరమూర్తియై కొండశిఖరంబులను చెల్లను మిగుల వేగముగా కుంభకర్ణుని తలపై పెద్ద జడివాన కురిసినట్లు ఆకాశమునఁ దిరుగుచు వ్రేయఁగా శూరుఁడు కుంభకర్ణుఁ డది శూలముచేఁ దునుక లగునట్లుగా.

ఉ. చేసియు నంతఁ బోక కపిసేవల నుగ్రతఁ దోలి తోలి శూ
లాసమధారఁ ద్రుంపఁ బవనాత్మజుఁడున్ గురుశృంగహస్తుఁడై
యా సురవైరి కట్టెడుట * నట్టె నిలంబడి వీచి వైవఁ వాఁ
దాసిగరంబు తాఁకున మహావ్యథఁ జెంది భృశాప్రసక్తుఁడై. ౧౫౧౮

అర్థములు. తోలి = తఱిమి, శూల + అసమధారన్ = శూలము మొక్క

యసమానమైన యంచుతో, గురుశృంగహస్తుఁడై = పెద్దశిఖరమును చేతఁదీసికొనిన వాఁడై, సిగరంబు=శిఖరము, భృశాస్రసిక్తుఁడై = విశేషముగ నెత్తుటఁ దడిసిన వాఁడై.

తా త్ప ర్య ము

చేసియు. యంతతో తృప్తిలేక వానర సైన్యమును శూలధారచే సంహరింప, ఆంజనేయస్వామి పెద్ద కొండశిఖరమును చేతఁదాల్చి దేవతావిరోధి యగు కుంభకర్ణు నెనుట నిలువంబడి యాతనిపై విసరివైవ, గిరిశిఖరము తాకుఁడుకు యాతఁడు మహావ్యధజెంది రక్తముతో తడిసినవాఁడై.

చ. తలఁకి కలఁగి శాత్రవ విదారణశీలము శూలమున్ మెఱుం

గుల గొనబారుదాని గురుగోత్రముఁ బోలినదాని వైచి యు

గ్గలికను గొంచగట్టసితఃకంఠతురంగుఁడు శక్తిఁబోలె నా

వలిముఖ వీరు వక్షమును * వ్రచ్చె నరాతులు పిచ్చలింపఁగన్. ౧౧౧౯

అర్థములు. తలఁకి = చలించి, కలఁగి = కలఁతచెంది, శాత్రవ విదారణ శీలము = విరోధులఁ జీల్చు స్వభావము గలది, గురుగోత్రమున్ = పెద్ద కొండను, అగ్గలికను = ఉత్సాహముతో, కొంచగట్టు = క్రొంచపర్వతము, అసితి కంఠసురం గుఁడు = నల్లని మెడగల నెమలి వాహనముగాఁ గలవాఁడు, కుమారస్వామి - వ్రచ్చెన్ = చీల్చెను, అరాతులు = విరోధులు, పిచ్చలింపఁగన్ = భయపడునట్లు.

తా త్ప ర్య ము

చలించి కలఁతబడి శత్రువులఁచీల్చు స్వభావము గలిగి మెఱుఁగులచే నందమై పెద్ద కొండవలెనుండు శూలమును త్సాహముతో కుమారస్వామి క్రొంచపర్వతమును శక్తిచేఁ జీల్చినట్లు వానరవీరుని వక్షస్థలమును విరోధులు భయపడునట్లు చీల్చెను.

ఉ. శూలవిభిన్న వక్షుఁ డయి * శోణితపూరము లారఁ గ్రక్కుచున్

వ్రాలి యుగాంత నీరద రఃవంబును బోనిరవంబు నింప న

గ్గాలితనూజాపాటుఁ గని * గాఢముదంబున రాక్షసావళుల్

క్ష్యేళల నించె డీలుపడి * బెగ్గిలి పాఠెఁ గపింద్ర సంఘముల్. ౧౧౨౦

అర్థములు. శూల విభిన్న వక్షుఁడై = శూలము భేదింపఁబడిన ఆమ్ము గలవాఁడై, శోణితపూరము = రక్తప్రవాహము, యుగాంత నీరదరవంబున్ = ప్రళయకాలమందలి మేఘధ్వనికి, పోని = సమానమైన, రవంబు = ధ్వని, క్ష్యేళలన్ = సింహనాదముల, డీలుపడి = సత్తువచెడి, బెగ్గిలి = భయపడి.

తా త్ప ర్య ము

శూలముచేఁ జీల్చఁబడిన ఆమ్ము గలవాఁడై విస్తారముగ నెత్తురు ప్రవాహమువలె గ్రక్కుచు ప్రళయకాల మేఘముఱిమినట్లు ధ్వనించి నేలఁ బడెను. వాను మంతుఁడు పడుట చూచి రాక్షసులు సింహనాదములు చేసిరి. వానరులు భయపడి సత్తువచెడి పరుగఁ తిరి.

చ. పరువిడువారి నిల్చి కపివయ్యఁడు నీలుఁడు శృంగ మొండు దా
 నురవడిఁ గుంభకర్ణుని ముద్దోద్ధతి నైచిన పోకు దాని ను
 ద్ధరగతి ముష్టిఘాతమునఁ • మూల నడంపఁగ మంటలున్ మిడుం
 గురు లురలన్ ధరాస్థలిని • గూటము గూలెను తాలు గుండ్లునై. ౧౫ ౨౧
 అర్థములు. ఉరవడిన్ = వేగమున, ముష్టిఘాతమునన్ = పిడికిటిపోటుచే,
 గూటము = శిఖరము.

తా త్ప ర్య ము

పరువెత్తుచున్న వారిని నిల్చి నీలుఁడు శిఖరము నెత్తికొని త్వరగాఁబోయి
 గుంభకర్ణుని మీఁద వేయఁగా రాక్షసుఁడు దానిని విడికిటి పోటుచే నేలఁబడ
 గొట్టఁగా మంటలు మిణుఁగురులు రాల నా శిఖరము తాలు గుండ్లునై నేలఁబడెను.

—• శరభాదులు గుంభకర్ణుతోఁ బోరుట •—

సీ. సాహసికాగ్రణుల్ • శరభనీలగవాక్ష, గంధమాదనులు నిక్రమధనుండు
 ఋషభుఁ డీ యేవురు • వృక్షశైలంబులఁ, గాశ్యను విడికిళ్ళ • గరతలముల
 నలుదెసలం గుండి • చలమున నొప్పింప, నెసఁగు నయ్యేటుల • నీఁగ వ్రాలి
 నట్టుల యెస రక్షోధీశుఁ డడి లెక్క, యిడక యా ఋషభుని • నొడిసి పట్టి
 తే. రెండుచేతుల నదుమఁ గీశుండు నల్లఁ, గ్రక్కిపడె గంధమాదనుఁ గాలమున్
 శరభ మోకాల నీలుని • గరతలమున, నాగ్రహంబునఁ దా చె గవాక్షునసుర.
 అర్థములు. సాహసికాగ్రణుల్ = సాహసము గలవారిలో శ్రేష్ఠులు, నల్ల =
 నెత్తురు.

తా త్ప ర్య ము

సాహసము గలవారిలో శ్రేష్ఠు లయిన శరభుఁడు, నీలుఁడు, గవాక్షుఁడు,
 గంధమాదనుఁడు, ఋషభుఁడు అనువా రేవురు చెల్లచేతను గొండలచేతను రాశ్య
 చేతను విడికిళ్ళ చేతను చేతులతోను నాలుగు ప్రక్కలందుండి చలమున బాధింపఁగా
 నా దెబ్బలు వానికి నీఁగమీఁద వ్రాలినట్లుండెను. దానిని వాఁడు లక్ష్యము
 నేయక యా ఋషభుని నొడిసి పట్టుకొని రెండుచేతుల నదుమ నొత్తఁగా వాన
 గుఁడు వెత్తురు గ్రక్కిపడెను. గంధమాదనుని గాలిచేతను, శరభుని ముష్టిచేతను
 నీలుని మోకాలను, గవాక్షుని చేతితోను గొట్టెను.

కం. దత్తప్రహారులై యిటు, వెత్తురు ముక్కులను నోట • నెఱ గ్రక్కుచు సం
 కృత్రపలాశము లట్టులు, హత్తిన వెతఁ బడిరి వనచరాగ్రణులవనిన్. ౧౫ ౨౩
 అర్థములు. దత్తప్రహారులై = దెబ్బకొట్టబడినవారై, సంకృత్రపలాశము =
 నఱకఁబడిన మోరుగులవలె.

తా త్ప ర్య ము

ఈ ప్రకారము గుంభకర్ణుఁడు కొట్టఁగా ముక్కున నోట వెత్తురు గ్రక్కుచు
 నఱకఁబడిన మోరుగులవలె వానరులు నేలఁబడిరి.

చ. మేటులు మ్రానిదిమ్మరులు * మేదినిఁ గూలిసఁ గుంభకర్ణునిన్
 గోటి వనేచరుల్ గవిసి * కొండను బ్రాఁకినయట్లు ప్రాఁకి పె
 న్నాటులఁ బోటులన్ శితవఃఖంబుల దంష్ట్రులఁ గేలివేటులన్
 గాటపువీఁక నొప్పు గొనఁగఁ బ్రహరింపఁగ గుంభకర్ణుఁడున్. ౧౫-౨౮

అర్థములు. మ్రానిదిమ్మరులు = క్రోతులు.

తా త్ప ర్య ము

వానరులందు శ్రేష్ఠులగువారు నేలపై బడఁగా నొక కోటి వానరులు గుంభ
 కర్ణునిమీఁదికిఁ గొండను బ్రాఁకినట్లు ప్రాఁకి కాటులను, పోటులను, వాఁడి గోళ్ళను,
 కోఱలను, చేతిదెబ్బలను నొప్పికొనునట్లు ధిక పరాక్రమముతో కొట్టఁగా గుంభ
 కర్ణుఁడును.

—* కుంభకర్ణుఁడు వానరుల మ్రింగుట *—

కం. ధరణీరుహపరిశోభిత, ధరణీధర మనఁగ బొల్చి * తరుచరతతులన్
 గరములను వారి నెల్లర, గరుడుం డహితతులఁబోలెఁగ్రసియింపఁగన్.
 అర్థములు. ధరణీరుహ = చెట్లచేత, పరిశోభిత = మిగులఁ బ్రకాశించు,
 ధరణీధరము = పర్వతము, తరుచరతతులన్ = వానరసమూహములను = కరములను
 చేతులచే, గ్రసియింపఁగన్ = భక్షింపఁగా.

తా త్ప ర్య ము

• వృక్షములచేఁ బ్రకాశించు పర్వతమువలె నొప్పి యతఁడు వానర సమూ
 హములను గరుడుఁడు నర్పములనువలె భక్షింపఁగా.

ఉ. మ్రింగుడుపడ్డ యా ప్లవగః*బృంద మఘో భువనోపమానకు
 క్షిం గడువేగ చొచ్చియును * శెచ్చెర ముక్కులనుండి వీనులన్
 భంగములేక వెల్వడియె * వాఁడును హ యని నోరువిచ్చి పే
 రంగదఁ జాలుగా మెసవె * నచ్చటి కీశుల నెల్ల వ్రేల్పిడిన్. ౧౫-౨౯

అర్థములు. అఘోభువనోపమాన = పాతాళముతో సమానమైన, కుక్షిన్ =
 కడుపునందు, పేరంగదన్ = పేరాఁకలిచే, చాలుగాన్ = వరుసగా, వ్రేల్పిడిన్ =
 చిటికవ్రేయునంతలో.

తా త్ప ర్య ము

నమలుటకు వానరులు పంటిసందునకును జాలినవారుకారు. కావున వారిని
 మ్రింగఁగా నా మ్రింగుడు పడినవారు పాతాళలోకమువలె నున్న కడుపులోనికిఁ
 బోయి ముక్కులలోనుండి చెవులలోనుండి యే కొఱతలేక యథాపూర్వముగా
 వెలువడిరి. వాఁడును హ యని నోరు తెఱచి మిక్కిలి యాఁకలిచే వరుసగా
 వానరులను చిటిక వ్రేయునంతలో మ్రింగెను.

సీ. వజ్రహస్తుండై న * వాసపుఁ బాశహస్తుం డయి కెరలెడి * దండధరునిఁ
 బోలుచు నసురుండు * శూలహస్తుం డయి, తరుచరతతులలోఁ * దిరిగి తిరిగి
 కాలాగ్ని భంగిని * గ్రాలుచు వధియింప, క్షీతి మాంసశోణిత * క్లేద మయ్యె
 వేసంగి నెండిన * వివినంబు దహనుండు, కాల్పుమాడ్కి దహించెఁ * గవిబలంబు
 తే. వాని ధాటికి సైఁపక * వనచరాలి, విస్వరంబుగ విలపించె * విగతనాథు
 లగుచుఁ దక్కిన వారెల్ల * నరిగి రాము, శరణుఁజొచ్చిరి దుఃఖంబు * గరిమఁ గలగి.
 అర్థములు. వాసపున్ = ఇంద్రుని, దండధరుని = యముని, కాలాగ్ని భంగిని =
 ప్రళయకాలము నందలి యగ్నివలె, మాంసశోణిత క్లేదము = మాంసముతోను నెత్తు
 టితోను దడిసిన బురద యయ్యెను, వివినంబున్ = అడవిని, విస్వరంబుగన్ = వికార
 ధ్వనులతో, విలపించెన్ = ఏడ్చెను, విగతనాథులు = రక్షకులు లేనివారు.

తా త్ప ర్య ము

వజ్రము ధరించిన ఇంద్రుని, పాశము ధరించిన యమునిఁ బోలి కుంభకర్ణుఁడు
 శూలము ధరించి వానరసమూహములతోఁ దిరిగి తిరిగి ప్రళయకాలాగ్నివలె
 మండుచుఁ జంపఁగా నేల నెత్తురుమాంసములతోఁ దడిసి బురద యయ్యెను.
 వాఁడును నెండకాలమందు నెండిన యడవిని కారుచిచ్చు కాల్పునట్లు వానరసేవను
 దహించెను. వాని ధాటికి సహింపలేక కొందరు రక్షకులు లేక వికారధ్వనులు
 చేసిరి. తక్కిన వారందఱు రాము నొద్దకుఁ బోయి శరణు జొచ్చిరి.

— * అంగదుఁడు కుంభకర్ణునితోఁ బోరుట * —

ఉ. భగ్నుల వానరావళుల * వాసవపుత్ర సుతుండు గాంచి యు
 ద్విగ్నుఁడు గాక తోప్పుచును * దీవ్రజవంబున శృంగ మొండు భీ
 మగ్నముగాఁ బలాశుల స * మాజము రాక్షసభర్తృమూర్ధసం
 లగ్నము గాఁగ వైచిన బ * లంబుగ నొచ్చి యభుగ్నకోపుడై. ౧౫౨౮
 అర్థములు. భగ్నులన్ = భంగము నొందిన వారిని, వాసవపుత్రసుతుండు =
 అంగదుఁడు, ఉద్విగ్నుఁడు కాక = భయపడక, భీమగ్నముగా = భయమున
 మునుఁగునట్లు, పలాశుల = రాక్షసుల యొక్క రాక్షసభర్తృ = కుంభకర్ణునియొక్క,
 మూర్ధసంలగ్నము = తలకుఁ దగులునట్లుగ, అభుగ్నకోపుడై = తీవ్రకోపము గల
 వాఁడై.

తా త్ప ర్య ము

విఱిగిపోయిన వానరులఁజూచి యంగదుఁడు భయపడక తోప్పుచు నతివేగ
 మున శిఖర మొకటి తీసికొని రాక్షసులు భయమున మునుఁగుచుండఁ గుంభకర్ణుని
 తలపైఁ దగులునట్లు వేయఁగా వాఁడు మిక్కిలి నొచ్చి యధికకోపము గలవాఁడై

ఉ. ఇంద్రజనూనుదర్శము స * హింపక రావణసోదరుండు ని
 స్తంద్రజవంబునన్ బ్లవగ * జాలము బెగ్గిల గర్జ నించుచున్
 దుంద్రతరప్రభాకలిత * రూక్షము శూలము బిట్టు వైచె నా
 యైంద్రజమీఁద, సంగరర * హాస్యవిదుం దతి లాఘవంబునన్. ౧౫౨౯

అర్థములు. ఇంద్రజనూను దర్శము = అంగదు బలగర్వము, నిస్తంద్ర= హెచ్చరికతోఁ గూడిన, జవంబునన్ = వేగముతో, దుంద్రతర=మిగుల దట్టమైన, ప్రభాకలిత=కాంతితోఁ గూడినదియు, రూక్షము = కఠినమైనదియు నగు అంగదు మీఁద, సంగరరహాస్య విదుఁడు=యుద్ధమర్మము తెలిసినవాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

అంగదుని గర్వము నహింపలేక కుంభకర్ణుఁడు మిగుల వేగముతో వానరులు భయపడునట్లు సింహనాదముచేయుచు విశేష కాంతితోఁగూడి కఠినమైన శూలమును సంగదు మీఁద గట్టిగా వేసెను. యుద్ధరహాస్యము తెలిసిన యంగదుఁడు మిగుల లాఘవముతో.

ఉ. శూలముఁ దప్పదాఁటి చని * శూరవరేణ్యుఁడు తారపట్టి యా
 భీలతలప్రహారమున * బిట్టుగ నొందిన నాగ్రహంబునన్
 సోలియు లబ్ధసంజ్ఞఁ డయి * సోఁతుఁడు దాఁ బెడకేలిముష్టిచే
 వాలితనూఁజనిం బోడువ * వ్రాలె నతండు విసంజ్ఞఁ డై ధరన్. ౧౫౩౦

అర్థములు. తప్పదాఁటి = తప్పనట్లు దాఁటి, ఆభీలతలప్రహారమునన్ = భయంకరమైన యతచేతి దెబ్బచే, బిట్టుగ=గట్టిగ, సోలియు=మూర్ఛనొందియు, లబ్ధసంజ్ఞఁడయి=స్మృతినొందిన వాఁడై, పెడకేలి=ఎడమచేతి, ముష్టిచేన్=పిడికిట, విసంజ్ఞఁడై = తెలివి తప్పినవాఁడై.

తా త్ప ర్య ము

శూలము తన్ను దగులకుండునట్లు నావలికి లంఘించి పోయి యంగదుఁడు కోపించి భయంకరమైన చేతి దెబ్బచే గట్టిగ కుంభకర్ణును గొట్టగాఁ వాఁడు మూర్ఛ పోయి స్మృతి తెచ్చుకొని యెడమ చేతి ముష్టిచే సంగదుని గట్టిగాఁ బోడువఁగా నతఁడు స్మృతి తప్పి పడెను.

—* సుగ్రీవుఁడు కుంభకర్ణుతోఁ బోరుట *

ఉ. అంగదుఁ డిట్లు గూలఁ దన*యాయుధముం గొని సూర్యపుత్రుమీఁ
 దం గవియంగ నాతఁడును * దాసవనాయకుసమ్ముఖంబుగా
 శృంగ మొకండు నెత్తికొని * చేరి ప్లవంగమలోకరక్తసి
 క్తాంగు వనాబసుస్మృగు భ*యంకరరూపునిఁ గాంచి యి ట్లనున్. ౧౫౩౧

అర్థములు. ప్లవంగమలోక = వానరసముహముయొక్క, రక్త = నెత్తుటచే, సిక్త = తడిసిన, అంగున్ = దేహముగలవానిని, వనాటఘస్మరున్ = వానరులను దినువానిని.

తాత్పర్యము

అంగదుఁ డిట్లు పడిపోగాఁ దనశూలము తాను దీసికొని కుంభకర్ణుఁడు సుగ్రీవుని మీఁదఁ గవియఁగా నాతఁడును వానరుల రక్తముచేఁ దడిసిన దేహముగల వానిని, వానరుల భక్షించువానిని, భయంకరమైన యాకారము గలవానిని నెమరుగా పర్వత శిఖర మెత్తుకొని పోయి యిట్లనెను.

ఉ. త్రుంచితి కీశవీరులను • దుష్కరకర్మము నాచరించి భక్షించితి క్రోతి గుంపులను • తేపడె నీకు యశంబు దీనఁ జాలించుట మేలు ప్రాకృత వలీ ముఖ మారణకర్మ మిట్లు లేతెంచి మదీయ పర్వత హాతిన్ సయిరింపుము రాక్షసోత్తమా! ౧౫౩౨

అర్థములు. దుష్కరకర్మము = అసాధ్యకార్యము, ప్రాకృత వలీముఖ = సామాన్య వానరుల, మారణకర్మము = చంపునట్టి కార్యము, మదీయపర్వతహాతిన్ = నాకొండ దెబ్బను.

తాత్పర్యము

వానరవీరులను జంపి యసాధ్యకార్యము చేసితివి. క్రోతి గుంపులను భక్షించితివి: దీనిచే నీకు లోకమున దొడ్డకీర్తి లభించెను. ఇక సామాన్యపు క్రోతులఁ జంపు కార్యము చాలించుట నీకు శ్రేయస్కరము. ఇట్లు వచ్చి నాకొండ దెబ్బను సైరింపుము.

చ. అనవుడు సత్వధైర్య విభ • వాన్విత మైన హరీంద్రు వాక్యముల్ విని మనుమండ నయ్య నల • వేధకు, ఋక్షరజస్సుతుండ వై విసుతబలుండ వయ్య నిటు • ప్రేలెద వేల ప్లవంగమా! యనన్ ఘనతర పర్వతాగ్రమునఁ • గంజహితాత్మభవుండు రాక్షసున్. ౧౫౩౩

అర్థములు. సత్వధైర్య విభవ + అన్వితము = బలధైర్య సంపదతో గూడినది, వేధకు = బ్రహ్మకు - వేధశ్శబ్దమునకుఁ దత్పమ రూపము వేధ వేధసుఁడను రూపములేదు. విసుతబలుండవు = పొగడఁబడిన బలము గలవాఁడవు. ప్రేలెదవు = వదలెదవు, ఘనతర = మిగుల గొప్పదగు, పర్వతాగ్రమున = శిఖరమున.

తాత్పర్యము

ఇట్లు చెప్పఁగా బలము ధైర్యము విని యతిశయముచేఁ గూడిన సుగ్రీవుని వాక్యములు విని సుగ్రీవా! నీవు బ్రహ్మకు మనుమఁడవు. ఋక్షరజస్సునకుఁ బుత్రుఁడవు. బలమునందుఁ బొగడ్త గన్నాఁడవు. ఇంతటి గొప్పవాఁడవయ్యుక్రోతీ! యేల వదలెదవు? అనఁగా మిగుల గొప్పదగు కొండ శిఖరంబున సుగ్రీవుఁడు రాక్షసుని,

ఉ. అక్కడరంగ వైచుటయు * నాతని వక్తము దాకి నంతనే
 ముక్కలు ముక్కలైన నగముం గని దైత్యులు సింహనాదముల్
 దిక్కుల ముంపఁ జల్ప మలదిమ్మగు లెల్ల వివణ్ణచిత్తులై
 పొక్కిరి, కుంభకర్ణుఁడును * భూధరశృంగనివీడ్యమానుఁ డై. ౧౫౩౪

అర్థములు. అక్కడరంగన్ = అమ్మ అడరునట్లు, మలద్రమ్మరులు =
 వానరులు, వివణ్ణచిత్తులై = వివాదముతోడి మనస్సుగలవారై భూధరశృంగ =
 పర్వత శిఖరముచే, నివీడ్యమానుఁడై = మిగుల వీడింపఁబడుచున్నవాఁడై.

తాత్పర్యము

అమ్మదరంగ వేయఁగా నది యతని అమ్మ దాకినంతనే ముక్కలై
 పడిపోయెను. రాక్షసులు సింహనాదములు చేసిరి. వానరులు దుఃఖపడసాగిరి.
 కుంభకర్ణుఁడును పర్వత శిఖరముచే బాధింపఁబడినవాఁడై.

తే. వివృతవక్త్రుండునున్ రోషవివశుఁడగుచు, మెఱుఁగులు తుఱంగలించెడి
 మొసలవాలును వానర * ముఖ్యుఁ జంప, నెంచి పరఁగించె వానరులెల్ల బెగడ.

అర్థములు. వివృతవక్త్రుండునున్ = నోరు తెఱచికొనినవాఁడు, రోష
 వివశుఁడు = కోపముచే దేహము తెలియనివాఁడు, తుఱంగలించు = ప్రకాశించు,
 మూఁడు మొసలవాలును = త్రిశూలమును, బెగడన్ = భయపడునట్లు.

తాత్పర్యము

నోరు తెఱచికొని రోషముచే దేహము తెలియనివాఁడై మెఱుఁగులు ప్రకా
 శించు త్రిశూలమును సుగ్రీవుని జంపుటకై వానరులు భయపడుచుండఁ బ్రయో
 గించెను

ఉ. కాంచనధాతుజాప్త మయి * క్రక్కుచు నిప్పులు వచ్చుదాని వీ
 క్షించి మరుత్తనూభవుఁడు * చివ్వున నడ్డము దూకి పట్టి వే
 త్రుంచె ఫణుక్కునన్ విఱుగఁ * దోరపుహర్ష మునన్ వనాకసుల్
 గాంచి మదించి కేక లిడి * గాడుపుపట్టి నుతించి రెంతయున్. ౧౫౩౬

అర్థములు. కాంచన ధాతు జాప్తము = బంగార మనెడి లోహముతోఁ
 గూడినదై, దోరపుహర్ష మునన్ = మిగుల సంతోషముతో, వనాకసుల్ = వాన
 రులు, గాడుపుపట్టిన్ = ఆంజనేయుని.

తాత్పర్యము

బంగారుతోఁ గూడి నిప్పులు క్రక్కుచు వచ్చుదానిని జూచి యాంజ
 నేయుఁడు తటాలున నడ్డము దూకి పట్టుకొని ఫణుక్కున విఱిచెను. వానరు లడి
 చూచి మిగుల హర్షించి, మదించి సింహనాదములు చేసి హనుమంతునిఁ బొగడిరి.
 కం. దోరపుహర్షంబై వెయి, బారువప్రవే గైన యుక్కుపటుశూలంబున్

వీరుఁడు మోఁకాలనురెండై రాలఁగ విఱిచి మిగులహర్షం బందెన్. ౧౫౩౭

అర్థములు. తోరపు రూపంబై = పెద్ద యాకారము గలదై, వెయిబారువ ప్రేగై న = వెయ్యిబారువల బరువుగల.

తా త్ప ర్య ము

పెద్ద యాకారము గలదై వెయిబారువల బరువుగలదైన యుక్కుశూలమును వీరుడగు నాంజనేయుఁడు మోకాటికిఁబూన్చి యీకొన ఆకొన రెండు చేతులఁ బట్టుకొని వంచి వితిచి మిగుల సంతోషించెను.

కం. శూలము భగ్నం బై చన, వైశమ లంకాస్థమలయః పర్వతతటమున్
దా లాగి దాన నసురుఁడు, హేళిసుతున్ దాసి యడిచెఁబృథుదోశ్యక్తిన్.

అర్థములు. భగ్నంబై = విఠిగినదై, వైశమ = శీఘ్రము, లంకాస్థ = లంక సమీప మందున్న, మలయ పర్వత తటమున్ = మలయపర్వత శిఖరమును, హేళిసుతునిన్ = సూర్యపుత్రుని, సుగ్రీవుని, పృథు = గొప్పదగు, దోశ్యక్తిన్ = భుజబలముచే, ఈమలయము త్రికూట పర్వతములో నొకభాగము. అది కొంచెము దూరమందున్నను వంగి యందుకొనె నని భావము.

తా త్ప ర్య ము

తనశూలము విఠిగిపోఁగా వెంటనే లంకసమీపమందున్న మలయపర్వతము యొక్క శిఖరము నూడఁబెఱికి దానిచేఁ గుంభకర్ణుఁడు సుగ్రీవుని తన భుజబలము కొలఁది కొట్టెను.

— మూర్ఛిల్లిన సుగ్రీవునిఁ గుంభకర్ణుం డె త్తికొని లంకలోనికిఁ బోవుట. —

పీ. కుధరాగ్రహతిఁ జేసి * కూలె సుగ్రీవుండు, నష్టసంజ్ఞం డయి * కష్టదశను నాశ్చర్యఘోరపరాక్రముం డినసుతుం, డిటుచేష్టలను మాని * యిలను బడినఁ గని రాక్షసులు ఘోరఁగర్జల నింపఁగఁ, గుంభకర్ణుఁడు వానిఁగూడ నరిగి పట్టి యెత్తికొని యత్రంబును వాయువు, గొనిపోవునట్టులు * కొని యరుగుచు ఆ. రాత్రిచరుల స్త్రోత్రరావముల్ విస్మిత, దివిజనాదములను * దివిజవైరి వినుచు ఘోరశృంగ * విలసిత మేరువు, భంగి లంకఁ జొచ్చెఁభయదరీతి. ౧౫౩౯

అర్థములు. కుధరాగ్రహతిఁచేసి = కొండశిఖరము దెబ్బచేత, నష్ట సంజ్ఞం డయి = స్మృతి దప్పినవాడై, అత్రంబును = మేఘమును, రాత్రి చరుల = రాక్షసుల, విస్మిత = ఆశ్చర్యపడిన, దివిజనాదములను = దేవతల ధ్వనులను, ఘోరశృంగ విలసిత మేరువు = గొప్ప శిఖరముతోఁ గూడిన మేరు పర్వతము.

తా త్ప ర్య ము

పర్వతశిఖరము దెబ్బచే సుగ్రీవుఁడు కష్టస్థితిని స్మృతి దప్పిపడెను. ఆశ్చర్య కరమై భయంకరమైన పరాక్రమముగల సుగ్రీవుఁడు కదలక మెదలక నేలఁబడినఁ జూచి రాక్షసులు సింహనాదములఁ జేసిరి. కుంభకర్ణుఁడు పడియున్న సుగ్రీవునొద్దకు

బోయి వాని నెత్తుకొని వాయువు మేఘమును దీసికొని పోవునట్లు తీసికొని పోవుచు రాక్షసుల స్తోత్రములు. ఆశ్చర్యపడిన దేవతల ధ్వనులు వినుచు శిఖరముతోఁ గూడిన మేరువు వలె లంకఁ జొచ్చెను.

కం. ఇక్కరణిఁ జనుచుఁ దనలోఁ జిక్కెను బ్లవగ్రభుండు * చిక్కిన యట్లే తక్కిన రాముబలం బని, పెక్కులు తలపోసికొనుచు * విఱవిఱ చనఁగన్.

తా త్ప ర్య ము

ఇట్లు పోవుచుఁ దనలో సుగ్రీవుఁడు చిక్కెను. ఎప్పుడు సుగ్రీవుఁడు చిక్కెనో రాముని సేన యంతయుఁ జిక్కినట్లే యని నానావిధముల నాలోచించుచు విసవిస పోయెను.

నీ. చిక్కిన సుగ్రీవుఁ * జెకరి పాతెడిసేనఁ, గనుఁగొని మారుతి * మనములోన నేమి చేయఁగ వచ్చు * నిప్పుడు దీసికొ, బ్రతివిధానము న్యాయఃకథము విడక, చలిపెన నదియైన * శైలనిభుండనై, మర్దింతునా త్రియా * మాచరేంద్రు ? వీనిని జంపిన * విడివడు హరిరాజు, ప్లవగు లెల్లను హర్ష * పడెడువారు

తే. ఏక్రమంబేను జూప నుపక్రమింప, నేల? సామాన్యుడే వానఃరేంద్రు డుఱక విబుధముఖ్యులు పట్టినవీఱక మెఱసి, తాన విడిపించుకొని వచ్చుఁడ్రధిమఁగలఁడు.

అర్థములు. ప్రతివిధానము=బదులుపని, ఏమి చేసినయెడల కుంభకర్ణుఁడు సుగ్రీవుని విడుచునో ఆయది, న్యాయ్యకథము = ధర్మమార్గము, త్రియామాచరేంద్రున్=రాక్షస శ్రేష్ఠుని, ఉపక్రమింపనేల=ఏల ప్రారంభింపవలెను, ఉఱక=లక్ష్యము సేయక, ద్రధిమ=దార్ధ్యము=సామర్థ్యము.

తా త్ప ర్య ము

కుంభకర్ణుని చేతఁ జిక్కిన సుగ్రీవుని నది చూచి పాతెపోవుచున్న వానర సేనను జూచి యాంజనేయుఁడు తన మనస్సులో నిట్లు లాలోచించెను. కుంభ కర్ణుఁడు చేసినదానికొ బ్రతిక్రియ ధర్మము తప్పక యేమి చేయవచ్చును. ఏదియైనఁ జేయవలయును. ఊరకుండ రాదు. ఏమి చేయుదును కొండంత దేహముపెంచి యా రాక్షసుని దన్నుదునా? అటుచేసిన విడుచును. వీనిని జంపినను, సుగ్రీవుని విడిపించి నను వానరులందఱు సంతోషింతురు. నిజమే. నేనేల పరాక్రమము చూపవలెను. సుగ్రీవుఁడు తానై విడిపించుకొనలేకుండినఁ గదా నేను విడిపింప యత్నము చేయ వలెను. సుగ్రీవుఁడేను సామాన్యుఁడా వీనికి వశపడియుండుటకు? దేవతా శ్రేష్ఠులు పట్టుకొనినను లక్ష్యము సేయక పరాక్రమించి తానే విడిపించుకొని వచ్చు దార్ధ్యము గలవాఁడు. అట్లైన నిప్పు డిట్లెలయున్నాఁ డండునా ?

కం. ఈరీతిఁ జిక్కియుండుటకుఁ, గారణ మీతండు శైలఃపూతంబునఁ బ్ర జ్ఞారహితుఁడు గానోపును, మూరుతమునఁ దేతీ తనకుఃకముఁకకు హితమున్.

అర్థములు. శైలపూతంబున = కొండదెబ్బచే, ప్రజ్ఞారహితుఁడు=స్మృతి

లేనివాఁడు, మూరుతమున=అల్పకాలములో, తేజీ=తెప్పటిల్లుకొని, మూఁకకు=వానరసేనకు.

తాత్పర్యము

కొండదెబ్బచే స్మృతితప్పి యుండుటయే యిట్లుచిక్కియుండుటకుఁ గారణమై యుండవలెను. అల్పకాలములో స్మృతివచ్చినా తనకు వానరసేన కేదిమేలో యది యతఁడే.

చ. పొనకుచుఁ గాక నే బలిమిఁ • బూని మహాత్ముని ముక్కుఁ తేసినన్
ఘనతరకీర్తి నాశమును • గష్టము సమ్మదహాని గల్గునీ
యన కిల శాశ్వతం బగుచు • పట్టులు గాన ముహూర్త మోర్చి యీ
వనచరసేన నివ్వెఱును • బాచుచుఁ దేర్చుదఁ బ్రోవు సూర్యుడన్. ౧౫౪౩

తాత్పర్యము

చేయుచుగాక; నేను నా బలముఁజూపి గొప్పమనస్సుగల యితని నిడిపించి తినా యీయనకు గొప్పకీర్తి నాశమగును. నిచశ్యము కలుగును ఈయనకు సంతోష హానియు నగును. ఇవి యీయనకు శాశ్వతముగఁ గలుగజేయుట నాకు దగినదిగాదు. అల్పకాల మోర్చికొనియుండి భయపడిన యీవానరసేనకు భయము పోఁగొట్టి సమాధాన పఱచి చెదరినవారినెల్ల గుంపుసూర్యుడను.

కం. అని చింతించుచుఁ జెదరిన, వనచకులం సూర్యుచుండ • వడి ఘటకర్ణుం
డును సుగ్రీవుం గొని వడిఁ జనుచుండెను, లంక రాజుసరణిని సంతన్. ౧౫౪౪

తాత్పర్యము స్పష్టము.

-• సుగ్రీవుఁడు గుంభకర్ణుని ముక్కు సెవులు కొఱికి శ్రీరామునొద్దకు వచ్చుట •-

సీ. ఇరువంక రాణించు • గృహగోపురవిమాన, చర్యాగ్రవర్తులు • చల్లుచున్న
లాజగంధోదక • రాజుల మెల మెల్లఁ, దడియుట ఘంటాప • ధంబు శైత్య
మున నెట్టకేలకు • మూర్ఛదేజీ ససంజ్ఞఁ డయి రాజమూర్ధంబునందుఁ జనుట
యెఱిఁగి ప్రతిక్రియ • యేమి చేయుదునిష్ఠు, నలుపుదుఁ గాక కీ • శులకుహితము
ఆ. నిష్ఠ మైనకార్య • మిపు డని యోజించి, చంక నుండి దిగువ • జాతీ సరగ
నింతలోన మీఁదికెకసి చివాలునఁ, గొఱికె ముక్కు గోళ్ళఁ బెఱికెఁజెపులు

అర్థములు. ఇరువంక = రెండు ప్రక్కల, గృహ = ఇండ్లయందు, గోపుర = ద్వారములందు, విమాన = మేడలయందు, చర్యా=గోపురముల కిరు ప్రక్కల భటులు నిల్వఁగట్టిన కట్టడములందు, అగ్రవర్తులు=పైనుండువారు, లాజ=వేలాలయొక్కయు, గంధోదక=వాననగల నీళ్ళయొక్కయు, రాజుల = వరుసలచే ఎట్టకేలకు = అతికష్టముపైస, ససంజ్ఞఁడయి = స్మృతిగూడినవాఁడై, మెలమెల్ల మూర్ఛదేజీ యనుటచే సుగ్రీవుండు మూర్ఛనుండి తేలుట కుంభకర్ణునకుఁ దెలియ

దని భావము. లంకాపురము రావబాటలందు నిరుప్రక్కలనున్న యిండ్లమీఁదను గోపురముల మీఁదను మేడల మీఁదను చర్యలమీఁదను నున్నవారు కేలాలు పన్నీరు మొదలగు వాసవగల నీళ్ళు చల్లగా దడియుటచే రాజబాట శైత్యమునకు మెల్లమెల్లగా నెట్టెట్టోమూర్చు దేటి స్మృతిగల వాఁడయి లంకలో రాజమార్గమందు తాను బోవుచుండుట తెలిసికొని, వాసరులకు మేలైనది దీనికి బదులేమి నేయుదునా యని యోజించి, చంకనుండి తటాలున దిగువకుజాటి యంతలోఁ జివాలునఁ బై కెగసి యేకకాలమున నోటితో ముక్కుగొఱికి గోళ్ళతోఁ జెవులు పెట్టికెను.

చ. చెవులును ముక్కుఁ బోవ మెయి + సిక్తముగా క్షతజంబునన్ రూపా
 వివశత ప్రాన్మోకంపుఁబతి + బిట్టుగఁ బట్టి నలంచి నేలపై
 జవమునఁ గొట్టె, నీ గతిని + సంపరిపిష్ఠుఁడు నయ్యు మాంసభు
 గ్నివహసుమర్దితుండు నయి + గీశవిభుండు లఘుత్వ మేర్పడన్. ౧౧౧౬

అర్థములు. మెయి = దేహము, సిక్తముగా = తడియఁగా క్షతజంబునన్ = నెత్తుటిచే, రూపావివశత = కోపముచే దేహము తెలియక, ప్రాన్మోకంపుఁబతి = వాసరరాజును, నలంచి = నలిపి, సంపరిపిష్ఠుఁడు = బాగుగ నలుపఁబడినవాఁడు, మాంసభుగ్నివహ = రాక్షస సమూహముచే, సుమర్దితుండు = బాగుగఁ గొట్టఁబడినవాఁడు, ఇట్లు చెప్పుటచే కుంభకర్ణుని నెంటవచ్చిన రాక్షసులుకూడ సుగ్రీవుని గొట్టిరని యేర్పడుచున్నది.

తా త్ప ర్య ము

చెవులు ముక్కుపోఁగా దేహము నెత్తుటిచేఁ దడియఁగా కుంభకర్ణుఁడు నహనము లేనివాఁడై దేహము తెలియక సుగ్రీవుని గట్టిగఁ బట్టుకొని నలిపి నేలపై వినరిగొట్టెను. వానితోడ నుండిన రాక్షసులును గొట్టిరి. ఇట్లు కుంభకర్ణునిచే నలుపఁబడినవాఁడు నయ్యు రాక్షసులచేఁ గొట్టఁబడినవాఁడు నయ్యు సుగ్రీవుఁడు తన లాఘవము తెలియునట్లు.

కం. నింగికిని దాఁటి రాముకుఁ. అంగట నిలఁబడియె నచట + అంపిలు నస్రసం
 బంగముఁ దడుపఁగ నెలయే,ర్లం గొఱలెడి కొండవోలెఁరక్తప్రభుఁడై.

అర్థములు. నింగికిని = ఆకాశమునకు - రాముకుఁ అంగటన్ = రామచంద్ర మూర్తి నమీపమున, అంపిలు + అస్రంబు = విశేషముగాఁ గాఱుచున్న నెత్తురు.

తా త్ప ర్య ము

ఆకాశమున కెగసి రామచంద్రు సమీపమున నిలిచెను. అచట లంకలో కుంభకర్ణుఁడు విశేషముగఁ గాఱునెత్తుటిచేఁ దడిసి, కొండనంకలచేతఁ గొండవోలె నెట్టిని కాంతి గలవాఁడై.

—* కుంభకర్ణుఁడు మత్తుఁడై వానరాదుల మ్రింగుట *—

మ. అమితామర్షమునన్ నిశాచరుఁడు సంధ్యాయుక్త మా నీల మే
ఘమునాఁ బొల్చుచు యుద్ధభూమి కెదురై * కాంతాశపుంబేర్మి య
స్రములం గ్రక్కుచుఁ బోవుచుం గరమునన్ * శస్త్రుంబు లేకుంట రా
ద్రము క్రూరంబగు ముద్గరంబుఁ గొని ప్రధ్వంసించె బ్రత్యర్థులన్. ౧౫౪౦

అర్థములు. అమితామర్షమునన్ = అధికమైన యసహనముతో, మర్షము =
సహనము, ఓర్పు, అదికానిది అమర్షము, అమర్ష మూన్యేన జనస్య జంతునా సజాత
హాదేన. అని కిరా. ౩౩. నిశాచరుఁడు = రాక్షసుఁడు, కుంభకర్ణుఁడు, సంధ్యా
యుక్తము = సాయంసంధ్యాకాలముతోఁ గూడిన, కాంతాశపుంబేర్మి = కోపాతి
శయముచే, అస్రములన్ = నెత్తురులను, ప్రధ్వంసించెన్ = నాశముచేసెను, బ్రత్య
ర్థులన్ = శత్రువులను.

తా త్ప ర్య ము

కుంభకర్ణుఁడు నెత్తుటఁ దడియుటచే సంధ్యాకాల మేఘముబోలి మరల
పెనుకకుఁ దిరిగి యుద్ధభూమికిఁబోయి కోపాతిశయమున నెత్తురు గ్రక్కుచుఁ
బోవుచుఁ జేత నాయుధము లేకుండుటచే భయంకరమై కఠినమైన రోఁకలివంటిదగు
ముద్గరమును దీసికొని శత్రువులను నాశము చేసెను.

ఉ. మత్తమనస్కుఁడున్ క్షతజమాంససుగృఘ్నుఁ డెఱుంగలేక తా
నత్తటి వీరు వారనక * యాశరకీశపిశాచముఖ్యులన్
మిత్తి లయంబునందువలె * మ్రింగ గడంగను నొక్క కేలఁ జే
హత్తిన యిద్దఱన్ ముగ్గుర * నారఁగఁ జెక్కుర వాతఁగూరుచున్. ౧౫౪౧

అర్థములు. మత్తమనస్కుఁడున్ = మదించిన మనస్సుగలవాఁడు, క్షతజ
నెత్తుటియందు, మాంస = మాంసమునందు, సుగృఘ్నుఁడు = విశేష మాశగలవాఁడు,
ఆశర, కీశ, పిశాచముఖ్యులన్ = రాక్షసులందు వానరులందు పిశాచములందు
ముఖ్యులగువారిని, రావణనొద్ద పిశాచములు విశేషముగ నుండునట్లు పుష్పక
వర్ణనమునందు రావణ యుద్ధమునందు నీఘట్టమునందుఁ జెప్పఁబడిన వాక్యములచే
నేర్పడుచున్నది. కావుననే రావణుఁడు రుద్రునకుఁ బోల్పఁబడెను. మిత్తి = మృత్యు
దేవత, ఒక్క కేలన్ = రెండవచేత ముద్గర ముండుటచే నని భావము.

తా త్ప ర్య ము

మదముచే మనస్సు తన స్వాధీనమందు లేనివాఁడు నెత్తురు మాంసములందు
విశేషాశ గలవాఁడు తనవారెవరో పరులెవ్వరో తెలిసికోలేక రాక్షసులను వానరు
లను పిశాచములను ప్రలయకాలమందు మృత్యుదేవతవలె నొక్కచేత నెత్తి నొర
వేసికొని యొక్కొక్కసారి యిద్దఱను ముగ్గురను పెక్కుమందిని దొరకినవారిని
దొరకినట్లు మ్రింగ నారంభించెను.

— శ్రీరాముడు కుంభకర్ణుతో యుద్ధము చేయుట —

సీ. చుట్టును గ్రోతులు * బిట్టుచెట్టులఁ గొట్టి, సవీడితునిఁ జేయ * సరకు గొనక
సెలవుల నెత్తురు * పలలంబు స్రవణియింప, నేహ్వర నూర్వర * నెనిమిదిగుర
దిగ్రమింగుచును నిచ్చఁదిరుగులాడఁగవుల్, శరణుఁజొచ్చిరిరామచంద్రుఁడేరి
యది గని లక్ష్మణుం * డధికకోపంబునఁ, గుంభకర్ణుని నేడు * క్రూరబాణ
తే. ములను గొట్టిన నాతని * వలను గనక, రాముఁడున్నెడకును బాణ * రాద్రశరము
వింటసంధించిరాముఁడు * వెడఁదయరము, దాఁకవిడుచుటయునువాఁడు * దరలియదరి.

అర్థములు. సెలవులన్ = పెదవికొనల, పలలంబు=మాంసము, వలను = ప్రక్క, తరలి=చలించి, అదరి=భయపడి.

తాత్పర్యము

గ్రోతులు తన్నుఁజుట్టుకొని చెట్లచే గట్టిగాఁ గొట్టినను వాఁడు లక్ష్మణు
నేయఁడయ్యె! పెదవుల కొనల నెత్తురు మాంసము కాఁగ నేడుగుర నెనిమిదిగుర
నూర్వర దిగ్రమింగుచును తన యిష్టముకొలఁది తిరుగఁగా వానరు లేమియుఁ
జేయఁజాలక రామచంద్రు శరణుఁజొచ్చిరి. అది చూచి లక్ష్మణుఁడు మిగులఁ
గోపించి కుంభకర్ణుని నేడు క్రూరబాణములచేఁ గొట్టెను గాని వాఁడు దానిని
లక్ష్మణు నేయక రామచంద్రముార్తి యున్న వోటికిఁ బరువెత్తెను. అప్పుడు
రామచంద్రముార్తి రాద్రాక్ష్రము సంధించి వాని విశాలమైన తొమ్ము దాఁకు
నట్లు వేయఁగా దానిచే వాఁడు చలించి జెదరి.

కం. అంగారమిత్రకీల ల, భంగురగతి నోరు వెడల * భయదరవంబున్
నింగి పగులంగ నించి ప్ల, వంగుల దెస మరలి వీక * వారిం దఱిమెన్. ౧౫౫౧

అర్థములు. అంగారమిత్రకీలన్ = నిప్పుతో సమానమైన జ్వాలలు, భంగురగతిన్ = విస్తారముగా, భయదరవంబున్ = భయంకరధ్వని, నింగి = ఆకాశము.

తాత్పర్యము

నోటినుండి నిప్పు మంటవంటి మంటలు విస్తారముగ వెడలఁగా భయంకర
ధ్వని యాకాశము నిండ నార్చి ముందు రాముని మీఁదికిఁ బోక వెనుకకు మరలి
వానరులఁ దఱిమెను.

తే. నెమ్మిగఱు లగు రాఘవ * నిష్ఠు రాఘు, గంబు లురమున నాటఁగ * గాటముగను
జేతికై దువు లెల్లను * క్షితితలమున, జాఱి తమయంతఁ బడిన ని * శాచరుండు.

అర్థములు. నెమ్మిగఱులు = నెమిలి యీకలు తెక్కలుగాఁగల, నిష్ఠు రాఘుగంబులు=కఠిన బాణములు, కైదువులు=ఆయుధములు.

తాత్పర్యము

రామచంద్రముార్తి వేసిన నెమిలి యీకలు తెక్కలుగాఁగల కఠిన బాణ

ములు దేహమున దృఢముగ నాటుటచే నా బాధవలన వానిచేతనున్న యాయుధములు తమంతటఁ దామే జాతిపడిపోయెను.

కం. కాలను గేలను యుద్ధం, బోలి నొనర్చుచును నెత్తు * బొడలున రక్షః
పాశులఁ గ్రోతుల మ్రింగుచు, హాళిమెయిం దిరిగి యంత * కాకారుం డై.

అర్థములు. నెత్తుబొడలున = నెత్తును + బొడలు = నెత్తుటితో నిండిన దేహము, రక్షః పాశుల = రాక్షససమూహముల, అంతకాకారుం డై = యముని వంటి రూపము గలవాఁడై, హాళిమెయిన్ = సంతోషముతో.

తా త్ప ర్య ము

ఆయుధములు పడుటచే చేతఁగాల యుద్ధముచేయ నారంభించి నెత్తుటి దేహముతో రాక్షసులను వానరులను మ్రింగుచు సంతోషముతోఁ దిరుగుచు యమునివలె; మ. ధరకూటంబు నొకండుఁ దెచ్చి వడి నీ * తానాభుపై వెన సం తరమం దేకుశరంబులం దునిమి యుద్ధానిన నుజీన్ శేల ము ర్వరఁ గూలన్ ద్విశతంబు మర్కటులు చావం గల్గునం చాశుగో త్కిరవర్షంబునఁ జూర్ణముం జలిపె వే * గన్పీతుం డై రాముఁడున్. ౧౧౧గర

అర్థములు. ధరకూటంబు = పర్వత శిఖరము, వడిన్ = వేగముగా, అంతరమందు = నడుమ, ద్విశతంబు = రెండునూర్లు, ఆశుగోత్కిర వర్షంబునన్ = బాణ సమ్మూహవర్షముచే, చూర్ణము = పొడి, వేగన్పీతుం డై = వేగముతోఁ గూడినవాఁడై.

తా త్ప ర్య ము

కొండశిఖరము నొకదానిని దెచ్చి వడిగా రాముని మీర వెనఁగా నాయన దాని నేకుశాణములచే నడుమునే ఖండించి, యది క్రిందఁ బడెనేని రెండునూర్లు గ్రోతులు చత్తు రని తలఁచి బాణముల వాసచే నా శునుకలను పొడియె రాలనట్లు కొట్టెను.

కం. ఈలో నాతనిఁ జంపఁగ, నాలోచననేయు రాఘ * వానుజుఁ డను న
న్నా! లాఁతులఁ డమవారిని, వాలాయము మ్రింగు చున్న * వాఁ డదె కంట.

అర్థములు. లాఁతులన్ = పరులను, వానరులను, వాలాయము = అడ్డములేక.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. వనచరుఁ డని నిశిచరుఁ డని, మనమునఁ దెలియంగ శేఁడు * మత్తత రక్తం బున వాసనచే! గ్రోతులు, గొనకొని పై నెక్కి లేని * కోటులకొలఁదుల్.

అర్థములు. వనచరుఁడని = వీఁడు కోఁతయని, నిశిచరుఁడు = వీఁడు రాక్షసుఁడని, మత్తతన్ = మదముచే, రక్తంబున వాసనచే = రక్తముయొక్క వాసనచే, సమాసంబున పుష్కర్ణమున నకారాగమును, కొనకొని = ప్రయత్నించి.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. గురుభారవీడితుం డై, దురితాత్ముఁడు నలఁగి క్రోఁతిఁతుటుముల నిట్టుల్ పొరిగొన నోపం డన విన, తరుచరసంఘంబు లెక్కె - † దానవుమీఁదన్.

అర్థములు. గురుభార వీడితుండ్లై = మిగుల బరువుచే బీడింపఁబడినవాఁడై, దురితాత్ముఁడు = పాపస్వభావము గలవాఁడు, తుటుములన్ = నమూహములను, పొరిగొనన్ = చంపుటకు, ఓపండు = నమర్థుఁడు కాఁడు, తరుచర సంఘంబులు = వానర సమూహములు.

తా త్ప ర్య ము

బరువధిక మగుటచే బాధపడి యీ పాపాత్ముఁడు వానరుల నిట్లు చంపఁ జాలఁడనగా క్రోఁతి గుంపులు రాక్షసుమీఁద నెక్కెను.

ఉ. మావటిఁ గ్రిందఁ ద్రోయఁ జెడు † మత్తగజేంద్ర మొడల్ విదుర్పున ట్లా వరసత్వశాలి తన † యంగము లోలి విదిర్చి యెల్లకీ శావళిఁ గ్రిందఁ ద్రోయ మను † జాధిపుఁ డయ్యది గాంచి వీఁ డహః కావలుఁ డంచుఁ దీవశర † కార్ముకహస్తుఁడు తోడు తోడుగన్. ౧౧౬౮

అర్థములు. వరసత్వశాలి = అధిక బలముగలవాఁడు, కావలుఁడు = దుర్మార్గుఁడు, తీవశరకార్ముకహస్తుఁడు = తీక్ష్ణములైన బాణములు విల్లు చేతఁగలవాఁడు, తోడుతోడుగన్ = వెంట వెంటనే.

తా త్ప ర్య ము

మావటివానిని గ్రిందఁ ద్రోయుటకై మదపుటనుఁగు దేహమును విదుర్పు నట్లు మిగుల బలశాలియగు రాక్షసుఁడు తన యవయవముల విదలించి వానరుల సందఱ నొక్కసారిగఁ గ్రిందఁ ద్రోయఁగా రామచంద్రమూర్తి యదిచూచి వీఁడు దుర్మార్గుఁడు, సులభముగ బోవువాఁడు కాఁడని తీక్ష్ణబాణములను వింటిని చేతఁ దీసికొని వెంట వెంటనే.

ఉ. వానిభయంబునన్ సురఁగు † వానరు లెల్లరు మోద మంద రో షోసలతామ్రచక్షుఁ డయి † యాతనిఁ జూపులనే దహించుచం దానను రాక్షసుం దఱిమి † తాన యదల్పుచు నడ్డగించె ర క్షోనిచయంబు బెగ్గిలఁగఁ † క్రూరగుణారవపూరితాశుఁ డై. ౧౧౬౯

అర్థములు. సురఁగు = భయపడి చాటునకుఁబోవు, రోషోసల తామ్రచక్షుఁ డయి = కోపాగ్నిచే నెఱ్ఱినై న కన్నులు గలవాఁడయి, తఱిమి = పాఱద్రోలి, బెగ్గిలఁగన్ = భయపడ, క్రూర = కఠోరమైన, గుణారవ = అల్లెతాటి మోఁతచే, పూరిత = నిండిన, ఆశుఁడై = దిక్కులు గలవాఁడై.

తా త్ప ర్య ము

వానికే భయపడి దాఁగుకొను నట్టియు పాఱిపోవునట్టియు వానరులు సంతో షింపఁ గోపముచేఁ గన్నులెఱ్ఱచేసి చూపులచేతనే దహించు విధముగ రాక్షసుని

దముముకొనిపోయి వాఁడు పోవు త్రోవకడ్డమై తానే యదలించి రాక్షసులు భయ మంద నల్లెత్రాటి మ్రోతచే దిక్కులు నిండఁ జేయుచు.

ఉ. నల్లను గ్రక్కుచున్ మరల * నాలుక నాకుచు రోసి క్రోతులన్ గొల్ల గ మ్రింగి వైచుచును * ఘోరపుహుపువఁ గల్పకాలుఁ దా నల్లసమాడువానిని సముజ్జ్వలితాంగదు స్వర్ణరత్నభూ షోల్లసితాంగుఁ జేరఁ జన * నుగ్రత వాఁడును రోషదీపుఁడై.

అర్థములు. నల్లను = నెత్తుటిని, రోసి = వెదకి, కల్పకాలు = ప్రలయ కాల యముని, ఉల్లసమాడువానిని = పరిహసించు వానిని, పోలిన వానిని, సముజ్జ్వలిత = మిగులఁ బ్రకాశించు, అంగదున్ = బాహుపురులు గలవానిని స్వర రత్న భూమిత = బంగారు రత్నముల భూవణములచే, ఉల్లసితాంగున్ = మిగులఁ బ్రకాశించు నవయవములు గలవానిని.

తా త్ప ర్య ము

నెత్తురు గ్రక్కుచు మరల దానినే నాకుచు వెదకి వెదకి క్రోతుల మ్రింగుచు భయంక రాకారముతో ప్రలయకాల యమునివలె మండువానిని, ప్రకాశించు బాహుపురులు గలవానిని, బంగారుతోను రత్నములతోను తేయఁబడిన యాభ రణములచే ప్రకాశించు దేహము గలవానిని సమీపింపఁగా వాఁడును రోషముచే మండుచున్న వాఁడై.

— * శ్రీరామ కుంభకర్ణుల సంవాదము * —

ఉ. సమ్ముఖ మేగుదేర రఘుఁచంద్రముఁ డి ల్లను రాక్షసేంద్ర! రా రమ్ము విషాద మందకుము * రాముఁడ నే నిదె చాప మూని సి ధ్ధమ్ముగ నున్న వాఁడ నటఁ * దారెద వింక ముహూర్తమాత్రలో సమ్ముము కాలువిందుగ నొనర్యెద నార్యెద నీ ప్రతాపమున్.

అర్థములు. సమ్ముఖము = ఎదురుగా, తారెదవు = పోయెదవు, కాలు విందుగన్ = యమునికి సతిధిగ.

తా త్ప ర్య ము

ఎదురుగా రాఁగా రామచంద్రమూర్తి యిట్లనియె. రాక్షస, శేషుఁడా! రారమ్ము. దుఃఖపడకుము. నేనే రాముఁడను. ఇదిగో విల్లుదీసికొని సిద్ధముగ నున్నాఁడను. ఇంకెక్కడఁ బోఁగలవు? ఇక నల్పకాలములో నిన్ను యముని యొద్దకు సతిధిగఁ బంపెదను. నీ ప్రతాపము నాశము చేసెదను.

కం. అసవుడు నాతఁడ రాఘవుఁ, డవి యెఱిగి సురారి వికృతహాసరవుం డై వనచరుల గుండె లగలఁగ, స్తనితార్యటి ననియె రామఁచంద్రునితోడన్.

అర్థములు. వికృతహాసరవుం డై = వికారపు నవ్వుధ్వనిగలవాఁడై, అగ లఁగన్ = పగులునట్లు స్తనితార్యటిన్ = విషుగువంటి ధ్వనితో.

తాత్పర్యము

ఇట్లు చెప్పగా వీడే రాముడని యెఱిగి రాక్షసుడు వికారముగా నవ్విన పాపగుణ గుండెలు పగులునట్లు పిడుగు పడునపుడు కలుగు ధ్వనివంటి ధ్వనితో — రామచంద్రమూర్తితో నిట్లనియె.

ఉ. కాను జమీ విరాధుడను * గాను గబంధుడను, గాను వాలి, నే గాను ఖరుండ, రామ! విను * కానల తాటక పట్టి, వచ్చితిన్ దానవ దేవతానికర * దారణకారణభీషణేతదు

గ్రానలతుల్యముద్గరక * రార్జితవర్ణుడను గుంభకర్ణుడను. ౧౩౫౩

అర్థములు. తాటకపట్టి = మారీచుండు, దానవదేవతానికర = దావపుల యొక్కయు దేవతలయొక్కయు సమూహములయొక్క, దారణకారణ=చీల్చుట యందుఁ గారణమైన, భీషణ = భయంకరమైన, ఏతత్ = ఈ, ఉగ్రానలతుల్య = తీక్షణమైన యగ్నితో సమానమైన, ముద్గరకర=ముద్గరమునుగల చేతితో, ఆర్జిత= సంపాదించబడిన, వర్ణుడను=కీర్తిగలవాడను, "వర్ణ స్వర్ణ కథా కుఠ నుతి గణ శోభా యశో విశేషేషు" నానా. ర.

తాత్పర్యము

రామచంద్రా! నేను విరాధుడను గాను జమీ. కబంధుడను గాను, వాల్మీనిగాను, ఖరుండనుగాను, మారీచుడను గాను. దానవ దేవతాసమూహములను చీల్చుటయందుఁ గారణమై భయంకరమైన యీ తీక్షణమైన యగ్నితో సమానమైన ముద్గరమును గల చేతితో సంపాదించిన కీర్తిగలవాడను గుంభకర్ణుడను వచ్చితిని.

* ప్రతిషేధాలంకారము=ప్రసిద్ధమైన ప్రతిషేధమును మరల నిషేధించుట ప్రతిషేధాలంకారము.

వీడు విరాధుడు కబంధుడు కాడనుట ప్రసిద్ధవిషయమే. దానిని మరల నిషేధించుటచే బ్రతిషేధాలంకారము.

చ. చెవులును ముక్కు లేవని హాసించుకు నన్నని రామచంద్ర! య

య్యవి లెగిపోకఁ బీడ లవశమైనను లేదు, భవద్బలంబు శౌ

ర్యవిభవ మేను గాంచి మఱి * యస్పదనూనపరాక్రమంబు నీ

కవితథభంగిఁ జూపి జవశమారగఁ డ్రుంగెడఁ జెం పెసంగెదన్. ౧౩౬౪

అర్థములు. హాసించుకు = నవ్వుకుము, అస్మత్ = నాయొక్క, అనూన = కొఱతలేని, పరాక్రమంబు=శౌర్యము, అవితథభంగిన్ = వ్యర్థముకానిరీతిగ.

తాత్పర్యము

ఎవడు వీడు ముక్కు చెవులు లేనివాడు తూర్వణఖ యన్నగా నున్నాడే యని నవ్వుకుము. రామచంద్రా! యవి పోవుటచే బాధ కొంచెమైన లేదు. నీ

బలంబు శౌర్య సంపత్తి యేమాత్రమో చూచి తగువారే నా పూర్ణ పరాక్రమము సార్థకముగాఁ గనఁబడినది నా గొప్పతనము వృద్ధి యగునట్లు నిన్ను మ్రొంగెదను.

మ. ఘటకర్ణుం డీటు పల్క రాముఁడు సుపుంఖస్ఫారవజ్రదుతో
తక్కుటబాణంబులఁ జమ్మైఁ దద్ధతిని నాతం డేమి కంపింపమిన్
బలుసాలంబుల వాలినిం దనుము సభాబాణంబులన్ వైచే స
చ్చటులాస్త్రంబులు నించు కే నతని నేఁచన్ లేవ, యదైత్యుఁడున్. ౧౧౬౭

అర్థములు. సుపుంఖ = మంచి పింజలచే, స్ఫార = ప్రకాశించు నవియు, వజ్రదుతో = వజ్రము మొక్క వేగము గలవియు సగు, ఉత్కటబాణంబులు = తీవ్రములైన బాణములను, తత్ + హతిని = ఆ దెబ్బచే, ఏమి = ఏమియున్ = కొంచె మైనను, కంపింపమిన్ = చలింపక పోవుటచే, పలు = దృఢములైన, సాలంబులను వాలిని, తునుము = పడఁ గొట్టిన బాణంబులన్ = చెట్లద్రుంచిన బాణ మొకటి, వాలిని ద్రుంచిన బాణమొకటి రెండగుటచే బహువచన ప్రయోగము. ఈ విషయము కిష్కింధా కాండమునఁ జర్చింపఁబడెను, చటులాస్త్రంబులు = తళితళి లాడుటచే చలించు నాయుస్త్రంబులు, ఏఁచన్ = బాధపెట్టఁగా, లేవ = సమర్థమైనవి కావు. 'ఏఁచు' నకు రెండు రూపంబులు గలవు. ఏఁచన్, ఏఁపన్.

తా త్పర్యము

కుంభకర్ణుఁ డీటు చెప్పఁగా రామచంద్రమూర్తి మంచి పింజలు గలిగి వజ్రముతో సమానమైన వేగముగల విశేష బాణములను చిమ్మెను గాని వాని దెబ్బకు వాఁడు కొంచెమైన చలింప లేడు. ఆవల సాలములను వాలిని ప్రవేశింప బాణములు వేసెను. అవియును వాలిని బాధించినవికావు. ఆ రాక్షసుఁడును.

కం. కురీసెడిశరవర్షంబును, శరవర్షమునా గ్రహించి * శరవేగము ము
ద్గరవేగంబున నుడువుచు, దరుచరతతి నెల్లఁ దఱిమెఁదద్వారమునన్.

తా త్పర్యము

కురీముచున్న బాణవర్షమును జలవర్షముగా గ్రహించి యా బాణవేగమును ముద్గరవేగంబున నిలుపుచు, ఆ ముద్గరము ద్రిప్పటవలనఁ గలిగిన వాయువుచే వానరులను దఱిమెను.

—* శ్రీరాముఁడు కుంభకర్ణుని కాలుసేతులు నఱకుట *—

మ. అలఁతిం బోయెడువాఁడు గాఁ డనుచు వాఁయవ్యాస్త్రముం బూని శ్రీ
జలజాక్షుండు నముద్గరం బయిన హస్తం బుర్వీఁ గూల్పంగ, నా
పలలాశిప్రవరేణ్యుఁడుం దుములరావం బారనించెన్, శరో
ద్ధతిం బైనకరంబు వృక్షచరసంతానాంత మై భూమిపై. ౧౧౬౮

అర్థములు. అలఁతిన్ = అల్పముతో, సముద్గరంబు = ముద్గరముతోఁ గూడినది, పలలాశి ప్రవరేణ్యుఁడున్ = రాక్షస శ్రేష్ఠుఁడు, తుముల రావంబు =

సంకులధ్వని, శకోద్ధృతితలైన కరంబు=బాణముచే ఛేదింపబడిన చేయి, వృక్షచర
సంతానాంతమై=వానర సమూహములను నాశముచేయునదియై.

తా త్ప ర్య ము

తన బాణములు వానిని గొట్ట సమర్థములు గామిఁ జూచి వీడల్ప ప్రయత్న
ముచేఁ బోయెడివాఁడు గాఁడని వాయవ్యాశ్రము ప్రయోగించి రామచంద్ర
మూర్తి ముద్గరముతోడి హస్తమును నేలఁ బడఁగొట్టెను. బాణముచే ఛేదింపఁ
బడిన హస్తము వాని చుట్టియున్న వానరులపై పడి వారిని నాశము చేసెను.

మ. పడినన్ భగ్నహ తావశేషనికురుం + బం బెల్ల దౌదప్యగా
గడలం బాఠి వివణ్ణది త్త మగుచుం + గంపించు దేహంబులన్
గడుఘోరం బగు రామరాక్షసుల సం + గ్రామంబు వీక్షించె న
య్యెడ గుండెల్ దిగు దిగు దిగుమన నెం + తే వీతహర్షంబునన్. ౧౪౬౮
అర్థములు. భగ్న = విఠిగిన వారును, హత = చంపబడిన వారును
పోఁగా, అవశేష=మిగిలిన, నికురుంబంబు = వానర సమూహము, దౌ దప్యగా=
దూరము దూరముగా, కడలన్ బాఠి=దిక్కులవెంటఁ బరువెత్తి, వివణ్ణది త్తము =
విషాదముతోఁ గూడిన మనస్సు గలది, కంపించు = వణఁకు, వీతహర్షంబునన్ =
పోయిన సంతోషముతో.

తా త్ప ర్య ము

ఆ హస్త మట్లు భూమిపైఁ బడఁగా దానిచే విఠిగినవారు చచ్చినవారు గాక
మిగిలిన వానరుల గుంపు దిక్కులవెంట దూరముగాఁ బరువెత్తి పోయి వణఁకు
దేహంబులతో మిగుల భయంకరమైన రామకుంభకర్ణుల యుద్ధము సంతోషము
లేని వారై గుండెలు దిగుదిగు మనఁజూచిరి.

ఉ. అంత నికృత్త వాహుఁ డను + రాంతకుఁ డొండాక కేలఁ బీఠి త
త్ప్రాంతగతంబు భూరుహము + రామునిఁ గొట్టఁగ వచ్చు చుండ దు
ర్దాంతమహైంద్రబాణమున + రాముఁడు వృక్షముతోడి హస్త ము
భ్రాంతిని ద్రుంది వైవఁగ ధ + రంబడి కేలు ద్రుమాన్వితంబుగన్. ౧౪౬౯
అర్థములు. నికృత్తవాహుఁడు=నఱకఁబడిన చేయి గలవాఁడు, త్ప్రాంత
గతంబు = ఆ సమీపమందున్న, భూరుహమున్ = చెట్టును, దుర్దాంత=అణఁప
రాని, మహా + చంద్రబాణమున=గొప్ప చంద్రాశ్రమును, అభ్రాంతిని=భ్రాంతి
లేక, ద్రుమాన్వితంబుగన్ = చెట్టుతోడ.

తా త్ప ర్య ము

చేయి నఱకఁబడిన రాక్షసుఁడు వేటోకచేత నా సమీప మందున్న చెట్టును
వీఠి దానితో రామునిఁ గొట్ట రాఁగా భ్రాంతిపడక రామచంద్రమూర్తి యైంద్రా
శ్రము ప్రయోగించి యా హస్తమును నఱకఁగా చెట్టుతోడ నా హస్తమునేలఁబడి

కం. పౌరలుచు బౌరలుచు శిలలం, దడుచరులన్ భూరుహములః | వర్షయు మో, దెన్
ధర దొరఁగఁ జావ విఱుగన్, గిరినిభుఁడగు రక్క-సుండుః | కెరలుచుఁ గినుకన్.

అర్థములు. గిరినిభుఁడు = పర్వతముతో నమానుఁడు, కెరలుచున్ = విజృంభించుచు.

తా త్ప ర్య ము

పౌరలుచు పౌరలుచు శిలలు క్రిందఁబడునట్లు వానగులు చచ్చునట్లు చెట్లు విఱుగునట్లు కొట్టెను. అంత పర్వతముతో నమానుఁడైన రాక్షసుఁడు కోపముచే విజృంభించి.

కం. కరములు రెండును లేకయు, కరము భయంకరములైన * గర్జలతోడ
న్నరవడి రాఁ గని యాతని, చరణంబుల నఱకె సర్ఫచంద్రద్వయిచేన్.

అర్థములు. ఉరవడిన్ = వేగముగ, అర్థచంద్రద్వయిచేన్ = రెండు అర్థ చంద్రబాణములచే.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. దిక్కుల విదిక్కులం బెను, రక్కెసగుమి గిరుల సాగ * రంబున గుహలం
దొక్క మొగి రవము పుట్టఁగ, నక్కాళులు రెండు దునిసిః | యవనిం బడియెన్.

అర్థములు. దిక్కులందు = తూర్పు దక్షిణము పడమర ఉత్తరము నను దిక్కులందు, ఆగ్నేయము నైఋతిమూల వాయవ్యమూల ఈశాన్యమూల లనెడి విదిక్కులందు, రక్కెసగుమిన్ = రాక్షసుల గుంపునందు, సాగరంబున = సముద్ర మందు, ఒక్క మొగిన్ = ఒక్కసారిగ.

తా త్ప ర్య ము

దిక్కులందు విదిక్కులందు రాక్షసుల పెద్ద గుంపులందు కొండలందు సముద్రమందు గుహలందు నొక్క విధముగ ధ్వనిపుట్టునట్లు కాళ్లు రెండును దునిసి నేలఁబడెను.

రామచంద్రమూర్తి నిరాయుధుఁ డని రావణుని క్షమించెగదా, కుంభకర్ణు నేల క్షమింపలేదు? నిరాయుధుఁ డనఁగా యుద్ధప్రయత్నము లేనివాఁడని యర్థము. ఆయుధము లేనివానిని గొట్టరాదని వాఁడు గొంతుపిసికిన నూరకుండ వలయు నని యర్థముకాదు. కబంధుఁడు నిరాయుధుఁడు గాఁడా? కుంభకర్ణుఁడు కాలునేతులు దెగినను యుద్ధప్రయత్నము మానినవాఁడు గాఁడు.

తే. కృత్తబాహుండు మఱి వినిఃకృత్తచరణుఁ
డయ్య నాతఁడు హా యని * యాస్యగహ్వ
రంబుఁ దెఱచి ఘోషించుచు * రాముఁ కేర
వచ్చె శశి మ్రుంగ రాహుపు * వచ్చుకరణి.

అర్థములు. కృత్తబాహుఁడు=నఱకబడిన చేతులు గలవాఁడు, విసికృత్త
చరణుఁడు=నఱకబడిన కాళ్ళుగలవాఁడు, ఆస్యగహ్వరంబు=గుహవంటి నోరు.

తాత్పర్యము

కాళ్ళుచేతులు నఱకబడినను వాఁడు నోరు గుహవలె దెఱచికొని హాహా
యని ధ్వనించుచు చంద్రుని మ్రొంగవచ్చు రాహువువలె రాముని మ్రొంగవచ్చెను.
ఉ. విచ్చిననోట రామపృథి * వీధవనర్యుఁడు హేమపుంఖభా
స్వచ్చటులాంబకాళి రథ * సంబుగ నిండఁగ వైచె, నోటిలోఁ
గ్రుచ్చుకొనంగ బాణములు * క్రూరచరిత్రుఁడు మాటలాడలే
కెచ్చుగఁ గూత వేసి స్మృతి * హీనత బమ్మెర పోన నెంతయున్. ౧౫౨౪

అర్థములు. విచ్చిన నోటన్ = తెఱచికొనిన నోటియందు, హేమపుంఖ =
బంగారు పింజలచే, భాస్వత్ = ప్రకాశించు, చటుల = మెఱుఁగులచే చలించుచున్న,
అంబకాళిన్ = బాణముల వరుసను, రథసంబుగన్ = త్వరగా, బమ్మెరపోవన్ =
భ్రమగొని కదలఁగా.

తాత్పర్యము

తెఱచి కొనిన నోటిలో రామచంద్రమూర్తి బంగారు పింజలచేఁ బ్రకాశించు
బాణములను నిండఁగ వేయఁగా నవి నోర గ్రుచ్చుకొనుటచే క్రూరపు నడవడిగల
వాఁడు మాటలాడలేక పెద్ద కూఁత వేసి స్మృతి చెడి తిరుగఁగా.

— * శ్రీరాముఁడు కుంభకర్ణు శిరంబుఁ దెగవ్రేయుట * —

మ. జ్వలదర్క ప్రతిమానమై నిశితమై * సంవర్తకాలాభ మై
ఖలభీదం బయి బ్రహ్మాదండనిభ మై * గాంగేయపుంఖంబు నై
బలవిద్విట్టవిమారుతస్యదమునై * భాస్వత్ప్రదీప్తావల
జ్వలనంబై విలసించు నైంద్రశరమున్ * సంధించి శ్రీరాముఁడున్. ౧౫౨౫

అర్థములు. జ్వలదర్క ప్రతిమానమై = ప్రకాశించు సూర్యునితో సమా
నమై, నిశితమై = వాడియై, సంవర్త కాలాభమై = ప్రలయకాల యమునితో
సమానమై ఖలభీదంబు = దుష్టులకు భయంకరమై, బ్రహ్మాదండనిభమై = బ్రాహ్మణ
శాపముతో సమానమై. (౨) బ్రహ్మోత్తమువంటిదై, గాంగేయ పుంఖంబునై =
బంగారు పింజగలదై, బలవిద్విట్ = ఇంద్రునియొక్క, పవి = వజ్రము యొక్కయు,
మారుత = వాయువు యొక్కయు, స్వదమునై = వేగముగలదై, భాస్వత్ +
ప్రదీప్త + అవల జ్వలనంబై = ప్రకాశించుచున్న, మండుచున్న, అగ్నియొక్క
జ్వాలవంటిదై, విలసించు = ప్రకాశించు.

తాత్పర్యము

ప్రకాశించు సూర్యునితో సమానమై, వాడియై ప్రలయకాల యముని
వంటిదై, దుష్టులకు భయము కలిగించు నదియై, బ్రహ్మోత్తముతో సమానమై

బంగారు పింజగలదై ఇంద్రుని వజ్రాయుధము వాయువు వేగమువంటి వేగము గలదై ప్రకాశించుచు మండుచున్న యగ్నిజ్వాల వంటిదై ప్రకాశించు నైంద్రాశ్రుమును రామచంద్రమూర్తి వింట సంధించి.

శా. ద్రాగాకృష్టగుణంబుగా దశదిశా • క్రాంతైక ఘోషంబుగా
వేగంబార నిశాటుపై విడువఁ ద • ద్విమాశ్రుమున్ ధూమరా
జగర్భీకృత రోహితాశ్వసమ మై • శ్రీరోచిరుద్దీపితా
శాగోత్రాధరజ లమై పిడుగునో • జం బాటి యాభీలమై. ౧౫౭౬

అర్థములు. ద్రాక్ = శీఘ్రముగా, స్రాగ్లుడిత్యంజనాహ్నాయద్రాబ్జంతు సపది ద్రుతే, అనియమరము, ఆకృష్ట = లాగఁబడిన, గుణంబుగా = అల్లెత్రాడు గలదిగా, దశదిశాక్రాంతైక ఘోషంబుగా = పది దిక్కుల నాక్రమింపఁబడిన ధ్వని గలదిగా, ధూమరాజీ = పొగ సమూహముచే, గర్భీకృత = గర్భము కలదిగాఁ జేయఁబడిన, రోహితాశ్వ = అగ్నిహోత్రునితో, సమమై = సమానమై, శ్రీరోచిన్ + ఉద్దీపిత + ఆశాగోత్రా ధరజాలమై = కాంత్యతిశయముచేత, ఉద్దీపిత = ప్రకాశింపఁ జేయఁబడిన, ఆశా = దిక్కులయు, గోత్రాధరజాలము = పర్వత సమూహముగలదై, పిడుగునోజన్ = పిడుగువలె, ఆభీలమై = భయంకరమై.

తా త్వ ర్య ము

. శీఘ్రముగా లాగఁబడిన యల్లెత్రాడు గలదిగాఁ బది దిక్కులందు వ్యాపించిన ధ్వని గలదిగా రాక్షసుపై నా భయంకరాశ్రుమును విడువఁగా పొగచేతఁ జట్టు కొనఁబడిన యగ్నిజ్వాలతో సమానమై కాంత్యతిశయముచేఁ బ్రకాశింపఁ జేయఁ బడిన దిక్కులు కొండలు గలదై పిడుగువలెఁ బోయి భయంకరమై.

ఉ. భూరిమహీధరాగ్ర నిభ • ముం జలచారు సువర్ణ కుండలం
బార వివృత్త దంష్ట్రమును • నౌ ససురాధిప మూర్ధమున్ మహా
ఘోరతఁ ద్రుంప బిట్టగసి • కుండల రాజత తచ్చిరంబు పౌ
ల్పారెఁ బునర్వసూడుయుగ • శాంతర చంద్రునిఁ బోలుచు న్నిశన్. ౧౫౭౭

అర్థములు. భూరి మహీధరాగ్రనిభమై = పెద్ద పర్వతశిఖరమునకు సమానమై, చల = చలించుచున్న, చారు = మనోహరమైన, సువర్ణకుండలంబు = బంగారు చెవుల పోగులు గలది, ఆరన్ = పూర్ణముగా, వివృత్త దంష్ట్రమును = గుండ్రమైన కోటలు గలది, మూర్ధమున్ = శిరస్సున, మహాఘోరతన్ = మిగుల భయంకరముగా, త్రుంపన్ = ఖండింపఁగా, బిట్టగసి = తటాలున నెగసి, కుండల రాజత తచ్చిరంబు = కుండలములతోఁ బ్రకాశించు ఆతల సుగ్రీవుఁడు తనకు తటాలున వచ్చిన చెవుల పైభాగములు పెట్టికెనే కాని మొదలంటఁ బెఱుకలేదు. కావున కుండలము లున్నవని చెప్పఁబడెను, పునర్వసూడుయుగళ = పునర్వసు రెండు నక్షత్రముల, అంతర చంద్రుని = నడుమనున్న చంద్రుని, నిశన్ = రాత్రియందు, యథా

వాచా దిశా నిశా' యని యుండుటచే నిశన్ అని చెప్పబడెను. 'నిశా నిశీఢీనీ రాత్రీ' యని యమరము.

తా త్వ ర్య ము

పెద్ద కొండ శిఖరములతో సమాసముగ కడలుచున్న మనోహరమైన కుండలములు గలది గుండ్రని కోటలు గలది యగు రాక్షసుని తలను మిగుల భయంకరముగాఁ ద్రుంపఁగా నది తటాలునపై కెగసి రాత్రీవేళ నాకాశమందుఁ బునర్వసు రెండు నక్షత్రముల నడుమనున్న చంద్రునివలెనై.

రెండు నక్షత్రములు కుండలములు, నడుమ ముఖము చంద్రుఁడని యపమాసము.

ఉ. దబ్బున నేలపైఁ బడుచుఁ * దత్పూరి గల్గిన గోపురంబులున్
బ్రబ్బినయిండ్లు నున్నతపు * వప్రముఁ బా డొసరించె నాద మా
గుబ్బితలం గ శేబరము * గూల్చుచుఁ గోటివనాటులన్ జలం
బుబ్బుఁగఁ గంధిఁ ద్రెళ్ళె భుజ * గోత్కరనక్రమంబునాంతకారియై. ౧౫౭౮

అర్థములు. ఉన్నతపువప్రము = ఎత్తైన ప్రాకారము, నాదము = ధ్వని, ఆగుబ్బితలన్ = అతిశయింపఁగా, క శేబరము = మొండెము, వబలక బేదము = క శే + అవరము = క శేవరము, క శేబరము "శరీరే జర్జరీభూతే వ్యాధిగ్రస్తే గ శేవకే, ఔషధం జాహ్నావీతోయం వైద్యో నారాయణో హరిః" కోటివనాటులన్ = కోటి వానరులను కంధిన్ = సముద్రమందు భుజగోత్కర = పాముల సమూహము యొక్కయు, నక్ర = మొసళ్ళయొక్కయు, ఝష = చేపలయు, అంతకారియై = నాశము చేయునదియై.

తా త్వ ర్య ము

దభాలున నేలపై బడుచు నాపట్టనమందలి గోపురములను, ఇండ్లను ఎత్తైన కోటగోడను నాశముచేసెను, అది పడినచోటనున్న యిండ్లు మొదలై నవినాశమైన వని భావము. మొండె మెగసిపోవుచు కోటి వానరులను చంపుచుఁబోయి నీళ్ళుబ్బు నట్లు సముద్రములో బడఁగా నందలి పాములు మొసళ్ళు చేపలు నాశమయ్యెను. సముద్రము నీళ్ళుపోంగి పొరలివచ్చి యొడ్డుననున్న వానరుల జంపెనని భావము.

కం. దేవతాహ్మణశాత్రపుఁ, డీ విధమున జన్యనీమ * నీలుగ వణఁకెన్
భూవలయము దివి తుములం, బై వెలసెను దేవతాప్రహ్నారభటిన్. ౧౫౭౯

అర్థములు. జన్యనీమన్ = యుద్ధమందు, ఈలుగన్ = చావఁగా, తుములంబై = నంకులమై, దేవతా ప్రహ్నారభటిన్ = దేవతల సంతోష ధ్వనులచే.

తా త్వ ర్య ము

దేవతలకు బ్రాహ్మణులకు పగ వాడగు కుంభకర్ణుఁడు ఈవిధమున యుద్ధమందు జావఁగా భూచక్రము వణఁకెను. ఆకాశము దేవతల సంతోష ధ్వనులచే నంకులమయ్యెను.

ఉ. రామపరాక్రమంబునకు * రంజిత దేవమహర్షి పన్నగ
 స్తోమసురర్షి యక్షతతి * ద్యోచరభూతచయంబు లెల్ల, సం
 గ్రామమునన్ సురాహితులు * రాక్షసు లా హరిఁ జూచినట్లు శ్రీ
 రామునిఁ జూచి యేడిచిరి * రావణచుట్టలు వేరెలుంగునన్. ౧౫౮౦
 అర్థములు. సురాహితులు=దేవవిరోధులు, హరిన్=విష్ణువును.

తా త్ప ర్య ము

రామచంద్రుని పరాక్రమముచూచి దేవతలు మహర్షులు పన్నగులు దేవ
 ఋషులు యక్షులు ఆకాశమునఁ దిరుగు ప్రాణిసమూహము లన్నియు సంతోషించెను.
 యుద్ధమందు దేవతావిరోధులు శ్రీవిష్ణువునుజూచి యేడ్చినట్లు రావణుని బంధు
 వులు పెద్ద గొంతుతో శ్రీరామునిఁజూచి యేడ్చిరి. చుట్టములు చుట్టలని రెండు
 రూపములు గలవు.

తే. సైంహికేయవిముక్తభాస్కరుఁడు దేవ, లోకతిమిరంబు జోపివెఱుంగుమాడ్కి
 సంగరంబున ఘటకర్ణుఁడసంహరించి, రామచంద్రుఁడు వెలిఁగె మఱిగఁటులనడుమ.

అర్థములు. సైంహికేయ=సింహికాపుత్రుడైన రాహువుచే, విముక్త=
 విడువఁబడిన, భాస్కరుఁడు=సూర్యుఁడు, దేవలోకతిమిరంబు=స్వర్గ మందలిచీకటి,
 జోపి=నాశముచేసి.

తా త్ప ర్య ము

రాహువుచే విడువఁబడిన సూర్యుఁడు స్వర్గలోకమునఁ జీకటి పోఁగొట్టినట్లు
 యుద్ధమున కుంభకర్ణుని సంహరించి వానరుల నడుమ రామచంద్రముత్తి వెలిఁగెను.

ఉ. భీమబలున్ దురాసదుని * భీషణకాయునిఁ గుంభకర్ణుడు
 రామబలంబునం దునుమ * దాసరథిం గపిసంఘ ముల్లస
 త్తామరసాభవక్త్రముయి * తద్దయు హర్షమునన్ నుతింపఁగా
 రాముఁడు వృత్రుఁ జంపిన నుత్తరప్రవరుం డన మోదముం గనెన్. ౧౫౮౧

అర్థములు. దురాసదుని = సమీపింపరాని వానిని, ఉల్లసత్ = సంతో
 షముచేఁ బ్రకాశించు, తామరసాభవక్త్రము=కమలముతో సమానమైన ముఖము.

తా త్ప ర్య ము

భయంకర బలము గలవానిని, డగ్గఱకైనను లోవ సాధ్యపడనివానిని భయం
 కర దేహము గలవానిని గుంభకర్ణుని విస్తారబలముచే చంపిన రామచంద్రముత్తిని
 జూచి సంతోషముచేఁ బ్రకాశించు ముఖకమలములు గలవారై కపులు మిగుల
 సంతోషముతో స్తోత్రముచేసిరి. రామచంద్రముత్తియు వృత్రునిఁజంపిన యింద్రుని
 వలె సంతోషించెను.

—* ౬౮-వ సర్గము. హతశేషులు రావణాసకుఁ గుంభకర్ణ మరణంబు దెలుపుట *—
 కం. యోధాగ్రేసరుఁ డగు నీ, తాధవుచేఁ గుంభకర్ణ * దనుజేంద్రుం డా
 యోధనమునఁ జెల్లుట రక్షోధీశున కిట్లు చెప్పి * రసువ రీణ్యుల్. ౧౫౮౩
 అర్థములు. యోధాగ్రేసరుఁడు = యుద్ధశూరులందు శ్రేష్ఠుఁడు, అయో
 ధనమునన్ = యుద్ధమందు, చెల్లుట = చచ్చుట.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

శా. దేవా! తావకసోదరుండు నిజవి * ద్విట్పూగముం బోరిలో
 భీవిద్రావిత మాచరించి శుచికిం * బెన్నుద్దియై మూర్త మెం
 తే విఖ్యాతగతిం బెనంగి కపులన్ * హింసించి యా జానకీ
 దేవీవల్ల భుచేత సంగరములోఁ * దీతెం బ్రశాంతార్చియై. ౧౫౮౪
 అర్థములు. తావక సోదరుండు = నీతమ్ముడు, నిజ = తనయొక్క, ద్విట్ =
 విరోధుల, పూగమున్ = సమాహమును, భీవిద్రావిత = భయముచే పరువెత్తి
 దానిఁగా, శుచికిన్ = అగ్నిహోత్రునకు, పెన్నుద్దియై = మిక్కిలి సమాసమై
 మూర్తము = అల్పకాలము, ఎంతే = ఎంతేని = మిక్కిలి, విఖ్యాతగతిన్ = క్రి
 కరముగ, ప్రశాంతార్చియై = చల్లబడిన జ్వాలలు కలవాడై,

తా త్ప ర్య ము

దేవా! నీ తమ్ముఁడు గుంభకర్ణుఁడు తన విరోధుల గుంపులను యుద్ధములో
 పరువెత్తునట్లుచేసి యగ్నిహోత్రమువలె నల్పకాలము క్రికరముగ యుద్ధము చేసి
 వానదులఁ జంపి రామచంద్రమూర్తిచే యుద్ధమందు చల్లబడిన తేజస్సు గలవాఁ
 డయ్యెను.

ఉ. కృత్త గళోరుబాహుఁ డయి * కీర్తిత శౌర్యుఁడు నేల నిండఁగా
 నెత్తురు గాఱఁ గూలె రజ * నీచరనాభ! తదర్థదేహ మీ
 పత్రన మడ్డగించెఁ జమి * ద్వారమునం బడి, మొగడె మంబుధిన్
 హత్తిన జీవజంతువుల * కంతముఁ గూర్చుచుఁ గూలె భీమ మై. ౧౫౮౫
 అర్థములు. కృత్త = నఱకఁబడిన, గళ, ఊరు, బాహుఁడు = కంతముకాళ్లు
 చేతులు గలవాడై, తదర్థ దేహము = వాని సగము దేహము, శిరస్సు.

తా త్ప ర్య ము

నఱకఁబడిన చేతులు కాళ్లు తల గలవాడై కీర్తింపఁబడిన శౌర్యము గల
 గుంభకర్ణుఁడు భూమిండ నెత్తురు గాఱుచుండఁగాఁ జచ్చెను. వానితలగవని వాకిట
 నడ్డముగాఁ బడియున్నది. మొండెము సముద్రములోని జీవజంతువుల నాశము
 చేయుచుఁ బడెను.

కం. నీ తమ్ముఁడు నీతావిభు, శాతాశుగపీడితుఁ డయి * చటులాపల ద
 గ్ధాతతవసుంధరారుహ, భూతుండై మఱి లగండ * భూతుం డయ్యెన్. ౧౫౮౬

అర్థములు శాతాశుగ=వాడి బాణములచే, వీడితుండయి=బాధింపబడిన వాడై, చలుల=జ్వాలలచే కదలుచున్న, అనల=అగ్నిచే, దగ్ధ = కాల్యబడిన, ఆతల=విస్తారమైన, వసుంధరారుహ భూతుండై = వృక్షమువంటివాడై, భూత మనగా సమానము, “భూతం న్యాయ్యే సమే ప్రాప్తే” యని నానా |౪| లగండ భూతుండు=ముద్దవలెనైనవాడు (౨) కొండ చిలువవలె నైనవాడు, అగండ భూతుడని పాఠాంతరము. అప్పుడు గుర్తింపరాని వాడని యర్థము.

తా త్వ ర్య ము

నీ తమ్ముండు రామచంద్రుని వాడి బాణములచే బీడితుండై యెగురుచున్న జ్వాలలుగల యగ్నిచే గాలిన చెట్టువలెనై ముద్దగా నయ్యెను.
 తే. అనుచు హతశేషు లాడిన * నసురభ ర్త, కంభకర్ణుండు కలనిలోఁ గూలుటవిని తాళరానిభృశా ర్తిసంతఃపుండగుచు, మూర్చయిగ్ధలముగఁ దన్ను *ముంపఁడైల్లె.
 అర్థములు. హతశేషులు=చావఁగామిగిలినవారు, అగ్ధలముగన్ = అధికముగ.

తా త్వ ర్య ము

అని చావఁగా మిగిలిన రాక్షసులు చెప్పినమాటలు యుద్ధమందుఁ గుంభ కర్ణుండు చచ్చెనని విని రావణుండు నహింపరాని యధికదుఃఖముచే సంతఃపుండై గాఢఘృగ మూర్చపోయి నేలబడెను.

ఉ. అంతక సన్నిభుండు హతుఁ * డయ్యెఁ బితృవృత్తఁ డటన్న దుఃఖవృ త్తాంతము నాలకించి పరితాపమునం ద్రిశిరోతికాయదే వాంతకులున్ నరాంతకుఁడు * హోయని యేడ్చిరి విహ్వలాత్ములై యెంతటి ధైర్యశాలి మఱియెంత బలాధ్యుఁ డటంచు నెన్నుచున్. ౧౫౦౪
 అర్థములు. అంతకసన్నిభుండు=యమునితో సమానుఁడు, పితృవృత్తఁడు= పితరంద్రి, విహ్వలాత్ములై = విరవిరబోవు మనస్సు గలవారై.

తా త్వ ర్య ము

యమునితో సమాడైన తమవినతంద్రి చచ్చెనని దుఃఖవార్తవిని త్రిశిరుండు, అతికాయుండు, దేవాంతకుండు, నరాంతకుండు వికలమైన మనస్సులతో హోయని యెంతటి ధైర్యశాలి యెంత బలవంతుండు అని గుణములు వర్ణించుచు నేడ్చిరి.
 తే. రామవిభుచేత ఘోరసం గ్రామమునను, దమ సహోదరుఁ డీల్లిన * దారుణంపు వార్త వినుకలిచేమహాపార్శ్వఁడడలె, హోయటంచునునేడ్చె మహోదరుండు.
 అర్థములు. వినుకలిచే = వినుటచే.

తా త్వ ర్య ము

స్వప్నము.
 తే. ఎట్టకేలకు నయ్యసుఁ రేశ్వరుండు, జాతీచైతన్యం డై, యనుజాతుఁ డలఁచి తలఁచి యాతనిశౌర్యంబుఁ ధైర్యగరిమ, పరిపరివిధాల నేడిచెఁ * బనవి పనవి.
 అర్థములు. జాతీచైతన్యం డై = స్మృతిగలవాడై, అనుజాతున్ = తమ్ముని.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

—* కుంభకర్ణ మరణంబునకు రావణుడు దుఃఖించుట *—

సీ. హా! రిపుదర్పణ్ణు ! * హా వీరరత్నమా! హా, కుంభకర్ణ! మహాబలాధ్య!
 దైవచోదితుఁడవై * తరలితే తమ్ముఁడా!, యగ్రజు ననుబాసియమునిపురికి
 బంధువులయు నాదుబాధలఁ బాపక, చనునె నీ వొంటిగఁ * జనఁగఁ దండ్రి!
 యెవ్వనిప్రాపుననింద్రాదులకు నైవ, వెఱవక యుందునో * విపులకౌర్య!
 తే. యట్టి నాదక్షిణభుజంబుహతముగాఁగ, నింక నే నేమి నేయుదుఁహీనబలుఁడ
 నైతిఁ బూర్వాపకారి నన్నమరవరులు, చూచి నవ్వరెనేనందుఁజొత్తునయ్య!
 అర్థములు. దైవచోదితుఁడవై = విధిప్రీతిఁడవై, తరలితే = పోయితివా?,
 దక్షిణభుజంబు = కుడిచేయి, పూర్వాపకారి = ముందు కీడు చేసిన నన్ను.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. హేలాగతి సురదానవ, జాలస్మయ మణఁచినట్టి * చతురుండపు హా
 కాలానలరుద్రాభుఁడ, వాలంబున నీవుఁ దెగితివా రామునిచేన్. ౧౧౯౨
 అర్థములు. హేలాగతిన = ఆటవలె, సుర = దేవతలయు, దానవ = దాన
 వులయు, జాల = సమాహముయొక్క, స్మయము = గర్వము, కాలానలరుద్రాభుఁ
 డవు = ప్రలయకాలమందలి యగ్నితోను రుద్రునితోను సముఁడవు, ఆలంబునన్ =
 యుద్ధమందు, నాలుగవ పాదంబున పుతయతి, కాకుస్వరయతి.

తా త్ప ర్య ము

అనాయాసముగా దేవదానవసమాహముల గర్వ మణఁచిన సమర్థుఁడవు.
 ప్రలయకాలమందలి యగ్నితోను, రుద్రునితోను సమానుఁడవు. అట్టి నీవు యుద్ధం
 బున నొక్క రామునిచేఁ జచ్చితివా?

ఉ. ఏమిది శంబసాధను నహీనమహాశని నిన్నుఁ దాఁకగా
 నేమియు డయ్య వట్టి మహిమేష్యుండ వౌర! మనుష్యమాత్రుఁడా
 రామవిభుండు వైచివ శరంబుల కోర్వఁగ లేక యార్తిచే
 భూమిని బెద్దనిద్దరను * బొందితివే యిటు లున్న చిత్రముల్. ౧౧౯౩

అర్థములు. ఏమిది = ఆశ్చర్యము, శంబసాధను = ఇంద్రుని, అహీనమహా
 శని = వేగాధిక్యముగల గొప్ప వజ్రాయుధము, డయ్యవు = గాసిపడవు, మహిమ +
 ఈశ్యుఁడవు = గొప్పతనముచే స్తోత్రము చేయుటడఁదగినవాఁడవు.

తా త్ప ర్య ము

ఏమిది యాశ్చర్యము! ఇంద్రుఁడు మహావేగముగా వైచిన వజ్రాయుధము
 నకుఁ గొంచెమైన బాధపడని నీవు సామాన్య మనుష్యుఁడైన రాముఁడువేసిన బాణం
 బుల కోర్వలేక చచ్చితివా. ఔరా చిత్రము?

కం. మునితతి వేల్పులగుంపులు, ననిలో నీ తెగుట గాంచి * యడలు విడిచి లో
బెనఁగొనుముదమునఁ గలకల, మని నవ్వుచుఁ ద్రుళ్లుచున్న * యవి గగనమునన్
అర్థములు. అడలు = భయము.

తా త్వ ర్య ము స్పష్టము.

కం. ధ్రువముగ నిదియే యద నని, ప్లవగులు నిస్తులితహర్ష * పరవశు లగుచున్
జవమున నెక్కుదు రీపురి, గవఁకుల వాకిండ్ల గోట * కడ నల్లడలన్. ౧౫౯౫
అర్థములు. అదను = సమయము, నిస్తులిత = సమానములేని, హర్ష =
సంతోషముచే, పరవశులగుచున్ = స్వాధీనము తప్పినవారై.

తా త్వ ర్య ము

ఇది సత్యము. నీవు చచ్చుట మే మేడ్చుట విని యిదియే సమయ మని
వానరులు సంతోషముచే దేహములు తెలియక శీఘ్రముగ నగరి గవఁకు వాకిండ్లను
కోటల నల్లడలను ఎక్కు దురు.

ఉ. ఏటికి నాకు రాజ్య? మిఁక * నేటికి నీపురి? యేల నీత? నా
కేటికి జీవితంబు? రుచి * యించున నా యనుజుండు లేనిచో?

సాటికి భ్రాతృహంత రఘు * చంద్రము నే వధియింప నేని ము
మ్మాటికే జానె మేలు, కొఱ * మాలిన యీ బ్రతు కేల భూమిపై ! ౧౫౯౬
అర్థములు. భ్రాతృహంతన్ = తమ్మునిఁ జంపిన వానిని, కొఱమాలిన =

ప్రయోజనము లేని.

తా త్వ ర్య ము స్పష్టము.

కం. నాయుచుజుఁ దుండుచోటికి, నే యరిగడ వాని విడిచి * యే నొక క్షణమేన్
గాయంబు నిలుప నోపను, నేయెడ నే నట్టివాని * నిలపైఁ గందున్. ౧౫౯౭

తా త్వ ర్య ము స్పష్టము.

చ. హరిహాయుఁ డెత్తిరాఁగ నిఁక * నాతని నెట్లు జయింప నేర్తు? నా
వరమతి యా విభీషణుని * వాక్య మయో ఫలియించి వచ్చెఁగా,
యరయక బుద్ధిమాలి మహి * తాత్ముని యాతనివాక్యమం దనా
దరమతి చేసితిన్, ఫలము * తప్పక తారొక్కనె నేమి నేయుదున్. ౧౫౯౮

అర్థములు. ఎత్తిరాఁగన్ = దండెత్తిరాఁగా, మహితాత్ముని = గొప్ప
మనస్సు గలవానియొక్క, తారొక్కనెన్ = ప్రాప్తించెను.

తా త్వ ర్య ము

ఇంద్రుఁడు నాపై దండెత్తివచ్చెనేని నేనిక నతని నెట్లు జయింపఁగలను.
గొప్ప మనస్సుగల విభీషణుని వాక్యము ఫలియించి వచ్చెఁగదా. ఆలోచింపక బుద్ధి
లేని వాడనై గొప్ప మనస్సుగల యతఁడు చెప్పినమాట నలక్ష్యపఱచితిని. దాని
ఫల మిప్పుడు ప్రాప్తించెను. ఏమి చేయఁగలను ?

చ. అని మొనఁ గుంభకర్ణుఁడు బ్రహ్మస్తుఁడు గూలినవార్తలన్ వినన్
 మనమున నవ్విభీషణుని * మాట లహో సరిచాఁకి వచ్చెగా
 యని కడులజ్జ యయ్యెడు, మహాత్ముని ధర్మరతున్ నిరస్తుఁ జే
 సినఘనపాపమే యటులు * చేసెడు, శోకముపెరఁ గోసెడున్. ౧౪౯౯

అర్థములు. అని మొనన్ = యుద్ధభూమి మొదట, నిరస్త = వెడలఁ గొట్టఁబడినవానిని.

తా త్ప ర్య ము

యుద్ధముఖమున బ్రహ్మస్తుఁడు గుంభకర్ణుఁడు చచ్చిన వార్త వినఁగా విభీషణుఁడు చెప్పినట్లులే జరిగెనుగదా యని సిగ్గుచున్నది. ధర్మయుక్తమైన గొప్ప మనస్సుగల విభీషణుని వెడలఁగొట్టితిని. ఆ పాపమే యిట్లు చేయుచున్నది. శోక మనుపెరఁ గోయుచున్నది.

కం. అని యేడ్చును బలవించును, ననుజా! యనుఁ గుంభకర్ణుఁడా! యను నయమో చనితా యను నిఁక నాగతి, ననుమా యను సోలు వ్రాలు * నలదురుఁ జెడితిన్.

తా త్ప ర్య ము న్నస్త్వము.

→౬౯-వ సర్గము. త్రిశిరుండు రావణునకు దుఃఖశాంతి వాక్యంబులఁ దెలుపుట *

చ. అని యిటు లేడ్చుచున్న యను * రాధిపతిం ద్రిశిరుండు పలుకు నీ
 యనుజుఁడు నీవు పలుకుగతి * నట్టిఁడ, వైకులచేత నీల్లె, నీ
 యనువు పరాక్రమాఘ్యులకు * సందఱకున్ సహజంబ కాని న
 జ్జనులు భవద్విధంబుగ భృశంబుగ నేడ్వరు తండ్రి యెయ్యెడన్. ౧౬౦౧

ఈ ప్రకార మేడ్చుచున్న రావణునిజూచి త్రిశిరుఁడనువాఁడిట్లనియె. తండ్రి! నీవు చెప్పినట్లు నీ తమ్ముడంతటివాఁడే, నిజమే. అయినను నై వనశేమున శత్రువులచేతఁ జచ్చెను. ఈ ప్రకారము పరాక్రమవంతులకు యుద్ధమందు మృతి స్వభావసిద్ధమే కావున దానికై బుద్ధిమంతులగువారు నీవలె గోలుగోలున నెవ్వరు నేడువరు.

ఉ. బేలవుపోలె నేడ్వఁ దగ * వే? భవనంబులు మూఁటిసె న నీ
 వాలమునన్ జయింపఁగ సమర్థుఁడ వౌదువు, నీకు లేవె న
 త్యాలయ దత్తసాయక శ * రాసనశక్తి తనుత్రముల్ పయో
 దాళినినాద సన్నిభ సహస్రఖ రేద్ధరథం బమోఘ మై. ౧౬౦౨

అర్థములు. బేలవుపోలెన్ = మూఁఘనివలె, ఆలమునన్ = యుద్ధమందు, సత్యాలయ = బ్రహ్మచేత, దత్త = ఈయఁబడిన, నాయక = బాణములు, శరాసన = విల్లు, శక్తి = శక్తియను నాయుధము, తనుత్రముల్ = అభేద్య కవచము, పయోదాళినినాద సన్నిభ = మేఘు సమూహము ధ్వనివంటి ధ్వనిగల, సహస్రఖరేద్ధ = వేయి కంచరగాడిదలు గట్టు రథము, అమోఘమై = వ్యర్థము గానిదై,

తాత్పర్యము

నీచునివలె నిట్టు లేడ్యవచ్చునా! మూఁడులోకములనై నను నీవు యుద్ధమందు జయింపగల శక్తిగలవాఁడవు. నీకు బ్రహ్మదేవుఁడిచ్చిన బాణములు, విల్లు, శక్తి కవచము, మేఘధ్వని గలిగి వేయి కంచర గాడిదలు కట్టు రథము ఇవియన్నియు నమోఘములై యున్నవిగదా.

ఉ. కేవల రిక్తహస్తముల * గీటణఁగింపవె యెన్నిమాల్లో దే
వావళి దానవాళుల? సమస్తవరాయుధయుక్తి నేది నీ
తావిభు బాహుకౌర్యమున * దండితుఁ శేయుమ, యంతయేల యి
చ్ఛావిధి నింద నీవు నిలు * సౌఖ్యముగాఁ బగ నేన తీర్చెదన్. ౧౬౦౩
అర్థములు. కేవల రిక్తహస్తములు = బొత్తిగ నే యాయుధము లేని
చేతులచే, గీటణఁగింపవె = చంపవే, సమస్త వరాయుధయుక్తిన్ = అన్ని యాయుధ
ములతోడ, ఇచ్ఛావిధిన్ = ఇష్టము వచ్చిన చొప్పున.

ఈయాయుధములతోడ నీకు నేమిపని, నీవు చేతియం దాయుధ మనునది లేకయే యెన్నిమాల్లో దేవదానవుల జయింపలేదా. అట్టివాఁడ విప్పుడు సమస్తా యుధములతో నేగి భుజబలముచే రామచంద్రుని దండింపుము. ఇంతయేల? దీనికి నీవు పోవలయునా? నీవు సుఖముగా నీయిష్టప్రకారమిందే యుండుము. నేను బగ తీర్చెదను.

మ. మహితవ్యాలకదంబకంబు గరుటా * మంత్రుండు వారించున
వ్యోహి నీశత్రులఁ జించి చెండాడెద బల * ప్రత్యర్థి యా శంబరున్
విహగాధీశ్వరసైంధవుండు నరకున్ * భేదించిన స్లేను దు
స్సహశాతాశుగపంక్తి రామవిభునిన్ * సంహారముం శేసెదన్. ౧౬౦౪

అర్థములు. మహితవ్యాలకదంబకంబున్ = గొప్ప పాములసమూహమును అవ్వహిన్ = ఆవిధముగ, బలప్రత్యర్థి = ఇంద్రుఁడు, విహగాధీశ్వర సైంధవుండు = పక్షి రాజగు గరుత్మంతుని వాహనముగాఁ గలవాఁడు, విష్ణువు దుస్సహ = నహింప రాని, శాతాశుగపంక్తిన్ = వాఁడి బాణముల వరుసలచే.

తాత్పర్యము

గొప్ప పాముల సమూహమును గరుత్మంతుండు నివారించునట్లు నీ శత్రులను జించి చెండాడెదను. శంబరుని నింద్రుఁడు నరకుని విష్ణువు భేదించినట్లు నేను నహింప రాని వాఁడి బాణముల వరుసచే రామచంద్రుని సంహరించెదను.

ఇందు శంబరుఁడు ఇంద్రునిచే జంపబడిన వాఁడని చెప్పుటచే వీఁడు ప్రద్యుమ్నునిచే జచ్చినవాఁడు కాఁడు. నరకుఁడను వాఁడు కృష్ణునిచే జచ్చినవాఁడు

285

శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము

సర్గ. ౬౯. శ్లో. ౮-౧౩

కాఁడు. విప్రచిత్తికి సింహికకుఁ బుట్టినవారిలో నొకఁడు 'వాతాపి ర్మముచిత్తైవ
ఇల్వల స్సమరస్తథా, అంధకో సరకశ్చైవ కాలనాథస్తథైవచ'. వి.పు.

కం, అను త్రిశిరునివచసంబుల, విని కాలప్రేరితుండు * వింశతిభుజఁ డా

త్మను దన్ను ధరఁ బునర్జా, తునిఁగా దలపోసి యలరి * దుఃఖము మానెన్.

అర్థములు. కాలప్రేరితుండు = మృత్యువుచేఁ బ్రేరేపింపఁ బడినవాఁడు,
పునర్జాతునిఁగా = మరలఁ బుట్టినవానినిగా, అలరి = సంతోషించి.

తాత్పర్యము

ఈ ప్రకారము త్రిశిరుఁడం చెప్పిన మాటలు విని మృత్యువుచేఁ బ్రేరింపఁబడిన
వాఁడై రావణుఁడు తన్ను భూమిమీఁద మరలఁ బుట్టినవానిఁగా దలఁచుచు
సంతోషపడి దుఃఖము మానెను.

తే. త్రిశిరువాక్యంబులను విని * తేటికొని న, రాంతకుం డతికాయ దేవాంతకులును
రణసముత్సుకు లగుచు గర్జలను నింది, రహమహమికాప్రకారము * లతిశయిల్లు.

అర్థములు. అహమహమికా = నేను ముందు నేను ముందు అను విధము.

తాత్పర్యము

ఉ. అందఱు నింగిద్రుమ్మరులు * నందఱు మాయలఁ బండితేంద్రు ల
య్యందఱు దేవదర్పవిని * హంతలు నందఱు జన్యదుర్జయుల్
అందఱు శౌర్యధైర్యయుతు * లందఱు విశ్రుతకీర్తిశాలు ల
య్యందఱు యుద్ధకేళీ నప * రాజతు లా దశకంఠనందనుల్. ౧౬౦౭

అర్థములు. నింగి ద్రుమ్మరులు = ఆకాశమున సంచరించువారు, జన్యదుర్జ
యుల్ = యుద్ధమునందు జయింపరానివారు, అపరాజతులు = ఓడిపోనివారు,
వీరందఱు రావణు కుమారులు.

తాత్పర్యము

ఆ రావణుని కుమారు లందఱు నాకాశమునఁ దిరుగఁగలవారు. అందఱు
మాయలయందుఁ బండితులు. అందఱు దేవతల గర్వ మణంచినవారు. అందఱు
యుద్ధమున జయింపరానివారు. అందఱు శౌర్యము ధైర్యము గలవారు. అందఱు
ప్రసిద్ధికేకిన కీర్తిగలవారు. అందఱు యుద్ధమునందు పరాజయ మెఱుగనివారు,
చ. మాటికి మాటికిన్ భుజగ * మండలిఁ దోలెడిచోట దేవతా

ఝూటము నేచుచోట నొకసారియు వారలు నోడి రన్నయ

మ్మాటయ లేని వీరు లతిమానితబుద్ధులు యుద్ధదుర్మదుల్

సాటులు లేనిపండితులు * లబ్ధవరుల్ దిననాథతేజులున్. ౧౬౦౮

అర్థములు. భుజగమండలిన్ = సర్పసమూహమును, దేవతాఝూటము =
దేవతాసమూహము, ఏచు = బాధించు, లబ్ధవరుల్ = వరములు సంపాదించినవారు,

తాత్పర్యము

పలుమాలు సర్పములను దేవతాసమూహములను తఱుము వేళ బాధించెడి వేళ నొకసారియైనను నోడిరనిన మాటలేని వీరులు, మిగుల గౌరవింపఁబడిన బుద్ధులు గలవారు, యుద్ధమునందు చెడ్డ గర్వము గలవారు, పాండిత్యమునం దసమానులు, వరములు సంపాదించినవారు, సూర్యప్రకాశము గలవారు.

— { దేవాంతక నరాంతకాతికాయత్రిశిరోమత్ర యుద్ధోన్మత్తుల రావణుఁడు యుద్ధమునకుఁ బనుచుట. } —

ఉ. వారలు గొల్వ దేవవృత * వాసపునట్లయి తేఁడు పుత్రులన్ గౌరవ మారఁ గ్రుచ్చి బిగి * కౌఁగిట భూషణభూషి తాంగులం బేరిమిఁ జేసి యందఱకుఁ * మేలిమి దీవన లిచ్చి పుచ్చె నీ తారమణిప్ల వంగమవి * తానముతో నమరం బొసర్పఁగన్. ౧౬౦౯

అర్థములు. దేవవృత వాసపునట్లు = దేవతలచే జాట్టఁబడిన యింద్రుని వలె భూషణ భూషి తాంగులన్ = ఆభరణములచే నలంకరింపబడినవారిని, సీతారమణి = రామునితోను, ప్ల వంగమ వితానముతోన్ = వానరసమూహముతోను, సమరంబు = యుద్ధము.

తాత్పర్యము

• వారలు గొల్పుచుండఁగా దేవతలు చుట్టుకొన్న యింద్రునివలెనై రావణుఁడు కొడుకులను ప్రేమతోఁ గౌఁగిలించుకొని సొమ్ములచే నలంకరించి ఆందఱను దీవించి రామునితోను వాసరులతోను యుద్ధముచేయుఁ బంపెను.

కం. తనయులకుం బాసటయై, మొసరఁ జనించె ననికి మత్తు * యుద్ధోన్మత్తున్ మనుజాశివరుల భ్రాతల, వినయంబున వారు క్రొవిక్కి * విసుధ ద్వేషిన్. ౧౬౧౦
అర్థములు. బాసట = సహాయులుగా, మనుజాశివరులన్ = రాక్షస శ్రేష్ఠులను.

తాత్పర్యము నృప్తము.

మత్తుఁడు యుద్ధోన్మత్తుఁ డనునవి మహోదర మహాపార్శ్వలకు పర్యాయ నామములు.

కం. సర్వాషఢులన్ గంధము, నార్దుగు వేత్వేఱి పూసి * యంగంబుల దోర్గర్వాంధులు రణకాంక్షు, నిర్వక్రజనంబునన్ వ * నేచరతతిపై. ౧౬౧౧

అర్థములు. సర్వాషఢులన్ = ఆయుధముల వలన దెబ్బ దగులకుండు నట్లు చేసెడి మూలికలతోఁ జేయఁబడినవి. అవి దేహమునకుఁ బూసికొనిన కత్తితో సఱకినను గాముము గాదు. ఆర్దుగు, త్రిశిరుఁడు, దేవాంతకుఁడు, నరాంతకుఁడు, అతికాయుఁడు మహోదర మహాపార్శ్వలు, దోర్గర్వాంధులు = భుజబల గర్వముచే

౭౪౮

శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము సర్గ. ౬౯. శ్లో. ౨౦-౨౩

కన్నులు గాననివారు, వనేచర తల్లిపై = వాసరనేన మీఁద, నిర్వక్రజవంబునన్ = పూర్ణ వేగంబున.

తా త్ప ర్య ము

సర్వావధులనైన గంధమును ఆర్జును వేలువేలుగాఁ బూసికొని భుజబల గర్వముచేఁ గన్నులు గానక వాసరుల మీఁదికి నతి వేగముగా.

“కోష్ఠం మాంసీహరి దేద్యే, మురాశై లేయ చందనం, త్వచా ముస్తక ముస్తాశ్చ సర్వావధ్యో దశస్సృతాః” యని దీనికిఁ బ్రమాణము. మయూరశిఖ యందు నీ గుణము గలదని గ్రంథములం దున్నది.

నీ. వెడలి రా రాక్షసుల్ * విధివశంబునఁ జేసి, దేవాంతకుండును * ద్రిశిరసుండు నతికాయుఁ డోలి న * రాంతకుండును మహో, దరమహోపార్శ్వంబు * దరములేక నిలజీమూతప * నిభము నై రావత, వంశజం బై నట్టి * వారణంబు

కలిత సుదర్శనా * ఖ్యము సమస్తాయుధో, పేఠం బుపాసంగ * జాతయితము తే. న సగిరిభాస్కరుండెక్కు * నచువుదోఁప నెక్కినుమహోదరుండు పేరుక్కు మెఱయ నైలవిలుమాడ్కిగద కేల * గ్రాలభీమ, కాయుఁడై నమహోపార్శ్వంబులుఁడు వెలిఁగ

అర్థములు. దరము = భయము, నీలజీమూతనన్నిభము = నల్లని మేఘముతోఁ సమానము, ఏరావత వంశజంబు = ఏరావత వంశమునఁ బుట్టినది, వారణంబు = ఏనుఁగు, ఉపాసంగజాత = అమ్మల పొదుల సమూహముతో, యితము = కూడినది, ఏలవిలుమాడ్కి = కుబేరునివలె.

తా త్ప ర్య ము

దేవాంతకుఁడు త్రిశిరుఁడు అతికాయుఁడు నరాంతకుఁడు మహోదరుఁడు మహోపార్శ్వంబుఁడు, అను వారు భయములేక విధివశంబునఁ జేసి బయలుదేఱిరి. నల్ల మబ్బుతో సమానమై ఏరావత వంశమునఁబుట్టి సుదర్శనమును పేరుగల సమస్తాయుధములతోఁ గూడినది, అమ్మలపొదులు గలది యగు నేనుఁగును మహోదరుఁడు సూర్యుఁ డస్త్రాద్రి యెక్కిన ట్టెక్కిను.

ఈ యుపమానము వీని వినాశమును సూచించుచున్నది. మహోపార్శ్వంబు డనువాఁడు చేత గదతీసికొని కుబేరునివలెఁ బ్రకాశించెను.

శా. ఆజానేయ చయాంచితంబు వరశ * స్త్రాస్వీత మా తేరిపైఁ దేజం శార నవిద్యుదుల్కము సథా * త్రిభృత్ప రేష్వాసనం బా జీమూతముతోడి కూట మనఁగా * నాభీలకోదండుఁడై

యోజం ద త్త్రిశిరుండు వెల్వడె రణోద్యోగానురక్తాత్ముఁడై. ౧౬౧౩

అర్థములు. ఆజానేయ = ఉ త్తమజాతి గుట్టముల, చయ = సమూహముచే, అంచితము = ఒప్పునది, ఆజానేయఃకులీనాస్య, అని యమరము, వర = శ్రేష్ఠములైన, శస్త్రాస్వీతము = శస్త్రములతోఁ గూడినది, నవిద్యుత్ + ఉల్కము = మెఱుపుతోడి

మేఘములోనుండి వెలువడు కొఱవివంటి కాంతిగలది, ఇది యవశకున సూచకము
ధాత్రీభృత్పర+ఇమ్మాసము=కొండలకు విరోధి యగు నింజ్ర ధనుస్సుతోఁగూడిన
జీమూతముతోడ=మేఘముతోఁగూడిన, కూటము = శిఖరము, 'రణోద్యోగాను
రక్తాత్మృడై =రణకార్యమునం దనురాగము గల మనస్సుగలవాడై.

తాత్పర్యము

ఉత్తమజాతి గుఱ్ఱములు గట్టినదియు నన్నివిధములైన యాయుధములతోఁ
గూడినదియు నగు శేరిమీఁద మోఱుముతోఁగూడిన మేఘముగల పర్వత శిఖరము
నలె భయంకరమైన పిల్లు గలవాడై రణమందలి యాస క్షిచేఁ ద్రిశిరుండు వెల్వడెను.
శే. మూఁడుబంగారుసిగరములో మొనసి వెల్లుమంచుఁగొండననాత్రియామాచరుండు
మకుటములమూఁట రాణించు మస్తకముల, వెలిఁగెస్యందనమున లోకభీకరుండు.

అర్థములు. త్రియామాచరుండు=రాక్షసుఁడు.

తాత్పర్యము

మూఁడు బంగారు శిఖరములు గల మంచుఁగొండనలె మూఁడు కిరీటములు
ధరించిన మూఁడుతలలతో నా రాక్షసుఁడు రథమునఁ బ్రకాశించెను.
సీ. సర్వధానుష్క-ప్రశ-స్థచారిత్రుండు, కాంచనమకుటనమంచితుండు
కిరణభాసితమేరుధరణీధరం బనఁ, బురుగుకృభూషణభూషితుండు
దృఢరథాంగాక్షంబుభృశసుసంయు క్తంబు, స్వనుకర్షము, సకూబరాన్నితంబు
శరధిశాశాసనసంప్రదీప్తంబును, ప్రాసాసిపరిఘానిభాసితంబు
తే నైవరథసత్తమంబునంధసురభర్తృ, సూనుఁడతికాయుఁడెక్కితినీ సూలండుఁ
బలభోజుల తుఱుములు * బలసి కొలువ, నమరవృతవజ్రపాణియట్లతిశయిల్లె.

అర్థములు. ధానుష్క=విల్లుపట్టెడి వారిలో, కాంచనమకుట = బంగారు
కిరీటముచే, సమంచితుండు = ప్రకాశించువాఁడు, కిరణభాసిత = కిరణములచే
ప్రకాశించు, మేరుధరణీధరంబు = మేరుపర్వతమునలె, పురుగుకృభూషణ
భూషితుండు=గొప్ప బంగారుసాములచే నలంకరింపఁబడినవాఁడు. దృఢరథాంగా
క్షంబు=గట్టి చక్రములు బండికన్నులు గలది. భృశసుసంయు క్తంబు = మిక్కిలి
చక్కఁగా సంధింపఁ బడినది, స్వనుకర్షము=సు + అనుకర్షము = చక్కనికోడి
పీట గలదియు, నొగచివర భాగము భూమిమీఁద నానకయుండునట్లు ఎత్తుగానొక
కొనయందు సంతన పఱచియుండు ప్రమానితుండు కోడిపీటయనఁబడును, 'అనుకర్షో
దార్వధస్త' యని యమరము. సకూబరాన్నితంబు=మంచి నొగలు గలది, శరధి=
అంబుల పొడిచేతను, శాశాసన+విండ్ల చేతను, సంప్రదీప్తంబును = మిగులఁ బ్రకా
శించు నదియు, ప్రాస+అసి+పరిఘ+ఆది భాసితంబు = ఈఁటలచేతను, కత్తుల
చేతను, గుదియలచేతను ఈ మొదలయిన వానిచేతఁ బ్రకాశింపజేయఁ బడినది, రథ

సత్తమము = శ్రేష్ఠమైనదేదీ, సూరలంఘన = ప్రక్కల, పలల భోజాల తుటుములు = రాక్షసుల గుంపులు, బలసి = చుట్టుకొని, అమరవృత = దేవతలచేఁ జుట్టుకొనఁ బడిన, వజ్రపాణి = ఇంద్రుఁడు.

తాత్పర్యము

అందఱు విలుకాండచేతఁ బొగడఁబడిన నడవడి గలవాఁడును బంగారు కీరీటము ధరించినవాఁడును, కిరణములచే బ్రకాశించు మేరుపర్వతమువలె విశేషముగ బంగారునగలచే నలంకరింపబడినవాఁడును, దృఢమైన చక్రములు బండికన్నులు గలిగి గట్టిగా జోడింపఁబడి చక్కని కోడి పీట నొగగలదై అమ్ముల పొదులు విండ్లు యాఁటలు కత్తులు ఇనుపగుదియలు లోనగు నాయుధములచేఁ బ్రకాశించు చుండు మేలిరథమెక్కిన రావణుకొడుకు అతికాయుఁడు రాక్షసులు తన ప్రక్కల నేవింప దేవతలతోఁ గూడిన యింద్రునివలె నతిశయించెను.

కం. శ్వేతము కనకాభరణో, పేతం బుచ్చైశ్రవంబు * పెన్నుద్ది జన స్ఫీతం బురుకాయం బగు, వీతిపయి నరాంతకుండు * వెలుగుచునుండెన్ . ౧౬౧౬
అర్థములు. శ్వేతము = తెల్లనిది, కనకాభరణోపేతము = బంగారు సొమ్ములతోఁ గూడినది. ఉచ్చైశ్రవంబు పెన్నుద్ది = ఉచ్చైశ్రవముతో సమానమైనది. జనస్ఫీతంబు = వేగముచేఁ ప్రకాశించునది, ఉరుకాయంబు = పెద్దదేహము గలది, వీతిపయి = గుట్టముమీఁద.

తాత్పర్యము

తెల్లనిదై బంగారాభరణములుగలదై ఉచ్చైశ్రవముతో సమానమైన మిగుల వేగము పెద్ద దేహము గలదైన గుట్టముపై నరాంతకుఁడు ప్రకాశించెను.

కం. మాసర మగుశక్తి కయిన్, భాసిల రహిమించు కేకివాహనుమాడ్కిన్
మీసరమగు నుల్కాభప్రాసంబును దాల్చి పొల్చె * రావణునుతుడున్ . ౧౬౧౭
అర్థములు. మాసరము = నిడుపాటిది, కేకివాహనుమాడ్కిన్ = కుమార స్వామివలె, మీసరము = శ్రేష్ఠమైన, ఉల్కాభప్రాసంబును = ఉల్కతో సమానమైన యాఁటను.

తాత్పర్యము

కుమారస్వామి నిడుపాటి శక్తియను నాయుధమును ధరించినట్లు నరాంతకుఁడు శ్రేష్ఠమైన యుల్కవంటి యాఁటను ధరించెను.

తే. వజ్రచయ భూషితంబై నశిపరిఘ మొండు, హస్తమునఁబూనియొప్పె దేశివాంతకుండు
భూధరంబును నిరుగేలఁ బూనినట్టి, యభిశయనుని నుల్లసంబాడుభంగి. ౧౬౧౮
అర్థములు. వజ్రచయ భూషితము = వజ్రసమాహముచే నలంకరింపఁ బడినది, పరిఘము = ఇనుపకట్ల గుదియను, భూధరంబును = పర్వతంబును, ఇరు కేలన్ = రెండు చేతుల, అభిశయనుని = సముద్ర మథనకాలమున విష్ణువును, ఉల్ల

సంబాధుభంగిన్ = పరిహసించు వానివలె, పరిఘ మొకచేతితో నెత్తి కత్తివలె గొట్ట సాధ్యపడునది కాదు. రెండు చేతుల నెత్తి కొట్టవలసి యుండును. కావున నీ యుపమానము, కాదేని విష్ణువు రెండు చేతుల నెత్తినంత దాని నేనొక చేతనే యెత్తితి నని పరిహసించె ననియైనఁ జెప్పవచ్చును.

తా త్ప ర్య ము

వజ్రసమూహములచే నలంకరింపఁబడిన యినుప గుదియఁదీసికొని దేవాంత కుఁడు సముద్రమథనకాలమున రెండుచేతుల మందర మెత్తిన విష్ణువును బరిహసించు వానివలె నుండెను.

తే. అమరు లమరావతిని వీడి * సమరమునకుఁ, జనెడిభంగిని వెడలిరి * సై న్యనిచయ సంయుతంబుగ రథదంతి * సైంధవములు నాయుధో పేతు లగు భటులనుగమింప.

అర్థములు. అమరావతిని = ఇంద్రనగరమును.

తా త్ప ర్య ము

దేవత లమరావతిని వీడిచి యుద్ధమునకుఁ బోవునట్లు సైన్య సమూహముతో తేర్లు ఏనుఁగులు, గుఱ్ఱములు, ఆయుధములు ధరించిన కాలిబంట్లు తమనెంట రాఁగా లంక విడిచిపోయిరి.

చ. మకుటమణీ ప్రభాళు లలమన్ దిశలన్ గ్రహరాజఁ బోలుదున్ జకచకపర్వ కాంతులను * సాంద్రము లౌ వరశస్త్రముల్ దివిన్ బ్రకటితశౌరదాంబుదని * భం బగు నంచలపిండు సాటిగా మకురునఁ జావొగొల్పొయొక * మాటయ నిశ్చయ మంచు నెంచుచున్. ౧౬-౨౦

అర్థములు. మకుటమణీ ప్రభాళులు = కిరీటరత్న కాంతులు, అలమన్ = ఆక్రమింపఁగా, ప్రకటిత = స్పష్టమైన, శౌరదాంబుద నిభంబు = శరత్కాల మేఘముతో నమానము. అంచలపిండు = హంసల సమూహము, మకురున = మూర్ఖతచే, చావొగొల్పొ = చావనైనఁ జావవలె, గెలువనైన గెలువవలె నని - గెలువనైన గెలువవలె జావనైనఁ జావవలె నని వారి నోరరాక చావే ముందు వచ్చెను.

తా త్ప ర్య ము

కిరీటరత్న కాంతులు దిక్కులందు వ్యాపింపఁగా గ్రహసమూహములఁ బోలి కాంతులు దట్టముగా వ్యాపించిన యాయుధములు శరత్కాల మేఘముతో సమానమైన హంసల సమూహముతో సమానమై చావనైనఁ జావవలె గెలువనైన గెలువవలె నిది నిశ్చయమని మూర్ఖతచేఁ దలంచుచు.

కం.ఊష్పచు వైరులబలముం, దెప్పుచు నార్భటు లెసంగఁ * దీవ్రాయుధముల్ ద్రిప్పచు గర్వము కన్నుల, గప్పఁగ వెల్వడిరి యుద్ధ * కాంక్ష దలిర్పన్. ౧౬-౩౧

అర్థములు. ఊష్పచున్ = హంకరించుచు, దెప్పుచున్ = ఆక్షేపించుచు.

తా త్ప ర్య ము

స్పష్టము

కం. వారల క్ష్యేభారవముల, వారి భుజాస్ఫలనముల * వారిపదదభ
 కార్కరంబుల గడ గడ మని, ధారిణి వడఁకాడెఁబగి లెఁదా రాపథమున్. ౧౬౨౨
 అర్థములు. క్ష్యేభారవములన్ = సింహనాదములచే, భుజాస్ఫలనములన్ =
 రెట్టలు తట్టుకొనుటచే, పదదభ కార్కరంబులన్ = కాళ్ళుదభదభ యని పెట్టుటచే,
 తా రాపథమున్ = ఆకాశమును.

తా త్ప ర్య ము

వారి సింహనాదములు వారిరెట్టలు తట్టుకొనుటలు వారిపాద ఘట్టనలు
 ఆకాశమును పగులఁజేసెను. భూమిని వణఁకఁజేసెను.

ఉ. ఈగతి నిష్క్రమించి యసురేంద్రు లతంద్రత నుద్యతోరువృ
 ఖాగము యుద్ధకాంక్షము మ * హాప్లవగేంద్ర బలంబుఁ గన్గొనన్
 నాగరథాశ్వసంకుల ఘ * గంఘణనాదితచారుకింకిణీ
 పూగము యాతుధానబల * ముం దిలకించిరి వానరేంద్రులున్. ౧౬౨౩

అర్థములు. నిష్క్రమించి = వెడలి, అతంద్రతన్ = హెచ్చరికతో, ఉద్య
 తోరువృఖాగము = ఎత్తఁబడిన చెట్లు, కొండలుగలది; యుద్ధకాంక్షము = యుద్ధమున
 కెదురు చూచునది యగు, మహాప్లవగేంద్ర బలంబు = గొప్ప సుగ్రీవుని సేనను,
 నాగరథ అశ్వసంకుల = ఏనుఁగులతో శేర్లతో గుఱ్ఱములతో కలిసినది, కింకిణీ = చిలు
 గజైల, పూగము = నమూహము గలది, యాతుధానబలమున్ = రాక్షససేనను,
 తిలకించిరి = చూచిరి.

తా త్ప ర్య ము

ఇట్లు వెలువడి యా రాక్షసులు హెచ్చరిక గలవారై యుద్ధమున కెదురు
 చూచుచు నా నిమిత్తమై కొండలు చెట్లు చేతఁదీసికొని యున్న వానరసేననుజూచిరి.
 వానరులును ఏనుగులు రథములు గుఱ్ఱములుగలదియు గణగణ ధ్వనిగల గజైల
 సమూహముగలదియు నగు రాక్షస సైన్యముఁ జూచిరి.

—* వానర రాక్షససేనల యుద్ధము *—

తే. అసితజీమూతనిభము దీప్తానలారక, తుల్యము సముద్యతాయుధస్తోమ మగుచు
 నై ఋతర్షభ వృతము సైన్యంబుఁజూచి, యార్భటులు నించిరగ చరులగములెత్తి.
 అర్థములు. అసిత జీమూత నిభము = నల్లని మేఘముతో సమానము,
 దీప్తానలారక-తుల్యము = ప్రకాశించు నగ్ని సూర్యులతో సమానమైనది, సముద్యతా
 యుధస్తోమము = ఎత్తఁబడిన యుద్ధసాధనముల సమూహము గలది, నై ఋతర్షభ
 వృతము = రాక్షసశ్రేణులచే వ్యాపింపఁబడినది. అర్భటులు = సింహనాదములు,
 అగములు = పర్వతములు.

తా త్ప ర్య ము

నల్లని మబ్బుతో వెలుఁగుచున్న యగ్ని యగ్ని సూర్యులతో సమానమై

యెత్తఁబడిన యాయుధము గల రాక్షససేనను జూచి వానరులు కొండలు చెల్లుతు
కొని కేకలు వేసిరి.

ఉ. ఈసున శత్రుసేవల యహీనసముద్ధతి సైఁప లేక పెన్
రోపముతోడ రాక్షసులు * రోదసి వ్రీలఁ బ్రతిధ్వనుల్ మదో
ద్భాసితచిత్తులై కొలుప * వానరులున్ నగశృంగహస్తులై
త్రాసవిహీనులై తెగి పఠరధ్వజనిం జొరఁబాటి యుగ్రులై. ౧౬ ౨౫

అర్థములు. ఈసునన్ = కోపముచే, అహీనసముద్ధతిన్ = అధికగర్వ
మును, రోదసి=అంతరాళము, భూమికి నాకాశమునకు నడిమి ప్రదేశము. మదో
ద్భాసితచిత్తులై = గర్వముచే నొప్పు మనస్సు గలవారై, త్రాసవిహీనులై =
భయము లేనివారై, తెగి=తెగించి, పఠరధ్వజనిన్ = శత్రుసేనను.

తాత్పర్యము

కోపముతో వైదుల యధికగర్వమును సహింపలేనివారై రోపముతో
రాక్షసులు అంతరాళము పగిలిపోవునట్లు గర్వముచే బ్రతిధ్వనులు చేయుఁగా వానరు
లును పర్వతశృంగము లెత్తికొనిన వారై కంఠకర్ణసముద్రమునే రామానుగహ
మున దాఁటితిమఁట, ఈ చిఱుకాల్య లేమిలెక్కయని భయము విడిచిన వారై
తెగించి శత్రుసేనలో దూఱిరి.

ఉ. కొండలు మింట నేల మఱిఁకొండలు కొండలు వృక్షహస్తులై
కొండలు శైలపాణులయి * కోయని యార్చుచు భూమిభృచ్చిలా
బృందము వర్షముం గురిసి * పెంపు రహింపఁగ నంటఁ దాఁక నా
నక్కండన మెంతయుం బొలిచె * సర్వదిదృక్షుభయప్రదాయియై. ౧౬ ౨౬

అర్థములు. భూమిభృత్ + శిలాబృందము = కొండతాల సమూహము,
అనక్కండనము=యుద్ధము, సర్వదిదృక్షుభయ ప్రదాయియై=చూచువారికండఱకు
భయము గలిగించునదియై.

తాత్పర్యము

కొండ తాకాశమందుఁ గొండలు నేలమీఁద గొండలు చెట్లను గొండలు
గుట్టలను చేతయందుఁ గలవారై కోయని యఱచుచు కొండల తాలవాన గురిసించి
తమ మహత్త్వమేర్పడునట్లు నెదుర్కొనఁగా చూచువారి కండఱకు భయము
గలిగించు నదియై యుద్ధ మొప్పెను.

ఉ. దానికి నోహటింపక బుధప్రతిపక్షులు శౌతబాణసం
తాన మవారిగాఁ గురిసి * తాఁకెడివారల నిల్వరింపఁగా
వానరు లీడఁబోక జల*వాహరవోపమగర్జులై జయా
ధీననునసుక్తులై పరులఁ * దీర్చిరి పేర్చిరి బాహుసంపదన్. ౨౬ ౨౭

అర్థములు. ఓహటింపక = వెనుదీయక, బుధప్రతిపక్షులు = రాక్షసులు 'బుధ స్సూరా సురీ సౌమ్యే' యని నానా || ర. శౌతబాణ సం తానము = పదునైన బాణముల సమూహము, అవారిగా = దండిగా, ఈడబోక = వెనుకదీయక, జల వాహ = మేఘములయొక్క, రవోపమ గర్జులై = ధ్వనితో సమానమైన ధ్వని గలవారై, జయాధీనమనస్కులై = గెలుపునకు స్వాధీనపడిన మనస్కులై, చావో గెలుపో యనునది రాక్షసుల భావవిధము, గెలుపే యనునది వానరుల భావవిధము పరులన్ = శత్రువులను, తీర్చిరి = చంపిరి.

తా త్ప ర్య ము

దానికి రాక్షసులు వెనుదీయక పదునైన బాణముల సమూహములను దండిగాఁ గురియించి తమపై వచ్చు వానరుల నిలుపఁగా వానరులును వెనుకంజ పెట్టక మేఘము లుఱిమినట్లు గర్జించుచు జయము పొంద గల మనస్కు గలవారై శత్రువుల వధించి భుజపరాక్రమముచే విజృంభించిరి

ఉ. నిర్భయవృత్తిఁ గేరి ధ్వజసీయుగళంబు పరాక్రమించి కం
తార్కాటు లుల్లసిల్లఁ దెగి * యాహవకేఠుల నోల లాడుచో
నిర్భరదోర్బలంబున నశీచరులున్ నిజబాహునీరదా
విర్భవశైలశృంగకుజవృష్టిని ముంచుచుఁ దెంపు పెంపునన్. ౧౬-౨౮

అర్థములు. నిర్భయవృత్తిన్ = భయములేని వ్యాపారముచే, కేరి = విజృంభించి, ధ్వజసీయుగళంబు = రెండు సేనలు, కంతార్కాటులు = కంఠధ్వజులు, ఆహవ కేఠులన్ = యుద్ధక్రీడల, నిర్భర = అధికమైన, దోర్బలంబునన్ = భుజబలముచే, నిజబాహునీరద = తమ చేతులనెడి మేఘములనుండి, ఆవిర్భవ = పుట్టిన, శైల శృంగ = పర్వతశిఖరములు, కుజ = చెట్లనెడి, వృష్టిని = వర్షముచే.

తా త్ప ర్య ము

దిగులు లేక విజృంభించి రెండు సేనలు పరాక్రమించి కంఠధ్వజు లధికము గాఁగా తెగఁబడి యుద్ధక్రీడలఁ దేలాడునపుడు అధికమైన భుజబలముచే వానరులు తమచేతులనెడి మేఘములనుండి కొండశిఖరములు, చెట్లనెడి వర్షము గురియించి ముంచుచు వధిక సాహసమున.

మ. ద్విరదస్యందనసైంధవంబులపయిం * దేదీప్యమానాంగు లా
భరణాశీలసీతాంగు లా దనుజులం * బైదూఁకివే గ్రుద్దినన్
గిరులన్ మొత్తిన గ్రుడ్లు పెల్లగిలఁగా * గీయంచుఁ గూ పెట్టుచున్
ధరణిం బ్రాఁకుచు నేల దొడ్లుచును దైత్యవ్రాహ్మణుల్ సీల్లినన్. ౧౬-౩౯

అర్థములు. ద్విరద = రెండు దంతములు గలవి ద్విరదములు, ఏనుఁగుల మీఁదను, స్యందన = క్షేర్లమీఁదను, సైంధవంబులపయిన్ = గుట్టముల మీఁదను, దేదీప్యమానాంగులు = ప్రకాశించు దేహములు గలవారలు, ఆభరణాశీలసీతాం

గులు = భూషణములచే బ్రకాశించు నవయనములు గలవారు, నీలగన్ = చావఁగా.

తా త్ప ర్య ము

ఏనుఁగుల మీఁదను తేరుల మీఁదను గుఱ్ఱముల మీఁదను ఆభరణముల ధరించిన దేహములతోఁ బ్రకాశించు రాక్షసుల మీఁద దూఁకి గ్రుద్దఁగా కొండలచే మొత్తగా గ్రుడ్లు పెల్లగించుకొని రాఁగా గీయని కూతలు పెట్టుచు నేల మీఁదఁ బ్రాకులాఁచుచు దొర్లుచు రాక్షసులు చావఁగా.

ఉ. చేయఁగలట్టి రాక్షసులు * శీఘ్రమ ముద్గరశూలఖడ్గకాక్షయకశక్తి సంఘములఁ * జమ్మిచు నెమ్మిలు ప్రీల గ్రుచ్చుచున్ గాయములందు నెత్తురులు * గ్రమ్మఁగఁ గ్రమ్ముచు గెల్పుఁ గోరి నా నాయససాధనంబుల వ * నాటులపో తణఁగించి రుగ్రులై. ౧౬౩౦

అర్థములు. ఎమ్మిలు = ఎముకలు, ప్రీలన్ = విఱుగునట్లు, నానా = అనేక విధములై న, ఆయనసాధనంబులన్ = ఉక్కు ఆయుధములచే, వనాటుల పోటు = చావరుల దెబ్బ.

తా త్ప ర్య ము

సామర్థ్యముగల రాక్షసులు త్వరగా లోకండ్ల వంటి యినుప గుడియలను, శూలములను, బాకులను, పెద్దకత్తులను, శక్తి సంఘములను వినరుచు ఎముకలు విఱుగఁ గ్రుచ్చుచు దేహములందు నెత్తురు గ్రమ్మునట్లు పొడుచుచు జయము గోరిన వారై నానావిధములై న యుక్కుటాయుధములచే చావరులవిజృంభణ మణఁగించిరి.

కం. ఇరువఱ గీగతి బెడిదపు, బురవడిఁ బోరఁగ నొకముహూర్తములో నెత్తురు వఱదలుగాఁ బాఱఁగ, ధర కుంకుము పఱచినట్టిదశ వహియించెన్.

అర్థములు. ఇరువఱగు = రెండుపక్షములవారు, బెడిదము + ఉరవడిన్ = భయంకరమైన వేగమున.

తా త్ప ర్య ము

రెండుపక్షములవారీ విధముగా నతివేగముగ యుద్ధము చేయఁగ నొకముహూర్తములో నెత్తురు వఱదలుగాఁ బాఱగా భూమికుంకుము పఱచినట్లయ్యెను

ఉ. వానరు లాకమించి పడ * వైచి ధరిత్రిని వెన్ను సోక వక్షానఁ బదంబు లూఁది కర * సాధనముల్ వడి లాగి వైచినన్ చావపులుం గరాంఘ్రులను * చా రొగి నోవినయంతఁ బోరుచున్ మానముమీఁద దృష్టి నిడి * మరక్కటులన్ సొలయించి రుద్ధతిన్. ౧౬౩౧

తా త్ప ర్య ము

వానరులు పై పడి వీఁపులు నేల దగులునట్లు పడవైచి తొమ్మును గోళితో ద్రోక్కి చేతి యాయుధములను నీడ్చి పాఱవైవఁగా రాక్షసులును మానముమీద

దృష్టి యుంచినవారై కాశ్యప జేతుల సాధ్యమైనంతవఱకు వాసరులను గొట్టి మూర్ఖపోవఁ జేసిరి.

చ. ఫలఫలభోజనుల్ సమర * పాటవముల్ పచరించి పోరుచోఁ
జలమునఁ జెంతఁ బోరు సుర * శాత్రవుకాశ్యు గ్రహించి త్రిప్పుచున్
మలికిత మింత లేక తన * మాఱుతుఁ గీశుఁడు తాఁపబోవ నా
ఖలుఁడును నొందుక్రోఁతిఁ గడ * కాశ్యపు బట్టి విరోధి వై చెడిన్. ౧౬౩౩
అర్థములు. ఫల = పండ్లను, పల = మాంసమును, భోజనుల్ = తిను
వారు, ఫలభోజనులు = వాసరులు, పలభోజనులు = రాక్షసులు, సమరపాటవ
ముల్ = యుద్ధము నందలి నేర్పులు, పచరించి = ప్రచురించి, మలికితము = సందే
హము, మాఱుతున్ = పగవారిని, తాఁపబోవన్ = కొట్టబోఁగా.

తా త్ప ర్య ము

వాసరులు రాక్షసులు యుద్ధమునందలి తమ తమ నేర్పులు ప్రకాశము లగు నట్లు యుద్ధము చేయు సమయంబున చలమునఁ దన సమీపమున నున్న రాక్షసుని కాశ్యపట్టుకొనిగిరిగిరిత్రిప్పి వానితోఁదనతో యుద్ధముచేయు రాక్షసుని కొట్టబోఁగా నా దుష్టరాక్షసుఁడును వేఱొక క్రోఁతి కాశ్యపట్టుకొని వాసరునిపై వై చెను.

కం. వాసరులు వేయుశిలలన్, దానవులును నసురు లేయు * దారుణశరసం
తానంబుల వాసరులును, మానక వారించు చాజిములసిరి కడిమిన్. ౧౬౩౪
అర్థములు. దారుణ = భయంకరములైన, శరసంతానంబులన్ = బాణ
సమూహములచే, ఆజిన్ = యుద్ధమందు, మలసిరి = సంపరించిరి.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

తే. కొండమనుకుల యేటులఁ గూలిపుడమిఁ, బడినసోఁకుల మూఁకలు దొడిగియున్న
బొందళింబుల పగిలినశండులందు, రక్తము ప్రసవించె ద్రుమములశరసమునట్లు.

అర్థములు. కొండ మనుకులు = వాసరులు, బొందళింబులన్ = కవచముల
యొక్క, ద్రుమముల శరము నట్లు = చెట్లనుండి నీరు గాఱునట్లు.

తా త్ప ర్య ము

వాసరుల దెబ్బలకు నేలబడిన రాక్షసుల మూఁకలు దొడిగికొని యుండిన
కవచములు పగులఁగా వాని శండుల నుండి చెట్లలో నుండి కాఱు నీరువలె
రక్తముగాఱెను.

కం. సింధురముల దంతులచే, సైంధవముల హరులచేత * క్షూధరపాళీ
బాంధవరథముల రథములు, బంధురబలు లైన ప్లవగ * పతు లణఁగింపన్.

అర్థములు. సింధురములన్ = ఏనుఁగులను, సైంధవములన్ = గుఱ్ఱములను
హరులచే = గుఱ్ఱముల చేత, క్షూధరపాళీ బాంధవరథములన్ = కొండలకు చుట్టము
లైన రథములచే.

తా త్ప ర్య ము

వీనుఁగులచేఁ గొట్టి యేనుఁగులను, గుఱ్ఱములచేఁ గొట్టి గుఱ్ఱములను, గొండల వంటి రథములచే రథములను గొట్టి విస్తార బలము గల వానరులు రాక్షసుల బింక మణఁపగా.

చ. తతబహు శాఖ మైన వసుధారుహసంతతిఁ బూని రాక్షస ప్రతఱుల నొంప వానరులు * రాక్షసులున్ విశిఖక్షురప్రథ ల్ల తతులఁ జెట్టులం బ్లవగులన్ వధియింప సముత్సుకాత్ములై క్షితిధరచారు లుగ్రగతిఁ * జెండిరి తద్వివిధాశ్రుధారులన్ . ౧౬౩౭

అర్థములు. తతబహు శాఖము=వ్యాపించిన పెక్కు కొమ్ములుగల, వసుధారుహసంతతిన్ = చెట్ల సమూహమును, ప్రతఱులన్ = సమూహమును, విశిఖ = నేజాలయు, క్షురప్ర = అర్థచంద్రబాణము, 'అర్థచంద్రః క్షురప్ర స్వాత్' అని హాలాయుధుఁడు, భల్ల = బల్లెములయు, తతులన్ = సమూహములచే, క్షితిధర చారులు=వానరులు, తత్ + వివిధాశ్రుధారులన్ = ఆ నానావిధములైన యాయుధముల ధరించిన వారిని.

తా త్ప ర్య ము

పెక్కు కొమ్ములు గల చెట్లను బూని వానరులు రాక్షసులను బాధింపఁగా రాక్షసులు నేజాలచేతను అర్థచంద్రబాణములచేతను బల్లెములచేతను చెట్లను నటికి వానరులఁజంపఁగా నుత్సాహము గలవారై వానరులు ఆనానాశస్త్రములు ధరించిన వారిని చీల్చివైచిరి.

కం. వెండియు శాఖామృగవే,తండంబులు సమరభూమిఁ * దలఁగఁగ నెటు రా కురడఁగ జేసిరి దివిజులు, కొండాడఁగఁ బూర్వదేవకుణపంబులచేన్ .

అర్థములు. శాఖామృగవేతండంబులు=వానరశ్రేణులు, కొండాడఁగన్ = స్తోత్రము చేయుఁగా, పూర్వదేవ కుణపంబులచేన్ = రాక్షస శవములచే, దేవతలకు బూర్వులు కావున రాక్షసులు పూర్వదేవతలు.

తా త్ప ర్య ము

వానరశ్రేణులు యుద్ధభూమియం దిటునటు తిరుగ సాధ్యపడనట్లు దేవతలు స్తోత్రము చేయునట్లు రాక్షస శవములచే నేల నిండించిరి.

—* నరాంతకుఁడు కవులఁ దునుమాడుట *—

నీ. అంత నరాంతకుం * డంతకాకారుడై, బంధురజవనాధ్యఃగంధవాహ బాంధవసైంధవం * బారోహణము నేసి, శక్తిధరుం డయి * క్షూధరాట సైన్యంబు మీనంబు * జలనిధి జొచ్చిన వడుపునఁ జొచ్చి పెత్తనాసమునను శాఖామృగంబుల * సప్తశతంబుల, నొక్కక్షణంబున * నుక్కడంచె

తే. నెందుఁజూచిన దానయై యేపు మీఱి, యిచ్చవిహరించునయ్యసుఁ రేంద్రసుతుని
 మార్గమంతయు శోణితమాంసకర్దమితము వానరశవచయావృతము నయ్యె.
 అర్థములు. అంతకాకారుఁడై = యమునివంటి యాకారము గలవాఁడై
 బందురజవనాధ్యుఁడై అధిక వేగసంపత్తి గలదియు, గంధవాహ బాంధవము = గాలికీ
 జుట్టమైనదియు, వేగమునందు వాయువుతో సమానమైనదియు, సైంధవమును =
 గుట్టమును, ఆరోహణముచేసి = ఎక్కి, శక్తిధరుఁడయి = శక్తియను నాయుధము
 ధరించినవాఁడయి, క్షూధరాట = వానరుల, పెన్ ప్రాసమునను = పెద్ద
 యీఁటచే, మీఁద శక్తిధరుఁడని చెప్పి, యిచ్చటఁ బ్రాసముతో యుద్ధము
 చేసినట్లు చెప్పటచే, శక్తిప్రాసములు సమానాకారము లగుట పర్యాయముగ
 ప్రయోగింపఁబడెను. సప్తశతంబులన్ = ఏడునూర్లు, ఉక్కడంచెన్ = బలహీనులఁ
 జేసెను. చంపెను, శోణిత మాంసకర్దమితము = నెత్తురు మాంసముచే బురదగాఁ
 జేయఁబడినది, కర్దమితము = తారకాదిగణములోఁ జేరినది.

తాత్పర్యము

అప్పుడు నరాంతకుఁడు యముని యాకారమువంటి యాకారము గలవాఁడై
 మిగుల వేగము గలదై, వాయువునకు సమానమైన, గుట్టము నెక్కి శక్తిని ధరించి
 వానరసేనయందు నముద్రములోఁ జేపజొచ్చినట్లు చొచ్చి పెద్దయీఁటచే నేడు
 నూర్లు వానరులను క్షణములోఁ జంపెను. ఎక్కడఁజూచిన తానేయై యిష్టము
 వచ్చినట్లు తిరుగుచు నారావణుకు మారుఁడుత్రోవయంతయు నెత్తురు మాంసముతో
 బురద యగునట్లు వానరుల వీనుఁగులతో కప్పబడునట్లు చేసెను.

నీ. తలపడ నెవ్వండు * తలఁచెడు వంతలోఁ, దల పడు నేల నబ్బలిముఖునకు
 వృక్షంబు శైలంబు * నెత్తెడు వంతలోఁ, దరుచరుమే నిలఁ * బోరలు చుండు
 లాఘవంబున మీఁద * లంఘించువంతలో, నూర్ధ్వకాయంబొండఁ మొద్దబడును
 దృష్టిని దనవంకఁ * ద్రిప్పెడువంతలోఁ, గాలునిదృష్టికిఁ * బాలుపడును
 తే. మర్కటం డెవ్వఁడే; నిట్లుఁచూఱు లేక, ప్రాసకరుఁడయి శాత్రవఁత్రాసకరుఁడు
 నగుచుశుష్కాటవిదహించుఁ హవ్యవాహు, భంగిఁ గోతుల సేనలఁ పటిమఁజెఱిచె.

అర్థములు. శుష్కాటవి = ఎండిన యడవి, హవ్యవాహు భంగిన్ = అగ్ని
 వలె, పటిమ = దాఢ్యము.

తాత్పర్యము

ఎవ్వఁడు వాని నెదిరింపఁదలఁచునో యా వానరుని తల యపుడే నేలఁబడి
 యుండును. చెట్లొగుట్లొ తనమీఁద వేయుటకు నెత్తినంతలో వాని దేహము నేలఁ
 బోరలుచుండును. తనమీఁద నెవ్వఁడైన దుముక యత్నించెనా వాని దేహము
 యొక్క పైభాగముమాత్రమే వానియొద్దఁబడును. తన్నుఁజూచుటకై తలత్రిప్పెనా
 యంతలో నతఁడు యముని చూడఁబోయి యుండును. ఈ విధముగ నెదురులేక

నరాంతకుడు ఈ టెచేత విరోధులకు భయంకరుడై యెండిన యడవిని గాల్పు నగ్నివలె క్రోతుల సేనల బలము నాశము చేసెను.

తే. వానకారున నాలుగువంకలందు, విసరి విసరియు, బెనుగాలి * వీచునట్లు దివిజశాత్రపుతనయుండు * తిరిగి తిరిగి, నన్నివంకల, గీశుల * హతుల, జేసె.

తా త్వ ర్య ము స్పష్టము.

చ. నిలువఁగ లేదు, పర్విడఁగ * నేరదు, నిట్టలు లైన భీతిచే దలఁగఁగ లేదు, వానరులు * తద్దురవస్థ నరాంతకుం డనిన నిలిచినవారలన్ నెగసి * నింగిని బ్రాకెడువారి, బాటువారల బలదర్ప మేర్పడ నారాతులఁ ద్రుంచె నొకింతమాత్రలోన్. ౧౬౪౨ అర్థములు. నింగిని=ఆకాశమును, అరాతులన్=విరోధులను.

తా త్వ ర్య ము స్పష్టము.

కం. పిడుగులు పడియెడి వడుపున, బడుప్రాసపు ట్లు నోరువం జాలక పెల్లడలున మలద్రిమ్మరు ల, య్యెడ నాక్రోశించి రొక్కయెలుగున భీతిన్. అర్థములు. వడుపునన్ = విధముగా, ప్రాసము+వట్లు=ప్రాసపు+వట్లు=ప్రాసపు ట్లు, అడలున = భయముచే, మలద్రిమ్మరులు = కొండలందు, దిరుగువారు = వానరులు.

తా త్వ ర్య ము

. పిడుగులు పడినట్లు పడు ప్రాసము దెబ్బలకు సహింపలేక భయపడి వానరుల సమయమం దొక్కసారిగ యొక్క గొంతుగ దుఃఖించిరి.

—* అంగద నరాంతకుల యుద్ధము *—

నీ. దంభోధిధారలఁ గుంభినీధరములు, ప్రీలు నవ్వడుపున * వృక్షచరులు గూలుట గనుఁగొని * కుంభకర్ణునిచేతి, బళువు వీక్షించిన * ప్లవగపతులు సుగ్రీవు నొద్దన * సుఖముగా నుండిరి, భానుజుండును హరిసేన చెదరి పాటుట సోకుడు * మీఱుట గనుఁగొని, జంభవైరి సమానశౌర్య భీరు తే. నంగదకుమారుఁ గనుఁగొని * హయముమీఁద నడ్డులే కరుడెంచు దశాస్య తపయుఁ జూపి యాతఁడు మనసేన * చూఱు పుచ్చె

దనయ! యాతని వధియింపు * దర్ప మెసఁగ. ౧౬౪౪ అర్థములు. దంభోధిధారలన్ = వజ్రాయుధము వాదరలచేత, కుంభినీధరములు = కొండలు, ప్రీలు = పడు, బళువు = బలము, సోకుడు=రాక్షసుఁడు, మీఱుట=అతిశయించుట, జంభవైరి=ఇంద్రునితో, చూఱుపుచ్చెన్ = కొల్లపెట్టెను.

తా త్వ ర్య ము

వజ్రాయుధము వాదరలచే కొండలు గూలినట్లు వానరులు పడుట చూచి

గుంభకర్ణుని చేతిబలము ననుభవించిన వానరు లింకను నొప్పులచే బాధపడుచున్న వారగుటచే సుగ్రీవునొద్దనే సుఖముగా నుండిరి. సుగ్రీవుఁడు వానరసేన చెదరుటయు రావణుని కొడు కతిక్రమించి వచ్చుటయుఁజూచి యింద్రునితో సమానమైన శౌర్య వంతుఁడగు నంగదుని చూచి గుఱ్ఱముమీఁద నడ్డములేక తిరుగు నరాంతకుని జూచి ఏఁడు మనసేన కొల్ల పెట్టుచున్నాఁడు. ఈమారా! వానిఁ జంపుము.

ఉ. రా జటు లాడఁగ నతఁడు * మ్రబ్బులు వ్రీల్చుచు దోచు పద్మినీ
రాజవిధంబునం బ్లవగ*రాజులనుండి నిజాంగదద్యుతుల్
రాజుల ధాతుమండితధ*రాధరమో యన నేగుదెంచి యా
రాజకుమారుపైఁ జినె ని*రాయుధుఁ డై నఖమాత్రశస్త్రుఁ డై. ౧౬౮౫

అర్థములు. రాజు=ప్రభువు, అంగదుఁడును దక్కిన వానర శ్రేష్ఠులవలె గుంభకర్ణునిచే దెబ్బలు తినినవాఁడై యలసి యుండినను రాజుజ్ఞ కావున నతిక్రమింపరాదని పోయెనని భావము. పద్మినీరాజు=సూర్యుఁడు, ప్లవగ రాజుల నుండి=వానరశ్రేష్ఠులలో నుండి నిజాంగదద్యుతుల్ = తన బాహువురుల కాంతులు, రాజులన్ = ప్రకాశించు చుండఁగా, ధాతుమండిత = బంగారులోనగు లోహములచే, నుండిత=అలంకరింపబడిన, ధరాధరమో = పర్వతమో, నిరాయుధుఁడై = ఆయుధము లేనివాఁడై, నఖమాత్రశస్త్రుఁడై = గోభృ మూత్రమే యాయుధముగాఁ గలవాఁడై.

తా త్ప ర్య ము

రాజీప్రకార మాజ్ఞ సేయఁగా నతఁడు మబ్బులు చీలఁదీసికొని కానవచ్చు సూర్యునివలె వానరుల నడుమ నుండి తన భుజకీర్తుల కాంతులు ప్రకాశింపఁగా బంగారు మొదలగు లోహములచే నలంకరింపబడిన పర్వతమువలె నిరాయుధుఁడై గోభృ మూత్రమే యాయుధముగాఁ గలవాఁడై రాక్షసరాజు కొడుకు మీఁదికిఁ బోయెను.

ఉ. వానికి ని ట్లనున్ దనుజువీర్యుడ ! ప్రాకృతకీశపాఠులన్
మానక తున్నినంత బల*మా యశమా ఫలమా యెదీ భవ
న్మానిత మైనప్రాసమును * నాదు నురంబున వైపుమీ యనన్
దానవుఁ డాతనిం గని ని*తాంతరుషాపరిదగ్ధచిత్తుఁ డై. ౧౬౮౬

అర్థములు. నితాంతరుషాపరిదగ్ధ చిత్తుఁడై = మిగులఁ గోపముచేఁ గాలిన మనస్సు గలవాఁడై.

తా త్ప ర్య ము

ఇట్లుపోయి వానితో నిట్లనియె. రాక్షసశ్రేష్ఠుఁడా! సామాన్యమైన క్రోఁతి గుంపు నేలరా చంపెదవు? దానివలన నీకు బలమెచ్చెనా? కీర్తివచ్చెనా? ఫలమేదైన లభించెనా? ఏదీచూతము? నీవు గొప్పగాఁదలచి యుండు నీ యీఁకను నాతోమ్ము

మీద వేయుము. అని చెప్పగా రాక్షసుఁడు మిగుల కోపముచే మండుచున్న మనస్సు గలవాఁడై.

కం. రదములఁ బెదవులు గొఱుకుచు, మదమున రోఁజుచును ద్రాఁచుమాడ్కినిదారా మదవర్ధనువక్షంబున, నదటున నడరించె శ్రాసఁ మతిదృఢశక్తిన్. ౧౬౮౭
అర్థములు. రదములన్ = పండ్లచే, ద్రాఁచుమాడ్కిని = ద్రాఁచుపాము పలె, తారామదవర్ధను = తారకు సంతోషము వృద్ధిచేయువానిని, గజదానం గర్వహర్ష చేతో మృగమదా మదాః || నానా || ర. అదటున = మదముచే.

తాత్పర్యము

దంతములచేఁ బెదవులు గొఱుకుచు నాగుఁబామువలె బుసలు గొట్టుచు నంగదుని తొమ్మున వాఁడు తన బలము కొలఁది నీఁటను ప్రయోగించెను.

చ. అదియును వాలిపుత్రకులిఁ శాభమహారముఁ దాఁకి తున్నట్లె చెదరి ధరం దొరంగఁ, గపిఁ సింహము దానిని గాంచి మీఁదికిన్ గొనుకక దూఁకి గుఱ్ఱమునుఁ

గొద్దిన నద్ది నిమగ్నతాలువై చిదికిన స్రుద్లతోఁ దెగినఁ జిహ్నకతోడ విశీర్ణ మూర్ధమై. ౧౬౮౮

అర్థములు. కులిశాభ = వజ్రముతో సమానమైన, మహారము = పెద్ద తొమ్ము, నిమగ్న తాలువై = లోపలి కీళ్ళుకొని పోయిన దవడలు గలవై, విశీర్ణ మూర్ధమై = పిచ్చైలైన తల కలదై.

తాత్పర్యము

ఆ యీఁట వజ్రాయుధమువలె గట్టియైన యంగదు తొమ్ముదాఁకి తునుకలై చెదరి భూమిమీదఁ బడెను. అది చూచి వానరశ్రేష్ఠుఁడు సందేహింపక వాని మీఁద దూఁకి గుఱ్ఱమును నొక్క స్రుద్దును స్రుద్దగా నది దవడలు లోపలి కీళ్ళు కొని పోయినదై స్రుద్లు చిదికినదై, నాలుక దెగినదై, తల పిచ్చైలై.

కం. కొండవలెఁ గూలి తత్తడి, గండడఁగిన, జూచి క్రోధఁ కలుషితమతి నా ఖండలుచుచునునితల సో, కుండును బిడికింట నొక్కఁ స్రుద్దుం స్రుద్దెన్. ౧౬౮౯

అర్థములు. తత్తడి = గుఱ్ఱము, క్రోధకలుషితమతిన్ = కోపముచే గలఁత పాతిన మనస్సుతో, ఆఖండల = ఇంద్రుని

తాత్పర్యము

కొండవలెబడి గుఱ్ఱము పావఁగాఁ జూచి కోపించి యా రాక్షసుఁడు వాలి కొడుకు తలమీఁద నొక్క స్రుద్దు స్రుద్దెను.

డి. ముష్టివిధిన్న మూర్ధఁధుగఁ ముమ్మర మై బహులోష్ణరక్తముల్ దృఢులు పాఱకుండ దొరఁ లెం, బెలుమూర్చ మునింగి కీశుఁడున్ గవ్వముమీఁదఁ దెల్వి గొనిఁ

కారొకను కిన్కను మండుచుం బరో త్కృష్టపరాక్రమంబునకుఁ డెండము విస్మిత మౌచు నుండఁగన్. ౧౬౯౦

అర్థములు. ముష్టి=పిడికిటి దెబ్బచే, విభిన్న=పగిలిన, మూర్ఖుఁడుగన్ = తలగలవాఁడుగ, ముమ్మరమై = అధికమై, బహుళ=విశేషముగ, ఉష్ణరక్తముల్ = వేడినెత్తురులు, కార్కొను = దట్టమైన-అధికమైన, పరోత్కృష్ట పరాక్రమంబు నకున్ = పగవని పరాక్రమమునకు బలమునకు, డెండము=మనస్సు.

తాత్పర్యము

పిడికిటి దెబ్బచే దలపగిలి విశేషముగ వేడినెత్తురు గాఱఁగాఁ గన్నులు తెరిచి చూచుటకు లేక మూర్ఖుఁడవలె వానరుఁడు నేలఁబడి కష్టముమీఁద స్మృతి తెచ్చికొని బలమైన కోపముతో మండుచు పగవని యధికపరాక్రమమునకు మనస్సు ఆశ్చర్యపడుచుండఁగా.

ఉ. చివ్వున లేచి భూమిధర * శృంగనిధం బగు ముష్టిఁబూని తా
నవ్విబుధారిఱొమ్ము నలి * యం బొడిచెన్ రుధిరంబు కండలున్
గ్రొవ్వును మేన నిండె ధరఁ * గూలె నతండును దూలి దవ్వుగా
నవ్విబుధేంద్రువజ్రహత * మై విధురం బగు క్షూధరం బనన్. ౧౬౫౧

అర్థములు. భూమిధరశృంగనిధంబు=కొండశిఖరము వంటిది, నలియన్ = నలుగునట్లు, విధురము=పగిలినది, క్షూధరము=పర్వతము.

తాత్పర్యము

చివాలున లేచి కొండ శిఖరమువలె దృఢమైన పిడికిలిచే రాక్షసుని ఱొమ్ము నలిగిపోవునట్లు పొడువఁగా నెత్తురు కండలు గ్రొవ్వు వాని దేహమంతయు నిండెను. వాఁడును ఆ దెబ్బకు దూరముగాఁ గొట్టుకొని పోయి ఇంద్రుని వజ్రము దెబ్బచే బడు కొండవలె బడెను.

కం. వానరపతితనయునిచే, దానవపతితనయుఁ డిట్లు * తనువు దొఱంగన్
వానరులరవము దివి దితి, జానీక రవంబు బెరసి*యవఘుళ మయ్యెన్. ౧౬౫౨

అర్థములు. అవఘుళము=హెచ్చు, దివిజానీక రవంబు = దేవతాసమూహముల ధ్వని.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

కం. దుష్కర మగు తత్కృతిఁ గని పుష్కరశేక్షణుఁడు రామభూవరుఁడును శో
చిషేకశతేజ నంగదుఁ, బుష్కలహర్ష మున మెచ్చి*పొరి మన్నించెన్. ౧౬౫౩

అర్థములు. దుష్కరము=చేయఁగష్టమైనది, పుష్కరశేక్షణుఁడు=కమలములవంటి కన్నులు గలవాఁడు, శోచిషేకశతేజన్ = అగ్నివంటి తేజస్సుగలవానిని, పుష్కల హర్ష మునన్ = నిండుసంతోషముతో, పొరిన్ = మిక్కిలి, మన్నించెన్ = గౌరవించెను.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

-* ౨౦-వ సర్గము. అంగదుఁడు దేవాంతకమహోదర త్రిశిరులతోఁ బోరుట *

సీ. త్రిశిరోమహోదరుల్ * దేవాంతకుండును, వగచి సరాంతకుపాటు గాంచి
యభ్రసంకాశగజాధిరూఢుండయి, యుగ్రపుంగినుక మహోదరుండు
పరిఘహస్తుండయి * గురురథస్థితుండయి, దేవాంతకుండునుఁడ్రిశిరుఁ డొక్క
మొగి వాలితనయునిఁడెగితాఁకినొప్పింప, సతఁడొకద్రుముము దేవాంతకాఖ్య
తే. మీఁద వైవ దాని * మేలిశరంబుల, విశేసనం బొనర్చె * ద్రిశిరుఁ డలుక
వెండి వృక్షశైలవృష్టిని గురియింప, వానిఁ ద్రుంచె సతఁ డవార్యబలుఁడు.

అర్థములు. వగచి=వ్యసనపడి, అభ్రసంకాశ గజాధిరూఢుండయి=మేఘ
ముతో సమానమైన యేనుఁగు నెక్కినవాఁడై, పరిఘహస్తుండయి=గుడియ చేత
ధరించినవాఁడై, గురురథస్థితుండయి=పెద్ద తేరియందున్న వాఁడై, తెగి=సాహసించి,
ఒక మొగిన్=ఏకముఖముగా, అందఱు కలసి యొకటిగ, విశేసనంబు=ఖండితము,
అవార్యబలుఁడు=వారింపరాని బలము గలవాఁడు.

సరాంతకు పాటుగాంచి వగచి, ఇది పూర్ణవాక్యము గాకున్నను వేఱువాక్య
మునకు జననస్థానం బగుచున్నది. వగచిరి, అందు నని యన్వయింపవలెను.

భూతార్థకాసమాపకక్రియ వలయుచో వాక్యాంతరజనిస్థానం బగు, అగుచోఁ
గర్త తత్కర్త లందలిదియ యెద్దియే నొండగు ప్రౌ. వ్యా. వాక్య. ౧౬ "దేవ
లోక్కుంబునకుఁ బోవువా రెదుర ద్వాపరంబుతో వచ్చుకలింగని శక్రం డిది యేమి
యెందులకుఁ బోయెద వని యడిగిన, న య్యింద్రునకుఁ గలి యిట్లుయె" భార.
అరణ్య. ౨ ఆ.

తా త్ప ర్య ము

* సరాంతకుఁడు చచ్చుట చూచి త్రిశిరుఁడు మహోదరుఁడు దేవాంతకుఁడు
వ్యసనపడి అందు మబ్బువంటి యేనుఁగు నెక్కినవాఁడై మహోద్రముతో మహో
దరుండును, గుడియ చేతఁదీసికొని దేవాంతకుండును, పెద్ద రథ మెక్కి త్రిశిరుండును,
ఒక్కసారిగ సాహసించి యంగదుని దాఁకి బాధింపఁగా సతఁ డొక చెట్టును
దేవాంతకునిమీఁద వేయఁగా దాని గొప్ప బాణములచే త్రిశిరుఁడు ఖండించెను.
కోపించి యంగదుఁడు మరల చెట్లవాస గురియింపఁగా వాఁడు దానిని ద్రుంచెను.

ఉ. త్రుంచియు దృష్టి లేక రణదోహలియై త్రిశిరుండు కీశుని
స్మించుచు ముల్కులందఱును * నూలొక్కని యల్ల మహోదరుండు శ్రో
ధాంచితవృత్తిఁ దోమరసుతాడితుఁ జేసెను, మన్నవాఁడు మ
ర్దించి దృఢంబుగాఁ గుడియఁ * దెప్పన దప్పుగ దాటి పోయినన్. ౧౬గిగి

అర్థములు. రణదోహలి = యుద్ధకాంక్షగలవాఁడై, నూలొక్కని = పురి
గొని, తోమరసుతాడితున్ = చిల్లకోలతోఁ గొట్టబడిన వానిని, ఉన్నవాఁడు =
తెక్కినవాఁడు, దేవాంతకుఁడు.

తా త్ప ర్య ము

ఇట్లు వానిని ఖండించియుఁ దృప్తి లేక యుద్ధకాంక్ష గలవాఁడై శ్రీశిరుఁడు అంగదుని బాణములచే ముంచుచు తఱుముఁగా మహోదరుం డుత్సాహము గల వాఁడై కోపించి చిల్లకోలతోఁ గొట్టెను. తక్కిన దేవాంతకుఁడు గుడియతో గట్టిగాఁగొట్టి దూరముగ దాఁటిపోయెను.

ఉ. ముగ్ధురు తన్ను నీగతిని * ముట్టిన వాలితనూజుఁ డేమియున్ బెగ్గిల కాత్మ నొవ్వ కతివేగ యుతుండు మహోజవాఘ్యుఁ డై యగ్గజముం దలంబున శిరోగ్రమునం బ్రహారింప నేలపై మ్రొక్కుచు ఘోంకరించె గనుఁగ్రుడ్డులు రాలఁగ మిట్టిపాటునన్. ౧౬౫౬

అర్థములు. ముట్టినన్ = చుట్టుముట్టుకొనఁగా, బెగ్గిలక = భయపడక, తలంబునన్ = అరచేత, శిరోగ్రమునన్ = నెత్తినూఁదఁ, ప్రహారింపన్ = కొట్టఁగా, అతివేగ యుతుండు = స్వభావముగనే వేగముతోఁ గూడినవాఁడు, మహోజవాఘ్యుఁడు = ఇప్పుడు విశేష వేగము గలవాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

ఈ విధముగ ముగ్ధురు తన్నుఁ జుట్టుకొనిన నంగదుఁడు భయపడక మనస్సులో నొప్పి చెందక, ఏనుఁగు తలమూఁద నఱచేతితోఁ గొట్టఁగా నది నేలపై మోకరించి కనుఁగ్రుడ్లు రాలిపోఁగా మిట్టిపడి ఘోంకారము చేసెను.

ఉ. దంతివిషాణముం బెఱికి * దానవ వాలిసుతుండు మోఁదె దే వాంతకు, వాఁడు దద్దతిని * నాశుగధూతకుజంబుమాడ్కి నా ద్యంతము మే స్వణంక బహుళాస్రము గ్రక్కుచు నేల వ్రాలి తా నెంతయు గాసిఁ దేటి ప్లవఃకేంద్రసుతుం బరిఘాన వ్రేసినన్. ౧౬౫౭

అర్థములు. దంతి విషాణమున్ = ఏనుఁగు కొమ్మును, తిల్ + హతిని = ఆ దెబ్బచే, ఆశుగధూతకుజంబుమాడ్కిన్ = గాలిచే నూచఁబడినఁ జెట్టువలె, ఆద్యంతము = తల మొదలు కాలి వఱకు, బహుళాస్రము = విశేషముగ నెత్తురు, పరిఘానన్ = గుడియతో.

తా త్ప ర్య ము

ఏనుఁగు దంతము పీఠి దానితోనే దేవాంతకుని కొట్టెను. వాఁ డా దెబ్బతిని గాలికి వణఁగు చెట్టువలె తల మొదలు కాళ్ళ వఱకు దేహమంతయు వణఁకఁగా విశేషముగ నెత్తురు గ్రక్కుచు నేలమూఁదఁ బడి మిగులఁ గన్పము మీఁదఁ దెప్పఁ జిల్లుకొని యంగదుని గుడియతోఁ గొట్టెను.

కం. ఏటు వడి మోఁకఱిల్లియుఁ, బాటవమున లేచు నతనిఃఫాలమునంచున్ గాటముగ నాటఁగ నిరా ఘాటతఁ ద్రిశిరుండు వైచె గాండచయంబున్.

అర్థములు. మోక్షజీర్ణియ = మోక్షకాశ్యమింద్రమొగ్గి, చాటనమునన్ = నేర్పున, బలమున, నిరాఘాటతన్ = అడ్డములేక, కాండచయంబున్ = బాణ సమూహమును.

తాత్పర్యము

దెబ్బదిని ముందటికి మోక్షకాశ్యపై మొగ్గి నేర్పున లేచు నతని నొసటి యందు గట్టిగ నాటుకొనునట్లు త్రిశిరుండు బాణముల వైచెను.

—* హనుమంతునివే దేవాంతకుఁడు నీలునివే మహోదరుఁడు చచ్చుట *—

సీ. మువ్వురు రాక్షసముఖ్యు లిట్లు కుమారు, నంగదుఁ దాకినయను వెఱింగి హనుమంతుఁడును నీలుఁడచటికి నరుదెంచి, రందు నీలుండు శైలాగ్రమొంపు త్రిశిరునిపై వైవ * దివ్యశరంబుల, భేదించె నతఁడు నృశృంగరముగ హర్షించి రేగి దేవాంతకుండును గేలఁ, బరిఘంబు గైకొని * పావమాని ఆ. పైపడంగ రాఁగఁ * బవికల్ప ముష్టిని, బొడిచెఁ గీశవరుఁడు * నడిశిరమున దానఁ గూఠ లిడుచుదంతముల్ వెలిరాఁగ, జహ్వవ్రేల మెదడుచెదరఁజచ్చె.

అర్థములు. అనువు = విధము, ధృక్ + భీకరముగన్ = చూచుటకు భయంకరముగ, హర్షించి = సంతోషించి, రేగి = విజృంభించి, పావమానిన్ = హనుమంతుని, పవికల్పముష్టిని = వజ్రాయుధముతో సమానమైన విడికీట.

తాత్పర్యము

ముగ్గురు రాక్షసులు బాలుఁడైన యంగదుని దాకిన విధము దెలిసికొని హనుమంతుఁడును నీలుఁడు నచ్చటికి నచ్చిరి. అందు నీలుఁడు కొండశీఘ్ర మొకటి పెఱికి త్రిశిరునిమీఁద వేయఁగా దానిని వాఁడు దివ్యబాణములచే భేదించెను. దానికి దేవాంతకుఁడు సంతోషించి చేత గుదియుఁ దీసికొని హనుమంతునిమీఁదఁ బడరాఁగా వజ్రమువంటి విడికీట నడినెత్తిమీఁద, హనుమంతుఁడు పొడిచెను. ఆ దెబ్బదిని వాఁడు కూఠలు పెట్టుచు పండ్లు బయటికిరాఁగా నాలుక వ్రేలాడఁగా మెదడు చెదరఁగా జచ్చెను.

సీ. దేవాంతకుం డిటు * దేవలోకముఁ జేరఁ, ద్రిశిరుండు నీలుపై * నిశితబాణ వర్షంబుఁ గురియింపవడి మహోదరుఁడును, నుగ్రశరంబుల * మరముఁ గ్రుచ్చె వారల శరవృష్టి * వదలఁగ సందులు, సోలి ససంజ్ఞఁడై * లీల లేచి కుజపండమండిత * కుధరంబుఁ గొని మహోదరు వైవ నాతఁడు * ధరణిఁ గూఠె ఆ. వజ్రనిహత మైన * నసుమతీధర మనఁ, చిన్నతిండ్రి యిట్లు * ప్రేత మైన సంజనాతనూజ * నిం జటులాస్త్రాళిఁ, గప్పఁ ద్రిశిరుఁ డధిక * గర్వ మెసఁగ.

అర్థములు. సందులు = కీర్ష్య, సోలి = మూర్ఖపోయి, ససంజ్ఞఁడై = స్మృతి గలవాడై, కుజపండమండిత = చెట్లసమూహముచే నలంకరింపబడిన, కుధరంబు = పర్వతము.

తా త్ప ర్య ము

దేవాంతకుఁడు చావఁగా త్రిశిరుఁడు నీలునిపై వాఁడి బాణముల పాన గురి యింపఁగా వేగముగ మహోదరుఁడు త్రివ బాణముల నురమునందు నాటుకొన వైచెను. వారల బాణవర్షముచే కీర్ణు సభ్యుపాఠఁగా స్మృతి తప్పి మరల దెలివి రాఁగా నవలీలగా లేచి చెట్లతోఁ గూడిన పర్వతము తీసికొని మహోదరుపై వైవఁగా దానిచే వాఁడు వజ్రము తాకున పర్వత మన నేలఁబడెను. పిన్నతండ్రి యిట్లు చావఁగా త్రిశిరుఁడు గర్వించి హనుమంతుని తళతళ చలించుచున్న బాణ ములచేఁ గప్పెను.

—* హనుమంతునిచేఁ ద్రిశిరుండు వచ్చుట *—

ధ. గిరిశిఖరంబు నొందు గాని * కేసరిసూనుఁడు వానివైవ నా శరుఁడు సుతీక్ష్ణ బాణముల * సత్వరుఁడై పొడిచేసె దాని, నీ కరణిని వ్యర్థ మైన గిరిఁ * గాంచి ధరామహవృష్టి కొండద్రి మ్మరియొకిమీఁడు ముంచె నదిఃసుధ్యమునన్ హరియించె నాతఁడున్. ౧౬౬౧ అర్థములు. కొండ ద్రిమ్మరి యొకిమీఁడు=పాసర శ్రేష్ఠుఁడు.

తా త్ప ర్య ము

కొండ శిఖర మొక దానిని వీసికొని హనుమంతుఁడు వేయఁగా రాక్షసుఁడు దాని మిగుల వాఁడియగు బాణములచే వేగముగఁ బొడిచేసెను. ఈవిధముగ వ్యర్థమై పోయిన కొండను జూచి పాసర శ్రేష్ఠుఁడు చెట్లు పాన గురియింపఁగా దానిని వాఁడు ఖండించెను.

సీ. చిద్రుపలుగాఁ జేసి సింహనాద మొనర్చ, సంజనాసంభవుం * దాగ్రహమునఁ దెప్పున లంఘించి * దితిజారిహయములఁ, కేసరి కరి వ్రచ్చు * క్రీడ నోఁప నఖములఁ జీల్చిన*న క్లంచరుండును, గాలరాత్రిని గూల్చు*కాలుమాడ్కి శక్తిని మారుత * సంభవు వైచిన, నతఁడం దానిని బట్టి * హతముఁజేసె

అ. ఘోరశక్తి నిట్లు * గూల్చిన హనుమని, మే లటంచుఁ గపులు*మెచ్చిపోగడఁ ద్రిశిరుఁ డధికరోప * దీపుఁ డై ఖడ్గ మం,కించి వై చెఁ దాఁకఁ*గీశుమరము. అర్థములు. చిద్రుపలు=తునుకలు, ఇందు'చి'గురువుకాదు. కేసరి=సింహము వ్రచ్చు = చీల్చు, కాలరాత్రి = భయంకరమైన యొకానొక యాయుధమును, నిగుచ్చు = ప్రయోగించు, కాలుమాడ్కిన్ = మృత్యుజేవతవలె.

తా త్ప ర్య ము

తునుకలుగాఁ జీల్చి సింహనాదము చేయఁగా హనుమంతుఁడు కోపించి తటా లున దూఁకి యా రాక్షసుని గుఱ్ఱములను సింహ మేనుఁగును జీల్చినట్లు గోళ్ళచే జీల్చుఁగా నా రాక్షసుఁడు కాలుఁడు ప్రయోగించు కాలరాత్రివలె శక్తి యను నాయుధమును వేయఁగా హనుమంతుఁడు దానిని బట్టుకొని విఠిచివేసెను. భయంకర మైన శక్తిని బడఁగొట్టిన హనుమంతుని మేలు మేలని కపులు మెచ్చుకొని పొగడు

చుండఁగా త్రిశురుఁడు కోపముచే మండిపడుచు కత్తి తీసికొని హనుమంతు నక్షము దాఁక వైచెను,

కం. కశ నడచిన సింహం బన, దశరథతనయా గ్రగణ్యుఁదాసుం డఱచేఁ

ద్రిశిరునురంబునఁ దాఁప స్వవశతచెడి విసంజ్ఞఁ డగుచుఁవ్రాలె ధరిత్రిన్.

అర్థములు. కశన్=కోటడాతో, అడచిన=కోట్టిన, తాఁపన్=కోట్టఁగా, స్వవశత=స్వాధీనము, విసంజ్ఞఁడు=స్మృతి తప్పిన వాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

కోటడాచేఁ గొట్టిన సింహమో యనునట్లు రామదాసుఁ డగు హనుమంతుఁడు అఱచేతఁ ద్రిశిరుని గొట్టఁగా వాఁడు స్వాధీనము తప్పి నేలబడెను.

ఉ. వ్రాలెడివానిభద్రమును * వాయుతనూజుఁడు గుంజి యార్చె దై

త్యాళి భయాతురత్వమునఁ * నారట మొందగఁ దన్ని నాదముం

దాళక మిట్టిపాటున ననాటు నురంబునఁ దాఁప ముష్టిచేఁ

గేలను దక్కిరీటమును * గేలియపోలె గ్రహించి క్రుద్ధుఁడై ౧౬౬౪

అర్థములు. భయాతురత్వమునన్ = భయము వలని బాధచే, గుంజి=లాగి, తాళక = సహింపలేక, మిట్టిపాటునన్=ఎగిరి పడుటచే.

తా త్ప ర్య ము

నేల బడబోవువాని చేతి కత్తిని లాగి హనుమంతుఁడు రాక్షసులు భయముచే బాధపడఁగా సింహనాదము చేసెను. దానిని సహింపలేక రాక్షసుఁ డెగిరి

పడి హనుమంతు ఁమ్మును ముష్టిచే గొట్టఁగాఁ జేతితో వాని కిరీటము నాటవలె బట్టుకొని కోపించినవాఁడై.

చ. గురుమకుటాంచితంబును సకుండల మైన శిరస్త్రయంబు భా

స్వరకరవాలధారను బ్రభంజనపుత్రుఁడు పాకదైత్యసం

హరణుఁడు విశ్వరూపుఁ దునుమాడినభంగిని ద్రుంచి వైచినన్

ధరణిఁ దొరంగ నవ్వి జ్వలనప్రతిమాయతనేత్రపంక్తితోన్. ౧౬౬౫

అర్థములు. గురుమకుటాంచితము = పెద్ద కిరీటముచేఁ బ్రకాశించునది సకుండలము = చెవులపోగులతో నూడినది, శిరస్త్రయంబు = మూఁడు తలలు,

భాస్వర కరవాల ధారను = ధగధగ మను కత్తివాదరచే, ప్రభంజనపుత్రుఁడు = హనుమంతుఁడు, పాకదైత్యసంహరుఁడు = పాకుఁడను రాక్షసునిజంపిన యింద్రుడు,

విశ్వరూపున్ = విశ్వకర్మ కుమారుఁడైన మూఁడు తలల విశ్వరూపుని. అవ్వి = ఆ తలలు, జ్వలన ప్రతిమ = అగ్నితో సమానమైన, ఆయత = దీర్ఘములైన, నేత్ర పంక్తితోన్ = కన్నుల వరుసతో.

తా త్ప ర్య ము

పెద్ద కిరీటముతోఁ బ్రకాశించునవియుఁ గుండలములతోఁ నూడినవియునగు

మూడుతలలను హనుమంతుఁ డింద్రుఁడు మూడుతలల విశ్వరూపుని సంహరించి నట్లు ప్రకాశించు కత్తిచే నటికి వేయఁగా నవి నిప్పువంటివియు దీర్ఘములు నైన కన్నులుతోడ నేలబడెను.

తే. సుకృతఫలసంక్షయంబునః సూర్యమార్గమునను ధర వ్రాలువానినిబోలియసుర నేల వ్రాలిన శాఖామృతగాఢులెల్లఁ బగలు పరుపెత్త నారృతుల్ పరఁగఁజేసె.

అర్థములు. సుకృతఫలసంక్షయంబునః=ఈ లోకమున చేసిన పుణ్యముల ఫలము స్వర్గలోకములో ననుభవించిన పిదప మరల భూమిమీఁదఁ బుట్టుటకై జీవుఁడు కొన్ని దినాలు సూర్యకిరణములలోనుండి తరువాత భూమిని జేరును, ఆ విధముగ; పగలు=శత్రువులు, ఆరృతుల్=పెద్దధ్వజులు.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

— ఋషభునివే మత్తుండు చచ్చుట —

సీ. దేవాంతకుండును శ్రీశిరసుండును నరాంతక మహోదరులు యుద్ధప్రచండు లరులచే హతులైనఁ యధికాగ్రహంబున, మత్తుండు శాత్రవఁ మాంసరక్త ఫేలుబును భృశఁ బీఠత్సమును హేమ, పట్టాన్వితము మహాఁ పద్మసార్య భామశక్రేభ భీఁ ప్రదము సురక్తమా, ల్యాలంకృతంబు దీఁ ప్తాగ్ర మైన ఆ గద ధరించి కల్పఁ కాలసప్తార్షినాఁ గపుల నెగచు చుండఁగనలి ఋషభుఁ డెగిరి ముందు నిలువఁనిద్ధజేజఁడు, నిశా, చారుఁ డతని మొత్తైఁ భూరిగదను.

అర్థములు. మత్తుండు=ఏఁడే మహాపార్శ్వండు, శాత్రవమాంసరక్త ఫేని లంబును = మాంసము నెత్తురు నురుగు గలది, భృశపీఠత్సము = మిగుల భయంకరమైనది, హేమపట్టాన్వితము=బంగారు పట్టతోఁ గూడినది, మహాపద్మ=పుండరీక మను దిగ్గజమునకు నామాంతరము మహాపద్మము, సార్యభామము=ఓకానొక దిగ్గజము, శక్రేభ = ఇంద్రుని గజము వరావతము, వీనిని, భీప్రదము=భయము గలిగించునది, సురక్త=మిగుల నెఱ్ఱ నగు, సుమాల్య=మంచి పూలహారములచే, అలంకృతము = అలంకరింపఁబడినది, దీప్తాగ్రము=జ్వలించు మొనగలది, కల్పకాల సప్తార్షి = ప్రలయకాలమందలి యగ్నిహోత్రుఁడు, ఎగచుచున్=పాఱదోలుచు, కనలి = కోపించి.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

దేవాంతక నరాంతక మహోదర శ్రీశిరసులు యుద్ధమున నసాధ్యులు, శత్రువు లచేఁ జావఁగా మిగులఁ గోపంబున మహాపార్శ్వండు శత్రువుల మాంసము రక్తపు నురుగు గలదియు మిగుల భయంకర మైనదియు, బంగారు పట్టలతో కట్టులతోఁ గూడినదియు, మహాపద్మము సార్యభామము వరావత మను దిగ్గజములకు భయంకర మైనదియు, ఎఱ్ఱని పూలదండలచే నలంకరింప బడినదియు, మఱచుచున్న కొన గల

దియు నగు గదను ధరించి ప్రలయ కాలాగ్నివలె నై కవులను బాఱదోలుచుండ ఋషభుఁడు కోపించి యెగిరిపోయి వాని ముందు నిలువఁగా ప్రసన్నమైన తేజస్సు గల యారాక్షసుఁ డతని పెద్ద గదచే కొట్టెను.

చ. బలితపుఁదద్గదాహతిని * వానరనాథుఁడు భిన్నవక్షుఁడై దెలివి దోఱంగి నేలపయఁ * ద్రెళ్ళి ప్రవింపఁగ నోటనెత్తురుల్ బలియుఁడు మీఁద దూఁకి ప్రసభంబునఁ జేతిగదన్ హరించి యచ్చలమునఁ ద్రిప్పిత్రిప్పి వడి * శాత్రువుమూర్ఖముమీఁదఁ గొట్టినన్. ౧౬౬౦ అర్థములు. బలితపు = బలముగల, భిన్నవక్షుఁడై = పగిలిన అొమ్ముగల వాఁడై, ప్రసభంబునన్ = బలాత్కారముగ, మూర్ఖము మీఁదన్ = తలమీఁద.

తా త్ప ర్య ము

బలిష్ఠమైన యా గద దెబ్బచేత కపిశ్వరుఁడు అొమ్ము పగిలినవాఁడై స్మృతి తప్పి నేల వ్రాలి నోట నెత్తురు కాఱఁగా మరల లేచి బలవంతుఁడు రాక్షసు మీఁద దూఁకి బలవంతముగ వానిచేత గదను గుంజుకొని, కోపముతో గిరగిర త్రిప్పిత్రిప్పి వేగముగా విరోధి తలమీఁదఁ గొట్టఁగా.

కం. తనగదచే దా హతుఁ డై, ఘనశైలము వజ్రహతిని * గండడఁగు క్రియన్ దనుజుఁడు విశీర్ణరదలో, చనుఁడై వీతాసు వగుచుఁ * జన యనుపురికిన్. అర్థములు. విశీర్ణరదలో = పండ్లు కన్నులు చెదరినవాఁడై, వీతా సువు = ప్రాణము పోయినవాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

తన గదచేతనే తాను జచ్చి, వజ్రము దెబ్బచే పెద్ద పర్వతము పడినట్లు, దనుజుఁడు పండ్లు కన్నులు చెదరినవాఁడై ప్రాణముపోయి చచ్చెను.

కం. ఆతండు పడినతోడన, చేతోగతిఁ బల్లటిల్లి * చెల్లాచెదరై భీతిగొని యానిశాయిల వ్రాతంబు పలాయనాతి * పటుతం జూపెన్. ౧౬౭౦ అర్థములు. పల్లటిల్లి = దుఃఖముచేఁ దాఱునూఱై, పలాయన = పరు వెత్తుటయందు, అతిపటుతన్ = విశేష సామర్థ్యమును.

తా త్ప ర్య ము

వాఁడుపడిన వెంటనే రాక్షసులకు మనస్సులు దుఃఖభయములచే వ్యత్య వ్రముకాఁగా వారు చెదరి వానరులకు భయపడి తమ సామర్థ్య మంతయుఁ బరు వెత్తుటయందుఁ జూపిరి.

—* ౨౧-వ సర్గము. అతికాయుఁడు కవులఁ బాఱదోలుట *—

సీ. తనతోడఁబుట్టులు * చివతండులును దెగ, బ్రహ్మాద త్తవరుండు * పర్వతాభ కాముండు దేవతా * కాండభయాపాది, యతికాయుఁ డర్క సహస్రనిభము

రథ మధిరోహించి * రథసంబునను జాప,విష్కార మొప్పుగఁ * బేరువాడి గర్జల వానరో * త్కర మదలించుచు, దఱుమఁ జొచ్చినఁ జూచి*తరుచరాళి తే. యసురవీరుని దేహమా*హాత్మ్య మట్టె, చూచి మఱి కుంభకర్ణుఁడ*లేచి వచ్చె నో త్రివిక్రముఁడే యగు*నో యటంచు, మూఁకలుగఁ దీ రెబోరెడి*వీకదఱిఁగి.

అర్థములు. పర్వతాభ కాయుఁడు=కొండలో సమానమైన దేహము గల వాఁడు, బ్రహ్మాద త్తవరుండు = బ్రహ్మచే వరము లీయఁబడినవాఁడు, దేవతా కాండ = దేవతా సమూహమునకు, భయాపాది = భయము కలిగించువాఁడు, అర్కసహస్రనిభము - వేయిసూర్యులతో సమానము, రథసంబునను=త్వరగా, చాపవిష్కారము = నింటిధ్వని, పేరువాడి=పేరుచెప్పి, వానరోత్కరము = వానర సమూహమును, ద్వితీయార్థంబునఁ బ్రథమ - మూఁకలుగ = గుంపులుగ.

శ్లో. ౧-౧౧ తా త్ప ర్య ము

తనతోడఁ బుట్టినవారు పినతండ్రులును జావఁగా బ్రహ్మచేత వరములఁ బొందిన వాఁడును, కొండలో సమానమైన దేహము గలవాఁడును, దేవతలకు భయము గలిగించు వాఁడును నగు సతి కాయుఁడు వేయిసూర్యులతో సమానమైన తేరిని నెక్కినవాఁడై శ్రీఘముగ నింటి ధ్వని యతిశయింపఁ బేరుచెప్పి గర్జించుచు వానరుల నదలించుచు, దఱుమ నారంభింపఁగా వానరు లా వీరుని పెద్దదేహముఁ జూచి కుంభకర్ణుఁడు మరల వచ్చెనేమో, త్రివిక్రముఁడే వచ్చెనో యని యచ్చటచ్చట గుంపులు గుంపులుగ నిలఁబడిరి. కాని పరాక్రమించిన వారుగారు.

చ. పరమగు సాధ్వసంబునను * బ్రజ్ఞ చెడం జని లక్ష్మణాగ్రజన్ శరణముఁ జొచ్చినన్ నృపతి*చంద్రముఁ డా రథికున్ ధరోపమున్ గురుతరచాపహస్తం గని * కూరినవిస్మయపాటుతో వనే చరులభయంబు దీర్చి హిత*స త్తము నిట్లను నన్విభీషణున్. ౧౬౭౨

అర్థములు. పరము=గొప్పది, సాధ్వసంబునను=భయముచేత, ధర+ఉపమున్=పర్వతముతో సమానుని, లక్ష్మణాగ్రజన్=అనుటచే లక్ష్మణు పురుషకారము సూచితము. శరణు చొచ్చినన్ అనుటచే శరణాగతికి నార్తి యొక్కటియే ముఖ్యముగాని తక్కిన దేశకాలాదివిచారములు లేవనియు, వారల భయంబు దీర్చి యనుటచే ఆర్తప్రపత్తికి వెంటనే ఫలము గలుగుననియు సూచితము. సాధ్వసము నను ప్రజ్ఞ చెడి ననునది స్వరక్షణోపాయ విచారహీనత, నిర్భరత్వమును తెలిపెడిది.

తా త్ప ర్య ము

మిగుల భయముచే ప్రజ్ఞ చెడఁగాఁ బోయి లక్ష్మణు నన్నయగు శ్రీరామ చంద్రమూర్తిని శరణు చొరఁగా రామచంద్రమూర్తి పర్వతమువలెనుండి రథముపై గూర్చుండి పెద్ద విల్లు చేతఁ బట్టుకొని యున్న వానిని జూచి యాశ్చర్యపడి వానరు

లతో మీరు భయపడవల దని చెప్పి హితులందు శ్రేష్ఠుడగు విభీషణునితో నిట్లనియె.

— శ్రీరాముడు విభీషణు నతికాయుఁ గూర్చి యడుగుట —

సీ. వీడెవ్వ డయ్య పృథ్వీధరకాయుండు, హరిలోచనుండు చా పాయుధుండు
హయసహస్రక మైనస్యందనంబునఁ బాన, శూలతోమర సురోచులు రహింప
భూతవృతుండైన భూతేశ్వరుని బోలి, శంపాసమంచిత జలద మనఁగఁ
గాలజహ్వభ మై క్రాలు శక్తి ధరించి, వాఁడు కాంచనపృష్ఠ నవ్యచాప
ఆ. సమితి శక్రచాప సను మయి తేరికి, శోభ గూర్చుచున్న సాబగు గంపె
రాహుటెక్కియంబు రవిరశ్మినిభశర. పంక్తి దెసలకెల్లఁ ప్రభలు గూర్చె.

అర్థములు. పృథ్వీధరకాయుఁడు = పర్వతమునంత దేహము గలవాఁడు, హరిలోచనుండు = సింహము కన్నులవంటి కన్నులు గలవాఁడు, చాపాయుధుండు = విల్లాయుధముగాఁ గలవాఁడు, హయసహస్రకము = వేయి గుఱ్ఱములు గట్టినది, స్యందనంబునన్ = తేరియందు, ప్రాస = ఈఁ పెలయు, తోమర = చిల్లకోలయు, సురోచులు = గొప్ప కాంతులు, భూతవృతుండు = పితౄచములచే లేక ప్రమథ గణములచేఁ జుట్టబడిన, భూతేశ్వరుని = శివుని, 'భూతేశః ఖండపరశు ర్గిరీశో గిరిశోమ్మడ' యని యమరము, శంపాసమంచిత = మెఱుపుతో నొప్పుచున్న, జలదము = మేఘము. కాలజహ్వభమై = మృత్యుదేవత నాలుకతో నమానమై, కాంచనపృష్ఠ = బంగారుతేకు పొదిగిన, చాపసమితి = విండ్లసమూహము, శక్రచాప ననుము = ఇంద్రధనుస్సుతో నమానము, రవిరశ్మినిభ = సూర్యకిరణముతో నమానమైన, శరపంక్తి = బాణసమూహము, ప్రభలు = కాంతులు.

కా త్వ ర్య ము

విభీషణా! వీడెవ్వఁడు! కొండంత దేహము గలవాఁడు. సింహము కన్నులవంటి కన్నులు గలవాఁడు, విల్లు ఆయుధముగాఁ గలవాఁడు. (తక్కిన వారివలె గాదనుట) వేయి గుఱ్ఱములు కట్టిన తేరిమీఁద నీఁ పెలు శూలములు చిల్లకోలలు ప్రకాశింప (తక్కిన వారివలె, దీనిచే నన్ని యాయుధముల ప్రయోగమందుఁ బ్రవీణుడని సూచితము) పితౄచములతోఁ గూడిన శివునిబోలి, మెఱుపులతోడి మేఘమనఁగ (దేహము మేఘము, ఆయుధకాంతి మెఱుపులు) యముని నాలుకవంటిదైన (సర్వమును సంహరించునది) శక్తిని ధరించినాఁడు. బంగారుతేకు పొదిగినవిండ్లు ఇంద్రచాపమువలెఁ దేరికి కాంతి కలిగించుచున్నవి. ధ్వజముపై రాహువు లిఖంపబడియున్నది. (రాహువు సూర్య చంద్రుల మ్రింగునట్లు తాను శత్రువుల మ్రింగువాఁడని సూచన) బాణసమూహము సూర్యకిరణమాల కాంతి గలవై దిక్కులకు కాంతి గలిగించుచున్నవి.

సీ. చాపంబు త్రిణతంబు * జలదనిర్వాదంబు, కాంచనపృష్ఠంబు * ప్రాంచితంబు
 రథము సద్భజము సా * రథి చతుష్కము సప, తాకానుకర్షంబు * తతరవంబు
 పదియు నెన్నిది యిరు * వది తూణులును భీను, కాయ్మకంబులు మఱికనకవర్ణ
 గుణములు శోభిల్లె * గొమరుగ నిరువంక, నాయతి పదిమూరలగుచు నాల్గు
 ఆ. మూరలైన పిడులు * మొవయ ఖడ్గంబులు, గ్రాలె ధీరవరుఁడు * రక్తపుష్ప
 గళుఁడు కాలముఖుఁడు * కాలుండు మేఘుస్థ, దినకరాభుఁ డెవఁడు * ధీరవర్య !

అర్థములు. త్రిణతంబు = మూఁడు వంపులుగలది. ఇట్టి విల్లు ధరించుట బలాతిశయము సూచించును. సామాన్యములైన విండ్లునుగొడించి నపుడు చక్కఁగాఁ గట్టలవలె నుండును. ఇవి మువ్వంపు గలవై యుండును. జలద నిర్వాదంబు = మేఘు ధ్వనిగలది, సారథి చతుష్కము = నలువురు సారథులు గలది, సపతాక + అను కర్షంబు = ధ్వజముతోను కోడిపీటతోను గూడినది, తతరవంబు = విస్తారధ్వని గలది, తూణులు = అమ్ముల పొదులు, కాయ్మకంబులు = విండ్లు, మునుపు చెప్పిన వానికంటె నివి వేఱు విధమైనవి, కనక వర్ణగుణములు = బంగారు వన్నెగల యల్లె త్రాడులు, ఆయతి = పొడవునను పదిమూరలు రక్త పుష్పగళుఁడు = ఎఱ్ఱని పూవులదండ కంఠమున ధరించినవాఁడు, కాల ముఖుఁడు = యమునివంటి ముఖము గలవాఁడు, కాలుండు = నల్లటివాఁడు, మేఘుస్థ = మేఘమునంచుండు, దినకరా భుఁడు = సూర్యునితో సమానుఁడు, మబ్బులోని సూర్యుఁ డనుట కాలవశమున గలి గిన క్షాంతిహీనత సూచించుచున్నది.

తాత్పర్యము

విల్లు మూఁడువంపులుగలది. రథము మేఘుధ్వనిగలదై, బంగారు తేకు పొదిగి వదై ప్రకాశముగలదై ధ్వజములు పతాకములు కోడిపీట నలువురు సారథులు గలదై యున్నది. అంబులపొదులు పదునెనిమిది యిరువదియున్నవి. భయంకరము లైన విండ్లు బంగారు అల్లెత్రాడులుగలవు. రెండు ప్రక్కల బది మూరల పొడగు నాలుగు మూరల పిడులు గల కత్తులు గలవు. మహాధైర్యశాలి ఎఱ్ఱని పుష్ప మాల కంఠమున ధరించినాఁడు యమునివలె భయంకరమైన ముఖముగలవాఁడు. నల్లనివాఁడు. మబ్బుమాటున నున్న సూర్యునివలె నున్నాఁడు.

తే. హాటకాంగదసద్ధభుః * శాలి నితఁడు, తుంగశృంగేద్ధహిమవంతు * దోయివాఁడు
 కుండలంబులచే నొప్ప * కొమరుమోము, రాజిలెఁ బునర్వసువునడి * రాజువోలె.

అర్థములు. హాటకాంగదసద్ధ = బంగారు భుజకీర్తులచేఁ గట్టఁబడిన భుజములతో నితఁడు, తుంగశృంగేద్ధ = ఎఱ్ఱైన శిఖరములచేఁ బ్రకాశించు, హిమవంతుదోయి వాఁడు = హిమవంతునకు సమానుఁడు, పునర్వసువు నడిరాజు = పునర్వసువు రెండు నక్షత్రములకు నడుమనున్న చంద్రునివలె.

బంగారు భుజకీర్తులుగల భుజములతో వీడు ఎత్తైన శిఖరములు గల హిమ వంతునితో సముండై యున్నాడు. కుండలములచే నందమైన వీని ముఖము పునర్వసుపునడిమి చంద్రునివలె నున్నది. వీర డావ్యుడు కం. ప్లవగులు వీనిం గని భీ, వివశత గొని పఱచి రిట్టివీరుఁ డావడో జనము బలం బేమాత్ర మొ, వివరింపు మటన్న నా విభీషణుఁ డనియెన్.

అర్థములు. భీవశతన్ = భయముచేఁ బారవశ్యమున.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

నీ. రాకేంద్ర యీతఁడు * రావణాసురునకు, ధాన్యమూలినికిని * దనయుఁ డయ్య రావణప్రతిముండు * రణమున శూరుండు వృద్ధసేవియు నత్రువిత్తముండు దారుణకృతి మహా * త్సాహుండు శ్రుతిధరుం, డశ్వపృష్ఠమున శతాంగమండు నేనుఁగుపై నుండి * యేపున వింటను, ఖడ్గంబులను బోరఁ * గడువలంతి తే. సయమునందును సామదానంబులందు, భేదమున మంత్రములను బ్ర

వీణుఁడితఁడు వీనిభుజబలమున లంకవిగతభీతి, నతిశయిలైడి నతికాయుఁడండ్రు పేర.

అర్థములు. రావణప్రతిముండు = రావణుతో సమానుఁడు, వృద్ధసేవియు = పెద్దల సేవ చేసినవాఁడు, అత్రువిత్తముండు = అత్రుము లెఱిగినవారిలో శ్రేష్ఠుఁడు, దారుణకృతి = భయంకర కార్యములు చేయువాఁడు, శ్రుతిధరుండు = వేద మభ్యసించినవాఁడు, అశ్వపృష్ఠమున = గుఱ్ఱము వీపుమీఁద, శతాంగమందున్ = శేరి యందు, వలంతి = సమర్థుఁడు, సయమునందు = నీతివిద్యయందు.

తా త్ప ర్య ము

రామచంద్రా! యితఁడు రావణునకు ధాన్యమూలినియందు జనించినవాఁడు. రావణుతో సమానుఁడు. యుద్ధమందు శూరుఁడు. నీతి ధర్మజ్ఞానాభివృద్ధికై పెద్దల సేవ చేసినాఁడు. అత్రుముల బాగుగ నెఱిగినవాఁడు. భయంకరములైన కార్యములు చేయువాఁడు. మిగుల సుత్సాహము గలవాఁడు. వేదాధ్యయనము చేసిన వాఁడు. గుఱ్ఱము ఏనుఁగు రథము వీనిపైనుండి కాని విల్లు ఖడ్గము వీనితోఁగాని యుద్ధము చేయుటయందు మిగుల సమర్థుఁడు. నీతిశాస్త్రముందు సామదాన భేదోపాయములందు ఆలోచనలందు మిగుల నేర్పరి. వీని భుజబలముచేతనే లంక నిర్భయముగా నున్నది. వీనిపే రతికాయుఁడు.

నీ. తపమున బ్రహ్మకుఁడతనివిఁగూర్చినవాఁడు, క్రూరాత్రుములను గైకొనినవాఁడు నమరాదిచే నవ * ధ్వత్వ మందినవాఁడు, నీ దివ్యకవచంబు * నీ శతాంగ మజనిచేఁ గొన్నాఁడు * యక్ష దానవ నిర్జ, రులఁ దోలి యనురులఁ బ్రోచినాఁడు పటుశరంబులఁ బాశంబులఁ బర్వత, భేదివప్రజంబు స్తంభించినాఁడు

తే. రాక్షసులకెల్ల మేటిధీరతుఁడు బలియుఁ బురుష పుంగవ వానిచేదురములోన భూజచరసేన హతమయిపోకమున్న, యతనివధియింప సమకట్టుమునెడు లోన.

అర్థములు. అమరాదిచే = దేవతలు మొదలగువారిచే. అవధ్యత్వము = చావులేమి, అజానిచే = బ్రహ్మచే, పాశిపాశంబు = వరుణుని పాశంబు, పర్వతభేది = ఇంద్రుని, స్తంభించినాఁడు = కదలకుండ నిలిపినాఁడు, సమకట్టుము = ప్రయత్నింపుము.

తాత్పర్యము

తపముచే బ్రహ్మను సంతోషపఱిచి యాయనవలనఁ గ్రూరకార్యములు చేయఁగల యశ్రుములను దేవతలు లోనగువారిచే జాపులేని వరములను అభేద్య కవచము ఈ రథము సంపాదించినాఁడు యక్షులను దానవులను దేవతలను దణుముఁ గొట్టి రాక్షసుల రక్షించినాఁడు. తన గట్టి బాణములచే వరుణుని పాశమును ఇంద్రుని వజ్రమును నిలిపినాఁడు. రాక్షసులలో మిగుల బుద్ధిమంతుఁడు. బలవంతుఁడు. వీనిచేవానరులు చావకముందే వీనిని జంప యత్నింపుము. వీఁడు వానరులచే జచ్చువాఁడు కాఁడు. ఇట్లు చెప్పుచుండఁగా నింతలో.

శా. జ్యోఘోషం బతిభీషణంబుగ ధరాచక్రంబు కంపింప ని
ర్వాఘాతాద్యుత వేగుఁడై ప్లవగ సైన్యాభిక్ రణక్రీడనో
ల్లాఘత్వంబునఁ జొచ్చి మందరము లీలన్ హల్లకల్లోల మై
మోఘప్రాణము నై కలంగఁ, దిరుగంబూనన్ సురా రాతియున్. ౧౬౭౯

అర్థములు. జ్యోఘోషంబు = అల్లెత్రాటి మ్రోఁత, నిర్వాఘాత = అడ్డములేని, అద్యుత వేగుఁడై = ఆశ్చర్యకరమైన వేగముగలవాఁడై, రణక్రీడనోల్లాఘత్వంబున = యుద్ధక్రీడయందలి పటుత్వముచేత, "ఉల్లాఘో నిర్గతో గదాత్" అనురము. హల్లకల్లోలము = అల్లకల్లోలము, మోఘప్రాణము = వ్యర్థమైన శక్తి గలదై.

తాత్పర్యము

సుహాధయంకరముగా నల్లెత్రాడు మ్రోయగా భూచక్రము వణకఁగా నడ్డములేని వేగముగలవాఁడై వానరసేన యాది సముద్రమును మందరమువలె బ్రవేశించి యుద్ధకేళీసామర్థ్యంబున నల్లకల్లోలముచేసి యది శక్తిహీనమై కలఁత చెంద రాక్షసుఁడు తిరుగఁబూనెను. "దేహాంతరానిలే ప్రాణో జీవాత్మ పరమాత్మనోః ఆయురింద్రియ సత్వేషు ప్రణవే కార్యమర్మణి" నానా. ర.

చ. వడిఁ గుముదుండు నీలశరభద్వివిదుల్ సహమైందు లాచుఁ బె
న్విడుగులువోలె తాల సవసీజములన్ గిరిశృంగకోటి దం
దడిఁ బయి వైవ బాణముల * దానవనాథతనూజుఁ డన్నిటిన్
లోడి పొడి చేసి తత్కపుల * భూరిశరంబులఁ గ్రుచ్చి నొందినన్. ౧౬౮౦

అర్థములు. అవసీజములన్ = చెట్లను, దందడిన్ = విస్తారముగ.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

ఉ. ఓరువరానినోవ్యడర * నాం డెది సేయఁగ లేక విచ్చి య
వీరులు పాసి పోవఁ గని * విశతిబాహుపుతుండు వారిఁ గం
తీరవ మోలి జంకల వనిన్ బెదరించెడి మాడ్కిఁ దోలుచున్
తేరఁగ వచ్చి భానుకుల * శేఖరు ని ట్లను గర్వ మేర్పడన్.

అర్థములు. విచ్చి = చెదరిపోయి, కంతీరవము = సింహము, వనిన్ = అడవియందు.

తాత్పర్యము

సహింపరాని బాధచే వా రెచ్చటి వారచ్చటనే చెదరిపోఁగా నతికాయుఁడు
సింహ మడవిలో జంకల బెదరించినట్లు తఱుముచు రానుచంద్రునియొద్దకు వచ్చి
గర్వముతో నిట్లనెను.

—* అతికాయుఁడు లక్ష్మణుఁడూలనాడుట *—

ఉ. వచ్చినవాఁడఁ జాపశర * పాణిని నె, బలవిక్రమంబులన్
పొచ్చినవాఁడఁ, ప్రాకృతుల * నేయనివాఁడ, రథస్థితుండ, నీ
యిచ్చటి నేనలోన ననిసీయ సమర్థుఁడు గల్గె నని తా
వచ్చును గాక ముంగలికి * నైళ మ టన్న సుమిత్రపుత్రుఁడున్.

అర్థములు. ప్రాకృతులన్ = సామాన్యులను, సామరులను.

తాత్పర్యము

రామా ! విల్లు బాణములు ధరించి వచ్చినాఁడను. బలపరాక్రమములచే
నతిశయించిన వాఁడను. సామాన్యులపై బాణము ప్రయోగింపని వాఁడను.
కావుననే వానరుల బాధింపక నీ మీఁదికి వచ్చితిని. రథమునందున్న వాఁడను.
ఇచ్చట నుండు నీ నేనలో నెవఁడైన నాతో యుద్ధము నేయ సమర్థుఁడు గల్గెనేని
ముందరికి రానిమ్ము అనిన లక్ష్మణుఁడు.

చ. చంగున దాఁటి శాతశర * చాపములం గొని మున్ను నిల్చి మా
తంగక రాథ హస్తమున * ధారిణిశైల దిశాబ్ధిదేవతా
ధ్వంగణ పూరణంబుగను * జ్యారవమున్ ఘటియింప భీతమై
పొం గణఁగన్ నిజానుచర * పూగము రావణనందనుండునున్.

అర్థములు. మాతంగ కరాథహస్తమున = ఏనుఁగు తొండము వంటి

చేతితో, ధారిణి = భూమి, శైల = పర్వతము, దిశా = దిక్కులు, అబ్ధి = సము
ద్రము, దేవతాధ్వంగణ = ఆకాశ ప్రదేశము, పూరణంబుగన్ = నిండునట్లు,
జ్యారవము = నారిద్వని, నిజానుచరపూగము = తన నెంటవచ్చిన భటుల సమూహము.

తాత్పర్యము

ఆమాట వాఁడనఁగానే లక్ష్మణుఁడు చివ్రాలున వాని ముందరకు దాఁటి నిలఁ

బడి వాడి బాణములను వింటిని దీసికొని యేనుఁగు తొండమువంటి చేతులతో భూమి కొండలు దిక్కులు సముద్రము ఆకాశము నిండునట్లు లలైతాడు మీటి ధ్వని కలిగింపఁగా భయపడి తనవెంట వచ్చిన భటుల గర్వమణఁగఁగా నతికాయఁడు.

ఉ. దానికి విస్మయంబుపడి * దర్పమదాంధుఁడు గాన నిట్లనువ్ మానవ ! బాలకుండవు సుమా రణమం దవిచక్షణుండవున్ మానుము పొమ్ము కాలనిభు * నన్ను తాఁకెడినాఁడ వీవు సుం తేని పరాత్మశౌర్యవిధ * మంచ వ దెంతటి బాలిశుండవో. ౧౬౨౪

అర్థములు. దర్పమదాంధుఁడు = బలమదముచే గన్నులు తెలియనివాఁడు, అవిచక్షణుండవు = అసమర్థుఁడవు, మానవ = మనుష్యుఁడా ! ఇది యనామర్థ్యమును దెలుపఁ జెప్పఁబడెను. సుంతేని = కొంచెమైన, పర + ఆత్మ శౌర్యవిధము = ఇతరుల యొక్కయుఁ దనయొక్కయు శౌర్యవిధము, బాలిశుండవో = మూఁఢుఁడవో.

తాత్పర్యము

ఆధ్వని విని యాశ్చర్యపడి బలమదముచే గన్నులు గానక యిట్లనెను. ఓరీ మనుష్యుఁడా ! నీకు పుట్టువుచేతనే మనుష్యుల దిను మాతో యుద్ధముచేయు యోగ్యతలేదు. అందుఁ బిల్లవాఁడవు. అందు యుద్ధమునందు నేర్చుచాలని వాఁడవు. ఇట్టి నీవా నాతో యుద్ధముచేయ వచ్చితివి. పోపో మృత్యువువంటి నన్ను నీవా యెదిరించి నిల్పెడివాఁడవు. నీవెంతటి మూఁఢుఁడవో యెదిరి బలము నీబలము నాలోచింప లేకున్నావే.

ఉ. మామక హస్తముక్త శితమార్గణ పంక్తి వడిన్ సహింపఁగా హైమమహీధరంబు గగనావను లైనను నేర వన్న నీ వేమిటి లెక్క, లేవు తలఁపేటికి నిద్రితకాలవహ్ని, బో పో మహి విల్లువైచి చెడిపోవకు చావకు మద్గతుండవై. ౧౬౨౫

అర్థములు. మామక = నాయొక్క, హస్త = చేతివలన, ముక్త = విడువఁ బడిన శితమార్గణ పంక్తిన్ = పదునైన బాణముల వరుస, వడిన్ = వేగముగా, నిద్రిత = నిద్రచందిన, కాలవహ్నిన్ = ప్రలయ కాలాగ్నిని, మద్గతుండవై = నన్నుఁ బొందిన వాఁడవై.

తాత్పర్యము

నా హస్తములచే విడువఁబడిన బాణముల వేగమును సహించుటకు మేరు పర్వతమైనను సమర్థముగాను. ఆకాశము భూమియుఁ జాలవు అనిన నీవేమి లెక్క? చల్లారిన ప్రలయకాలవహ్నిని నేల మరలఁ బురికొల్పెడవు? విల్లు చాటవైచి పో పొమ్ము. నాయెదుటఁబడి చావకుము.

ఉ. పో నని కండకావరము * పొంగున నిల్పెడ వేని యిప్పుడే ప్రాణములు ద్యజించి యమఃపట్టణముం జనువాఁడ వోనరా !

యీ నిశితాశుగోత్కరము * హేమపరిష్కృత మా త్రిశూలముం
 బోనిది ధ్వస్త శాత్రవసముహామదంబును లెప్ప చూచుమీ. ౧౬౮౬
 అర్థములు. నిశితాశుగోత్కరము=పదునుగల బాణసముహము, హేమ
 పరిష్కృతము = బంగారుచే నలంకరింపబడినది, ఆ త్రిశూలమున్=ఆ శివునిచేతి
 త్రిశూలమును. ధ్వస్త = నాశముచేయబడిన, శాత్రవసముహా = విరోధుల
 గుంపుల, మదంబును=గర్వము గలది.

తాత్పర్యము

నేను బోని కండపొగరుచే నిలిచితివా, యిప్పుడే ప్రాణముల వదలి యను
 పురికి బోవుచువు. ఓ మనుష్యుడా! బంగారు రేకులచే నలంకరింపబడిన ఈవాడి
 బాణ సముహము ప్రసిద్ధికెక్కిన శివుని త్రిశూలముతో సమానమైనది. శత్రువుల
 మదమును నాశము చేయునది. చక్కగా జూచుము.

కం. ఆశీవిషములఁ బోలు మ, దాశుగములు నీదు రక్త * మాస్వాదించున్
 దాశరథి క్రుద్ధ కేసరి, యాశమెయిన్ నాగరాజ * సస్రము బోలెన్. ౧౬౦౭
 అర్థములు. ఆశీవిషములన్=సములను, ఆస్వాదించున్=త్రాగును, నాగ
 రాజ సస్రము=ఏనుఁగు నెత్తురు.

తాత్పర్యము

సర్పముల వంటి నా బాణములు నీ రక్తమును ఏనుఁగు నెత్తురు సింహము
 ద్రావిపట్లు ద్రావును.

—* లక్ష్మణుఁ డతికాయు ధిక్కరించి పలుకుట *—

మ. అని నారాచము వింటఁ గూర్చగ సగఃస్వాత్యుగ్రరోషోక్తులన్
 విని వహ్నిప్రసవేక్షణం డయి మహావీర్యంశు సౌమిత్రి యి
 ట్లను వాక్ష్మాత్రమునం బ్రధానుఁడవు దైత్యా! కావు, స్వల్లాఘు స
 జ్జనుఁ డన్ భ్యాతియు రా దిటటికి వృథాశల్పంబు లీ వాడఁగన్. ౧౬౮౮
 అర్థములు. నారాచము=బాణము, వహ్ని ప్రసవేక్షణం డయి=నిప్పులు
 వెలువరించు కన్నులుగలవాడై, వాక్ష్మాత్రమునన్=ఉత్తమాటలచేతనే, ప్రధానుఁ
 డవు = గొప్పవాడవు, స్వల్లాఘున్ = తన్నుఁ దాను బొగడుటచే, భ్యాతియు =
 కీర్తియు, వృథాశల్పంబులు=వ్యర్థపు మాటలు.

తాత్పర్యము

ఈ ప్రకారము చెప్పి వాడు బాణమును వింట సంధింపఁగా, గర్వము రోష
 ముతోఁ గూడిన యామాటలు విని కన్నుల నిప్పులు గ్రక్కుచు మహాబలశాలి
 లక్ష్మణుఁడు ఓరీ! రాక్షసుడా! మాటలు చెప్పటచేతనే నీవు గొప్పవాడవా
 కాబోవు. తన్నుఁ దాను బొగడుటచేఁ గీర్తియు రాదు. ఏల వృథా వదరెదవు?

కం. శరములు శరాసనంబును, గరములఁ గొని నిల్చినాడఁ • గదనము నేయన్ బిరుదంబు లాడ నేటికి, దురితాత్మా! చూపు నీదుఃఖోర్పల మెల్లన్.

అర్థములు. శరాసనము = విల్లు, గదనము = యుద్ధము, బిరుదంబులు = పౌరుషపు మాటలు, దోర్పలము = భుజబలము.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. ఊరక పొగడుకొనంగాఁ, గారియమే? చూపు నీకుఁ • గల శక్తిఁ గ్రియన్ పౌరుషయుక్తుం డగు న, పూరుషుఁడే శూరుఁ డనఁగ • భువి నెన్నబడున్.

అర్థములు. కారియమే = కార్యమా, ప్రయోజనము గలదా?

తా త్ప ర్య ము

ఊరక నిన్ను నీవు పొగడుకొనిన రాఁగల లాభమేమి? మాటలు కార్యములు చేయునా? నీకుఁగల శక్తి చూపుము. కార్యములు చేయుటయందుఁ పౌరుషము చూపువాఁడే పురుషుఁడనఁబడును.

ఉ. పోడిమి సర్వశక్త్రుములు • పూనినవాడవు, తేరిమీఁద నున్నాడవు, కేలఁ జాపము ఘనంబుగఁ బట్టిన వాఁడ, వింక నీ వేడిమియుం బరాక్రమము • విశ్రుతభంగిని జాపరాదె క్రోవ్యాడిలకోర్ల నేని మఱి • వాలిన యశ్రుకులాళి నేనియన్. ౧౬౯౦

అర్థములు. పోడిమిన్ = అందముగాఁ విశ్రుతభంగిని = ప్రసిద్ధమగు రీతిగా, క్రోవ్యాడి = క్రోత్త + వాడి = క్రోవ్యాడి, క్రోత్త పదునుగల, క్రోత్తగాఁ బదును పెట్టబడిన, లకోర్ల = బాణముల — 'నచ దేశ్యపదే' దేశ్యపదముల దీర్ఘాంతములు ప్రాస్వములు గావను సూత్రమునకు ననలా నేజా లకోరీలు దృష్టాంతములుగా నీయఁబడినవి కాని కొన్ని శబ్దములు దీర్ఘాంతములు గాను ప్రాస్వములు గాను గవులు ప్రయోగించి యున్నారు. 'పౌచ్చిన బొమ్మరిండ్లఁ గడియించిన చూపు లకోరి కోలలన్ - చంద్రా - ౧ ఆ. ఇట్టులే పల్లకీ - పల్లకీలు - పల్లకులు. 'అన్నవలముద్దు మోమును' విక్ర - ౧౬ ఆ - అనుఁగుఁ జట్టంబైన యలవసంతుని రాక విరజాజబలునేజ విఱుగఁజూచి - చంద్ర - 3 ఆ.

తా త్ప ర్య ము

ఓరీ రాక్షసుఁడా! యలంకారముగ సర్వశక్త్రుములు దేహమునిండ ధరించి తివి. నా కొక్క విల్లు తప్ప వే జాయుధము లేదు. నీవు తేరిమీఁద నున్నాడవు నేను నేలమీఁద రెండుకాళ్ళ నిలఁబడినాను. శక్త్రుములే గాక చేత విల్లుకూడఁ బట్టినావు. నీ బాణములు క్రోత్తగా పదును పెట్టఁబడినవి. నావి ప్రాతవి. ఇంత యానుకూల్యము నీ కుండియు నీ తీవ్రత యెంతో పరాక్రమ మెంతో నలుగురు మెచ్చునట్లు బాణములచే నైనను అశ్రుములచే నైనను జాపరాదా! వ్యర్థముగా నేల వదరెదవు?

కం. భండనమున నీకుంగల, గంజల్ల నెఱింగి పిదప * క్షౌఁగూల్యైద నీ
కాండంబుల నీశిరముం, బండిన పెనుఁదాటిపండుఁబవనుఁడ వోలెన్. ౧౬౯౨
అర్థములు. గండు = మగతనము.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

యద్ధమునందు నీ వెంత మగతనము గలవాఁడవో తెలిసికొని యా పిదప
గాలి తాటిపండును నేలఁ బడఁగొట్టినట్లు నా బాణములచే నీ తలఁ బడఁగొట్టెదను.

కం. కనియెదవు గాక మామక, సునిశితశరపాళి స్వర్ణ*సుందరము భవ
త్తుగతరుధిరము శరశ, ల్యనిచయకృత మార్గములన * నాస్వాదింపన్. ౧౬౯౩
అర్థములు. మామక సునిశిత శరపాళి = నా పదునైన బాణసమూహము,
స్వర్ణ సుందరము = బంగారుచే నందమైనది, భవత్ = నీయొక్క, తనుగత = దేహ

మునం దుండు, రుధిరము = నెత్తురు, శరశల్య = బాణముల ములుకుల సమూ
హములచే, కృత = చేయఁబడిన, మార్గములను = త్రోవల, ఆస్వాదింపన్ =
త్రావఁగా.

తా త్ప ర్య ము

బంగారుచే నందమైన నా పదునుగల బాణములు ఇనుప కొనల ములుకు
లచేఁ జేయఁబడిన మార్గములలోఁ బోయి నీ దేహమందలి నెత్తురు త్రావఁగా
నీవే చూడఁగలవు.

ఉ. బాలుఁడనంచు న న్న సుర * వర్ణుడ ! హేళన మేల నేయ ? నే
బాలుఁడనో జరుండనో ధ్రు * వం లిది నమ్ముము నీకు మృత్యువన్
బాలుఁడు గాదె వామనుఁడు * బాలిశ ! మూఁడు జగంబు లోలిఁ దా
హాళిఁ ద్రివిక్రమక్రమత * నాఁచి కొనండా జగం బెఱుంగఁగన్. ౧౬౯౪
అర్థములు. హేళనము = పరిహాసము, జరుండనో = ముసలివాఁడనో,
త్రివిక్రమక్రమత = మూఁడడుగులంచు క్రమము చేత, క్రమము = అడుగులు పెట్టు,
"శక్తా చరణవిక్షే పే పరిపాట్యామపి క్రమమ్ | నానా | ర.

నేను బాలుఁడనని నన్నేల పరిహాసించెదవు? నేను బాలుఁడనో వృద్ధుఁడనో
యెవఁడనైన నగుదునుగాక ! నీకేమో మృత్యువనే. మూఁడుఁడా ! వామనుండు
బాలుఁడు గాఁడా ! ప్రపంచమునంతయు మూఁడడుగులకు లోపఱుచుకొనలేదా?
వయసుగాదు ప్రధానము. కొండ యెంతది? పిడుగంతది?

—* లక్ష్మణాతికాయుల యద్ధము *—

నీ. అని పల్కి నతికాయుఁడతిరోవ నశుఁ డయి, తీవ్రవాశుగమును సంధించె వింట
వారల యుద్ధంబుఁ * బరికింప వింటను, భవరదేవర్షులు * గములుగట్టి
రసురుండు లక్ష్మణుఁ * నాశీవిషోపమాం, బకమున దివి మ్రుంగు * భంగివై చెఁ
సౌమిత్రియును సర్ధ * చంద్రశరంబుల, ఖండించి వై చెఁ ద * త్కాండవరము

ఆ. గృత్తభోగ ఫణి సదృశ బాణముః గాంచి, పంచవిశిఖములను * బరఃగః జేసె
నసురభ ర్తనయః * దవియెల్ల రామాను, జుండు చేరకుండః * తెండి వైచె.

అర్థములు. ఆశీవిజోపమానాంబకమునన = పాముతో సమానమైన బాణ
ముచే, గృత్తభోగ = నఱకఁబడిన దేహముగల, ఫణిసదృశ = పాముతో సమాన
మైన, బాణమున్ = బాణమును.

తా త్ప ర్య ము

లక్ష్మణుఁ డీ ప్రకారము చెప్పఁగా నతికాయుఁడు మిగులఁ గోపించి తీక్ష
ణబాణమును వింట పంధించి వైచెను. వారి యుద్ధము చూచుటకు ఖచరులు దేవర్షులు
మింట గుంపులు గట్టిరి. అతికాయుఁడు లక్ష్మణుని సర్పముతో సమానమైన బాణ
మును వైవఁగా నది యాకాశమును మ్రింగు విధమున రాఁగా దానిని లక్ష్మణుఁ
డర్థచంద్ర బాణమున ఖండించెను. దేహము పోయిన పామువంటి బాణమును జూచి
మరల నైదు బాణములను బ్రయోగించెను. లక్ష్మణుఁడు వానినెల్ల ఖండించెను.

ఉ. అంతట బోక హేతిసహితానలతుల్యవృత్క మొండు క

ర్థాంతము సోక లాగి యమరాహితుఫాలముః గాఁడ వైవఁగా

నెంతయు నెత్తుటం దడిసి * యేర్పడి యా శర మొప్పె భూరిశై

లాంతగతోరగం బనఁగ * నాతని మోమునఁ జిత్రభంగిగన్. ౧౬౯౬

• అర్థములు. హేతిసహిత = జ్వాలతోఁ గూడిన, అనల = అగ్నితో, తుల్య =
సమానమైన, వృవృత్కము = బాణము, కర్థాంతము = చెవికొన, అమరాహితు
ఫాలము = రాక్షసుని నొసలు, భూరిశైలాంత * గతోరగంబు = పెద్ద పర్వతము
కొనను (శిఖరమును) పొందిన పాము.

తా త్ప ర్య ము

అతికాయుని బాణములు ఖండించుటయేగాక జ్వాలతోఁ గూడిన యగ్ని
వంటి బాణమొకటి చెవికొనవఱకు లాగి రాక్షసుని నొసట నాటునట్లు వ్రేయఁగా
నది పెద్ద కొండశిఖరమందున్న పామువలె నతని ముఖమునందు నొప్పెను.

కం. ఆ శరము తాఁకుపెట్టున, కాశరముఖ్యండు సైఁప * కాకంపించెన్

శ్రీశంకరశరహతకీ, నాశపురద్వార మనఁగ * నాకులు పొంగన్. ౧౬౯౭

అర్థములు. ఆ శరము తాఁకుపెట్టునకు = ఆ బాణముతగిలిన దెబ్బకు, ఆశర
ముఖ్యండు = రాక్షసశ్రేష్ఠుఁడు, ఆకంపించెన్ = దేహముంతయు వణకెను, శ్రీశం
కర శరహత = శ్రీ శివుని బాణముచే గొట్టఁబడిన, కీనాశ పురద్వారము = రాక్షస
పురములద్వారము, నాకులు = దేవతలు.

తా త్ప ర్య ము

ఆ బాణము తగిలిన దెబ్బకు ఆ రాక్షసుఁడు సహింపలేక శ్రీపురాసుర సంహార

సమయమున శివుని బాణము దెబ్బకు రాక్షసుల పురద్వారమువలె దేవతలు సంతోషింపగా వణకెను. ఆ యేట నడి యసురాధిపపుత్రుండు, చింతించి తన్నాశ్వశింబి కొనుచుఁ గర్తవ్యము విమర్శగావించి లక్ష్మణుఁ, గాంచి యిట్లాడు నక్కడిమికాఁడు మేలు నా యరివైన * మెచ్చితి నీ బాణశక్తి లాఘవము రాజన్యతనయ యని శిరంబును వంచితాస్తంబులను గ్రింద, మోపి రథస్థుడై యేపు మెఱసి నే. యిచ్చకొలదిని సమరోర్వి * హెచ్చి తిరుగు చొకటి మూఁడైదు నేఱును * నుగ్రశరము లెసగి గైకొని సంధించి * యిచ్చి వైచె బంధుహాటక కాంతులు * పుడమి నిండ.

అర్థములు. కర్తవ్యము = చేయవలసిన కార్యము, విమర్శగావించి = ఆలోచించి, కడిమికాఁడు = బలవంతుఁడు, అరివైనన్ = శత్రువైనను, బంధుహాటక కాంతులు = పింజల బంగారు కాంతులు.

తాత్పర్యము

ఆ దెబ్బదిని యతికాయుఁడు తనలో విచారపడి మరల సమాధాన పఱచి కొని చేయవలసినపని యాలోచించి లక్ష్మణుఁజూచి యా బలశాలి యిట్లనియె. లక్ష్మణా! నీవు నా పగ వాడవై నను నీ బాణశక్తియ ప్రయోగించు వేగమును మెచ్చుకొంటిని యని తలవంచి చేతులుమోపి మరల వానిని స్వాధీనమునకుఁ దెచ్చు కొని రథము మీఁదనుండి తన యిష్టము వచ్చినట్లు లొకచోట నిలువక తిరుగుచు నొకటి-మూఁడు-నైదు-ఏడుగా బాణములను సంధించి యిచ్చి వేయఁగా వాని పింజల బంగారు కాంతులు దెసల నిండెను.

ఉ. ఒక్కటి దక్క కుండ నృకులోత్తముఁ డన్నిటిఁ జెండి వైచె దాఁ జెక్కుశరంబు లొక్క మొగి * బేరలుక న్నిగిడించి యేమియున్ ప్రక్కక సంభ్రమంపడక * సూరకులాగ్రణి యిట్లు మీఱినన్ గ్రక్కుచు నిప్పు లయ్యసురకాండ మొకొండు స్తనాంతరంబునన్.

అర్థములు. ఒక్కటి తక్కకుండన్ = ఒక్కటి యైనను దప్పిపోకుండా సూరకులాగ్రణి = సూర్యవంశము వారిలో శ్రేష్ఠుఁడు, స్తనాంతరంబునన్ = అొమ్మున.

తాత్పర్యము

వాఁడు వేసిన వారిలో నొక్కటి యైనను వదలిపెట్టక యా రాజశేఖరుఁ డన్నిటిని ఖండించెను. తా ననేక బాణములు ప్రయోగించినను కొంచెమైన నొప్పి చెందక అొట్టుపడక లక్ష్మణుఁడు విజృంభింపఁగా జూచి నిప్పులు గ్రక్కుచు నా రాక్షసుఁ డొక్క బాణము అొమ్మున.

తే. కీలుకొల్పిన నెత్తురుల్ జాలుబాటె, మత్తదంతావళ విముక్త * మదజల మన
 లక్ష్మణవిభుండు దద్దాధలక్ష్మ్య మిడక, శాతనారాచ మొక్కటిసంగ్రహించి.
 అర్థములు. కీలుకొల్పినన్ = నాటవేయఁగా, మత్తదంతావళ విముక్తమద
 జలమనన్ = మడించిన యేనుఁగు విడిచిన మదపుసీటివలె, శాతనారాచము = పదు
 నైన బాణము, సంగ్రహించి = తీసికొని.

తా త్ప ర్య ము

నాటవేయఁగా మదపు ఓనుఁగు నుండి మదజలము కాలునట్లు నెత్తురు కాలు
 వఁగా బాటెను. లక్ష్మణుఁడు దానిని లక్ష్మ్య పెట్టక పదునైన బాణమొక్కటి తీసికొని.
 సీ. పావకమంతానఁ బ్రజ్వలించఁగఁ జేసి, గుణమునఁ గూర్చఁగఁ గుటిలచరితుఁ
 డధికవేగమున సోరాస్త్రము సంధించె, నిరువురుఁ దెగఁడిసి యేయుటయును
 నవి దాఁకి యొండొంటి * సంబరంబునఁ గ్రుద్ధ, భూరిభోగులభంగిఁ బోరి పోరి
 యొక్కటి నొక్కటి * నురువు లే కుండఁగ, భస్మీకృతంబులై * పడియె నేలఁ
 ఆ. దనమహాస్త్ర మిట్లు * దగ్ధమై పోవ నై, పీకమెత్తి యసుర * చిమ్ముటయును
 సంబుజాప్తవంశ్యుఁ * డైంద్రబాణంబున, దాని హతముఁ జేసి దర్ప మెసఁగ.

అర్థములు. గుణమునన్ = అల్లె తాటియందు, కుటిలచరితుఁడు = మోసపు
 నడవడి గలవాఁడు, భూరిభోగులభంగిన్ = పెద్ద పాములవలె, ఉరువు = రూపము,
 భస్మీకృతంబులై = భస్మము చేయఁబడినవై.

తా త్ప ర్య ము

ఆగ్నేయమంత్రమున మండునట్లు చేసి యల్లెతాటఁ గూర్చఁగా మోసపు
 నడవడిగల రాక్షసుఁడు సోరాస్త్రము సంధించెను. ఇద్దఱు నారిలాగి విడిచిరి. అవి
 యొక్కటికటి యాకాశమునఁ బెనుబాములవలె కొట్లాడి కొట్లాడి తుదకు భస్మమై
 రూపుమాసిపోయెను. తన మహాస్త్ర మిట్లు దగ్ధమైపోవఁగా నతికాయుఁడు ఐషిక
 బాణమును వైచెను. దానిని లక్ష్మణుఁ డైంద్రాస్త్రమున ఖండించెను.

కం. ఐషికం బీగతి, నిశ్చేవంబుగ, జెడిన దనుజ * శేఖరుఁడు మహా
 ణోపంబున యామ్యాస్త్రము, భీషణముగ వైచె నసురభీకరుమీఁదన్.

తా త్ప ర్య ము

ఐషికాస్త్రము నిశ్చేవముగఁ జెడిపోఁగా నతికాయుఁడు మిగుల గోపంబున
 యామ్యాస్త్రము ప్రయోగించెను.

కం ఆ యామ్యశరవిజృంభణ, వాయుశరంబున సుమిత్ర * పట్టియుఁ దఱుఁగన్
 జేయుచు శరవర్షం బతి, కాయునిపైఁ గురిసెఁ దెఱపిఁగానక యుండన్. ౧౭౦౩

తా త్ప ర్య ము

ఆ యామ్యబాణము సుద్రేకమును లక్ష్మణుఁడు వాయవ్యబాణమునఁ జెఱ
 పుచు బాణవర్షంబును దెఱపిలేకుండ నతికాయునిపైఁ గురిసెను.

ఉ. ఆమహి తాశుగోత్క-రము * లాతనిఁ దాఁగుచు మిట్టిపాటునన్
 భూమిని వ్యర్థమైతొరగ * భూవరపుత్రకుఁ దుగ్రమూర్తియె
 యేమియుఁ దీవ్రతన్ విడక * యేసె మహాంబకముల్ సహస్రముల్
 భూమిదొరంగె నవ్వియును * బొల్పటి త్రుంప కవధ్యవర్జునిన్. ౧౨౦౪

అర్థములు. మహి తాశుగోత్క-రము = గొప్ప బాణముల సమూహము, మిట్టిపాటునన్ = ఎగసిపడుటచే, అవధ్యవర్జునిన్ = భేదింపరాని కవచము గలవానిని.

తాత్పర్యము

ఆయన వేసిన మహాబాణము లన్నియు సతికాయుని దాఁకి యెగిరి యీవలఁ బడెనే కాని యొకటియైన దేహమున నాటలేదు. ఇట్లు తన బాణములు వ్యర్థమై నేలబడినను విడువక భయంక రాకారుడై వేగమును గొంచెమైనఁ దగ్గింపక వేల కొలది గొప్ప బాణములు వైచెను. అవి యభేద్యకవచము గల యతనిని చంపక వ్యర్థమై పడెను.

—* లక్ష్మణువే అతికాయుండు వచ్చుట *—

నీ. బాణమొక్కండైనఁ * బలలాశు బాధింపఁ జాలక, యున్న లక్ష్మణునిఁ జేరి
 పవనుఁ డిట్టను వీఁ డవధ్యతనుత్రాణుఁ, డజునివరం బది * యణుపరాదు
 బ్రహ్మాస్త్రమున వీఁడు * వధ్యుండు తక్కిన, యే విశిఖంబునఁ * జానఁ దాజి
 వరలబ్ధకవచుండు * పరమాస్త్రసంవేది, బలియుఁ డీతం డిటు * లలఁతిఁ బోడ

ఆ. టన్న లక్ష్మణుండు * నసమానవీర్యుండు, శ్వసనుమాటఁబట్టి * చాపమునను
 బ్రహ్మాశరముఁ నూర్చ * భాస్కరచంద్రగ్ర, హోర్వి డిబ్బభంబులుదిల గొనియె.

అర్థములు. పలలాశున్ = రాక్షసుని, పవనుఁడు = వాయుదేవుఁడు, అవధ్య తనుత్రాణుఁడు = భేదింపరాని కవచము గలవాఁడు, వధ్యుండు = చంపఁబడువాఁడు, వరలబ్ధకవచుండు = వరముచే సంపాదించిన కవచము కలవాఁడు, పరమాస్త్రసంవేది = గొప్ప యస్త్రములన్నియుఁ దెలిసినవాఁడు, బలియుఁడు = బలవంతుఁడు, అలఁతిబోఁడు = కొంచెములోఁ బోవువాఁడు కాఁడు, శ్వసను = వాయువుయొక్క, భాస్కర = సూర్యుఁడు, చంద్ర = చంద్రుఁడు, ఉర్వి = భూమి, దిక్ = దిక్కులు, నభంబు = ఆకాశము, ఉదిలగొనియె = పరితపించెను.

తాత్పర్యము

ఒక్క బాణమైనను రాక్షసుని బాధింపలేకుంటఁ జూచి వాయుదేవుఁడు లక్ష్మణు సమీపించి యిట్లనియె. వీఁ డభేద్యకవచుఁడు, అది బ్రహ్మవరము తప్పదు. వీఁడు బ్రహ్మాస్త్రమునఁ జచ్చును. తక్కిన యే బాణము వీనిని జంపఁజాలదు. ఏలన వీని కవచము వరముచే సంపాదించఁబడినది. అది బాణములచేఁ దెగదు. ఇఁక వస్త్రము లందమా? అన్ని మహాస్త్రములు వీఁ డెఱుఁగును. నీవే యస్త్రము వేసి

నను బదులశ్రుము వేయును. బలవంతుఁడు కావున నల్పప్రయత్నముతోఁ బోవు వాఁడు కాఁడు, అని చెప్పఁగా అసమానబలము గల లక్ష్మణుఁడు వాయుదేవుని మాట గ్రహించి వింట బ్రహ్మాశ్రుమును సంధింపఁగా సూర్యచంద్రగ్రహభూములు దిక్కులు ఆకాశము పరితపించెను. 'వ్యాప్రోహస్వ'యని, 'ఉర్వి' ప్రాస్వాంతముగాఁ బ్రయోగింపఁ బడెను.

కం. యమకింకరసన్నిభమై, యమలసుపుంఖంబు నై నళియా శరము నమో ఘమహావేగము వై చెను, విమతునిపై నదరు లుమియ * వీరుం డలుకన్.

అర్థములు. యమకింకర సన్నిభము = ప్రాణము తీయుటయందు యమ కింకరులతో నమానము, అమల = నిర్మలమైన, సుపుంఖము = మంచి పింజగలది, అమోఘమై = వ్యర్థము గానిదియు, మహావేగము = మిగుల వేగముగలది, విశేషణో గాయపదము, విమతునిపై = విరోధిమీఁద, అదరులు = మిణుఁగురులు.

యమకింకరులవలెఁ బ్రాణము తీయునదియై నిర్మలమైన మంచిపింజ గలదైఁ వ్యర్థము గానిదై, మిగుల వేగము గలదగు నా శరము నిప్పులు గ్రక్కుచుండఁగా శత్రువుమీఁద వీరుండగు లక్ష్మణుఁడు కోపముతో వై చెను.

సీ. దానివచ్చుటఁ గాంచిఁ దారుణశరములఁ, బెక్కిట నతికాయుఁ * దుక్కు మిగిలి పరఁగింప వానిని * భస్మీకరించుచుఁ, దనుఁజేరశక్తి గ * దాకుతార శూలహుళాదుల * శూరుండు తాఁచిన, నుడుగక యవ్వాని * యుదుటు మాన్వి నుణికిరిట, ప్రభామండిత శిరమును, సశిరశ్రుముగఁ గూల్చె * క్షూతలయున ఆ. హిమధరాధరంబు * శృంగంబువడుపున, నతనిశిరము ధరణిఁ * బతిత మైన నిహత శేషులై నశిశిచరుల్ దీనులై, యేహు మోము లోప్ప * నెల్లవారు. 1002

అర్థములు. దానివచ్చుట = అదివచ్చుట, "ధాతుజ విశేషణ భావార్థక పూర్వవ్యవహితావ్యవహిత కర్తృపద ప్రథమకుఁ దఱచుగ యొక్క వస్థియగు, ప్రా. వ్యా. కారక. సూ. 10. భస్మీకరించుచున్ = బూడిదగాఁ జేయుచు, హుళాదులన్ = హుళము = కొనలు తీరిన రెండేసి కత్తులు కొనలందుఁ గల యాయుధ విశేషము; 'హుళం ద్విపల పత్రాగ్ర' మ్మని వైజయంతి, తాఁచినన్ = కొట్టినను, ఉదుటు = గర్వము, మణికిరిట ప్రభామండిత శిరమును = రత్నమును చెక్కిన కిరిట కాంశాలచే నలంకరింపఁబడిన తలను, సశిరశ్రుముగన్ = తలకు దెబ్బ తగులకుండ రక్షించు తలకవచము (టోపీవంటిది) హిమధరాధరంబు = హిమవత్పర్వతముయొక్క, శృంగంబు = శిఖరము, నిహత శేషులు = చావఁగా మిగిలినవారు.

శా త్ప ర్య ము

అదివచ్చుట చూచి యతికాయుఁడు భయంకరములైన యనేక బాణములచే బలముకొలది ప్రయోగింపఁగా వానినెల్ల కాలిచ్చవై చుమఁ దనమీఁదికి రాఁగా శక్తి

గద, గొడ్డలి శూలము హుళము మొదలగు నాయుధములచే నాశూరుండు కొట్టి నను నది వాని శిరస్సును తల కవచముతోడ నేలఁగూల్చెను. హిమవత్పర్వత శిఖరము వలె నతని తల నేలఁబడఁగా చావఁగా మిగిలిన రాక్షసులెల్ల వారు దుఃఖితులై యేడ్చుముఖములతో.

కం. అమితప్రహారజనిత, శ్రములై వాపోవుచుం బుశిరంబు ముఖముగా ననురాభిలాష వీడి భయమునం బరువిడిచి క్రోతు * అఱిమెడి ననుచున్.

అర్థములు. అమిత ప్రహార జనితశ్రములై = మితి మీఱిన దెబ్బలవలన కలిగిన బడలిక గలవారై, వాపోవుచున్ = ఏడ్చుచు, ననురాభిలాష = యుద్ధమందలి కోరిక, అఱిమెడిని = పైబడునని.

తా త్ప ర్య ము

వానరులు కొట్టిన మితిలేని దెబ్బలచే గాసిపడి యేడ్చుచు యుద్ధమందలి కోరిక వదలి యిఁక నిందుండిన వానరులు పైబడి చంపుదు రని భయపడి యూరి ముఖముగాఁ బరువెత్తిరి.

కం. వికచానను లగుచుం ద్వార, నకలవనేచరులు వచ్చి సౌమిత్రిని హర్షకలితహృదయంబులతో, బ్రకటగతిం బూజ చేసి ప్రణుతించి రటన్.

అర్థములు. వికచానను లగుచున్ = సంతోషముచే వికాస మొందిన ముఖముగల వారై, ఇట్లు చెప్పుటచే నీ రాక్షసుఁ డసాధ్యుఁడుగా నున్నాడే యుద్ధ పర్యవసాన మెట్లగునో యని సందిగ్ధ మనస్కులై యుండిరని భావము. హర్ష కలిత హృదయంబులతోన్ = సంతోషముతోఁ గూడిన మనస్సులతోఁ, ప్రణుతించిరి = స్తోత్రముచేసిరి.

తా త్ప ర్య ము

వానరు లందఱు వికసించిన మోములు గలవార లగుచు శీఘ్రముగ సంతోషము గల మనస్సులతోవచ్చి లక్ష్మణుని గౌరవించి స్తుతించిరి.

—* 22-వ నర్తము. అతికాయాదులమృతి విని రావణుఁడు దుఃఖించుట *

కం. అహితాంతకుఁ డగులక్ష్మణు, మహితశరంబులను బేరుమాఱుఁగ సంయమ్య హి సతికాయునిమృతి విని, బహుళవ్యధ రావణుండు * పనవుచు ననియెన్.

అర్థములు. అహితాంతకుఁడు = శత్రుసంహారము చేసినవాఁడు, మహిత శరంబుల = గొప్ప బాణములచే, సంయత్ + మహిన్ = యుద్ధభూమియందు, పనవుచున్ = ఏడ్చుచు.

తా త్ప ర్య ము

శత్రుసంహారకుఁడగు లక్ష్మణుని గొప్ప బాణంబులచే సతికాయుఁడు యుద్ధ భూమియందుఁ జచ్చెనని రావణుండు విని మిగుల దుఃఖముచే నేడ్చుచు నిట్లనెను.

సీ. ధానుష్కరత్నంబు దారుణకోపుండు, ధూమాక్షుఁ డక్కటాఁతూలి పోయె
 నిస్తులవీర్య ప్ర శస్త్ర ప్రహస్తుండు, కాలునివాకడి కండయయ్యె
 సముదీర్ణ భుజపరా క్రమ సువిదీర్ణ దిగ్గజకుంభుఁ డల కుంభ కర్ణుఁ డేడి ?
 హతుఁ డయ్యెనే దేవతాసుర సైన్యావి, కంపనుం డైన య కంపనుఁడు
 తే. వీరలెల్ల రసామాన్యవీర్యయుతులు, దోర్బలాఘ్యలు నాహవదోహాలులును
 శత్రుసైన్యప్రధర్షణుల్ సాహసికులు, కటకటా కూలిరే రాముకాండములను.

అర్థములు. ధానుష్కరత్నంబు = ధనుస్సు పట్టెడి వారిలో శ్రేష్ఠుఁడు, దారుణకోపుండు = శత్రువులయందు భయంకర కోపము గలవాఁడు, నిస్తులవీర్య ప్రశస్త్ర ప్రహస్తుండు = అసమానమైన బలముచే బొగడ్డ గనిన ప్రహస్తుఁడు, కాలుని = యముని, వా = వోటి, కడికండ = అన్నపుముద్ద, సముదీర్ణ = మిగుల నధికమైన, భుజపరాక్రమ = బాహుపరాక్రమముచే, సువిదీర్ణ = చక్కగాఁ జీల్చబడిన దిగ్గజ = దిక్కులయందలి యేనుఁగుల, కుంభుఁడు = కుంభస్థలములు గలవాఁడు, దేవతాసురసైన్య = దేవతలయు అసురులయు సైన్యములచే, అవికంపనుఁడు = కదలింపబడనివాఁడు, దోర్బలాఘ్యలు = భుజబలసంపత్తి గలవారు, ఆహవ దోహాలులు = యుద్ధమనిన సంతోషపడువారు, శత్రుసైన్య ప్రధర్షణుల్ = విరోధుల సేవల నణచువారు, రాము కాండములను = రాముని బాణములచే, ఇందుఁ బేర్కొనఁ బడిన వారిలోఁ గుంభకర్ణుఁడు తప్పఁ దక్కినవారు రామునిచేఁ జచ్చినవారు కారు. కాకున్నను భటులు చేసిన కార్యము ప్రభువు చేసినట్లు చెప్పఁ బడును గావున నిట్లు చెప్పఁబడెను రా జింటనుండి భటులు దూరదేశమున శత్రువుల జయించినను ప్రభువు జయించినట్లే చెప్పఁబడును. శరీరముచేయు కార్యములు ఆత్మ చేసినట్లు కదా చెప్పుదురు.

తాత్పర్యము

విల్లుపట్టెడి వారిలో శ్రేష్ఠుఁడును తీవ్రకోపముగలవాఁడు నగు ధూమాక్షుఁడును, అసమాన బలముచే కీర్తి గన్న ప్రహస్తుఁడును, భుజబలముచే దిగ్గజముల కుంభస్థలములఁ బగులఁగొట్ట కుంభకర్ణుఁడును, దేవతలకు అసురులకు యుద్ధమునఁ గదలింపరాని యకంపనుఁడు వీరందఱు నత్యధిక శూరులు, భుజబలవంతులు, యుద్ధాసక్తి గలవారు, విరోధుల నణచువారు, తెంపుగలవారు, అయ్యో ! యిట్టి వారు రాము బాణములచేఁ జచ్చిరికదా!

ఉ. వారును వీ రటంచు నుడువం బని యేటికి నెల్ల వారలున్
 ధీరులు భూరికాయులు సుధీయుతులుం బరమాశ్రుశ్రు వి
 ద్యారతులున్ మహాత్ము లఁరాజితులుం బరచి త్త శల్యముల్
 శూరులు దేవదానవనిఁషూదను లయ్యయొ కూలిపోయిరే.

అర్థములు. నుడువన్ = చెప్పఁగా, ఎల్లవారలున్ = యుద్ధమునకు బోయిన

వారందఱు, ధీరులు = ధైర్యవంతులు, భూరికాయులు = పెద్ద దేహము గలవారు, సుధీయుతులున్ = మంచిబుద్ధి గలవారు, పరమాస్త్రీశస్త్రీవిద్యారతులున్ = గొప్ప యస్త్రములు శస్త్రములు ప్రయోగించు విద్యయందు ప్రీతిగలవారు, మహాత్ములు = గొప్ప ప్రయత్నము గలవారు, అపరాజితులు = ఓడిపోవనివారు, పరచిత్తశల్యముల్ = శత్రువుల హృదయమున గాలమువంటివారు, దేవదానవ నిషూదనులు = దేవతల దానవులఁ జంపినవారు.

తాత్పర్యము

వాఁడు గొప్ప. వాఁడు గొప్పయని చెప్పనేల? యుద్ధమునకుఁ బోయిన వారందఱు ధైర్యవంతులు. పిఱుకులు గారు. అందఱు దేహపుష్టి గలవారు. బక్కవారు గారు. మంచిబుద్ధి, బలముగలవారు, గొప్ప యస్త్రీశస్త్రీములఁ బ్రయోగించు విధము దెలిసినవారు. గొప్ప ప్రయత్నములు చేయువారు. యుద్ధములం దెన్నఁడు నోడిపోయిన వారుగారు. శత్రువులకు గుండెగాలములైనవారు, శూరులు, దేవదానవులఁ జంపినవారు. అయ్యో! యిట్టివారుకూడఁ జచ్చిరి కదా.

సీ. ప్రఖ్యాతవిక్రమః * ప్రణుతుండు నాపట్టి, యింద్రజి భండనః * పృథ్వియందు పరలబ్ధశరములః * భ్రాతల బంధించె, దానిని విడిపింపః * వశముగాదు యక్షగంధర్వ దేవదుల కేనియు, నట్టివో రామురామానుజాతు లక్కటా విడివడి * రదియేమి మాయయో, వారిప్రభావంబో * వంచనంబో ఆ. యెఱుగ రాదు నాకు * నే మనవచ్చును, నేను బొమ్ముటన్న * నిశిచరేంద్రులట్టె పోకె కానియరుదేర రెవ్వరు, క్రమ్మఱంగఁ గవులఁకడిమి జక్కి.

అర్థములు. ప్రఖ్యాత విక్రమ ప్రణుతుండు = ప్రసిద్ధమైన పరాక్రమము చేత స్తోత్రము చేయఁబడిన వాఁడు, నాపట్టి = నాకుమారుఁడు, పరలబ్ధశరములన్ = వరముచే సంపాదించఁబడిన బాణములచే, విడివడిరి = విడిపించి కొనిరి.

తాత్పర్యము

ప్రసిద్ధికెక్కిన పరాక్రమవంతుఁడని స్తోత్రము చేయఁబడినవాఁడు నాకొడుకు ఇంద్రజిత్తు యుద్ధభూమియందు బ్రహ్మవరముచే లభించిన శరముల నన్నదమ్ములను గట్టివై చెను. దానిని విడిపింప యక్షులు గంధర్వులు దేవతలు మొదలగు వారికిని సాధ్యముగాదు. అట్టివోట రాముఁడు ఆయన తమ్ముఁడు కూడ విడిపించు కొనిరి. ఇదియేమి మాయయా? వారిమహిమయా? లేక బ్రహ్మయే మోసగించినా, లేక మాకుఁడెలియని మంత్రతంత్రములు వారికిఁ దెలిసి బంధింపఁ బడిన వారివలెఁ గొంచెము నేఁపుండి, వాఁడీవల రాఁగానే వారు లేచి కూర్చుండిరా? ఏదైనది తెలియలేదు. నే నేమనుకొందును? నేను బొమ్ముని చెప్పిన రాక్షసులు వానరులు బలమునకు లోబడి చచ్చుటయే కాని మరల వచ్చుటలేదు గదా!

కం. ఈవీట నింక నా నీ, తావిభునిన్ సానుజాతుఁ * దతపై న్యుని ను
 గ్రీవు విభీషణు గెలువం. గా వలఁతిన్ వెదకియైనఁ * గవలే నొకనిన్. ౧౨౧౪
 అర్థములు. ఈ వీటన్ = ఈ పట్టన మందు, సానుజాతున్ = తమ్మునితోఁ
 గూడిన వానిని, తత పై న్యునిన్ = మన సేనకంటె విస్తార సేన కలవానిని, వలఁతిన్ =
 సమర్థుడగు వానిని.

తా త్వ ర్య ము

తమ్ముని సాహాయ్యముగల రామచంద్రుని, విస్తార సేనగల సుగ్రీవుని తనకు
 వారు వారికిఁ దాను సహాయముగా నుండు విభీషణు గెలువ సమర్థుఁ డగు వాఁడు
 ఈ లంకాపట్టణమందు వెదకినను నొక్కఁడైన లేఁడే.

రామునకుఁ దమ్ముని తోడుపాటు గలదు. నా తమ్ములందరు చచ్చిరి.
 ఒక్కఁడైన లేఁడు. వానర సాహాయ్యము కొఱఁత లేక యున్నది. నాకు రాక్షస
 సాహాయ్యము చాల క్షీణించినది. మన మర్థము వారికిఁ జెప్ప విభీషణుఁ డా
 ప్రకట నున్నాఁడు. వారి మర్థము చెప్పఁగలవాఁడు మన ప్రకట లేఁడు. సంద
 ర్భము లిట్లుండఁగా వారిని గెలువఁగలవాఁ డెవ్వఁడు గలఁడు ?

ఇంద్రజిత్తుండఁగా రావణుఁ డిట్లు చెప్పఁ గారణ మేమి? ఇంద్రజిత్తు
 చేయఁగలిగిన గొప్ప కార్యము మాయచే నాగ పాశబంధనము. అది వ్యర్థమై
 పోయెను. ఇక మాయ చాలించి యెదుటఁబడి యుద్ధము చేయఁబూనిన నెట్లగునో?
 ప్రత్యక్ష యుద్ధమునఁ జచ్చిన యతికాయం డింద్రజిత్తు కన్న బలవంతుఁడే కదా.
 కాపున నింద్రజిత్తు ఇందఱ జయింపఁ గలఁడనుట సందిగ్ధ కార్యమే యని వాని యభి
 ప్రాయము. అదియును గాక యొక్కఁ డెందఱతో నంతకాలమని పోరాడఁగలఁడు ?

కం. ఏమీ రాముపరాక్రమ, మేమీ యా యస్త్రబలముః హింసితులై నా
 నామర విరోధిముఖ్యులు, భూమిని బేరైన లేక * పాలిసిరికలనన్. ౧౨౧౫
 అర్థములు. హింసితులై = చంపఁబడినవారై, నానా = అనేక, విరోధి
 ముఖ్యులు = రాక్షస శ్రేష్ఠులు, పాలిసిరి = చచ్చిరి, కలనన్ = యుద్ధమందు.

తా త్వ ర్య ము

ఆహా ! యేమి రాముని పరాక్రమము, ఏమి యా యస్త్రబలము, రాక్షస
 శ్రేష్ఠులందఱు నాయనచే జంపఁబడి పేరైన లేక యుద్ధమందుఁ జచ్చిరి కదా.
 తే. యోధవరులు నిశాటు లా యోధనమున, నెవనిశక్తిని యమపురి * కేగి రట్టి
 వీరు రాము ననామయుః విష్ణుమూ ర్తి, నాదినారాయణునిగ నేనాత్మఁడలఁతు.

అర్థములు. యోధవరులు = యుద్ధవీరులలో శ్రేష్ఠులు, ఇందు ప్రథమా
 క్షరము గాయత్రిలోనిది, నిశాటులు = రాక్షసులు, అయోధనమునన్ = యుద్ధ
 మందు, అనామయున్ = రోగరహితుని, రోగరహితుఁ డనఁగా నెట్టి శ్రేణములు లేని
 వానిని, ఇందు 'అవహతపాస్మా విజరో విన్మృత్యురిత్యాది శ్రుతి'స్మరించునది. విష్ణు

మూర్తి = (౧) సర్వత్ర వ్యాపించియుండువాడు. (౨) జీవప్రకృతులందన్నిట నను ప్రవేశము చేసియుండువాడు, కాపున విష్ణు వనబడును. ఆదినారాయణునిగ = ఎవ్వనిచే జనించు జగమున్నట్లు సర్వమునకు నాదియైన నారాయణుని, నాదినారాయణుని, ఆదిలేని నారాయణుని, (న+ఆదిఃనాది).

కా త్వ ర్య ము

యుద్ధవీరులలో శ్రేష్ఠులైన రాక్షసులు యుద్ధమునం దెవ్వనిశక్తిచే యను పురికిః బోయిరో యట్టి వీరుని రాముని సర్వశ్లోకరహితుని విష్ణుమూర్తియగు నాదినారాయణుఁగ నేను దలంచెదను. ఆయనగాక మఱియొకఁడును అంతకుఁ దక్కువవఁ డింతటి కార్యము చేయఁజాలఁడు.

దీనివలన వానికి రామపర్వత జ్ఞానముదయించెనా యని సం దేహము. ఇది నిశ్చయ జ్ఞానముగాదు. ఊహమాత్రమే.

ఆ. అతనిభీతిః గాదె * యకట యంతర్పహి, ర్ద్వారతతులు మూయవలసి వచ్చె లంక నన్నిచోట్ల * హెచ్చరికను, గావవలయు మీరు * కడిమి మెఱసి.

అర్థములు. అంతర్పహి ర్ద్వారతతులు=లోపలి వాకిండ్లు, బయటి వాకిండ్లు, ఇండ్ల వాకిండ్లు-కోటగవఁకుల వాకిండ్లు, కడిమి=బలము.

కా త్వ ర్య ము

అతనికి భయపడిగదా లంకాపురమున లోపలి ద్వారములు వెలుపలి ద్వార ములు మూయవలసి వచ్చెను. లంకయం దన్నిచోట్ల నింక హెచ్చరికతో మీరు బలము ప్రకటిత మగునట్లు కావలయును.

—* రావణుఁడు లంకయం దంతటఁ గావుంచుట *

కం. నా ముదలలే కళోకా, రామమునకు నందు నీతఃరహియి నీచుకు నెవ రేనియుఁ జన, గా మఱి వెలిరాఁగఁ దగని కార్యము వినుఁడి.

అర్థములు. నా ముదల=నాయాజ్ఞ.

నా యాజ్ఞ లేక యెవ్వరైనను అశోకవనమునకు నందు నీత యుండెడి చోటికిఁ బోను గూడదు. అందుండు వారు వెలికి రాను గూడదు.

నీత కీ క్షోభ తెలియఁ గూడ దని రావణుని యభిప్రాయము.

నీ. సైన్యముల్ నిలిచినఃస్థలముల నెల్లను, బలములతోఁ గావవలయు మీరు కాఁదారి మాదారి * గడనంబ నైనను, దెల్ల వాతెడి వేళె నెల్ల యపుడుఁ బ్లవగులత్రోవలు * సరికింపుఁడి మీరు, కారా దలక్ష్యంబుకఃపులబట్ల నహితు లుద్యుక్తులొయరు దెంచుచున్నారో, యూరక నిలిచియోయున్నవారో

ఆ. యనుచు నెఱుగ వలయు * ననవరతంబును, జనుఁ డటన్న రాక్షసవ్రజంబు లేని యట్లై చేసెనిట్టులాజ్ఞాపించి, దైన్యతపుఁ డగుచుఁదశముఖుండు. ౧౨౧౯

అర్థములు. కాఁదారి మాఁదారిన్ = అర్థరాత్రమందు, కడసంజ = సాయం సంధ్యాకాలము, అహితులు = విరోధులు, ఉద్యుక్తులో = వదైనఁ బ్రయత్నము చేయుచున్నారా? అనవరతంబును = ఎల్ల వేళల, వ్రజంబు = సమూహము, దైవ్య తప్పుఁడు = శోకముచేఁ దపించినవాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

ఇంతవఱకు సైవ్యములు విడిసియుండిన గుల్మములందు మీరు నేనలతోఁ గాచియుండవలయును. నడిరేయి కాని సాయమునందుఁ గాని, తేపటివేళఁ గాని తక్కిన కాలములందుఁ గాని మీరు ప్లవగుల మార్గములు పరీక్షించు చుండుఁడు. ఉపేక్ష నేయవలదు. ఏమి పరీక్షింపవలయు నందురా? వారేదైన యుద్ధప్రయత్నము చేయుచున్నారా? లేక లంకలోఁ దూఱవచ్చుచున్నారా? లేక యేమి చేయక యెవరైన వచ్చిన యుద్ధము చేయుదము లేకున్న నూరకుండమని నిలిచి యున్నారా? ఇది మీరు సర్వదా కనిపెట్టి తెలిసికొని నాకుఁ జెప్పవలసిన విషయము పొందని చెప్పఁగా రాక్షస సమూహ మట్టులే చేసెను. ఇట్లు లాజ్ఞాపించి శోకముచేఁ దపించుచు రావణుఁడు.

కం. తనమందిరమునకుం జని, ఘనరోషావలము వేర్చి * క్రాగుచు నతికాయునిఁదలఁచి తలఁచి పొక్కుచు, మనమున చింతించి మాటిమాటికి నూర్చెన్.

అర్థములు. క్రాగుచున్ = కాలుచు, నూర్చెన్ = నిట్టూర్చు విడిచెను.

తా త్ప ర్య ము

సభవిడిచి తన యింటికిఁబోయి మిక్కుటమైన కోపాగ్నిచేఁ గాలుచు నతికాయుఁడు లోనగు కొడుకులఁ దలఁచి తలఁచి దుఃఖించుచు మనస్సులో నిక నేమి చేయుదమా యని యాలోచించుచు నేమియుఁ దోఁపమిని నిట్టూర్పులు విడుచుచుండెను.

— * 23-వ సర్గము. ఇంద్రజిత్తు రావణు నూరార్చుట * —

చం. తనయులుఁ దమ్ములుం దెగిన * దారుణ శోక భరంబునన్ దశావనుఁడు విమోహితాత్ముఁ డయి * నం గని యింద్రజి చేరి పల్కు నీ తనయుఁడు శక్రజిత్తు సురదానవ దర్పనిహంత లెస్సయై

మని యిట నుండ నేమిటికి * మన్నితముం గొన రాక్షసేశ్వరా? ౧౭౨౧

అర్థములు. విమోహితాత్ముఁడయి = ఏమి చేయుటకుఁ దోఁపనివాఁడై, సురదానవదర్ప నిహంత = దేవదానవుల గర్వ మణఁచినవాఁడు, మని = జీవించి, మన్నితము = దుఃఖము, మనికితము.

తా త్ప ర్య ము

కొడుకులు తమ్ములుఁ జచ్చుటచే తీవ్రమైన శోకాతిశయంబున రావణుఁడు ఏమి చేయుటకుఁ దోఁపనివాఁడై పడియుండఁగాఁజూచి యింద్రజిత్తు సమీపించి యిట్లు

నియె. నీకొడుకు దేవదానపులగర్వ మణచిన యింద్రజిత్తు బ్రదికి యిందే యుండఁగా నేల దుఃఖ పడెదవు ?

ఉ. ఇంద్రజిబాణపాతముల * నెవ్వఁ డొకో నయిరించువాఁడు ని
స్తంద్రత మేను గాచికోనఁ * జాలెడి వాఁ డది యేల యిప్పు మ
త్సాంద్ర శోగ్రవృష్టి సువిదారితభిన్న శరీర భూమిభృ
చ్చంద్రుల రామలక్ష్మణులఁకృత్యులతదంగులఁ జూచె దియ్యోడన్. ౧౭౨౨
అర్థములు. నిస్తంద్రతన్ = హెచ్చరికతో, మేను = దేహము, మల్ =
నాయొక్క, సాంద్ర=దట్టమైన, శర=బాణముల యొక్క, వృష్టిన్ = వర్షముచే,
సువిదారిత = చక్కఁగాఁ జీల్చబడిన, భిన్న=భేదింపబడిన, శరీర = దేహములు
గల, భూమిభృచ్చంద్రులన్ = రాజశ్రేణులను, కృత్యులతదంగులన్ = భూమి
యందుఁ బొరలుచున్న దేహములు గలవారిని, భిన్నభిన్న గాత్రులని వాని నోర
వచ్చెనే కాని మృతయని వానినోర రాలేదు. తనబాణముచే వారు చావరని
వానికిని దెలియును.

తాత్పర్యము

ఇంద్రజిత్తువేయు బాణముల దెబ్బను సహింపఁ గలవాఁ డెవ్వఁడు గలఁడు?
హెచ్చరికతోఁ దన దేహము రక్షించుకొనఁగలవాఁ డెవ్వఁడు కలఁడు? ఆపౌరుషోక్తు
లిప్పుడేల కాని యిప్పు నా బాణముల వర్షముచే భిన్నము భిన్నమునైన దేహములు
గల రాజులను రామలక్ష్మణులను నేలబడి పొరలుచుండఁ జూడఁగలవు.

మ. వినుమీ పౌరుషదైవ యుక్త మగు నీవృత్రాహితారీప్రతి
జ్ఞను రక్షోధిప! రామలక్ష్మణులఁ జంఁచదీపణామోఘకాం
డనికాయంబుల సంగరక్షితిని సంతర్పింతు; విష్ణ్వింద్రులున్
దిననాథాశ్వికృశాను చంద్రయములున్ *వీక్షించి నా యుద్ధతిన్. ౧౭౨౩

అర్థములు. పౌరుషదైవయుక్తము = పురుష ప్రయత్నము, దైవసాహ
య్యము, పురుష ప్రయత్నము యుద్ధముచేయుట, దైవయుక్తము యజ్ఞమున నగ్ని
నారాధించి యాయన యనుగ్రహమున యుద్ధపరికరములు సంపాదించుకొనుట,
ఇట్లు దైవము పౌరుషము రెండు కలియుటచే కార్యసిద్ధి నిశ్చయ మని భావము.
ఇదివఱకు యుద్ధమునకుఁ బోయినవారు కేవల పౌరుషము నాశ్రయించిన వారు
కావున వారోడిపోయిరని భావము. వృత్రాహిత + అరి = ఇంద్రవిరోధి,
వృత్రాసురుని జయించినవాని జయించినవాఁడు కావునఁ దాను వృత్రునికంటె బల
వంతుఁడ నని భావము. ప్రతిజ్ఞను = ప్రమాణ వాక్యమును, చంచల్ = జలి
పించుటచేఁ జలించు భీషణ=భయంకరమైన, అమోఘ = వ్యర్థముగాని, కాండ
నికాయంబులన్ = బాణసమూహములచే, సంగరక్షితిని = యుద్ధభూమిని, రామ
లక్ష్మణులను సంతర్పింతును = తృప్తిపడఁజేయుదును, రామలక్ష్మణులచే భూమి

తృప్తికడఁ జేయుదునని వాని భావము. యుద్ధభూమియందు రామలక్ష్మణులను దృష్టిపఱుతుననియు మఱియొక యర్థము, విష్ణువు=ఉపేంద్రుఁడు

తా త్ప ర్య ము

రాక్ష సేశ్వరా ! దై వము పోరుషముతోఁ గూడిన యీ యంద్రజిత్తు ప్రతిజ్ఞ వినుము. రామలక్ష్మణులను భయంకరములైన నా బాణసమూహములచే యుద్ధ భూమి తృప్తికడఁజేసెదను. ఉపేంద్రుఁడు-ఇంద్రుఁడు-రామలక్ష్మణులన్ - పంచ మ్యర్థమున ద్వితీయ-ఉపేంద్రుఁడు ఇంద్రుఁడు సూర్యుఁడు అశ్వలు అగ్ని చంద్రుఁడు యముఁడు వీరు నా బలోద్రేకమును జూచి.

చ. బలిసవనాలయంబునను * వర్ధిలు విష్ణువొకో యటంచు లోఁ దలఁపఁగ జేయువాఁడ నని * తండ్రి యనుజ్ఞను గాంచి వాయువే గలలితరాసభాన్విత సు*కాంతరథంబునఁ జాపపాణి యై చెలువుగ నెక్కి తోడ హయ*సింధురరోహకు లార్భటింపఁగన్. ౧౭౨౪

అర్థములు. బలిసవనాలయంబునను = బలియజ్ఞ ప్రదేశమందు, వర్ధిలు = పెరిగిన, వాయువేగలలిత = వాయువేగముచే మనోహరమైన, రాసభ+అన్విత = గాడిదలతోఁ గూడిన, సుకాంత = మిగుల మనోహరమైన, హయసింధురరోహకులు = గుఱ్ఱములను ఏనుఁగులను ఎక్కినవారు, ఆర్భటింపఁగన్ = ధ్వనులు చేయుచుండఁగా.

తా త్ప ర్య ము

బలియజ్ఞ వాటమునందుఁ బెరిగిన విష్ణువో వీఁ డని తలఁచునట్లు చేయువాఁడ నని తండ్రి యనుజ్ఞ తీసికొని వాయువేగము గల గాడిదలఁ గట్టిన మనోహరమైన రథంబునందు విల్లు ధరించినవాఁడై యెక్కి, తనతోడ గుఱ్ఱముల నెక్కినవారు ఏనుఁగుల నెక్కినవారు గర్జింపఁగా.

—* ఇంద్రజిత్తు మొదటిసారి యుద్ధమునకు వెడలుట *—

శా. భేరినిస్సవనశంఖరావములు విశ్నిడిం దలంబార, భా పూరంబుల్ ప్రసవించు ముద్గరగదా*పూగంబులుం ప్రాసముల్ నారాచంబులు మండలాగ్రములు నా*నాశస్త్రముల్ దాల్చి పెం పారన్ రాక్షసు లేగుదేర స్తుతివా*క్యాలవక్త్రుల్ వెసన్. ౧౭౨౫

అర్థములు. దలంబారన్ = దట్టము కాఁగా, భాపూరంబుల్ = కాంతి ప్రవాహములు, ప్రాసముల్ = ఈఁటెలు, మండలాగ్రములు = కత్తులు, స్తుతి వాక్య = పొగ డ్డమాటలకు, ఆవాల = పాదైన, వక్త్రుల్ = నోళ్ళుగలవారు.

తా త్ప ర్య ము

సగారాల ధ్వనులు, శంఖనాదములు, ఆకాశమందు దట్టముగ వ్యాపింపఁగా కాంతి ప్రవాహముల వ్యాపింపఁజేయు ముద్గరములయు గదలయు నమూహములను

ఈఁటలు బాణములు కత్తులు నానాశస్త్రములు ధరించినవారై స్త్రీత్రములు చేయుచు రాక్షసులు రాఁగా.

తే. శంఖశశివర్ణ రాజితచ్ఛత్రకలన, నందగించెను రావణ * నందనుండు

శారదాపూర్ణ నీరేజివైరిచేత, భాసురం బయి యొప్పు నభంబు వోలె.

అర్థములు. శంఖ శశివర్ణ = శంఖము యొక్కయుఁ జంద్రుని యొక్కయు వన్నెగల, రాజితచ్ఛత్రకలన = వెండిగొడుగుతోఁ గూడి, శారద = శరత్కాలమందలి, ఆపూర్ణ = పరిపూర్ణుడైన, నీరేజివైరిచేత = చంద్రునిచే, భాసురంబయి = ప్రకాశించునదియై, నభంబు = ఆకాశము.

తా త్వ ర్య ము

శంఖము యొక్కయు చంద్రునియొక్కయు తెల్లని కాంతిగల వెండి గొడుగులతోఁ గూడినవారై యింద్రజిత్తు శరత్కాలమందు పూర్ణచంద్రునితోఁ గూడిన యాకాశమువలె నొప్పెను.

తే. విల్లు పట్టెడివారల * కెల్ల మేటి, యొన మంవోదరీతిన * యాగ్రణికిని

జాళువాపిడు లొప్పారు * చామరములు, వైచి రిరుగడ రాక్షస * వద్యులపుడు.

అర్థములు. జాళువా పిడులు = బంగారు పిడులు.

తా త్వ ర్య ము స్పష్టము.

తే. ఖరమయూఖునిచేతఁ బుష్కరము వోలె, భాను సన్నిభ తేజఁ డ * ప్రతిబలుండు నైన దశకంఠ సుతునిచే * నల్లలంక, యధికశోభ వహించె నత్యద్భుతముగ.

అర్థములు. ఖర మయూఖుని చేతన్ = సూర్యునిచే, పుష్కరము = కమలము, భానుసన్నిభ తేజంబు = సూర్యునితో సమానమైన తేజస్సు గలవాఁడు అప్రతిబలుండు = సమానములేని బలము గలవాఁడు.

తా త్వ ర్య ము

సూర్యునిచే గమలము ప్రకాశించునట్లు సూర్యకాంతి గలిగి యెదురులేని బలముగల యింద్రజిత్తుచే లంక యాశ్చర్యకరముగ మిగుల కాంతి గలదయ్యెను. కం. సమరాంగణమునకుం జని, యమరాహితుఁ డాత్మ రథము * నన్ని దెసల దట్టముగఁ బలాశులఁ గాపుగ, నమరీచి వేలుఁపగ జొచ్చె * నగ్నులలోనన్.

అర్థములు. సమరాంగణమునకున్ = యుద్ధభూమికిని, అమరాహితుఁడు = దేవవిరోధి, పలాశులన్ = రాక్షసులను, వేలుపగన్ = హోమముచేయఁగ, జొచ్చెన్ = ప్రారంభించెను. మారణాత్మకమైన యాక్రూర యజ్ఞము నగరము నందుఁ జేయరాదు. యుద్ధభూమియందుఁ జేయవలయును. ఇది నిర్విఘ్నముగ నెఱవేతెనా. వీనికి జయము. విఘ్నము కలిగెనా మరణము. మొదటిదిని యుద్ధమున నీ యజ్ఞముచేసియే రామలక్ష్మణుల నాగాస్త్రముల బంధించెను. అప్పు డెవరికి వీఁడేమి చేయునది తెలిసినదికాదు. ఇప్పుడును వీఁడందఱవలె యుద్ధమునకై పోవువానివలె బోలేదు.

రాక్షసులను ముందు సాధారణముగ నున్నట్లే గుంపుగ యుద్ధముచేయ నిలువఁబెట్టి దొంగతనముగా విభీషణాదులు లేని ప్రకరణగానిది చేసెను. విభీషణుఁడువీఁడుయుద్ధమునకు వచ్చుట యెఱుగఁడు. దానివలన వీని యజ్ఞము నిర్విఘ్నముగ నెఱవేఱెను. సీ. లాజల గంధమాంబులచే నొప్పు, హవిచేతి సర్పించె * సగ్నిహోత్రు

శరపత్రములు గాఁగఁగోత్రములఁ గుటియించి, తాండ్రశాఖల సమీధలుగఁ జేసి యెఱవఁత్రము లూని * నినుపసువముఁ బూని, శరపత్రమధ్యదేశంబునందుఁ మిమ్మటంబుగ నల్లమేఱను బలి యాయఁబొగ లేనిమంటలఁబొలుపుమీఱి

ఆ. విజయలక్ష్మణముల * వెలికి సూచించుచు, ప్రదక్షిణముగఁజ్వాల లెగయఁ బసిడివగలుదాల్చిఁప్రత్యక్షముగఁరోహి, తాశ్వుఁడెగయు దెంచిహవిగ్రహించె.

అర్థములు. లాజలన్ = పేలాల చేతను, హవిచేతను = హోమద్రవ్యముచే, శత్రుములను = ఆయుధములను, శరపత్రములుగా = తెల్లు ఆస్త్రణముగా, 'శరమయం బర్హిస్త్యణాతి' యని శ్రుతివాక్య ప్రమాణము. అభిచారహోమమందు తెల్లు కనవుచే ఆస్త్రణములు వేయవలయును. ఇందు తెల్లునకు బదులు శత్రుములే ఆస్త్రణములుగా నుంచెను. శరపత్రములు = తెల్లుపోచలు, సమీధలు = హోమమునకుఁ గావలసిన కట్టెపుల్లలు, సువము = నెయ్యి హోమముచేయు మిల్కివంటిది, మిమ్మటంబుగన్ = అధికముగ, రోహితాశ్వుఁడు = అగ్నిహోత్రుఁడు, ఎగయు దెంచి = పైకి లేచివచ్చి.

తాత్పర్యము

పేలాలచేతను గంధము పూలదండలచేతను నొప్పు హవిస్సుచే సగ్నిని బూజించెను. శత్రుములను తెల్లు పోచలకు బదులుగా వైచి తాండ్రకొమ్మలను సమీధలుచేసి యెఱవఁత్రము కట్టుకొని యినుపమిల్కి తీసికొని తెల్లుపోచల మధ్య ప్రదేశరేబునందు సధికముగ నల్లమేఱను బలి యాయఁగాఁ బొగ లేని మంటలతో విజయచిహ్నములు వెలికిఁ గానవచ్చునట్లు సూచించుచు ప్రదక్షిణముగ జ్వాల లెగురఁగా బంగారునగలు ధరించి తన యాకారముతో సగ్నిహోత్రుఁడు పైకి లేచి వచ్చి హవిస్సు గ్రహించెను.

రామచంద్రమూర్తికి విరోధముగ అగ్నిహోత్రుఁడు ఇంద్రజిత్తునకు నహాయఁ డుగా వచ్చునా? మంత్రాధీనంతు దైవత'మ్మని శాస్త్రము. బ్రహ్మరుద్రాదులైనను మంత్రములకు లోపడవలసినవారే. ఆ ప్రకారము మంత్రవంతులుగఁ బనిచేయువారి కోరికలు దీర్చవలసినది వారికి విధి. మంత్రముచే నాహూతుఁడైన యే దేవతగాని నేనురాను, వరమీయనను స్వతంత్ర్యములేదు. మంత్రమేపోయి యాయా దేవత యెందున్నను గట్టియీడ్చుకొనివచ్చును. సర్వయాగమపుడు 'సేంద్రతక్షకాయ' యని చెప్పనప్పటికినిండుఁడు తక్షకుఁడుకూడ లేచి నిప్పులలోబడుటకు రాలేదా? కావున దేవతలు మంత్రాధీనులేకాని స్వతంత్రులుగారు. త్సుద్రమాంత్రికులకు త్సుద్రదేవ

తలు ప్రత్యక్షమై యుద్రఫలములే యిత్తురు. మహామంత్రములకు మహాదేవతలే ప్రత్యక్ష మగుదురు. కావుననే ముముక్షువులు భగవన్మంత్రముదప్ప దక్కిన దానిని స్మరింపరాదు, జపింపరాదు.

కం. తనరథమును దనచాపము, తన బ్రహ్మాస్త్రము మఱి ప * దార్థము లెల్లన్ దనుజుఁడు మంత్రయుతంబుగ, ననలునిలో వేల్చె నిశ్చలత్తుం డగుచున్.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. సేందుగ్రహనక్షత్రము, బృందారకపథము వణకె * భీతి మయసుతా నందనుఁ డిటు బ్రహ్మాస్త్ర) మ, నుందమతిన్ వేల్చె నగ్ని మధ్యమునందున్.

అర్థములు. సేందుగ్రహ నక్షత్రము = చంద్రునితోను గ్రహములతోను నక్షత్రములతోను గూడియున్నది. బృందారకపథము = దేవతల మార్గము. ఆకాశము, మయసుతానందనుఁడు = మండోదరీ కుమారుఁడు, ఇట్లు చెప్పటచే నిది రాత్రి యుద్ధమని యేర్పడుచున్నది. చూ. ౧23౧. ప.

తా త్ప ర్య ము

చంద్రగ్రహ నక్షత్రములతోఁ గూడిన యాకాశమార్గము ఇంద్రజిత్తు అగ్ని మధ్యమునందు బ్రహ్మాస్త్ర) మును హోమము చేయుఁగా భయముచే వణకెను. బృందారక పథము వణకవలె నన నందున్న చంద్రాదులు వణకిరని భావము. లక్షణ.

చ. పవనసఖాభ తేజుఁడగు * పంక్తిముఖాత్మజుఁ డగ్నిదత్త సైంధవవరచాపమార్గణరథంబులు సూతుఁడు నై యదృశ్యుడై

దివికిని సుద్గమించి తన*దిక్కు సురారుల నూలుకొల్పినన్ బవరము సెల్లె నా యుభయ*పక్షము వారికి రోమహర్షమై.

౧233

అర్థములు. పవనసఖాభ తేజుఁడు = వాయుమిత్రుఁడగు నగ్నితో సమానమైన తేజస్సుగలవాఁడు, అగ్నిదత్త = అగ్ని హోత్రుని చేసేయబడిన, సైంధవ = గుఱ్ఱములు, వరచాప = శ్రేష్ఠమైన విల్లు, మార్గణ = బాణములు, రథంబు = తోరు, సూతుఁడు = సారథి, ఐ = కలవాఁడై; అదృశ్యుడై = కానరానివాఁడై, దివికిని = ఆకాశమునకు, ఉద్గమించి = ఎగిరి, నూలుకొల్పినన్ = పురికొల్పుఁగా, బవరము = యుద్ధము, రోమ హర్షమై = గగ్గురుపాటుగలదై.

తా త్ప ర్య ము

అగ్ని తేజుడైన యింద్రజిత్తు అగ్నిదత్తమైన గుఱ్ఱములు, విల్లు, బాణములు సూతుఁడు గల రథమెక్కి కానరానివాఁడై యాకాశమున కెగసి యుద్ధము చేయుఁడని తనప్రక్క రాక్షసుల ప్రేరింపఁగా నుభయపక్షములవారికి గగ్గురుపాటు గలుగ యుద్ధము జరిగెను.

—* ఇంద్రజిత్తు మాయాబలంబునఁ గపిసేనల నులుమాడుట *—

చ. భరముగఁ బోరు చున్న తనవారిఁ గనుంగొని నేను గల్గఁ గా
తరపడ నేల మీకు నని * దానవులార! వధింపుఁ డీ వనే
చరులను నెల్ల వారల నిజం బగు మీకు జయంబు నా నిశా
చరులను గేరి తాఁకి యని * సల్పిరి వీఁక జయాభిలాషులై. ౧౨౩౪
అర్థములు. భరముగ=విశేష కష్టముతో, కాతరపడ నేల=భయపడ నేల,
అనిన్=యుద్ధమందు.

ఇట్లు చెప్పి పురికొల్పినను వారతి కష్టమున యుద్ధము చేయుచుండుట
చూచి రాక్షసులారా! నే నుండఁగా మీ రేల భయపడెదరు? ఈ వానరుల నెల్లఁ
జంపుఁడు. మీకు జయము నిజము. అని చెప్పఁగా వారును ధైర్యము తెచ్చుకొని
జయముగోరి పరాక్రమించి యుద్ధము చేసిరి.

ఉ. మించి దశాస్యవందనుఁడు * మేలిశరంబులఁ గీశసేనల
న్మించి పరాక్రమించుచు నశినునగ దాముసలాయుధాశిచే,
జించుచు శత్రుదేహములఁ జీల్చుచుఁ గూల్చు నొక్కొక్కముల్కిచే
సంచుగఁ బంచసప్తనవసంఖ్యులఁ గీశులద్రుంచె వ్రేల్పిడిన్. ౧౨౩౫

అర్థములు. ముల్కిచేన్ = బాణముచే, పంచసప్తనవసంఖ్యులన్=పదు
గురు, ఏడుగురు, తొమ్మిండుగురు వానరులను, వ్రేల్పిడిన్=చిటికెవ్రేయునంతలో.

కా త్ప ర్య ము

ఇంద్రజిత్తు అందఱమించి వానరులను శ్రేష్ఠములైన బాణముల ముంచి
పరాక్రమించుచు దండగగదలయు, రోశండ్లయు, ఆయుధములయుపంక్తి చేజించుచు
విరోధుల దేహములఁ జీల్చుచు, నేలబడద్రోయుచు, నొక్కొక్క బాణముచే నేపు
రను, నేద్యురను, తొమ్మిండుగురను క్రోతులఁ జిటికెవ్రేయునంత కాలములోఁ
జంపెను.

ఉ. ఆతని వీఁకఁ గన్గొని య * గాయుధపాణులు కీశముఖ్యులున్
= స్థితజవంబుమై నెదుర * సింగముభంగిని లొంగి గ్రీష్మఖ
ద్యోతునిబోలి తేటికన * దుష్కరమై రవితుల్య మార్గణ
వ్రాత విభిన్న కాయులుఁగ * వారల నెల్ల నొసర్చె నీనునన్. ౧౨౩౬

అర్థములు. వీఁక = పరాక్రమము, అగాయుధ పాణులు=చెట్లు, పర్వత
ములు, నను నాయుధములు చేతియందుఁ గలవారు, అగ=(౧)చెట్లు, (౨)కొండలు,
అగో నగశ్చ భుజగే నాభౌ భూరుహాభూధరే, నానా, ర. గ్రీష్మఖద్యోతునిన్ =
ఎండకాలపు సూర్యుని, రవితుల్య = సూర్యునితో సమానమైన, మార్గణవ్రాత =
బాణసముహములచే, విభిన్న కాయులన్ = భేదింపఁ బడిన దేహము గలవారినిఁగా,
ఈసునన్ = కోపముచే.

తా త్ప ర్య ము

వాని పరాక్రమముఁజూచి చెట్లు, కొండలు, ఆయుధములుగాఁ జేతఁ దీసికొని వానరులు మిగుల వేగముగా నెదిరింపఁగా సింహములవలెఁ బొంగి యెండకాలపు సూర్యునివలెఁ దేఱి చూడరాక సూర్యసమానములైన బాణసమాహములచే వారల నెల్ల గోపముతోఁ జీల్చెను.

కం. అంగములు పలఁగినం బ్రథ, మాంగంబులు పగిలినన్ ద్రుమాటులు ధృతిమై సంకరము సలిపి రా సీ, తాంగనపతికొఱపనై చ్యుతా యువులగుచున్.

అర్థములు. ప్రథమాంగంబులు = తలలు, ద్రుమాటులు = వానరులు, ధృతిమై = ధైర్యముచే, సీ తాంగనపతి-ఇతితత్పమశబ్దముల సమాసము, చ్యుతా యువులు = ప్రాణముల మీఁది యాశ వదలిన వారై.

తా త్ప ర్య ము

శ్రీరామచంద్రమూర్తి నిమిత్తము ప్రాణముల మీఁది యాశ వదలి చేహములు నలిగినను తలలు పగిలినను వానరులు యద్ధముచేసిరి. వానరు లిట్లు జటాయువువలె కైంకర్యము చేసిరి. కావుననే వీరండుజకు మోక్షము ప్రాప్తించెను. ఈవిధముగ భగవత్సేవ చేయువారి కేహపరములు రెండును ఫలించును.

ఉ. రావణఁ బట్టుముట్టి నగఁ రాజచరుల్ జడివాసపోలెఁ బెన్ గ్రావములున్ శిలాగిరి నిఁకాయములుం గురిపింప వాఁడునున్ గేవలశౌర్యధైర్యపరికీర్తిత చాపకళావిలాసముల్ చేవగొన న్నిమేషమునఁ జేసెను నన్నిటిఁ దుండెతుండెముల్.

అర్థములు. గ్రావములున్ = పెద్దబండలు, శిలా = తాలు, గిరి నికాయములు = కొండల సమాహములు, గేవల = విశేషముగ, శౌర్యధైర్య పరికీర్తిత చాపకళా విలాసముల్ = శౌర్యము చేతన, ధైర్యము చేతను బొగడఁబడిన విలువిద్యయొక్క నేర్పులు, చేవగొన్నన్ = బలము గాఁగా.

తా త్ప ర్య ము

ఇంద్రజిత్తుచుట్టు వానరులుచుట్టుకొని జడివాసవలె బండలు, గుండ్రాలు, కొండలు కురియఁగా వాఁడును శౌర్యధైర్యములచేఁ బొగడ్తగన్న విలువిద్యా పాండితి ధృఢపడఁగా నిమిషములో వానినన్నిటిని తుంటలు తుంటలుగాఁ జేసెను.

సీ. వెండియు నతఁడు దోశ్శృండిమ గంధమా, దనుఁ బను నెనిమిదిఃఘనశరముల దూరస్థుఁ డౌ నలుఁ దొమ్మిదిఖగముల, మైందుని నొక యేడుఃసూర్యణముల గజ నై దుముల్కులఁ ఘను జాంబవంతునిఁ బదిట నీలాఖ్య ముఃప్పదిట నేసి సుగ్రీవుని వాలిఃసూనుని ఋచభుని, ద్వివినుని వరలబ్ధఃప్రబాణ

తే. సంఘముల నేలఁబడఁగ నిఃస్పృణు లగుచుఁ గ్రూరుఁడై నొంది తక్కినఃక్రోధి గములఁ

కాలపావకుఁ డన బహు * కాండ హేతి

మాలికల నిర్దహించెను * మాణులేక

అర్థములు. దోశ్చండిను = భుజబలాతిశయముచే, నిస్ప్రాణులు = బలముడిగినవారు, కాలపావకుఁడు = ప్రలయ కాలాగ్ని, బహు = అనేకములయిన, కాండ హేతి = బాణములను జ్వాలల, మాలికలచే = వరుసలచేత, నిర్దహించెను = దగ్గమైన దానివలెఁ జేసెను.

తా త్ప ర్య ము

నుఱియును నతఁడు భుజబల తీవతచే గంధమాదను బదునెనిమిది బాణముల చేతను, దూరమాగానున్న నలుని తొమ్మిది బాణములచేతను, మైందు నేడు బాణములచేతను, గజునై దుబాణములచేతను, జాంబవంతుని బదింటను, నీలుని ముప్పు దింటను సుగ్రీవుని నంగదుని ఋషభుని ద్వివిదుని వరముచే లభించిన తీవ్రబాణ సంఘములచే బలహీనులై నేలఁబడ నొప్పించి తక్కిన వానర సమూహముల కాలాగ్నివలె బహు బాణజ్వాలలచే నెదురులేక దహించెను.

కం. ఖరకరనిధ విశిఖపరం, పరలన్, నిస్తులిత ఘన జవంబుల భూభృ

చ్చరవాహిని వధియించె న, మరపతి విద్వేషి జాతమన్యుం డగుచున్. ౧౨౪౦

అర్థములు. ఖరకరనిధ = సూర్యునితో సమానమైన, విశిఖపరంపరలన్ = బాణసమూహములచే, నిస్తులిత = అసమానమైన, ఘనజవంబులన్ = గొప్పవేగము గలవానిచే, భూభృచ్చరవాహినిన్ = వానరసేనను, అమరపతివిద్వేషి = ఇంద్రజిత్తు, జాతమన్యుఁడు = పుట్టిన క్రోధము గలవాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

అసమాన వేగము గల సూర్యునితో సమానములైన బాణపరంపరలచే, వానరసేనను శోపముగలవాఁడై యింద్రజిత్తు అల్లకల్లోల పఱిచెను.

ఉ. దారుణ బాణమోహిత నితాంత సమాకులవైరి సేనలన్

వీరుఁడు గాంచి పొంగుచును * వెండియు మింట నదృశ్యగాత్తుఁడై

ఘోరశరంబులం గురిసిక్రోఁతుల చేతులు మూతు లంగముల్

తీరు చెడంగఁ జేసె నవధీరితనిర్దరుఁ డుగ్రమూర్తియై. ౧౨౪౧

అర్థములు. దారుణబాణమోహిత = భయంకర బాణములచే మూర్ఛపోయిన నితాంతసమాకుల = మిక్కిలి కలఁత చెందిన, వైరిసేనలన్ = విరోధి సైన్యములను, అవధీరిత నిర్దరుఁడు = అవమాన పెట్టఁబడిన దేవతలు గలవాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

భయంకర బాణములచే మూర్ఛపోయినట్టియు మిగులఁ గలఁత చెందినట్టియు విరోధి సేనలనుజూచి సంతోషపడుచు సంతోఁదృష్టిపడక యదృశ్యుఁడై యాకాశ ఋసనుండి క్రూరములై నబాణములుగురిసి క్రోఁతులు చేతులుమూఁతులు అంగము

లున్న విధము మాటిపోవునట్లు దేవతల జయించిన యింద్రజిత్తు భయంకరా
కారుడై చేసెను.

చ. పవిహతశ్చైల రాజములభంగిఁ బ్లవంగమ పుంగవుల్ ధరన్
జనమఱి కూలుటన్ నిశితసాధనముల్ పరసేనమీఁద ను
ద్దవిడిని జోరునం బడుట * తక్కఁ గనుంగొన నేర రైరి యా
బవరమునన్ క్షపాచరులవర్గములున్ గపియోధవీరులున్. ౧౨౪ ౨

అర్థములు. పవిహత = వజ్రాయుధముచేఁ గొట్టబడిన, శ్చైలరాజముల
భంగిన్ = పెద్ద కొండలవలె, జనమఱి = వేగముచెడి, ఉద్దవిడిన్ = మిగుల వేగమున,
బవరమునన్ = యుద్ధమునందు, క్షపాచరవర్గములున్ = రాక్షససమూహములును.

తాత్పర్యము

వజ్రాయుధముచేతఁ గొట్టబడిన పెద్ద కొండలవలె వేగము చెడి వానర
శ్రేష్ఠులు నేలఁ బడుటయు మిగుల వేగముగ వాఁడి యాయుధములు శత్రుసేన
మీఁద జడివాసవలెఁ బడుటయుఁ దప్ప మఱి దేనిని గాని రాక్షసులు గాని వాన
రులు గాని చూడఁ జాలరైరి. వానరులు నేలఁబడుట బాణవర్షము పడుట యని
చెప్పటచే వానరులు నేలఁబడిన తరువాత బాణములు గానవచ్చు చుండెను గాని
యవి తగులకముందు గాన రావమ్యోనని భావము.

కం. అని తనివి లేక రావణి, సునిశితనిస్త్రింశ పరిఘశూలాదికముల్
ఘనవిస్ఫులింగసంజ్వల, దనలాభంబులను గురిసెనద్రచరులపై. ౧౨౪౩

అర్థములు. అనితనివి = యుద్ధమందుఁ దృప్తి, సునిశిత = మిగులఁ
బరునైన, నిస్త్రింశ = ఖడ్గములు, పరిఘ = గుడియలు, శూలాదికములు = శూల
ములు మొదలైనవి, ఘనవిస్ఫులింగ = పెద్దమిగుగురులుగల, సంజ్వలత్ = మండుచున్న,
అనలాభంబులను = అగ్నిహోత్రములతో సమానములైన వానిని, అద్రచరులపై =
వానరుల మీఁద. తాత్పర్యము

యుద్ధమందలి తృప్తిలేక యింద్రజిత్తు జ్వాలలతో మండుచున్న యగ్నితో
సమానములైన వాఁడిగల కత్తులను గుడియలను శూలములను వానరులపైఁ
గురియించెను.

కం. ఆయంపవెల్లి తాఁకున, కా యగచరవార మెల్ల * నలరులతోఁ గెం
జాయ నహించిన మోదుగు, చాయలు గొని విస్వరముగఁసలిపెను రొదలన్.

అర్థములు. ఆయంప వెల్లి = ఆ బాణప్రవాహము, అలరులతో = పూపు
లతో, విస్వరముగన్ = వికారధ్వనులతో, రొదలన్ = ధ్వనులను.

తాత్పర్యము

ఆ బాణప్రవాహము దెబ్బవలన నా వానరసమూహ మంతయు పూలతో
నెఱ్ఱి కాంతిగల మోదుగుల వలెనై వికారస్వరములతో ధ్వనించెను.

సీ కన్నతి చూచెనా * కఱకు బాణములు, రెండుకన్నులలోననిండియుండుఁ
 దల వంది తిరిగనా * తరమిఁడికోలల, నడినెత్తి బ్రద్దలై * పుడమిఁ దొరఁగు
 డాలు చేపూసనా * కేలుదోయి విఖండి తం బఱు పొరబాడు * ధరణిమీఁద
 ధరముఁ బైకెత్తెనా * దానిక్రిందనె వాఁడు, నజగుజలై పడినలఁగిపోవు

తే. నారృటింపఁగ వావిచ్చునంతలోన, నోరునిండఁగ బాణములోకూరుకొనెడిఁ
 గ్రోఁతియగు నారఁ; డొర యాక్రూరచరితు, చాపసాండితి నేమనిసంస్తుతింప.

అర్థములు. తరమిఁడి = సమానములేని, వావిచ్చు = నోరు తెఱచు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

సీ. హనుమంతు సుగ్రీవునంగదు గంధమా, ధను జాంబవంతు మైందద్వివిదుల
 హరిలోమ నీల గవాక్ష గోముఖ వేగ, దర్శి సుషేణులదధిముఖు గజ
 జ్యోతిర్ముఖాఖుని సూర్యాననుని వహ్ని, నయనునిఁ గేసరినలునిఁ గుముదు
 మంత్రసహితతీవ్ర * మార్గణ్ణాపాసగ, దాశూలముఖ్య సాధనవితాన

తే. ములను మర్దించి వారలబలభువు చెఱిచి, తరణిరశ్మిసమేషు కదంబకముల
 రామలక్ష్మణులను ముంచిరహి వహించి, విక్రమించెడి గావణివిధముఁగాంచి.

అర్థములు. తరణి రశ్మిసమ = సూర్యకిరణములతో సమానమైన, ఇషు
 కదంబకములన్ = బాణసమూహములచే, రహి = కాంతి.

తా త్ప ర్య ము

హనుమంతుని సుగ్రీవుని అంగదుని గంధమాదనుని జాంబవంతుని మైంద
 ద్వివిదులను హరిలోమ నీలగవాక్ష గోముఖ వేగదర్శి సుషేణ దధిముఖగజాలను,
 జ్యోతిర్ముఖుని, సూర్యాననుని, వహ్నినయనుఁ గేసరిని నలునిఁ గుముదుని మంత్ర
 ములచే మంత్రంపఁబడిన తీక్ష్ణములైన యాఁటెలు గదలు శూలములు మొదలగు
 ముఖ్యాయుధసమూహములచే గొట్టి వారల బలము చెఱిచి సూర్యకిరణ సమము
 లైన బాణసమూహములచే రామలక్ష్మణులను ముంచి కాంతి వహించి విక్ర
 మించుచున్న యింద్రజిత్తు విధముఁజూచి.

— { శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణునకు బ్రహ్మవరంబు మన్నించి } —
 యోర్చుకొనుమవి వెప్పట

శం. పరమాద్భుత ధైర్యశ్రీ, నిరతుఁడు రాముండు బాణానిక రాసారం
 బరవాయి లేక బిందూ, త్కరమువలె సహించి పలుకుఁదమ్మునితోడన్.

అర్థములు. పరమాద్భుత = మిగుల నద్భుతమైన, ధైర్యశ్రీనిరతుఁడు = ధైర్య
 లక్ష్మియందు నాసక్తి గలవాఁడు, బాణానిక రాసారంబు = బాణముల సమూహముల
 వాన, అరవాయిలేక = అధైర్యపడక, బిందూత్కరమువలె = జలబిందువులవలె.

తా త్ప ర్య ము

మిగుల నాశ్చర్యకరమైన ధైర్యాతిశయమునఁ బ్రీతిగలవాఁడు గనుకనే రామ

చంద్రమూర్తి బాణసమూహముల వానకు నధైర్యపడక దానిని జలబిందు వర్షము వలె సహించి తమ్మునితో నిట్లనియె.

సీ. అన్న లక్ష్మణా! దనుజాధినేత్రాత్మజం, డతుల చూ బ్రహ్మాస్త్రమాశ్రయించి పారిసైన్యముల నెల్ల * నవనిపాలొనరించి, మనలఁ బీడించెడి * మాఱు లేక బ్రహ్మాదత్తవరంబుబలమున నభమున, మఱిఁగి యస్త్రంబుల * మాఱుకొనెడిఁ గలన వీని వధింపఁగల మెట్లు? స్వభు వగు, భగవంతుఁడగు నజుబాణమిదియు

అ. నిది యచింత్య మహిమ * నెనఁగెడి బాణావ, పాతి మీపు నాదుభంగి ధైర్య పరత నోర్చికొనుము * సురవైరి దిక్కుల, నెల్లఁ గప్పె నిశితభల్లములను. ౧౭౪౮ అర్థములు. బాణావపాతము = బాణములు పడుట.

తాత్పర్యము

అన్నా లక్ష్మణా! రావణుని కుమారుఁడు నసమానమైన బ్రహ్మాస్త్రము నాశ్రయించి వానరసేనల నెల్ల నేలచాలు చేసి మనల నెదురులేక బాధించుచున్నాఁడు. బ్రహ్మ యిచ్చిన వరము బలమున నాకాశమున దాఁగి యస్త్రంబుల చేతఁ గొట్టుచున్నాఁడు. వీనిని మన మెట్లు జయింపఁగలము. ఇది స్వయంభువు భగవంతుఁడగు బ్రహ్మదేవుని బాణము. ఇది చింతించి తెలిసికొనరాని మహిమ గలది. కావున నీవును నావలె బాణపాతమును ధైర్యముతో నోర్చికొనుము. రాక్షసుఁడు దిక్కులనెల్ల బాణములచేఁ గప్పెను.

కం. ఆవీరుని విక్రమమునఁ, జేవ చెడెం గీశసేన * స్మృతి చెడి యత్నా భావము గల మనలం గని, పోవున్ జయలక్ష్మిఁ గొనుచుఁ * బురి కసురుండున్ అర్థములు. చేవచెడెన్ = నిస్సారమయ్యెను.

తాత్పర్యము

ఆ వీరుని పరాక్రమముచేఁ గవిసేన నిస్సారమయ్యెను. స్మృతితప్పి యత్నము చేయక యుండుటను జూచి జయలక్ష్మిని గ్రహించి తన నగరమునకుఁ బోవునుగాక.

కం. అనుచుండ బాణవర్షము, ఘనమై దుస్సహము నైనఁ * గాకుత్స్థులు మూర్ఛను గూరిరి రావణీయును, మనుజేంద్రులపాటు గాంచి * మది హర్షమునన్

తాత్పర్యము

ఇట్లు చెప్పుచుండు సమయమున బాణవర్ష మధికమై సహింపరానిదైన దగుటచే రామలక్ష్మణులు మూర్ఛపోయిరి, రావణి వారు మూర్ఛపోయి పడుటచూచి మనస్సు సంతోషముచే.

కం. పొంగఁగ హర్షారవము చె,లంగఁగ నిటు కీశసేన * లన్ రఘువరులన్ జెంగించి భంగపఱచి య,భంగపరాక్రముఁడు తనదు * పత్నన మరిగెన్ . ౧౭౪౯ అర్థములు. పొంగఁగన్ = ఊబ్బుఁగా, హర్షారవము = సంతోషధ్వని.

చెంగించి = ఓడించి, భంగపఱచి = అవమానపఱచి, అభంగపరాక్రమముఁడు = చెడని పరాక్రమము గలవాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

సంతోషముచే మనస్సు పొంగఁగా సంతోషధ్వని చేయఁగా నీ ప్రకారము వానరసేనల రఘువరుల నోడించి యవమానించి పరాక్రమశాలి తన వగరమునకుఁ బోయెను.

—* ౨౪—వ సర్గము. విభీషణాంజనేయులు జాంబవంతుని వెదకుట *—

సీ. కావణి యేటుల * రహి చెడి సుగ్రీవ, జాంబవదంగద*సైన్యనాథు
లేమియుఁ దోఁపక * యెదవడి యుండ వి, భీషణుం డడలు క*పిప్రముఖులఁ
గనుఁగొని కపులార ! కార్యమా దుఃఖంప, గాఘవు లవశులై * వ్రాలి రనుచుఁ
గాడిది దుఃఖంపఁ * గాలంబు నృపతులు, కంజజవాక్యంబు * గారవింప
ఆ. మదిఁ దలంచి యసురు*మార్గణములఁ జిక్కి, యున్న వారు నీర*జోదరాశ్రు
మత్యమోఘ వేగ*మగుటను దాని స,మ్మానదృష్టిఁ గనిరి*మాన్యులార ! ౧౨౫౨
అర్థములు. రహిచెడి = కాంతిచెడి, ఎదవడి = భయపడి, అడలు =
దుఃఖించు, అవశులై = స్వాధీనముఁ దప్పినవారై.

తా త్ప ర్య ము

ఇంద్రజిత్తు దెబ్బలచే కాంతిచెడి సుగ్రీవుఁడు జాంబవంతుఁడు అంగదుఁడు నీలుఁడు ఏమిచేయుటకుఁ దోఁపక భయపడియుండఁగా దుఃఖించుచున్న వానరవీరులఁ జూచి విభీషణుఁడు కపులారా ! రామలక్ష్మణులు పరవశులై పడి రని దుఃఖించిన లాభమేమి ? ఇది దుఃఖంపఁదగినకాలముకాదు, రాజకుమారులు బ్రహ్మవాక్యము గారవింపఁదలంచి రాక్షసుని బాణములఁ జిక్కినారు గాని పరాక్రమహీనులై కాదు. బ్రహ్మాశ్రుము వ్యర్థముగాని వేగము గలదగుటచే దానిని సగౌరవదృష్టిఁజూచి.

కం. ఏలా వగచెద రని మృదు,లాలాపంబులను వారి * నాశ్శాసించెన్
జాలఁగ నయ్యశ్రుము వా,తూలసుతుఁడు గౌరవించి * తోరపుభ క్తిన్. ౧౨౫౩

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

చ. అనియె విభీషణుం గని మ*హాత్మక యీ మనసేనలోని నిం
కను మనియున్న వారలను * గన్గొని యూఱడఁ బల్కఁ బాడి యా
నన సత డట్ల యా ననఁగ * హస్తములం గొఱవుల్ ధరించి చ
య్యన హతశేషవానరుల * నయ్యనఘాత్ములు రోసి రానిసిన్. ౧౨౫౪

తా త్ప ర్య ము

విభీషణుని జూచి యిట్లనియె. మహాత్మా ! యీ మన సేనలో నింక నెవ్వ రెవ్వరు ప్రాణముతో నున్నారో వెదకి చూచి యూరడించుట న్యాయముగదా

యన సతః దవునన నిరువురు చేతులందుఁ గొఱవులు ధరించి యా పుణ్యాత్ము లా
 రాత్రికాలమందు దావఁగా మిగిలిన వానరులను వెదకిరి.
 నీ. భిన్నలాంగూలురుఁ ధిన్న బాహుశయిల్, కృత్తాంగులు నికృత్త పదులు
 ఖండిత శీరులై * క్షతజముల్ దొరఁగంగఁ, గొండలవలెఁ బడియుండు కపుల
 శస్త్రముల్ భేదింప * నస్త్రముల్ బాధింప, నొడలులు ఛేదింపఁ * బడిన వారి
 గంధమాదనుని నంగదు నిలు సుగ్రీవు, ద్వివిద సుషేణుల * వేగదర్శి
 జే. నభునిఁ బనసు జ్యోతిర్ముఖ * నాము మైందు
 నాహుకు గవాక్షునిం దకుఁ * నద్రచరుల
 వీతచేష్టుల నిహతుల * వీరవరులఁ
 గాంచి రెంతయు మదిలోనఁ * గలక దొడర.

అర్థములు. భిన్నలాంగూలురు = తునిఁగిన తోఁకలు గలవారు, ధిన్న
 బాహుశయిలు = తునిఁగిన చేతులు బాహువులు గలవారు, కృత్త = నఱకఁబడిన
 అంగులు = వ్రేళ్ళు గలవారు, నికృత్తపదులు = నఱకఁబడిన కాళ్ళు గలవారు,
 ఖండితశీరులై = నరకఁబడినతలలుగలవారై, క్షతజముల్ = నెత్తురులు, తొరఁగంగన్ =
 కాఱఁగా, ఒడలులు = దేహములు. వీతచేష్టులన్ = చేష్టులు విడిచినవారిని,
 నిహతులన్ = చంపఁబడినవారిని.

తాత్పర్యము

తోఁకను తెగినవారిని, బాహువులు దెగినవారిని, చేతులు తెగినవారిని,
 వ్రేళ్ళు నఱకఁబడినవారిని, కాళ్ళు నఱకఁబడిన వారిని, తలలు తెగి నెత్తురు గాఱఁ
 గొండలవలెఁ బడియుండు కపులను శస్త్రములు నఱకఁగా, అస్త్రములు బాధింపఁగా
 దేహములు చీల్చఁబడఁగా బడిన వారిని, గంధమాదనుని నంగదు నీలుని సుగ్రీవుని
 ద్వివిద సుషేణులను వేగదర్శిని నలుని పనసుని జ్యోతిర్ముఖుని మైందుని ఆహుతుని
 గవాక్షుని తక్కిన క్రోతులను కాలునెత్తులు కదలింపలేని వారిని జచ్చినవారిని
 వీరులను మనస్సు కలఁతపడఁగాఁ జూచిరి.

చ. అఱుచదియెడుకోటుల వఁనాటులు భీమతరస్వు లిట్టులు
 క్కటి దినపంచమాంశమున * నబ్జజా ప్రీతికిఁ బాత్రుఁడైన యా
 కఱకుసురారిచేఁ దెగిరి * కంధినిభంబగు కేశనేన యొ
 క్కెఱ విటు యాపు మాఱుడును * కేసరిపుత్రసురారిస త్తముల్.

అర్థములు. భీమతరస్వులు = భయంకరమైన వేగముగలవారు, ఉక్కటి =
 బలము క్షీణించి, దినపంచమాంశమున = దినమునొక్క యొడవభాగమున, దీనికి
 సంస్కృతమున అహ్నః పంచమశేషేణ అని యున్నది. దీనికి పగటియందలియొడవ
 భాగ మనియు ప్రాతస్సంగవమధ్యాహ్నపరాహ్ణసాయాహ్నము లను నైదు
 పగటిభాగములలో నైదవది యగు సాయాహ్న మాఱుగడియ లిచ్చటఁ జెప్పఁ

బడెననియు పూర్వవ్యాఖ్యాతలు వ్రాసియున్నారు. విమర్శకులు దీని నాక్షేపింపక మానరు. “ఉల్కాహస్తాతదా రాత్రౌ రణశీర్షేవిచేరతుః” “కొఱవుల్ ధరించికోసిరా నిశిన్” అని చెప్పబడెను. సూర్యాస్తమనకు ముందటి కాలమునకు నిశియని చెప్పవచ్చునా? అప్పుడు కొఱవులు తీసికొని తిరుగనేల? యనునది సందేహము. సచాధానము; ఇచట సంస్కృత శబ్దమైన అహ్నమునకును తెనుఁగున వ్రాఱుబడిన దినశబ్దమునకు రాత్రిపగలు కలిసిన కాలమనియే గ్రహింపవలెను. అహస్సనుటకు రాత్రి పగలు కలిసిన దినమను నర్థమున మనుస్మృతి ౧-౮౪ నందు ‘నవర్థయే దఘాహాని ప్రత్యూహే న్నాన్నిషు క్రియా’ యని ప్రయోగింపబడెను. “అర్థమాస్మై రాసాంత్సంపాద్యాహరుత్స్పృజంత్యర్థమాస్మై ర్హిమాసాంత్సంపశ్యంతి వడవైర్హాసాంత్సంపాద్యాహ రుత్స్పృజంతి వడవైర్హామాసాంత్సంపశ్యంతి”-శ్రుతి-ఇందు ‘వడవైర్హాయనుటకు రాత్రి పగలు కలిసిన దినమని యర్థమే కాని కేవలము పగలు రాత్రయే కాదు-వడహాత్మకోపి మాసోస్తి, త్రింశద్దినాత్మకో మాస ఏవాత్ర కథ్యతే ఇతి.

“దినేదినే సా పరివర్థమానా” కుమార-౧-౨౧, “సప్తవ్యతీయస్త్రీయుగాని తస్య దినాని.” రఘు. ౨-౨౧ ఉదయాదుదయము దినము. ముప్పది దినము లొక నెల. మున్నూటలువది దినము లొక సంవత్సరము. “వాఁడు మూఁడు దినములుగా నుపవాసము” అను ప్రయోగమును బట్టియు అహశ్శబ్దము దిన శబ్దము రాత్రి పగలు కలిసిన కాలమునకును నుపయోగించుట కలదు. ఇచ్చట నా యర్థమునే గ్రహించి దినవంచమభాగ మనఁగా దినమును ఏనిమిది జాములుగా లెక్కించి యందు నైదవ భాగము సూర్యాస్తమయ మైన తర్వాత జానుని చెప్పనగును. మఱియు రాత్రికి త్రియామ యనియే పేరు. అనఁగా మూఁడు జాములు గలది యని యర్థము కావున పగ లయిదుజాములు గలదని యెంచి యందలి కడభాగ మనియైనఁ జెప్పవచ్చును. ఇట్లు చెప్పిన నది మునిమాపును దెలుపును కొఱవులు పట్టుకొని వెదకి రనుట నమంజన మగును. ఆదియనుగాక ఇంద్రజిత్తు హోమవర్ణనమందు ‘సేందుగ్రహనక్షత్ర’ మని చెప్పబడెను. ఇదియును రాత్రినే తెలుపుచున్నది. రాత్రికాలము గనుకనే యుద్ధరంగ మందు వాఁడు హోమము చేసినను చీకటివలన వానరులు తెలిసికొన లేకపోయిరి ఇది దశమినాటి రాత్రిచర్య. ఒక విధముగ సామరస్యము గుదుర్పవచ్చును, ఇంద్రజిత్తు చేసిన కార్యము సూర్యాస్తమానముతో ముగిసిన దనియు సూర్యాస్తమానానంతరము కొఱవులు దీసికొని హనుమద్విభీషణులుతిరిగిరని చెప్పవచ్చును. ఇదియే సరియైన యర్థమని తోచెడిని, కంఠనిధంబు=సముద్రముతో సమానమైన, విస్తీర్ణమందు నని భావము. ఒక్కెఱన్=భయంకరముగ, ఉగ్రశబ్ద భవము.

తాత్పర్యము

భయంకర వేగము, బలము గల అటువది యేడువేల కోట్ల వానరులుపగటి

యైదవ భాగమున బ్రహ్మకయకుఁ బాత్రుఁడైన యింద్రజిత్తుచే చచ్చిరి. నము ద్రమువలె విరివిగల వానరసేన యిట్లు భయంకరముగ నశింపఁగా హనుమంతుఁడు విభీషణుఁడును.

ఉ. ఎక్కడ నున్నవాఁడొకడె * ఋక్షవిభుం డని రోయు చేగి తా
 రాక్కెడ శాంతహవ్యవహుఁ * డోయన మేన ననేకబాణముల్
 చిక్కగ నాటినన్ మిగులఁ * జేడ్చడి యున్న స్వభావవార్ధకు
 న్మిక్కిలి వృద్ధు ధాతృసుతు * నిం గని రావణుతమ్ముఁ డిట్లనున్. ౧౭౫౭
 అర్థములు, ఋక్షవిభుండు = జాంబవంతుఁడు, రోయుచున్ = వెదకుచు,
 శాంతహవ్యవహుఁడో = చల్లారిన యగ్నిహోత్రుఁడా! స్వభావ వార్ధకున్ = సహ
 జముగ వచ్చిన ముసలితనముగలవానిని, ధాతృసుతునిన్ = బ్రహ్మకొడుకును, ఏబది
 యైదు సంవత్సరములు దాఁటినవాఁడు వృద్ధుఁడనియే పేరు. అటయిఁచో ఏబది
 యాఱు సంవత్సరములవాఁడు వృద్ధుఁడు, తొంబది సంవత్సరములకుఁ బై నవదినవాఁ
 డతివృద్ధుఁడేకదా.

—* జాంబవంతుఁడు హనుమంతు కుశలమును విభీషణు నడుగుట *

ఉ. ఓయతులప్రభావ! విశి * భోత్కరముల్ నినుఁ బ్రాణహీనుఁగాఁ
 జేయఁగ లేదుగా? యనినఁ * జేవ శ్రమంబునఁ దెచ్చుకొంచుఁ దా
 వా యొకయింత విచ్చి యిటు * పల్కు మహాబల! రాక్షసేంద్ర! నీ
 చాయ స్వరంబుఁ బట్టి చుమి * చక్క నెఱింగితిఁ జూడ లేకయున్. ౧౭౫౮
 అర్థములు. అతుల ప్రభావ = అసమాన మహిమగలవాఁడా, విశిభోత్కర
 ముల్ = బాణసమూహములు, ప్రాణహీనుఁగా = ప్రాణము లేనివానిఁగా, చేవ =
 సత్తువ, శ్రమంబునన్ = కష్టముమీఁద, వా = నోరు, ఒకయింత = కొంచెము, స్వరంబుఁ
 బట్టి = కంఠధ్వనిఁబట్టి, లేకయున్ = లేకపోయినను, అర్ధవిశేషంబున నముచ్చయము.
 నీచాయ = నీవుండు ప్రదేశము. “ఒకచాయ ననపాయపికగేయసముదాయ” మని
 రామరాజభూషణుఁడు.

తా త్ప ర్య ము

ఓ గొప్ప మహిమగలవాఁడా! బాణసమూహములు నిన్నుఁ ప్రాణహీనుఁగాఁ
 జేయలేదు గదా యని యడుగఁగా కష్టముమీఁద మాటలాడుటకు సత్తువ తెచ్చు
 కొని కొంచెముగా నోరు దెఱచి యిట్లనియె. మహాబలుఁడవైన రాక్షసరాజా!
 నీ నెందుండునది నేను జూడ లేక పోయినను నీ మాట ధ్వనిఁ బట్టి తెలిసికొంటిని.

కం. సునిశితశరములు నాటుటఁ, గను లేమియుఁ గాన రావు * గాడుపుసుతుఁ డం
 జనగాదిలిలిద్దం డా, హనుమంతుం డున్నవాఁడె * ప్రాణముతోడన్? ౧౭౫౯
 అర్థములు. సునిశిత శరములు = వాఁడి బాణములు, ఏమియున్ = కొంచెమైనను

అయ్యా! విభీషణా! అంజనాదేవి ముద్దుబిడ్డఁడు వాయుపుత్రుఁడు హనుమంతుఁడు ప్రాణముతో నున్నాఁడా!

చ. పలుకఁగదయ్య యన్న రఘువర్యుల సేమము ప్రశ్న సేయ కో
 యలఘుమతీ ! మరు త్తనయు * నాదటఁ బ్రశ్నము సేయ నేల ? యా
 బలియునిమీఁద ప్రేమ వృషవర్యులమీఁదను వాలిపుత్రుపై
 జలరుహమిత్రసూనుపయి * సత్యము నీ వెదఁ బూస జేలోకో ! ౧౭౬౦

తా త్ప ర్య ము

అయ్యా ! చెప్పము అని యడుగఁగా విభీషణుఁ డిట్లనియె. గొప్ప మనస్సు గలవాఁడా ! రామలక్ష్మణులు క్షేమముగా నున్నారా యని యడుగక హనుమంతుఁడు బాగున్నాఁడా యనెదవేల ? వాస్తవమున నీకు హనుమంతుని మీఁద నున్న ప్రేమ రాజకుమారు లందుఁగాని బాలుఁడగు నంగదు మీఁదఁ గాని ప్రభువగు సుగ్రీవుని మీఁదఁ గాని లేదు. ఏమి కారణము ?

కం. అనుచు విభీషణుఁ డాడిన, విని భల్లూకేశ్వరుండు * వినుమీ వినుతున్
 దనుజేశ్వర ! నే మారుత, తనయునిఁ బ్రశ్నించుటకు నిదానముఁ తెలియన్.

అర్థములు. నిదానము = మూలకారణము.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. హనుమంతుఁడు జీవించిన, మనసేనలు హతము లయ్యు * మనియున్న వగున్
 హనుమంతుండు లేకుండిన, మన మెల్లను బ్రతికియున్న * మ్రుందిన యట్లె.

అర్థములు. మని యున్నవి = బ్రతికి యున్నవి, మ్రుందినయట్లు = చచ్చినట్లు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. నుతమతి వాయుబుఁడు సదా, గతికిన్ సరి గమనమునను * ఘనవీర్యమునన్
 హుతవహతుల్యుఁడు గావునఁ, బ్రతుకుదుఁ గా కనుచు నాశ * బాధించె ననున్.

అర్థములు. నుతమతి = స్తోత్రముచేయఁబడిన మనస్సు గలవాఁడు, సదా గతికిన్ = వాయువునకు, హుతవహతుల్యుఁడు = అగ్నితో సమానుఁడు.

తా త్ప ర్య ము

పొగడఁబడు మనస్సు గల హనుమంతుఁడు గమనమునవాయుదేవునితోడను, వీర్యాతిశయమున నగ్ని దేవుని తోడను సమానుఁడు. కావున నింకను బ్రదుకుదును గాక యను నాశ నన్ను బాధించెను. దీనివలన నెట్టికష్టదశయం దైనను నెట్టివాని కైనను ఇంకను జీవింపవలయు నను నాశ జీవునకు స్వభావ మని యేర్పడుచున్నది.

చ. అన హనుమంతుఁ డయ్యనఘునంఘుల వాలి మహాత్మా ! యే మరు
 త్తనయుఁడ వచ్చినాఁడ ననఁ * దల్ల పితంబుల నాలకించియున్

మనమునఁ గుంది వెండి నిజ * మాత్రుడరంబునఁ బుట్టినట్లు ల
వ్యవజజసంధవుం డలరి * వాయుతనూజనితోడ నిట్లనున్.

అర్థములు. అంఘ్రులన్ = పాదములందు, మరు తనయుఁడన్ = వాయు
పుత్రుఁడను, తల్ల పితంబులు = ఆ మాటలు, మాతృ + ఉడరంబునన్ = తల్లిగర్భ
మున, వనజజ సంధవుండు = బ్రహ్మకొడుకు జాంబవంతుఁడు, అలరి = సంతోషించి.

తా త్వ ర్య ము

అని చెప్పఁగా హనుమంతుఁ డా పుణ్యాత్ముపాదముల వ్రాలి మరు తనయుఁడ
వచ్చినాఁడ నని యభివాదనముచేసి చెప్పఁగా నా మాటలువినియును బాణవేదనచే
మనస్సున సంకటపడి మరలఁ దన తల్లికడుపునఁ దాను బుట్టినట్లుగా నెంచుకొని
యా జాంబవంతుఁడు సంతోషించి హనుమంతునితో నిట్లనియె.

—* జాంబవంతుఁడు హనుమంతుని సంజీవకరణిఁ దేర నియోగించుట *—

కం. రమ్మా హరిశార్దూలా ! యిమ్మర్కటబలముఁ గావ * నీవే గతి శౌ
ర్యమ్మున నీసరు లే రీ, సమ్మతి మాకెల్లఁ బరమ * సఖుఁడవు గావే. ౧౭౬౫

—* తా త్వ ర్య ము స్పష్టముండఁడ *—

ఉ. అన్న ! భవత్సమాసబలు * నన్యుని నారసి కావ నెందు లో
కోన్నత శౌర్యశాలివి త్వ * దుగ్రపరాక్రమ మెల్లఁ జూపఁగాఁ
జెన్నగువేళ యియ్యదియ * చేకుఱఁ గీశులు భల్లుకంబులున్
సన్నతరామలక్ష్మణులు * సంతస మొంద నొనర్చుమీ వెనన్. ౧౭౬౬

తా త్వ ర్య ము

అన్నా యాంజనేయా ? నీతో సమానుఁడగు బలవంతుని నేనెందు వెదకినను
లేఁడు. నీవు లోకోన్నతశౌర్యశాలివి. లోకమున నందఱకంటె నీవు గొప్ప బల
వంతుఁడవు. నీ యధికపరాక్రమ మంతయుఁ జూపఁదగిన సమయమిప్పుడేలభించినది.
వానరులను, భల్లుకములను, రామలక్ష్మణులను వేగ సంతోషింపఁజేయుము.

నీ. అంజనాతనయ ! నీ * వంబుధిఁ ధరియించి, యెంతయు దూరంబు * నేగి శీత
శైలంబుఁ గని వెండి * స్వర్ణమయం బగు, ఋషభకైలాస మ * హీధరములఁ
గనుఁగొని తన్మధ్య * మునఘనప్రభ మయి, సర్వాషధులచే * జానుమీఱు
నోషధిగిరిఁ గాంచు * ముర్వీధరాగ్రంబు, నం దమదీప్తి న * మందముగను

తే. దెసల వెలిఁగించునోషధుల్ * పాసఁగునాల్లు, వానికాంతులచే వానివలనఁజింగి
నీవు వే మృతసంజీవ * నిని విశేల్యకరణి సావర్ణ్యసంధానకరణులనఁగ. ౧౭౬౭

అర్థములు. సర్వాషధులచే = అన్ని విధములయిన మూలికలచే (౨)
సర్వాషధ మూలికలచే, జానుమీఱు = అందమైన, ఓషధిగిరి = మూలికలకొండ.

తాత్పర్యము

నీవు సముద్రముదాటి చాలదూరముపోయి హిమవత్పర్వతముఁజూచి అందు ఋషభశైలము కై లాసమును పర్వతములఁజూచి వాని నడుమ మిక్కిలి కాంతిగలదై సర్వాపధులు గలిగి యందమైన మూలికలకొండఁజూచి యా పర్వతము కొన యందు సభిక్షమైన తమ కాంతిచే దిక్కుల వెలిగించు మూలికల నాల్గింటిఁజూడుము వాని కాంతులచేతనే వానిని నీవు గుర్తింపఁ గలవు. అందు మృతసంజీవనిని (చచ్చిన వారిని బ్రదికించునది) విశల్యకరణి (దేహమున నాటిన యితర పదార్థములను బాణముల ములుకులు మొదలైన వానిని నూడఁదీయునది) సావర్ణ్యకరణి (గాయములచే వన్నె మాతినచోట మరల వన్నె వచ్చునట్లు చేయునది) సంధానకరణి (విఱిగిన యెముకలను అవయవములను మరలఁ గలుగుకొనునట్లు చేయునది) ఇవి నాలుగు మూలికలు.

తే. పరఁగువానిని గొని జగత్ప్రాణతనయ, వచ్చి యీకీశనేనకుఁ * బ్రాణ మిమ్ము పొమ్ము నీకు శుభంబగు * రమ్ము వేగ, అనిన నాతఁడు సంశోష*మతిశయిల్ల.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

—* హనుమంతుఁడు నంజీవనిఁ దెచ్చుటకై పోవుట *—

కం. అర్ణవము జలంబులచేఁ, బూర్ణం బగుభంగి దేహ*మును జెంచి బలో దీర్ణుండై గిరిశిఖరముఁ, దూర్ణము తనపాదములను * దొడిఁబడఁజేసెన్. ౧౭౬౯ అర్ణములు. అర్ణవము=సముద్రము, బలోదీర్ణుండై = బలముచే గొప్ప వాఁడై, గొప్ప బలముగలవాఁడై, గిరిశిఖరము=త్రికూటపర్వత శిఖరము, తొడిఁ బడన్ = వణఁకునట్లు.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

సీ. రెండవకొండనా * గండు మీఱిన మారు, తాత్మశాతుని పాద*హతుల కోర్వఁ జాలక కంపించె * శైలంబు శృంగముల్, కుజములు ధరణిపైఁ * గూలఁబడియె నా నగంబునఁ బ్లవ*గావళి లే, కడలున గడగడ * లాడె నపుడు ఘూర్ణిత ద్వారమై * కుంతితగేహ మై, భగ్నగోపుర మయి*పట్టనంబు

తే. సాధ్వసాకుల మయి గొండ్లి*పలుపునట్లు, లయ్యె నారాత్రి నీ రీతి * హాటకాద్రి మందరనగోపమాన మా * మలయగిరిని, నాకులప్రసవణము సు*రాన్వితంబు.

అర్థములు. పాదహతులకున్ = కాలి దెబ్బలకు, అడలున=భయముచే, ఘూర్ణిత ద్వారమై = శిథిలమైన వాకిండ్లు గలది, కుంతితగేహము = విఱుగఁబడిన యిండ్లు గలది, భగ్నగోపురము = విఱిగిన గోపురములు గలదై, సాధ్వసాకులమయి = భయముచేఁ గలఁత నొందినదై, గొండ్లి = సర్తవము, హాటకాద్రి = బంగారు కొండ, మేరువు, మందరనగ = మందర పర్వతము, వీనితో - ఉపమాన=సమాన

మైస-మలయగిరిని = మలయపర్వతమును, ఇది లంకయందలి మలయము, ఆకుల = కలతపడిన ప్రసవణము = కొండవంకలు గలది, సురాన్వితంబు = దేవతలతోఁ గూడినది.

తాత్పర్యము

కొండవ కొండవలె సతిశయించిన హనుమంతుని కాలిదెబ్బలకు సహింపలేక పర్వతము శిఖరములు వణకెను. అందలి చెట్లు నేలఁబడెను. ఆ కొండమీఁద వాసరులు నిలువలేక భయముచే గడగడ వణకిరి. ఆ రాత్రివేళ ద్వారములు శిథిలములయ్యెను. ఇండ్లు విఱుగఁబడెను. గోపురములు విఱిగెను. పట్టణము భయముచే నృత్యము సలిపినట్లు లయ్యెను. ఈ విధముగ మేరుమందర సమాసమైన మలయ పర్వతము, కలతపడిన సెలయేళ్ళు గలదానిని, దేవతలతోఁగూడినదానిని.

కం. నానాలతాద్రుకీర్ణము, నానావికసితకువాల + సలిసచయంబున్

నానామృగసంకీర్ణము, నానాకందరము మానినాథాంచితమున్. ౧౨౨౧

అర్థములు. నానాలతాద్రుకీర్ణము = అనేక విధములైన తీగలతోను చెట్లతోను వ్యాపింపఁబడినది, నానావికసిత కువాలసలిసీ చయమున్ = అనేకవిధములైన వికసించిన కలువలు తామరలు గలది, నానామృగ = పెక్కు తెగల మృగములచే, సంకీర్ణము = వ్యాపించినది, నానాకందరము = అనేక గుహలుకలది, మానినాథ + అంచితము = గొప్ప ఋషులచే నొప్పుయినదానిని.

తాత్పర్యము

నానావిధములయిన తీగలతోను చెట్లతోను వ్యాపించినది, అనేక విధములైన వికసించిన కలువలను కమలములను గలది. అనేక మృగములచే సిండినది, అనేక గుహలు కలది, ఋషీశ్వరులచే నొప్పునది.

తే. అంఘ్రులను ద్రోక్కి బడశాముఖాభముఖము, విచ్చిగర్జించెఘాతాఠివీనులగల నద్భుతారవనూలింది + యసురులెల్లఁ, గదల కిట్టలులుండిరి + కడుభయమున.

అర్థములు. అంఘ్రులను = కాళ్ళచే, బడశాముఖాభముఖము = బడశానలము నోటితో సమాసమైన నోరు, విచ్చి = తెఱచి, అగలన్ = పగులునట్లు.

తాత్పర్యము

సృష్టము.

ఉ. భీమపరాక్రముండు హరివీరుఁడు భక్తిని రామచంద్రునిన్ దామనసార మ్రొక్కు లిడి + దాశరథి ప్రియకార్యకర్మకుం డై ముఖ మొప్పు విచ్చి మహితాహినిభం బగు తోఁకనెత్తి సంస్థామతి వీఁపు వంచి శ్రవణంబులు గుంచి ప్రచండవేగుఁడై. ౧౨౨౩

అర్థములు. దామనసారన్ = నిండుమనస్సుతో, దాశరథి ప్రియకార్య కర్మకుండ్లై = రామచంద్రమూర్తికిఁ బ్రియమైన కార్యమును జేయువాఁడై, దీనివలననే కార్యము చేసినను ముందు భగవంతునికి నమస్కరించి భగవత్ప్రీతికరమైన

కార్యము చేయవలసినదని తెలియనది. ఇచ్చటభగవద్గీత ౧౨వ యధ్యాయమందలి ౧౦వ శ్లోకము.

‘అభ్యాసే ప్యసమర్థోసి, మత్కర్మ పరమోభవ
మదర్థమపి కర్మాణి, కుర్వన్ సిద్ధి మవాప్స్యసి’

అభ్యాసమందు నీవసమర్థుడవైతివా నా కార్యములు చేయుము. నన్నుద్దేశించి నీవు కార్యములు చేసినను మోక్షము గండువు.

“జీవన్ముక్తః స్థితప్రజ్ఞో విష్ణుభక్తశ్చ కథ్యతే” విద్యారణ్యులు.

విష్ణుభక్తుడై జీవన్ముక్తుడని స్థితప్రజ్ఞుడని చెప్పబడు చున్నాడు.

మహితాహినిభంబు = పెద్దపాముతో సమానమైనది, సంస్థామతి = చక్కగా నిలుపబడిన మనస్సు గలవాడై, ఏకాగ్రచిత్తుడై; ప్రచండ వేగుడై = తీవ్రవేగము గలవాడై, మ్రొక్కులిడి యనుటచే ఒంటిదండము నిషిద్ధమని సూచన.

తాత్పర్యము

భయంకరమైన పరాక్రమము గలవాడయ్యు నాంజనేయుడు తన స్వశక్తిపై నాధారపడక పూనిన కార్యము నిర్విఘ్నముగ నెఱవేఱుటకై భక్తితో రామచంద్ర మూర్తికి నిండు మనస్సుతో సమస్కారములు చేసి రామచంద్రమూర్తికి బ్రിയమైన కార్యము చేయు నిష్ఠగలవాడై యుత్సాహసూచకముగ ముఖము వికసింపఁ జేసి. తోడై కైత్తి మనస్సు నేకాగ్రముగఁ జేసి నిట్ట నిలువున నెగురుటకు సాధ్యపడదు కావున వీఁపువంచి బలము విజృంభించుటచే చెవులు గుంచి తీవ్రవేగము గలవాడై.

నీ. కుప్పించి యెగిరినఁ గుధరస్థశిలలును, వృక్షపండంబులు * వెంటఁ బాఱి యావేగ మణఁగిన * నంబుధిలోఁ బడె, గరుడవేగుం డయి * యురగయుగముఁ బోలు చేతులు సాచి * పారిఁబోరి దిక్కులు, కంపింపఁ విష్ణుకరవిముక్త చక్రం బనఁగ బాఱె * సంఘూర్ణితతరంగ, జాలము భ్రామితఃసర్వసత్త్వ తే. మైన వననిధిఁ గాంచుచు * సరిగి యరిగి, మార్గమందు నదీనదఃమహిజపండ హారిపురముఁ గనుచు నీహారనగముఁ, గాంచి విధిసుతునుడుల స్మరించి యేగి.

అర్థములు. కుధరస్థశిలలు = పర్వతమునందున్న తాలు, వృక్షపండంబు = చెట్లగుంపులు, ఉరగయుగము = పాములఱత, విష్ణుకర విముక్త చక్రము = విష్ణు దేవునిచే విడువబడిన చక్రము, ఇది వేగమును అప్రతిహతత్వమును సూచించును, సంఘూర్ణిత తరంగజాలము = తిరుగుడు పడిన అలల సమూహముగలది, భ్రామిత = భ్రమచెందిన, సర్వసత్త్వము = సమస్త జంతువులు గలది, వననిధిన్ = సముద్రమును, నదీనద మహిజపండ హారిపురములన్ = నదులను నదములను చెట్లతోఁపులను మనోహరములైన పురములను, నీహారనగము = హిమవంతము, విధిసుతు = జాంబవంతుని యొక్క, నుడులన్ = మాటలను, స్మరించి = జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుకొని.

తాత్పర్యము

కుప్పించి యెగయఁగాఁ గొండయందున్న తాలు చెట్లసమూహములు వెంటఁ బరువెత్తి వేగము తగ్గఁగానే సముద్రములోఁబడెను. గరుడుని వేగము గలవాఁడై సాముల జంటవలెఁ జేతులుచాచి దిక్కులు వణకఁగా విష్ణువు విడిచిన చక్రమువలెఁ బరువునఁ బోయెను. ఆ వేగమునకు సముద్రమున నలలు తిరుగుడు పడెను. సముద్ర జంతువులు భ్రమగొనెను. ఇట్టి సముద్రమును జూచుచుఁబోయి పోయి శ్రోవలో ననులను నదములను తోఁటలను తోఁపులను పురములను జూచుచు మంచుఁగొండ చేరి జాంబవంతుని మాటలు జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుకొని పోయి.

కం. బహుకందరనిర్ఘోషై బహుళ ప్రసవణయుక్తిః | బరఁగుచు నానా మహిజగుహస్వీతంబై, మహితసితాభ్రాభశ్యంగ | మంజుల మగుచున్. ౧౭౭౫ అర్థములు. బహుకందర నిర్ఘోషై = అనేక గుహలు వెలయేట్లు గలదై, బహుళ ప్రసవణ యుక్తిన్ = అనేకజలపాతములతోఁగూడి (Water falls) నానా మహిజగుహస్వీతంబై = అనేకములయిన చెట్లు గుహలు గలవై, మహిత = గొప్ప దగు, సితాభ్రాభ = తెల్ల మేఘము వంటి, శ్యంగ మయి = శిఖరముగలదై, మంజులము = మనోహరము.

తాత్పర్యము

అనేక గుహలలోనుండి వెడలు వెలయేట్లు గలదై అనేక జలపాతములు ఆకాశగంగవలె నీళ్లు దూఁకుటలు గలదై అనేక చెట్లతో గుహలు గలదై తెల్లని పెద్ద మేఘముతో సమానమై మనోహరమై.

అహ మభ్యసించి దేహమునుండి జీవుని వెలికిదీయఁగలవారు నొక్కొక్క వేళ జీవుని గమనము వేగము స్మరించి రేచి హనుమంతుని గమనవేగ మెట్టిదై నదికొంతకుఁ గొంత యూహింపఁగలరు. తక్కినవారి కిట్టి వేగము నూహింప నసాధ్యమనియే తోఁచును. ఎద్దు బండిలో ప్రయాణము చేయు గ్రామ్యుఁడు విద్యుచ్ఛక్తిటము వేగమును నూహింపఁగలఁడా? చెప్పిన నమ్మునా? చెప్పబెట్లు?

సీ. తనరారు హిమగిరిః | దఱియఁగ నేగి ప్రవృద్ధఘోరోత్తమః | శ్యంగతలము పుణ్యాశ్రమంబులు | మునిజనయుతములు, పరమమతిం గని | బ్రహ్మకోశ మలరజతాద్రిని | హరిహాయాలయమును, నుగ్ర బాణాపమో | క్షోరుతలము హయముఖు సందీప్త | మగుబ్రహ్మశిరమును, యముని కింకరుల వశ్రాలయంబు తే. నబ్జహితతేజ మగుధన | దాలయంబు, నర్క-బంధనతలము బ్ర | హ్మోసనంబు వసుమతీనాభిః కైలాసః | పరిసరమున, నొప్పు హిమవచ్చిలను ఋషభోగ్రధరము

అర్థములు. తఱియఁగ నేగి = నమిపించి, ప్రవృద్ధ = ఎత్తుగాఁ బెరిగిన, ఘోర = భయంకరమైన, ఉత్తమ శ్యంగతలము = శ్రేష్ఠమైన శిఖర ప్రదేశము, బ్రహ్మ, కోశము = బ్రహ్మతపస్సు చేసిన స్థలము, ఇందుకోశమనఁ గాగృహమనియర్థము. 'కోశో గృహే దేహే' యని నానా. ర. రజ తాద్రిని = కైలాసమును, హరిహాయాలయమును =

ఇంద్రుని వాసస్థానమును, ఉగ్ర = శివునియొక్క - బాణప్రమోక్షోరుతలము = బాణములు విడుచు గొప్పప్రదేశమును, హయములు = హయగ్రీవుని, సందీప్త మగు = ఆరాధించిన స్థలము, బ్రహ్మశిరము = రుద్రుడు భేదించిన బ్రహ్మశిరః కపాలము బ్రహ్మహత్యయై ఆయనచేతిలో నంటుకొనియుండి యచ్చట లక్ష్మీదేవి కపాలమందు భిక్షవేయఁగా నది దిగువఁబడి పోయినచోటు, వజ్రాలయము = బ్రహ్మ యింద్రునికి వజ్రమిచ్చిన స్థలము, అర్కబంధనతలము = విశ్వకర్మ ఛాయాదేవి ప్రీత్యర్థమై సూర్యుని కాంతి తగ్గించుటకు సూర్యుని సానపెట్టిన స్థలము, బ్రహ్మ సనము = దేవతలకు దర్శన మిచ్చుటకై బ్రహ్మ కూర్చుండు స్థలము, వసుమతీ నాభి = పాతాళమునఁ బ్రవేశించుటకై న భూరంధ్రము, హిమవచ్చిలను = కైలాస సమీపమున హిమవచ్చిల యని యొకశిల గలదు. ఋషభ + ఉగ్రధరము = ఋషభ మనుపేరు గల భయంకరపర్వతము. ఓషధులు దీని యందుండును.

తాత్పర్యము

బస్పచున్న హిమవత్పర్వతము సమీపించి మిగులనున్నతమైన భయంకర మైన శ్రేష్ఠమైన శిఖర ప్రదేశము మునిజను లుండు పుణ్యాశ్రమములు మిగుల భక్తి శ్రద్ధలతో జూచి బ్రహ్మకోశము, కైలాసము, హరిహయగృహము, రుద్రుడు బాణ ములనువినోదమునకై వేయస్థలము, హయగ్రీవునినర్పించిన బ్రహ్మశిరము, యమకింక రులము వజ్రము నాలయము, సూర్యకాంతిగల కుబేరు గృహము, సూర్యుని సానకుఁ గట్టిన స్థలము, బ్రహ్మసనము, భూనాభి, కైలాస ప్రాంతముననుండు హిమవచ్చిలను ఋషభ పర్వతమును.

కం. సర్వాషధి సందీప్తము, సర్వాషధినగము సూర్యః సన్నిభమును మే

ఘాన్యునిదూ తాత్పర్యపుఁ డ, భర్వాశ్చరైకమతిని గనుఁగొన నచటన్. ౧౭౭౭

సర్వాషధి సందీప్తము = సర్వాషధులచే ప్రకాశించునది, సూర్యసన్నిభము రాత్రివేళ నివి ప్రకాశించుటచే సూర్యుడు ప్రకాశించినట్లే యుండెనని భావము. మేఘాన్యుని దూత = వాయువుయొక్క, ఇంద్రుడు మేఘవాహనుఁడు, మేఘము లను నోలువాఁడు వాయువు, కావున వాయువు ఇంద్రదూత యనఁబడెను. శ్రీరామచంద్రమూర్తి పట్టాభిషేక కాలమున నింద్రప్రేరితుఁడై వాయువు శ్రీరామునకు హార మర్పించెను. అదియును వాయు వింద్రదూత యనుట బల పఱచు చున్నది, అఖర్వ = విస్తారమైన, ఆశ్చర్యైకమతిని = ఆశ్చర్యము విశేష ముగఁ గల మనస్సుతో.

— హనుమంతుఁడు నంజీవనిఁ దెచ్చుట —

చ. వనచరభర్త యోషధులః వారక రోయుచు నొక్క వేయి యో జనములు సంచరింప నిజః సంగ్రహణార్థము వచ్చె నెవ్వఁడో

యని తలపోసి యోషధిచాయంబులు వే మఱిగెం, గవీంద్రుఁడున్

గినుకనుఁ దామ్రచక్షుఁ డయి * కేరి మహార్యటిఁ బలుకుఁ దద్గిరిన్. ౧౨౨౪

అర్థములు. నిజసంగ్రహణార్థము = తమ్ము హరించుకొని పోవుటచే, మఱిగెన్ = వాఁగుకొనెను, కానరాక పోయెను.

తా త్ప ర్య ము

వాసరశ్రేష్ఠుఁడగు హనుమంతుఁడు మూలికలకై వేయి యోజనములస్థలము వెదకెను. ఆ మూలికలు తమ్మెవఁడో తీసికొని పోవుటకై వచ్చినాఁడని తెలిసికొని కానరాక పోయెను. అవి కానరాక పోగా హనుమంతుఁడు కన్ను లెఱ్ఱచేసి పెద్ద ధ్వనితో నా కొండతో నిట్లనియె.

ఉ. ఏమి నగో త్తమా ! కరుణఁబయింతయు లేదుగ రామచంద్రుపై ?

నేమని యోషధిప్రతతి * నిట్టు లణఁచితి లోన? నిద్దియే

నీ మది నిశ్చేతంబ యగునని మదీయభుజాభిభూత మై

యే మయి పోదువో యెఱుఁగుదే? యిదిగో నినుఁ బిండిగొట్టెదన్. ౧౨౨౫

అర్థములు. మదీయభుజాభిభూతమై = నా చేతులచే నవమానింపఁ బడినవాఁడనై.

తా త్ప ర్య ము

ఏమి సర్వతో త్తమా ! రామచంద్రము ర్తిమీఁద నీకుఁ గొంచెమైన దయ లేదాఁదా, ఏమని నీవోషధుల వాఁచి పెట్టితివి? రామచంద్రము ర్తికి సహాయము చేయఁగూడదనియా? నా మందు లక్ష్యభావములేకయా? ఓచఁధులు నాకు లభింపనీయరా దనియే నీ నిశ్చయాభిప్రాయమేని నాచే నెట్లు పరాధవింపఁబడుదునో యది నీ వెఱుఁగుదువా? ఇదిగో నిన్నిప్పుడే పిండిగొట్టెదను.

చ. అనుచు సకాంచనంబును సనాగము ధాతుసహస్రజుష్టమున్

ఘనతరశ్శృంగమున్ రవినికాశము శైలముఁ దోడఁ బాఁతుతో

ననఘుఁడు పెల్లగించి జలదాధ్యముమీఁదికి నుద్గమించి చ

య్యనఁ జనుదెంచె భేచరు లహా యనుచున్ స్తుతియించుచుండఁగన్. ౧౨౨౬

అర్థములు. సకాంచనము = బంగారు గనులతోఁ గూడినది, సనాగము = సర్పములతోఁ గూడినది, "నాగ స్సర్పే గజే మేషే పున్నా గే నాగ కేసరే" నానాగ. ధాతుసహస్రజుష్టము = అనేక గైరిక ధాతువులతోఁ గూడినది, ఘనతర శ్శృంగమున్ = మిగుల గొప్పదగు శిఖరము గలది, రవినికాశము = సూర్యప్రకాశము గలది, పాఁతుతోన్ = అడుగుతో, జలదాధ్యము మీఁదికిన్ = ఆకాశము మీఁదికి, ఉద్గమించి = ఎగిరి, భేచరులు = ఆకాశమున సంచరించు దేవతలు మొదలగువారు.

తా త్ప ర్య ము

అని చెప్పి బంగారుగనులతో సర్పములతో నానాధాతువులతో గూడినదియు, గొప్ప శిఖరము గలదియు, సూర్యునితో సమానమైన కాంతిగలదియునగు

శైలమును పాతుతోఁ బెల్లించి యాకాశమున కెగిరి దేవతలు మెచ్చుకొనుచుండ శీఘ్రముగా వచ్చెను.

కం. భాస్కరమార్గగుఁడై యా, భాస్కర శిష్యుండు దాల్చి * భాస్కరనిభమున్ భాస్కరసమీపగునిఁ బ్రతి, భాస్కరునింబోలె దీవ్ర*భాస్కరుఁ డగుచున్.

అర్థములు. భాస్కరమార్గగుఁడై = సూర్యుని మార్గము, ఆకాశమును బొందినవాఁడై, భాస్కర శిష్యుండు = హనుమంతుఁడు, భాస్కరనిభమున్ = సూర్యునితో సమానమైన కాంతిగలదానిని, భాస్కర సమీపగుని = సూర్యుని సమీప ముండుండువానిని, ప్రతిభాస్కరునిన్ = రెండవ సూర్యుని, దీవ్రభాస్ + కరుఁడు = అతిశయించిన కాంతి గలిగించువాఁడు.

తాత్పర్యము

సూర్యకాంతి గల యాపర్వతమును హనుమంతుఁడు చేత ధరించి యాకాశ మార్గముఁబట్టి మిగులఁ గాంతి గలిగించువాఁడగుచు సూర్యుని సమీపమున నున్న రెండవ సూర్యునివలె నుండెను. సూర్యునియొద్ద రెండవ సూర్యుఁ డనుటచే సూర్యో దయ మని చెప్పరాదు. ఏలన నీ రాత్రికాలమందే లంకాదహనము చెప్పఁబడఁ గలదు. ఓషధులచే వెలుగు పర్వత మొక సూర్యుడనియు సహజ కాంతిగల హను మంతుఁడు రెండవ సూర్యుడనియు గ్రహింపవలెను. అప్పుడే సమీపముననున్న యను విశేషణము స్థానకమగును. ఆకాశమున నుండువానికి భూమిమీఁద నుండు వాఁడు సమీపస్థుఁ డెట్లు కాగలఁడు.

కం. శైలధరుఁడు పావని యు, త్తాలాభీలము నహస్ర*ధారము చక్రం

బోలి ధరించిన విష్ణువు, పోలెన్ రాజల్లెఁ బగలు * పారి భీతిల్లన్. ౧౨౪౨

అర్థములు. శైలధరుఁడు = పర్వతమును ధరించినవాఁడు, పావని = హను మంతుఁడు, ఉత్తాలాభీలము = విశేష భయంకరమైనది, నహస్రధారము = వేయి యంచులు గలది, చక్రము = సుదర్శన మను చక్రము, పగలు = పగవారు, ఉత్తాలాభీలము, చక్రము ధరించిన విష్ణువనుటచే చక్రధరుఁడైన విష్ణు వెట్లు రాక్షసులకు భయంకరుఁడో, ఆశ్రీతులకు నానందకరుఁడో యట్లు పర్వతధరుఁ డగు హను మంతుఁడు రాక్షసులకు భయంకరుఁడు, వానరులకు నానందకరుఁ డని భావము.

తాత్పర్యము

శైలమును ధరించిన హనుమంతుఁడు మిగుల భయంకరమై వేయిధారలు గల సుదర్శన చక్రమును ధరించిన విష్ణువువలె పగవారు మిగుల భయపడునట్లు ప్రకాశించెను.

—* నంజీవనివే వానరాదులు జీవింతుట *—

డి. వాయుసుతుండు దూరమున * నచ్చుచు నుండఁగ నోషధీలతా వాయువు పోకి వానరులు * ప్రాణములం గని యెల్లవారు న

చ్చాయను జూచి కేక లిడ * సమ్మద మారణ శావమాని గ
ర్హాయతి మాతెలుం గిడియె * నాశరులున్ వెఱ బొబ్బరింపఁగన్. ౧౨౮౩

అర్థములు. ఓషధీలతావాయువు = మూలికల తీగల మీఁదనుండివచ్చిన
గాలి, అచ్చాయను = హనుమంతుఁడు వచ్చు దిక్కును, గర్హాయతి = పెద్దగర్హచే,
వెఱన్ = భయముచే, బొబ్బరింపఁగన్ = బొబ్బలు పెట్టఁగా, పెద్దగాఁగూయఁగా.

— తాత్పర్యము —

హనుమంతుఁడు మారమున వచ్చుచుండఁగనే మూలికలమీఁదనుండివచ్చిన
గాలి సోఁకుటచేతనే వానరు లందఱుఁ బ్రాణములఁ గనిరి. ఇట్లు ప్రాణములు
వచ్చినవారై హనుమంతుఁడు వచ్చు దిక్కునుజూచి నిండు సంతోషముతోఁ గేకలు
వేసిరి. హనుమంతుఁడు రాక్షసులు భయముచే బా-బా యని యటచుచుండఁగ
పెద్ద ప్రతిఘ్నని యిచ్చెను.

కం. ఈనెఱి దించి గిరిం ద, ద్వా సరమధ్యమునఁ బెద్ద * వారికి మొక్కెన్
మానుగఁ గొఁగిటఁ తేర్చెను, దానవవిభుగంధవాహాతనయుఁడుప్రీతిన్. ౧౨౮౪

తాత్పర్యము

ఈ విధముగఁ గొండను వానరుల నడుమ దించి పెద్దవారలగు జాంబవత్సుగీ
వాదులకునమస్కరించెను. విభీషణుని ప్రేమతోఁ గొఁగిలిం చెను. (సమానుఁడగుటచే)

చ. వలనుగ నమ్మహాపథుల * వాసన మూర్కొని రామలక్ష్మణుల్

తెలివి వహించి లేచి కడు * దేఱిరి, చచ్చిన క్రోఁతిముఁకలున్

బలితపునిద్ర నుండి తెల * వాఱిన మేలకును భంగి లేచి క్రొం

జెలుపు వహించె; రాక్షసుల * జీవితొం డొక్కఁడుగాఁ డ దేలనన్. ౧౨౮౫

అర్థములు. వలనుగన్ = తక్కినవిధముగ, మూర్కొని = వాసనచూచి.

తాత్పర్యము

తగినవిధముగ నా మహామూలికల వాసన చూచి రామలక్ష్మణులు స్మృతి
గలవారై లేచి మిగుల తెప్పఱిల్లుకొనిరి. చచ్చిన వానరుల గుంపులుగాఢనిద్రనుండి
మేలుకొనినవారినలె లేచి క్రొత్తకాంతి వహించెను. వానరు లందఱు బ్రదికిరిగాని
రాక్షసులం దొక్కడైన బ్రదికినవాఁడు లేడు. ఏలన,

కం. పోరు మొద లాశరులు కపి, వీరులచేఁ జచ్చు నసుర * వీరుల నపుడే

నీరనిధిఁ ద్రోయుచుండిరి, గౌరవ హేతువునఁ బం క్తి * కంఠునియాజ్ఞన్. ౧౨౮౬

తాత్పర్యము

యథము ప్రారంభమైనది మొదలు వానరులచేఁ జచ్చిన రాక్షసుల నపు
డపుడే రావణుని యాజ్ఞప్రకారము చచ్చినను శత్రువులకుఁ జిక్కుట యగౌరవమును
కౌరణమున బ్రదికినవారు సముద్రములో బాఱవేయుచుండిరి.

కం. కార్యంబు దీర మహితా, హార్యంబును గొంచు మరల * సరిగి త్వర హతా
 నార్యుం డెప్పటి స్థితి నిడి, యార్యు రఘూ త్తమునిఁ జేర*నరు దేరంగన్. ౧౭౮౭
 అర్థములు. మహితాహార్యంబును = గొప్పకొండను, హత = చంపబడిన,
 అనార్యుండు = దుష్టులు గలవాఁడు.

తా త్వ ర్య ము స్పష్టము

—* ౭౫-వ సర్గము. సుగ్రీవుఁడు లంకఁ గొల్పఁ గవుల నాజ్ఞాపించుట *—

ఉ. వానరవల్లభుండు హరి * ఔరినికారసముద్భవాగ్రహా
 నూసపరీతచిత్తుఁ డయి * యు క్తవిధంబునఁ బలుకు నా హనూ
 మానునితోడఁ దమ్ములుఁ గు * మారులు చచ్చుట శోకతప్పుడై
 దానవవల్లభుం డనికీఁ * దా నరు దేరఁడు కాన మీరలున్. ౧౭౮౮

అర్థములు. హరివైరి = ఇంద్రజిత్తుయొక్క, నికార = అపకారముచే,
 వంచనచే, సముద్భవ = పుట్టిన, అగ్రహ = కోపముచే, అనూస = పూర్ణముగా,
 పరీతచిత్తుఁడయి = చుట్టఁబడిన మనస్సుగలవాఁడై, యుక్తవిధంబునన్ = తగినరీతిగా.

తా త్వ ర్య ము

సుగ్రీవుఁ డింద్రజిత్తు మోసవిధముగఁ జేసిన యపకారమువలనఁ గోపించిన
 మనస్సు గలవాఁడై తగిన విధంబుగ హనుమంతుని తోడనిట్లనియె. రావణుఁడు తన
 తమ్ములు కొడుకులు చచ్చుటచే శోకముచేఁ దపించినవాఁడై యుద్ధమునకు రాక
 యున్నాఁడు, వాడు రాకుండిన మన మేల యూరకుండవలె మీరు.

కం. నెఱసరులును లాఘవయుతు, లఱగొఱ లే కెల్ల వార * లరిది జవమునన్
 గొఱపులఁగొని లంకాపురిఁ జఱపుచ్చు డటన్న నెల్ల * శూరవ రేణ్యుల్. ౧౭౮౯
 అర్థములు. నెఱసరులు = శూరులు, లఱగొఱలేక = సంకోచింపక, కొఱత
 లేక - చుఱపుచ్చుఁడు = కొల్ల గొట్టుఁడు.

తా త్వ ర్య ము స్పష్టము.

కా. రాద్రం బై న నిశాముఖంబున రుహారంభుల్ ప్లవంగేంద్రు లా
 క్రమాసంభవు లట్టు లూర్చుచును నుల్కాహస్తులై లంక స
 క్షుద్రాటాపముతోడఁ జొచ్చి పురరక్షుల్ రాక్షసుల్ భీతిమైఁ
 బ్రద్రావోన్ముఖు లైన సంతసమునం * బ్రాసాదగోహాభులన్. ౧౭౯౦

అర్థములు. రాద్రంబై న = గాఢాంధకారముచే భయంకరమైన, నిశా
 ముఖంబునన్ = రాత్రి ప్రారంభవేళ, సూర్యాస్తమానమైన యరజామునకుఁగాని
 రాత్రి ప్రారంభముకాదు. అంతవఱకుసంధివేళయే ప్రదోషవేళయే. సూర్యాస్తమా
 నాసంతరము హనుమద్వీభీషణులు జాంబవంతుని జూచుట హనుమంతుఁడు సంతేవని
 తెన్నుట యంతయు నెనిమిది యెనిమిదిన్నర గంటల లోపల ముగిసెను. ఇప్పుడు
 తొమ్మిదిగంటలకాలము కావున నిది నిశేకుఁ బ్రారంభకాలమే యగుచున్నది.

కావుననే రాద్రము, రుషారంభుల్ = కోపముయొక్క ఆరంభము గలవారు. కోపించినవారు, చేయఁదగిన కార్యము చేయఁబూనినవారు, కద్రూపంధవులు = సర్పములు, ఉల్కాహస్తులై = చేతులందుఁ గొఱపులు తీసికొనినవారై, అక్షుద్ర = కొంచెముగానట్టి, ఆటోపముతోడన్ = వేగిరపాటుతో, ప్రద్రావోన్ముఖులైనన్ = పరువెత్తిపోఁగా, ప్రాసాదగేహాశులన్ = మేడలను మిడ్డెలను.

తాత్పర్యము

గాఢాంధకార మగుటచే భయంకరమైన యారాత్రిప్రారంభ కాలమందు రోషారంభముగల వానరశ్రేణులు రోషముచే సర్పములవలె బుసలుగొట్టుచు చేతులలోఁ గొఱపులు దీసికొని మిక్కిలి వేగిరపాటుతో గవతుల కావలియున్న రాక్షసులు భయపడి పరువెత్తఁగా సంతోషించి లంకలోఁ బ్రవేశించి మేడలు మిడ్డెలు. తే. గోపురాట్టప్రతోభులఁ గూటములను, నగ్నిసంతర్పణముఁ జేసి రాద్ధులెసఁగఁ

గొండలన నుండు ప్రాసాదకాండములును, దబ్బుదబ్బును నులిపులధరణిఁ గూలె.

అర్థములు. గోపుర = గవతులు, అట్ట = బుసజాలు, ప్రతోభులు = వీధి కూటములు, కూటములు = చావళ్ళు, ప్రాసాద = మేడలయిండ్లు, కాండములు = నమూహములు (ధనికుల యిండ్లు). ఉలిపులన్ = ధ్వనులతో, కూలెన్ = పడెను.

— కవులు లంకఁ గొల్పుట —

నీ. అగరు చెక్కలు మేలిహరిచందనంబులు, మండుచు మేల్ పరిమళము లీన మాక్తికంబులు వస్త్రమణులు ప్రవాళముల్, శంఖసంఘములు భస్మంబులయ్యెఁ గాశేయరాసులుఁ జ్ఞానుసంతానముల్, మడతలు మడతలు మాయ మయ్యెఁ గంబళంబులు రమ్యకాంచనభాండంబు, లాజభాండపరిచ్ఛదాళి చెడియెఁ తే. గరుటసొమ్ములు రథభాండపరికరములు, కవచములు గజరాజులఁ గప్పుచేల లతులఖడ్గధనుర్మొద్దులాయుధములు, శూలములు శక్తులును గాలిఁ మార్గమయ్యె

అర్థములు. అగరు = అగరు, మేలి = శ్రేష్ఠమైన వాసనగల హరిచంద

నంబులు = గంభపుఁ జెక్కలు, పరిమళములు = సువాసనలు, ప్రవాళములున్ = పగడములు, కాశేయరాసులు = పట్టువస్త్రములు, జ్ఞాను సంతానముల్ = తెల్లని పట్టు వస్త్రములు - ఇది వేఱుఁగాఁ జెప్పటచేఁ గాశేయ శబ్దమునకు నితర వర్ణముల పట్టు వస్త్రములని యర్థము గ్రహింపవలెను. మడచిపెట్టఁబడినది. మడఁత, కాంచన భాండంబులు = బంగారు సొమ్ములు, పరిచ్ఛదాళి = పరికరముల సమూహములు, భాండంతు మార్జనే, వణిజ్మాలధనే పాత్రే భూషణేచాశ్వభూషణే | నానా | ర. ఆజభాండ = మేకలకు వేయు సొమ్ములు, పరిచ్ఛదము = కప్పుడు వస్త్రములు, ఆళి = పంక్తులు, భాండము లనుటచేతనే సర్వాభరణములు చెప్పఁబడినను మరల ఆజ భాండము లనువాని వానికిఁ దగిన సొమ్ములని తెలుపుటకై యని గ్రహింపవలయును.

తాత్పర్యము

అగరుచెక్కలు గంధపుఁ జెక్కలు గాలి మంచివాసనలు గలిగించు చుండెను. ముత్యములు వజ్రములు పగడములు శంఖములు గాలి భస్మములయ్యెను. రంగుల పట్టు వస్త్రములు తెల్లపట్టు వస్త్రములు మడఁతలు మడఁతలుగానే కానరాక పోయెను. కంబళు మనోహరములైన బంగారు నగలు మేఁకలు సొమ్ములు కప్పు వస్త్రములు చెడిపోయెను. ఏనుఁగుల సొమ్ములు తేరి యలంకారములు పరికరములు కవచములు ఏనుఁగులకు గుట్టములకుఁ గప్పు వస్త్రములు ఖడ్గములు విండ్లు అల్లెతాడులు ఆయుధములు శూలములు శక్తులు కాలి చూర్ణమయ్యెను.

సీ. వాలజోమజ * వ్యాఘ్రు చర్మములు, బహుళాండజంబులు * పాడు లయ్యె ముక్తామణివిచిత్ర * ములు పెనుమేడలు, నస్త్రీమందిరములు * నణఁగి పోయె వేసవే లసురుల * వీడులు బూదయ్యె, రాజతవరతను * త్రాణధరులు దామహారాంబర * ధారులు మధుపాస, చంచలనేత్రులు * జాతరుషులు తే. వల్లభలతోడ నిద్రించువారు త్రాగువారు తినువారు భీతిల్లువారు పరుగు పాటువారును నాయుధపాణులైన, వారలెల్లరుఁ బావకువారఁ బడిరి.

అర్థములు. వాలజ = తోఁకల వలనఁ గలిగిన చామరములు లోనైనవి, రోమజ = వెండ్రుకల వలనఁ గలిగిన కంబళు తివాచులు లోనైనవి, వ్యాఘ్రు చర్మములు = పులితోళ్ళతోఁ జేయఁబడినవి, బహుళ = అనేకములైన, అండజములు = గ్రుడ్లవలన నైనవి, రాజత్ = ప్రకాశించు, వర = శ్రేష్ఠములైన, తను త్రాణధరులు = కవచముల ధరించినవారు, దామహారాంబరధారులు = సరములు ముత్యాలదండలు మంచినస్త్రీములు ధరించినవారు, మధుపాస = సారాయము త్రాగుటచే, చంచల = కదలుచున్న, నేత్రులు = కన్నులు గలవారు, జాతరుషులు = పుట్టినకోపము గలవారు, వల్లభలతోడన్ = భార్యలతో, పావకువారన్ = అగ్ని నోట.

తాత్పర్యము

తోఁకలవలనఁగలిగిన చామరములు వెండ్రుకలవలనఁ గలిగిన కంబళ్లు తివాచులు, పులితోళ్ళవలనఁ గలిగినవి, గ్రుడ్లవలనఁ గలిగినవి, ముత్యములచే నలంకరింపఁబడినవి, పెద్దమేడలు, అస్త్రీములుంచిన యిండ్లు అన్నియు నాశనమయ్యెను. వేలకొలఁది రాక్షసుల యిండ్లు బూడిదయ్యెను. కవచములు ధరించినవారు, మాల్యములు ముత్యాల సరములు మంచినస్త్రీములు ధరించినవారు, సారాయము త్రాగి కన్నులు తిరుగువారు కోపించినవారు భార్యలతో నిద్రించువారు త్రాగువారు తినువారు భయపడువారు పరునెత్తువారు ఆయుధములు ధరించినవారు అందఱు కాలిపోయిరి.

సీ. భార్యలు తమకొంగు * పట్టఁబాతెడివారు, పొగ నేది తోఁచక * పొగులువారు చంక బిడ్డలతోడ * జలదరించెడివారు పరువిడుచో నేలఁ * బడెడివారు

తమవారికై యేగి * తాముఁ గాలెడివారు, తోలఁగినవారిని * బిలుచువారు
 కొడుకా! యటంచునుఁగోడలా! యంచును, గూఁతురా! యని బిగ్గఁకూయువారు
 తే. స్వర్ణచంద్రార్థచంద్రరూపములుగలుగు, చంద్రశాలలుమణిగ వాక్షములురత్న
 విద్రుమాంచితములు చారువివిధపక్షి, మందిరంబులు నగులమాఁడు బయ్యె.

అర్థములు. జలదరించెడివారు=వణకువారు, స్వర్ణ=బంగారు మయములై,
 చంద్ర=పూర్ణ చంద్రునియొక్కయు, అర్థచంద్ర=అర్థచంద్రునియొక్కయు, రూప
 ములు=ఆకారములు, చంద్రశాలలు=పైమేడలు, రత్నవిద్రుమాంచితములు =
 రత్నములచేతను, పగడముల చేతను, అంచితములు=ప్రకాశించునవి.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

చ. జ్వలనపరీతగేహములు * వార్షికవేళలఁ జంచలాలతా
 కలితపయోదసంఘములకై వడి నొప్పుఁగఁ గాలి కూలుశా
 లలు కులిశాహతిం బడు నిలాధర శృంగము లట్లు దోచె ద

తక్కలితమహానినాదములు * గ్రమ్మి చెవు డృడఁ జేయఁ పౌరులన్. ౧౭౯ గె

అర్థములు. జ్వలనపరీత గేహములు=అగ్నిచేత చుట్టుకొనఁబడినయిండ్లు,
 వార్షికవేళల = వాసల కాలమున, చంచలాలతా = మెఱుపుఁ దీఁగలతో, కలిత=
 కూడిన, పయోద సంఘముల కై వడిన్ = మేఘముల గుంపులవలె, శాలలు=ఇండ్లు,
 కులిశాహతిన్ =వజ్రాయుధము దెబ్బచే, ఇలాధర శృంగములు=పర్వతశిఖరములు,
 తక్కలిత=దానివలనఁ గలిగిన, మహానినాదములు=గొప్పధ్వనులు, చెవుడృడన్ =
 చెవుడు వచ్చిన వారినిఁగా.

తాత్పర్యము

నలువైపుల మంటలు క్రమ్ముకొన్న యిండ్లు వాసకాలమందు మెఱుపు
 లతోఁగూడిన మేఘములవలె నుండఁగాఁ గాలి నేలఁబడు నిండ్లు వజ్రము దాఁకున
 నేలఁబడు పర్వతశిఖరములవలెఁ గానవచ్చెను. అవి పడు చప్పుడులు పౌరులను
 చెవిటివాండ్రఁ జేసెను.

కం. మిద్దెల మేడల మీఁదను, నిద్దుర గొను ముద్దరాండ్రు * నెగయఁగ మంటల్

గ్రద్దన యూడిచి భూషలు, హద్దటి పలవించి రపుడు * హాహా యనుచున్.

అర్థములు. హద్దటి = మేరలేక, విస్తారముగ, ముద్ద+ఆలు=ముద్దరాలు,
 ముద్దయైన స్త్రీ యని యర్థము. కర్మధారయమున రేఫాగమము, ఆలు శబ్దము స్త్రీ
 మాత్ర పరము.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

కం. జ్వాలాపంక్తులతో హ, ర్ష్యాళి రహీన్ మీతె దీపితౌషధివనికా

జాలాంచిత మగు మిహికా, శైలశిఖర మనఁగ దూరజనదృష్టులకున్. ౧౭౯౭

అర్థములు. జ్వాలాపంక్తులతోన్=అగ్నిజ్వాలల వరుసలతో, హర్ష్యాళి=

మేడలవరుసలు, రహిన్మీతె=కాంతిచే బ్రకాశించెను, దీపిత=వెలుగుచున్న, ఓషధి=మూలికలుగల, వనికాజాల = అడవుల సమూహములతో, అంచితము = ఒప్పినది, మిహికాశైలశిఖరము=మంచుగొండ శృంగము, దూరజనదృష్టులకున్ = దూరమున నుండి చూచువారి కన్నులకు.

తాత్పర్యము దూరమునుండి చూచువారికి మంటలతోడి మేడలు ఓషధులచే బ్రకాశించు నడవులు గల హిమవత్పర్వత శిఖరమువలె నుండెను.

తే. జ్వాలికాపంక్తు లెగురంగ సౌధశిఖర, తలములందు నిశావేళఁ దత్పురంబు నిండఁబూచిన మోదుగుఁపిండువోలె, దప్పుచూడ్కిఁ దోఁచెదఁ త్సమయమునను అర్థములు. జ్వాలికాపంక్తులు = మంటల వరుసలు, సౌధశిఖరములందు = మేడల పై భాగములందు.

తాత్పర్యము

మేడలపై కొనలందు మంటలారాత్రివేళ యెగురుట దూరమున నుండి చూచువారికి ఆ పురము నిండఁబూచిన మోదుగుచెల్ల సమూహమువలె నుండెను. తే. కట్లు విడిచినఁ జరియించుకరులతతులు, వారువంటలు నైఁలంక పరఁగె నపుడు విలయసమయసముద్రాంతశివివిధనక్ర, యుక్తఘనరసనిధికిఁ జెన్నుద్దియగుచు.

అర్థములు. = కట్లు=కట్టియుండిన త్రాళ్ళు, గొలుసులు; యి=కలిగి, విలయ సమయ = ప్రలయకాలమందు, సముద్రాంత=అల్లకల్లోలపడిన, వివిధ = అనేక విధములయిన, నక్రయుక్త=మొసళ్ళతోఁ గూడిన, ఘనరసనిధికి=జలనిధికి, సముద్రమునకు, చెన్నుద్ది=సమానము.

తాత్పర్యము

కట్టిన పగ్గములు గొలుసులు విడుచుటచేత నేనుఁగులు గుట్టములు తిరుగుచుండు లంక ప్రలయకాలమందు నల్లకల్లోలమైనానావిధములైన మొసళ్ళతోనగు జలచరములు గల సముద్రమువలె నుండెను.

తే. బెదరిపరుగెత్తుగుట్టంబుశివివిధముఁ గాంచి, తోలఁగిపోయెనొకొక్కవోదొడ్డగజము భీతిఁ బఱచెడి యేనుఁగుశీతిఁ గాంచి, యొండుగడ సైంధవంబుదానొదిగించియె.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

తే. అసురనగరంబుదఁచి యించుహవ్యవాహు, మించుకాంతులతో నీరుఁమిశ్రమగుచు నంబునిధి యప్పు చూపట్టెనద్యుతముగ, లోహితోదంబునాఁగ సమూహనేయ.

తాత్పర్యము

రాక్షసనగరమును గాల్చుచున్న యగ్ని కాంతులు సముద్రజలమునందుఁ బలింపఁగా నప్పడు సముద్రము రక్త సముద్రమువలె నూహింపఁదగి యుండెను.

తే. చెట్టు ద్రిమ్మరు లెల్లెడఁ జచ్చునిడఁగ, నొప్పెదత్పత్తనంబుముహూర్తమునను సర్వలోకాంతకర మైనసమయమునను, మండుచుండెడు భాత్రికిమాద్రియగుచు.

అర్థములు. సర్వలోకాంతకరము = సర్వప్రపంచమును నాశముచేయు, మాద్రీ=మాదిరి, సమాసము.

తాత్పర్యము స్పష్టము. కం. ధూమము కన్నులఁ దట్టఁగ, నేమియుఁ దోఁపకయు మేనఁనగయఁగ మంటల్ భీనుముగఁ గూఁక లిడియెడి, భామలరావము లెసంగఁబదియోజనముల్.

అర్థములు. మేన=దేహములందు, భామలరావము=స్త్రీలయేడుపుధ్వని.

తాత్పర్యము స్పష్టము. కం. తనువులుఁ గాలఁగ వెలుపలికిని వచ్చెడివారితోడఁ గీశులు పెనఁగన్ దనుజుల క్రోతుల భీకర,నినదంబులు దివియు భువియుఁనిండెం బెలుచన్.

తాత్పర్యము

ఇంద్రియములనుండఁగా మంటలచే దేహములు గాలఁగా దప్పించుకొన బయటికి వచ్చువారితో వానరులు యుద్ధము చేయఁగా రాక్షసులయు వానరులయు భయంకర ధ్వనులు భూమి యాకాశము నిండెను.

నీ. తొలఁగ వేదనమహాత్ములు రామలక్ష్మణుల్, సంభ్రాంతరహితులైచాపములను గైకొని మార్వీలంకారంబుఁ గావింపఁ, గలగుండు కొనిరి రాక్షసులు భీతి

వేదమయం బై నశ్చిత్రమార్వీని, మీఁబడి నాకాశజూబుభంగి

శ్రీరామవిభుఁడు సారించుడు గుణమును, నాశబ్ద మొక్కటియఁగచరులయు ఆ. రాక్షసులయు నులివుఁగ్రుక్కన మ్రింగెను, గీశయూథతతుల * క్షేళ లసుర సంఘరనము రామచంద్రుని జ్వాలతా,నిస్స్వనంబు దెసలనిండె బెరసి. ౧౮౦గి

అర్థములు. కలగుండుకొనిరి = కలఁకపడిరి, వదమయంబు = వేదమున చెప్పబడిన విశ్రుతమార్వీని = పసిద్ధికెక్కిన యల్లెతాటిని, 'కృత్తివాసాః పినాకీ' యని వేదప్రసిద్ధమైన మహాత్వముగల యల్లెతాటిని, మీఁబడి = లాగి విడుచుటచే ధ్వనింపఁజేసెడి, ఆకాశజూబుభంగి = శివునివలె, శివుఁడు వ్యోమకేశుఁడుగదా, సారించుడున్ = లాగివిడువఁగా, ఉలివు = ధ్వని, క్షేళలు = సింహనాదములు, జ్వాలతానిస్స్వనంబు = అల్లెతాటిధ్వని, బెరసి = కలసి.

తాత్పర్యము

బాణములబాధ తొలఁగఁగానే మహాప్రభావము గల రామలక్ష్మణులు మనసునఁ గలఁకలేక విండ్రను దీసికొని యల్లెతాడు మీటి టంటమ్మును ధ్వని కలిగింపఁగా రాక్షసులు భయమున కలఁకచెందిరి వేదమునఁ జెప్పబడిన గుణము గల ప్రసిద్ధమైన యల్లెతాటిని శివుఁడు మీటినట్లు శ్రీరామచంద్రమూర్తి యల్లెతాడు సారించఁగా నాశబ్ద మొక్కటియే రాక్షసుల వానరుల ధ్వనిని మ్రింగి వేసెను. దిక్కులందు వానరుల సింహనాదములు రాక్షసుల యఱపులు రామచంద్ర మూర్తి యల్లెతాటి మ్రోత కలసి వ్యాపించెను.

తాత్పర్యము

బాణములబాధ తొలఁగఁగానే మహాప్రభావము గల రామలక్ష్మణులు మనసునఁ గలఁకలేక విండ్రను దీసికొని యల్లెతాడు మీటి టంటమ్మును ధ్వని కలిగింపఁగా రాక్షసులు భయమున కలఁకచెందిరి వేదమునఁ జెప్పబడిన గుణము గల ప్రసిద్ధమైన యల్లెతాటిని శివుఁడు మీటినట్లు శ్రీరామచంద్రమూర్తి యల్లెతాడు సారించఁగా నాశబ్ద మొక్కటియే రాక్షసుల వానరుల ధ్వనిని మ్రింగి వేసెను. దిక్కులందు వానరుల సింహనాదములు రాక్షసుల యఱపులు రామచంద్ర మూర్తి యల్లెతాటి మ్రోత కలసి వ్యాపించెను.

ఉ. రామధనుర్విముక్తశరరాజనిశాటపురాట్టగోపుర
 స్తోమములంబడల్పడగఁగఁ ద్రోచె నిజాస్థలి దాని కుల్కి ప్రో
 ద్దామజవంబునన్ సురలదాయలు సంకులయుద్ధయత్నులై
 దీమస మార వెల్వడిరి * దిక్కులు పిక్కటిలన్ రవంబులన్. ౧౦౦౬
 అర్థములు. రామ ధనుర్విముక్త శరరాజ=రాముని వింటిచే విడువబడిన
 బాణసమూహము, నిశాటపుర=రాక్షసనగరముయొక్క, అట్ట = బురుజులయు,
 గోపుర = గోపురములయు, స్తోమములను = సమూహములను, బడల్పడగన్ =
 శిథిలమగునట్లు, ఇలాస్థలిన్ = భూమియందు, ఉల్కి=భయపడి ఉద్దామ జవంబు
 నన్ = మిగుల వేగముతో, సురలదాయలు=దేవవిరోధులు = రాక్షసులు, సంకుల
 యుద్ధయత్నులై = ఒకఁడొకఁడేపోయి యుద్ధము చేయువాఁడు లేకుండుటచే, దొమ్మి
 యుద్ధముచేయ యత్నించినవారై, దీమసము ఆరన్ = ధైర్య మతిశయింపఁగా,
 పిక్కటిలన్ = క్రిక్కిరియునట్లు నిండఁగా.

తాత్పర్యము

రామచంద్రమూర్తి వింటినుండి వెలువడిన బాణముల పరంపరలు లంక
 యందలి యెత్తైన బురుజులను గోపురములను శిథిలములై పడునట్లు నేలఁ ద్రోచెను.
 దానికి భయపడి రాక్షసులు మిగుల వేగముతో దొమ్మి యుద్ధముచేయ యత్నించి
 తమధ్వనులు దిక్కులందు నిండఁగా ధైర్యముతో వెల్వడిరి. రాజాజ్ఞలేక యున్నను
 రాక్షసులు తమ ప్రాణసంరక్షణార్థము తాముయుద్ధము చేయవలసినంత స్థితివచ్చెను.
 తే. యుద్ధసన్నాహమున రాక్షసోత్కరములు, సింహనాదంబులొక్కటఁజేలఁగ ననికి
 బయలు వెడలఁగ నపుడు క్షపాసమయము, కాండముయొను భాసకర

* ప్రభవుండపుడు.

అర్థములు. యుద్ధ సన్నాహమునన్ = యుద్ధ ప్రయత్నముచే, రాక్షసో
 త్కరములు = రాక్షస సమూహములు, క్షపాసమయము=రాత్రివేళ, కాండము=
 మిగుల భయంకరము, భాసకర ప్రభవుండు=సుగ్రీవుండు

తాత్పర్యము స్పష్టము.

కం. ఆసన్న ద్వారంబును, దాసి కపుల్ ముట్టడింపుఁడా సోమరి యె
 యోసరిలునట్టి భూమిప, శాసనదూషకునిఁ బట్టి * శాసింతుఁ జఁడి. ౧౦౦౮
 అర్థములు. ఆసన్న ద్వారంబును = సమీపమందుండు ద్వారము, వీరికి
 సమీపమున నుండునది యెదురుగ రావణుండుండు నుత్తర ద్వారమే. ఓసరిలు =
 తొలఁగిపోవునట్టి, భూపశాసన దూషకుని=రాజాజ్ఞ నతిక్రమించిన వానిని, శాసిం
 తున్ = దండింతును, కపుల్ = కపులారా, రెండవ పాదంబునఁ బ్లుతయతి.

తాత్పర్యము

సమీపమందున్న ద్వారంబును కపులారా! ముట్టడింపుఁడు. సోమరి తనమున
 నెవ్వఁడేని తొలఁగిపోయెనా యట్టి రాజాజ్ఞ నుల్లంఘించిన వానిని దండింతును.

నీ. అనవుడు వానరుల్ హస్తలంబుల, మండెడుకొఱవులు మెండుకొవఁగ
 నికటంబునం దున్న నిశిచరనాథుని, ద్వారంబు నాకట్ట + దశగఱుండు
 నాగ్రహోదగ్రసమ్యక్సాక్షనేత్రుఁడై, యాపంబుఁ గైకొన్న + రుద్రకోప
 మనఁగ మండుచుఁ దనయఱుతనున్న సురారు, లాకులపాటొండ + నట్టై లేచి
 తే. కుంభకర్ణుని సుతుల నిఁకుంభకుంభు, లనెడివారల మఱియు యూపాక్షశోణి
 తాక్షకంపనులను బ్రజంఘాఖ్యుఁ బనిచెఁ, జటుల సేనాచయంబుతో జన్యమునకు.

అర్థములు. నికటంబునందున్న = సమీపమందున్న, నిశిచరనాథుని =
 రాక్షస రాజగు రావణుని, ఆకట్టన్ = అడ్డసింపఁగా, దశగఱుండు = పది మెడలు
 గల రావణుఁడు, ఆగ్రహోదగ్ర = కోపముచే నతిశయించిన (ఉత్ + ఆగ్ర =
 కొన్నపైకి వచ్చిన) సమ్యక్ + సాక్ష, నేత్రుఁడై = మిక్కిలి యెఱ్ఱని కన్నులు గల
 వాఁడై, అఱుతన్ = సమీపమందు, ఆకులపాటు = కలఱ, జన్యమునకున్ =
 యుద్ధమునకు.

తాత్పర్యము

అని యాజ్ఞాపింపఁగా వానరులు చేతులందు మండుచున్న కొఱవులు దండిగాఁ
 దీసికొని సమీపమందున్న రావణుఁడు గాచు ద్వారంబును నడ్డగించిరి. దానికి
 రావణుఁడు మిగులఁ గోపముచే గన్ను లెఱ్ఱచేసి ఆకారము గొన్న రుద్రకోపము
 వలె మండుచుఁ దనకు సమీప మందున్న వారు కలఱ చెందఁగా చివాలునలేచి
 కుంభకర్ణుని కొడుకులను కుంభుఁడు నికుంభు, డనెడి వారిని మఱియు యూపాక్ష,
 శోణితాక్ష, కంపను లనియెడి వారిని బ్రజంఘుఁ డనియెడి వానిని సేనతోడ
 యుద్ధమునకుఁ బంపెను.

— కుంభనికుంభులు యుద్ధమునకు వెడలుట —

చ. వెడలిరి కౌంభకర్ణు లతివేగమునన్ సహస్రైశ్చై ఖయం
 బడర నరాతినేనకు జయధ్వను లొక్కటఁ బర్వ జాఘవా
 యొడుముల కాంతిపూరములు + సుగ్రతకోజ్జ్వలసాధన ప్రభల్
 కడుకొని చంద్రకాంతు లధికంబుగఁ బర్వె నభస్తలంబునన్. ౧౮౧౦

అర్థములు. కౌంభకర్ణులు = కుంభకర్ణుని కొడుకులు, అపత్యార్థకతద్ధితము,
 జాఘవా యొడుముల = బంగారు సొమ్ముల, చంద్రోదయ మిప్పుడు చెప్పఁబడెను.
 నేడు దశమి కావున నిరుపది గడియలకు చంద్రోదయము, రెండు గంటలప్పుడు.

తాత్పర్యము

కుంభకర్ణుని కొడుకులు సేనతోడ మిగులవేగముగ శత్రుసేనకు ఖయపడక
 జయజయధ్వనులు వ్యాపింపఁగా వెడలిరి. అప్పుడు వారు ధరించిన సొమ్ముల కాంతులు
 ఆయుధముల కాంతులు, చంద్రకాంతులు ఆకాశమునందు నధికముగ వ్యాపించెను.

కం. వానరులు రగులఁ జేయు కృ, శానునిరోచులును రాక్ష * సప్లవగతతుల్
 మేన ధరించిన భూమానూనద్యతు లాకసమునకొకరుచిఁ గూ ర్చెన్. ౧౦౧౧
 అర్థములు. కృశానుని రోచులును=అగ్ని కాంతులును, మేనన్ = దేహము
 నందు, భూమానూనద్యతులు = సాముల యధిక కాంతులు, ఒకరుచి=ఒకవిధ
 మైన కాంతి.

తా త్ప ర్య ము

= వానరులనుండు జేయు నగ్ని హోత్రుని కాంతులు రాక్షసులు దేహము
 నందు ధరించిన సాముల కాంతులు కలసి యాకాశమున కొక విధమైన కాంతి
 కలిగించెను.

కం. శీతకరకిరణకాంతి ప్ర, భూతాలంకారశోభి * పురగృహహుతభు
 = స్వే తిద్యుతి యుభయధ్వజినీతతి వెలుగంగఁ జేసి * నెఱి నవ్వేళన్. ౧౦౧౨
 అర్థములు. శీతకర = చంద్రునియొక్క, కిరణకాంతి=కిరణములకాంతి,
 ప్రభూత = విస్తారమైన, అలంకారశోభి = భూషణముల కాంతిగల, పురగృహ=
 పట్టణముల యిండ్లయందలి, హుతభుక్ = అగ్నియొక్క, హేతిద్యుతి = జ్వాలల
 కాంతి, ఉభయధ్వజినీతతినన్ = రెండు నేనాసమూహములను.

తా త్ప ర్య ము

= చంద్రకిరణముల కాంతియు మిగుల నలంకరింపఁబడిన లంకయందలి గృహ
 ములను గాల్చుచున్న యగ్ని కాంతియు రెండు నేనల వారికి చక్కఁగా వెలుతురు
 కలుగఁజేసెను.

కం. ఇందులపై భాగంబుల, మండడిమంటలు సముద్ర * మధ్యములోనన్
 నిండారఁగఁ జలదూర్బుల, కాండంబులు వింతకాంతిఁ గైకొని వెలిఁగెన్.

తా త్ప ర్య ము

ఇండ్ల పై భాగంబుల మండడి మంటలు సముద్రమధ్యమున ప్రతిఫలింపఁగా
 నా నీటి యలలు శో త్తకాంతి కలవై ప్రకాశించెను.

నీ. అశ్వమాతంగ శ * తాంగసంయుతమును, భటనికురంబసం * బాధితంబు
 ప్రజ్వలతోమర * ప్రాసకార్ముకగదా, శూలఖడ్గాది నం * శోభితంబు
 జ్వలితవర్మము హేమ * జలాంచితభుజంబు, కింకిణీశతరవ * సంకులంబు
 బాణసంసక్త చా * పంబు వ్యాఘూర్ణిత, బంధురశేత్రుంబు * గంధమాల్య
 తే. మధుసముత్సేకీ * న్మాదితమారుతంబు, జలధరరవంబు శూరసం * చయగతంబు
 నగుచువచ్చెడి యసురసై * వ్యంబుఁ గాంచి, యార్భటులనించి శౌభామ్మ * గాళినేన.

అర్థములు. అశ్వ = గుఱ్ఱములతోను, మాతంగ = ఏనుగులతోను
 శతాంగ = రథములతోను, సంయుతంబును = కూడినది, భటనికురంబ = భట
 సమూహముతో, సంబాధితంబు = నిండినది, ప్రజ్వలత్ = ప్రకాశించుచున్న, తోమర =
 చిల్లకోలలు, ప్రాస = ఈఁబలు, కార్ముక = విండ్లు, వీనిచే సంశోభితంబు =

ప్రకాశించునది, జ్వలతివర్ణము = వెలుగుచున్న కవచముగలది, హేమజాల = బంగారుసాములచే, అంచిత = ప్రకాశించుచున్న, భుజంబు = భుజములు గలది, కింకణీశతరవ సంకులంబు = పెక్కు మువ్వలచే నిండినది, బాణసంసక్త చాపంబు = బాణముతోఁగూడిన విల్లుగలది, వ్యాఘూర్ణిత = క్రిందుమీదయిన, బంధుర = అనేకములైన, శశ్రుంబు = ఆయుధము గలది, గంధనూల్య = గంధము చేతను పూలదండలచేతను, మధు = సారాయముచేతను, సముత్సేక = మిక్కిలి, మోదిత = వాసన గలదిగాఁ జేయఁబడిన, మారుతంబు = గాలిగలది, జలధరరవము = మేఘ ధ్వని గలది, శూరసంచయ గతంబు = శూరుల మొత్తమును పొంది యుండునది, ఆర్భటులు = పెద్ద ధ్వనులు.

తాత్పర్యము

గుఱ్ఱములతోను ఏనుఁగులతోను రథములతోను గూడినదియు, భటసమూహములతో నిండినదియు తళతళలాడుచున్న చిల్ల కొలలు ఈఁజెలు విండ్లు గదలు శూలములు కత్తులు మొదలగు వానిచే బ్రకాశించునదియు మండుచున్నట్లుండు కవచములు గలదియు బంగారు సాముల సమూహముచే నొప్పు భుజములు గలదియు, పెక్కులగు చిన్న గజైలధ్వని నిండినదియు బాణము సంఘింపఁ బడిన విండ్లు గలదియు వ్యాఘూర్ణిత బంధుర శశ్రుంబులు = తాఱుమాఱయిన విశేష శశ్రుములు గలదియు గంధములయు పూలదండలయు సారాయము యొక్కయు నతిశయముచే వాసనగలదిగాఁ జేయఁబడిన గాలికలదియు మేఘధ్వని గలదియు శూరుల గుంపులుగాఁ గలదియు నయి వచ్చుచున్న రాక్షససేనను గాంచి వాసర సేన సింహనాదములు చేసెను.

కం. మిదుతలు పావకకీలలఁ, బడు తెఱఁగునఁ దరులు గిరులు * బలువడిఁ గొని పై పడి పో గొనరించిన వా, రడిదంబుల నఱకి వైచి * రగచరులతలల్. ౧౮౧౫ = అర్థములు. పావకకీలలన్ = అగ్నిజ్వాలలయందు, తరులు = చెట్లు, అడి దంబులన్ = కత్తులచే, అగచరుల = వానరుల.

తాత్పర్యము

మిదుతలు నిప్పుమంటలలోబడు విధమున చెట్లు కొండలు తీసికొని వచ్చి పై పడి యుద్ధముచేయఁగా రాక్షసులు వానరుల తలను కత్తులతో నఱకిరి.

ఉ. మాదము పేర్చి వేదదుఱుల * మాడ్కి వెసం బఱతెంచి పంతులన్ ఛేద మొనర్చి కర్ణములఁ * జేకొలదిం బిడికిళ్ళ శీర్షముల్ భేదిలఁ గొట్టి పెన్ సెలల * వ్రేటుల నంగము ముద్దఁ జేసి సాం వేదఁగ శత్రు సైన్యముల * నేడైఱఁ జేసిరి కీశవల్లభుల్. ౧౮౧౬

అర్థములు. మాదము = మదముయొక్క, 'మాదోమదే' యని యమ రము - పేర్చి = అతిశయముచే, వేదదుఱుల మాడ్కిన్ = నెట్టివాండ్రవలె, ఏడైఱన్ = విజృంభణముచే, కీశవల్లభుల్ = వాసర నాయకులు.

తా త్ప ర్య ము

అతిశయించిన మదముచే వెట్టివాండ్రవలె దేహములు తెలియక త్వరగా బరువెత్తివచ్చి వానరులు రాక్షసులను దంతములచే చెవులుచీల్చి చేతికొలఁది విడికికొనేతఁ దలలు పగులఁగొట్టి పెద్ద శిలల దెబ్బలచే దేహములు ముద్దచేసి శత్రుసేనలు సొంపు చెడునట్లు విజృంభించిరి.

కం. ఆయిరువాఁగున మిక్కిలి, చేయంగలవారు శత్రుసేనా భటులన్
జేయని యాన్పుచుఁ గూల్చి ర, మేయపరాక్రములు నుదురుమిడుకులు పోరన్.
అర్థములు. మిక్కిలి చేయంగలవారు=విశేష నమరులు, ఇరువాఁగున = రెండుపక్షముల, ఉదురుమిడుకులు= గరిష్ఠులు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

సీ. కొట్టఁబోయెడువానిఁగొట్టిపోయె నొకండు, త్రోయువానిని బడఁకొనెనొకఁడు
చంపఁ బూనెడువానిఁ జంపెనేరొకరుండు, కొఱికెడువానినికొఱికె నొరుఁడు
తిట్టెడువానినిఁ దిట్టె వే తొక్కండు, గ్రుద్దెడువానినిఁ గ్రుద్దె నొకఁడు
నీచేతిబలువును * జూచెద రార నా, నిదిగో వచ్చితి నంచు * నెదురు నొకఁడు
అ. ఒక్కవానిమీఁదఁబారుపమా నిలు, మిటులు ర మ్మటంచు * నిట్లు లొకరి
నొకరు గదిరి వలికి * యుద్ధభూమిని దను, భుజబలంబుకొలఁది * బోరుచుండ.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

ఉ. ఒల్లియ జాఱ సాధనము * లూడఁ దనుత్రము లుర్విపాలుగా
నోళ్ళు నెఱుంగ కయ్యసుర * యూధము లుద్యతశూలయష్టలన్
బెల్లుగ మోఁది కీశులను * బెల్కుఱఁ జేయఁగ వారు నీరసం
బుల్లము నిండఁ బోరఁగ మహోగ్రగతిన్ దుర మొప్పె నయ్యోడన్. ౧౮౧౫
అర్థములు. ఒల్లియ = వశ్రము, తనుత్రములు = కవచములు, ఒళ్ళు = దేహములు, ఏ - ఒడలు, ఉద్యత = ఎత్తబడిన, శూలయష్టలన్ = శూలముల చేతను కట్టెలచేతను, పెల్కుఱన్ = కలవరపడునట్లు, ఈరసంబు = ఈర్ష్య, ఉల్లము = హృదయము, దురము = యుద్ధము.

తా త్ప ర్య ము

వశ్రము జారిపోవుచుండ ఆయుధములు పడిపోవుచుండ, కవచములు నేలపాలుగాఁగా దేహములు తెలియక రాక్షససేనలు శూలములు కట్టెలు ఎత్తి వానరులను గొట్టి వ్యాకులపడఁ జేయఁగా వారు నీర్ష్యచే నిండినవారై యుద్ధము చేయఁగా నా యుద్ధము మిగుల భయంకరమయ్యెను.

కం. పదుపుర నేడ్వరఁ గవులను, విదలింపఁగ నసురవరులు * వివిధాశ్రములన్
బదునేడ్వరుగాఁ జంపిరి, వదలక వానరులు దైత్య * వద్యుల నపుడే. ౧౮౨౦

తాత్పర్యము

రాక్షసులు పదుగుర నొకసారి యేడ్చుర నొకసారిగా వానరులను జంపఁగా వానరులు పదునేడుగురు రాక్షసుల నొక్కసారిగఁ జంపిరి.

కం. విరితలలు జాణుచేలలు, చిరిగిన శుక్రములు మేలిశీరాలును నై పరుగిడురక్కసులను దరు, చరు లుద్ధతిఁ జాట్టుముట్టిచంపుచు నుండన్. ౧౦౨౧ అర్థములు. విరితలలు = వెండ్రుకలు విరియఁబోసికొనిన తలలు, శీరాలు = కవచములు.

తాత్పర్యము

తలలు విరియఁబోసికొని గుడ్డలు జాణిపోవుచుండ శుక్రములు కవచములు చినిగిపోఁగా బరు వెత్తుచున్న రాక్షసులను వానరులు చుట్టుముట్టుకొని పోసిక చంపు చుండిరి.

— † ౨౬-వ సర్గము. అంగదుఁడు కంపను వధించుట † —

ఉ. వీరజనక్షయంబుగఁ బ్రవృత్తము నొ తుములాహవంబునన్
ధీరవరేణ్యుఁ డంగదుఁడు † తెంపరి యై సమరోత్సుకత్వ మే
పారఁగఁ గంపనుం దొడర † నాతఁడు రా యిటు ర మ్ముటంచుఁ గ్రో
ధారుణితాక్షుఁడై యడిచె † హస్తగతం బగు పెన్దరన్ వడిన్. ౧౦౨౨

అర్థములు. వీరజనక్షయంబుగన్ = వీరులగువారికి వినాశకరముగ, ప్రవృత్తము = జరగునది, తుములాహవంబునన్ = దొమ్మియుద్ధమునందు, తొడరన్ = ఎదిరింపఁగా.

తాత్పర్యము

వీరులగువారు నశించునట్లు జరుగుచున్న యా దొమ్మియుద్ధమందు ధీరులందు శ్రేష్ఠుఁడైన అంగదుఁడు సాహసించి యుద్ధకాంక్ష యతిశయింపఁగా కంపనుఁ డనువాని నెదిరింపఁగా నతఁడు చారా యిటు రమ్ముని క్రోధముచే గన్నులెఱ్ఱచేసి చేతనున్న గదతోఁ గొట్టెను.

ఉ. అంగదుఁ డా గదం బెఱికి † యాతని దానన కొట్టెఁ గొట్ట స
ర్వాంగములుం జలింప జమనల్లయి తెప్పిటి మాఱుతాఁచినన్
శృంగ మొకండు నయ్యసురశీర్షమునం బడ నేయ దానితో
సంగరభూమిఁ ద్రెళ్ళె హతశత్తుఁడు ప్రాణము లెఱ్ఱ పాయఁగన్. ౧౦౨౩

తాత్పర్యము

అంగదుఁ డా గదనే లాగుకొని దానిచేతనే వానిని గొట్టఁగా వాఁడు దేహమంతయు నణఁక యచేతనమునల్లయి తెప్పిటిల్లుకొని బదులు కొట్టెను. అంగదుఁడు పర్యతశిఖరము నొకదానిని వాని తలపైఁ బడ వేయఁగా వాఁడు దానితో బలము పోయినవాఁడై ప్రాణము లెప్పడో వెడలిపోఁగా యుద్ధభూమియందుఁ బడెను.

ఉ. గండతీ వీనుఁగై పడిన * కంపనుఁ గన్గొని వేగ శోణితా
 త్నుండు శరంబులం గురియుచు * స్వరిమన్మని నొంప వాఁడు ను
 ద్దండతః జాపసైంధవరథంబుల నుగ్గొనరింప ఖేటముం
 జండతరాసిఁ గొంచు రథసంబున మింటికి నుద్గమించినన్. ౧౮ ౨౪

అర్థములు. గండతీ = బలముచెడి, హరిమన్మని = ఇంచుని మనుమని,
 నుగ్గు = చూర్ణము, ఖేటము = డాలు, చండతరాసిన్ = తీక్షణమైన కత్తి, రథసం
 బునన్ = వేగముగ, ఉద్గమించినన్ = ఎగురఁగా.

తాత్పర్యము

బలముచెడి వీనుఁగై పడిన కంపనుఁజూచి శోణితాత్నుండు బాణముల గురి
 యించుచు నంగదుని నొప్పింపఁగా, ఉద్దండతన్ = బలాధిక్యముచే, చాపసైంధవ
 రథంబులన్ = విల్లు గుఱ్ఱములు రథములను చూర్ణము చేయఁగా డాలు తరవారి
 తీసికొని వాఁడు ఆకాశమున కెగసెను.

తే. తోడనే వాలిసూనుఁడుకూడ నెగిరి, కరమునందున్న యసిబలాత్కారముగను
 గుంజకొని యంసఫలకంబునంజిరాన, సఱకె

అర్థములు. అంసఫలకంబు = బల్లవలె విశాలమైన భుజమును, మై = పఱియ
 వాయున్ = చీలునట్లుగా.

తాత్పర్యము

వానితోడ నంగదుఁడు నెగిరి వాని చేతి కత్తిని బాచంతముగా గుంజకొని
 విశాలమైన భుజమున (కవచము మీఁదనే) దేహమున జండెము వేసికొని, విధముగ
 కవచమును సఱకెను.

సీ. ఆ ఖడ్గమును గొని * యరుల నొంపఁగ శోణి, తాత్నుండు నాయనంబైన గదను
 గైకొని తాఁకెను * క్కటఁ బ్రజంఘుండు యూ, పాత్నుండుగలసిరాఁయగచరేంద్ర,
 డిరుశంక రక్కసులెనఁగ విశాఖ న, డిమి పూర్ణ చంద్రు చంఠము వహించె
 నాతని రక్షింప * నరిగి మైందద్వివి, దులు నరభసముగఁ * దోడుపడిన

ఆ. ముగురు రాక్షసులకు * ముగురువానరులకుఁ, బోరు ఘోర మయ్యెఁ భూజచరులు
 వైచు వృక్షములను * వారక ఖండించె, నసిఁ బ్రజంఘుఁ డనడియసురవరుఁడు.

అర్థములు. ఆయనము = ఇనుముతోఁ జేయఁబడినది, నరభసముగన్ =
 వేగముగ.

తాత్పర్యము

అంగదుఁ డా ఖడ్గమును గొని వైరుల నొప్పింపఁగా శోణితాత్నుండు ఇనుప
 గదను గైకొని తాఁకెను. ప్రజంఘుఁడు యూపాత్నుఁడనువా రా శోణితాత్నుఁ గలిసి
 కొనిరి. అప్పుడంగదుఁడు తనకు రెండుప్రక్కల రాక్షసు లండఁగా విశాఖ నడిమి
 పూర్ణ చంద్రునివలె నుండెను. అతని రక్షణమునకై మైందద్వివిదులు త్వరగా

బోయిరి. అప్పుడు ముగ్గురు రాక్షసులకు ముగ్గురు వానరులకు యుద్ధము ఘోరముగ జరిగెను. వానరులు చెట్లు వేయఁగా గత్తిచే వానిని ప్రజంఘుఁడను రాక్షసుఁడు నఱకెను.

కం. శరముల యూపాక్షుఁడు త, త్తరువుల ఖండించె ద్వివిదుఃతరువుల ధరణిం దొరఁగించె శోణితాక్షుఁడు గురుగదచే నంత మిగులఁ • గుపితం డగుచున్, అర్థములు. త్తరువులన్ = ఆ చెట్లను, గుపితంఁడు = కోపించినవాఁడు.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

కం. పరమర్మనికృంతనమును, గరము భయంకరము నై నఖడ్గోత్తంసం బిరుగేలఁ గొని ప్రజంఘుఁడు సరభసముగఁ గవిసె వాలిఃసంభవుమీఁదన్. అర్థములు. పరమర్మ నికృంతమును = శత్రువుల నాయువుపట్టుల ఛేదించు నది, ఖడ్గోత్తంసంబు = శ్రేష్ఠమైన ఖడ్గమును.

తాత్పర్యము

పరుల యాయువు పట్టులను ఛేదించు మిగుల భయంకరమైన ఖడ్గమును రెండుచేతులఁ దీసికొని ప్రజంఘుఁడు శీఘ్రముగ వాలికొడుకు నెదిరించెను.

—• అంగదుఁడు ప్రజంఘుఁ జంపుట •—

సీ. అభ్యాసగతుఁడై నయసురఁ దారాసుతుం, డశ్వకర్ణదుమాహతునిఁ జేయ నాయేలువడికిఁ జేయడిదంబు జాతినఁ, బిడికిట నొసటను • బొడిచెఁ గవిన నంగదుండును మూర్త • చూవంత కంపించి, తేజీ క రాచూరిఁ దెగఁగ ప్రేసె నా ప్రజంఘునితల • హతుఁ డై న వివతండ్రిఁ గనునీరు గాఱఁగఁ గాంచి బాణ తే హీనుఁడౌటను దరవారి • నెత్తికొంచు, బఱవై యూపాక్షుఁ డంగదు • వెకె నింత లోన ద్వివిదుండు నొడరి యవ్యానిఱొమ్ము పగుల వెస గ్రుద్ది బంధించె • బాహుయుగళి

అర్థములు. అభ్యాసగతుఁడు = సమీపమందున్న వాఁడు, అశ్వకర్ణదుమా హతుని = ఇగుమద్ది ప్రమానిచేఁ గొట్టబడిన వానిని, చేయడిదంబు = చేతికత్తి, క రాచూరిన్ = కత్తిచే, తరవారిన్ = కత్తిని, తొడరి = ఎదిరించి.

తాత్పర్యము

సమీపమందున్న రాక్షసుని సంగదుఁ డినుమద్దిచెట్లుచేఁ గొట్టఁగా నాదెబ్బకు శేతికత్తి జాతిపోవ నా రాక్షసుఁ డంగదుని ముప్పిచే నొసటఁ బొడిచెను. అంగదుఁడా దెబ్బకుఁ గొంచెము వణఁకి తెప్పటిల్లి కత్తితో నా ప్రజంఘుని తలనఱకెను. చచ్చిన పిన్నతండ్రిని కన్నీరుగార్చుచుఁ జూచి బాణములు లేనివాఁ డౌటచేఁ గత్తితీసికొని యూపాక్షుఁ డంగదుని మీఁదికి బరువెత్తగా నింతలో ద్వివిదుండువచ్చి యెదిరించి యూపాక్షుని ఱొమ్ము పగులగ్రుద్ది రెండుచేతుల గట్టిగ బంధించెను.

తే. చిక్కువడి యున్న సోదరుడేర సరిగి, శోణితాక్షుండు ద్వివిదుండు సోక్కగదను
సురముపై మోడ నాతండు త్వరగ లేచి, యసురవీరుని చేగదనపహరించె.

తా త్ప ర్య ము

తన సోదరుడగు యూపాక్షుండు చిక్కుపడి యుండుటచూచి శోణితాక్షుండు
గదచే ద్వివిదుండు సుక్కునట్లు తొమ్ముపై గ్రుద్దగా నతండు త్వరగాలేచి రాక్ష
సుని చేతిగద నపహరించెను.

కం. రూక్షబలుండు మైందుండు యూ, పాక్షుసురముం గేల నడిచెనటు క్రోతులకున్
రాక్షసులకుం బోరయ్యెను, జక్షూరమ్యంబు హృదయసంభ్రమ కరమై.

అర్థములు. చక్షూరమ్యంబు=చూచువారి కన్నులకు మనోహరమై.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

చ. ద్వివిదుండు శోణితాక్షుం బృథివిం బడఁ ద్రోచి యురంబు ద్రొక్క రో
షవివశుడై నఖాలి సురశాత్రపు నాస్యముఁ బీడి కుత్తుకం
దవులఁగ నొత్తి నుల్మి నిధనం బొనగూరిచె నంతలోనఁ గీ

శవిభుండు మైందుండున్ గడపెనత్యరుం డౌచును యూపనేత్రునిన్. ౧౮౩౨
అర్థములు. రోషవివశుడై=కోపముచే దేహము తెలియనివాడై, నఖా
లిన్ = గోళ్యవరుసలచే, ఆస్యము = ముఖము, నుల్మి = నలిపి, నిధనంబు=మృతి,
కెడపెన్ = చంపెను.

తా త్ప ర్య ము

ద్వివిదుండు శోణితాక్షుని నేలఁ బడఁద్రోచి తొమ్ముపై గాలూఁది త్రొక్కి
కోపముచే బరవశుడై గోళ్యచే రాక్షసుని ముఖము పీడి గొంతు గట్టిగా విగఁబట్టి
నలిపి చంపెను. ఇంతలో మైందుండు యూపాక్షునిఁ జంపెను.

—* కుంభుండు వాసరవీరుల నొప్పించుట *—

సీ. హతవీర మైనసైవ్యంబు నెల్వలఁ బోయి, కుంభుం జేరఁగఁ బోవఁ గ్రోధమూర్తి
యయి యాతఁ డుగ్రత * జ్యాలతానాదంబు, దిక్కులఁ బర్వఁగఁనుక్కుమిగిలి
ప్రహాదినీసంయు తై * రావతాఖ్యనగారి, చాపంబుఁ దలపింపఁ * జాషమూని
యాశీవిషోపమానాశుగంబులఁ గపి, ప్రాణాశుగంబుల * నాహరింప

తే. ద్వివిదు నాశ్రవణాకృష్టవిశిఖములను, వేయ నాతండు తద్ధతి * విహ్వలించి
కొండయనఁగూలె నిట్లుతమ్ముండుపడినఁ, బెద్దశిలఁగుంభు మైందుండు * విసరినైచె.

అర్థములు. జ్యాలతానాదంబు = తీగవంటి యల్లెతాటిధ్వని, ప్రహాదినీ
సంయుత=మెఱుపుతోఁగూడిన, విరావతాఖ్య=విరావత మను పేరుగల విరావతో
భ్రమాతం గేలికుచేనాగరంగ కే, ఋజుదీర్ఘోద్రచాపేతు"నానా.ర. ఋజుపుదీర్ఘము
నైన యింద్రధనుస్సునకు నై రావతమని పేరు, నగారిచాపంబు=ఇంద్రధనుస్సును,
తలఁపింపన్ = తలంపునకుఁ దేఁగా, ఆశీవిషోపమాన=పాములవంటి, ఆశుగంబులన్ =

బాణములచే, ప్రాణాశుగంబులన్ = ప్రాణవాయువులను, సర్పములకు వాయు
వాహారము, ఆహారింపన్ = హరించుటకై, ఆశ్రవణాకృష్ట విశిఖములను = చెవికొన
వఱకు లాగఁబడిన బాణములను, తద్ధతిన = ఆ దెబ్బచే, విహ్వలించి = విలవిలఁబోయి.

తా త్ప ర్య ము

వీరులు చావఁగా మిగిలిన సైన్యము వెలవెలఁబోయి కుంభునొద్దకుఁ బోఁగా
వాఁడు కోపించి భయంకరముగా నల్లెత్రాటిని మీటుచు నా ధ్వని దిక్కులవ్యాపిం
పఁజేసి మెఱుపులతోడి యైరావతమును నిండ్రధనుస్సువంటి చాపము దీసికొని
పాములవంటి బాణములను కప్పి ప్రాణవాయువుల నపహరించుటకై యాకర్ణాంతము
లాగి విడువఁగా వాని దెబ్బకు ద్వివిదుఁడు వెలవెలఁబోయి కొండవలఁ బడెను.

తమ్ముఁ డిట్లు పడఁగా మైందుఁడు కుంభునిపై పెద్ద బండ నొక దాని విసరివైచెను.
ఉ. పై పడవచ్చు తచ్చిలను * బాణములేనిటఁ దున్ని డండశూ
కోపమ బాణమేయఁ బడె * నుర్విని మైందుఁడు సైఁపలేక తా
నేపటి, మేనమామ లిటు * పృథ్విఁ బడం గని యంగదుండు సా
టోపుఁడు కుంభుఁ దాఁకెను బటుప్రతిహీనబలై కధుర్యుడై. ౧౮౩౪

అర్థములు. డండశూక + ఉపమ = సాముతో సమానమైన, ఏపటి = బలము
చెడి, సాటోపుఁడు = వేగిరపాటుతోఁ గూడినవాఁడు, పటు = సామర్థ్యముతోఁ
గూడిన, ప్రతిహీన = ఎదురులేని, బలై కధుర్యుడై = విశేష బలమే ప్రధానముగాఁ
గలవాఁడై.

తా త్ప ర్య ము

పై పడ వచ్చుచున్న యా రాతిని నైదు బాణములచే ఖండించి పామువంటి
బాణమేయఁగా మైందుఁడు బాణవేదన సహింపలేక నేలఁ బడెను. మేనమామ
లిరువుఁడు నిటు నేలఁబడుట చూచి యంగదుఁడు వేగిరపాటు గలవాఁడై యనమాన
బలాతిశయమున కుంభుని నెదిరించెను.

— * అంగదుఁడు కుంభుచే నొచ్చి పడుట * —

ఉ. వచ్చెడు వాలిపుత్రా శరఃపంచకమున్ మఱిమాఁటి బెక్కిటిన్
జిచ్చులువోనివాని వెసఁ * జిమ్మె నమోఘములైన ముల్కులన్
హెచ్చిన తెంపునం గవియు * నేమియు స్రుక్కక యొర్చి నిల్చి పై
పెచ్చుగ తాలవాస యొకఁవించెను కుంభునిపై రయోద్ధతిన. ౧౮౩౫
అర్థములు. చిచ్చులు = నిప్పలతో, పోనివాని = సమానమైనవాని
అమోఘములు = వ్యర్థము కానివి.

తా త్ప ర్య ము

తనమీఁదికి వచ్చుచున్న యంగదునిమీఁదఁ గుంభుండు నిప్పలవంటివానిని,
వ్యర్థముపోనివాని ఐదింటిని, మఱి మూఁడింటిని అనేకములను బాణములను వేసెను

అతి సాహసముచే సంగడుఁడు వానికిఁ గొంచెమైనను స్రుక్కక యోర్చి నిల్చి
యంతతో నుండక కుంభునిమీఁద తాలవాస నతివేగముగఁ గురియించెను.

ఉ. ఆతఁడు దానినెల్లఁ దుము * రై పడఁ జేసియు మీఁదవచ్చు తా
రాతనయున్ భ్రువుల్ దగుల * రాజితపుంఖశరాళి నుల్కసం
ఘాతముచేఁ గరింబలె ది * గాల్పడఁ గొట్టిన నెత్తు కాఱఁగా
జేతను మూసి నేత్రములు * చేయలఁతిం గల భూరివృక్షమున్. ౧౦౩౬

అర్థములు. తుమురు = చూర్ణము, భ్రువుల్ = కనుబొమ్మలు, రాజిత
పుంఖశరాళిన్ = బంగారు పింజలుగల బాణముల గుంపుచే, ఉల్కసంఘాతంబు =
కొఱపుల సమూహ మని సాధ్యసమాసము చేసియైనఁ జెప్పవచ్చును. (౨) ఉల్క
యొక్క గట్టిదెబ్బయనియైనఁ జెప్పవచ్చును. దిగాల్పడన్ = దిగులుపడునట్లు, నెత్తు =
నెత్తురు, నంయు క్తమగునపుడు ద్విత్వమునకు లోపము, చేయలఁతిన్ = సమీపమందు.

తా త్ప ర్య ము

కుంభుఁ డా తాలవాసను జూర్ణమై పడఁగొట్టి తన మీఁదికి వచ్చుచున్న
యంగడుని కనుబొమ్మలు తగులునట్లు బంగారు పింజలుగల బాణములచే కొఱపు
లచే నేనుఁగు దిగుల్పడఁగొట్టునట్లు కొట్టఁగా నెత్తురు కాఱఁగా గన్నులు చేత
మూసికొని సమీపమందుఁగల పెద్దచెట్టును.

కం. రేండవకరమున యా మొక్కందు వెసం బట్టి బోరఁ * గదలిచి మొదలున్
గండున గజ మనఁ జెకలిచి, చండోద్ధతి వైచె నసుర * స త్తముమీఁదన్.

అర్థములు. మొక్కందు = బలిష్ఠుఁడు, బోరన్ = తొమ్ముచే.

తా త్ప ర్య ము

ఒకచేతఁ గన్నులు మూసికొని రేండవచేత చెట్టును రొమ్మున కానించుకొని
వీకిఁ మిగుల వేగముతో రాక్షసోత్తముమీఁద వైచెను.

ఉ. మందరసన్నిధంబు శత * మన్యు ధను, ప్రతిమంబు వృక్షమున్
జందఱ చేసి యద్దనుజ * శేఖరుఁ డంగవిభేదనంబు ల
స్యందజవంబులైన దృఢ శాతశరంబుల మేను వ్రచ్చినన్
గొందలపాటుతోడ ధరఁ * గూలె సహింపఁగ రానివేదనన్. ౧౦౩౮

అర్థములు. మందరసన్నిధంబున్ = మందర పర్వతముతో సమాసమై
నదియు, శతమన్యు ధనుః ప్రతిమంబు = ఇంద్రుని వింటితో సమాస మైనదియు,
చిందఱ = తునియులుగా, అంగవిభేదనంబులు = అవయవముల చీల్చునట్టివి,
అస్యందజవంబులు = తక్కువగాని వేగము గలవి, దృఢ = అనేకములైన, శాత
శరంబులన్ = వాఁడి బాణములచే, మేను = దేహము, వ్రచ్చినన్ = చీల్చగా, కొందల
పాటుతోడ = క్షోభముతో.

తా త్వ ర్య ము

మందరపర్వతముతోను ఇంద్రధనుస్సుతోను సమాసమైన యా చెట్టును తునుకలుగాఁజేసి యా రాక్షసుఁడు అవయవములఁ జేల్చునట్టివియు, మిగుల వేగము గలవియునగు పెక్కులు గట్టివాఁడిబాణములచే దేహముఁ జేల్చుఁగా కలఁతచెంది యంగదుఁడు బాధసహింప లేక నేలఁబడెను.

తే. అఱచి వేదన మూర్ఛపాశ్చలై సముద్ర, తీరమునఁ గూలియున్న యాధీరవరుని పాలు కొండఱుకీశులు పలుక రాను, చంద్రుఁ డనిచెను దోడ్పడఁజాంబవంతు

తా త్వ ర్య ము స్పష్టము.

కం. తక్కిన వీరులఁ గొండఱ, నెక్కుడు కోపమున వారు * వృక్షశిలాదుల్ మిక్కిలిగఁ గొనుచుఁ గుంభుని గ్రక్కు నఁ దాఁకిరి కుమారఁరక్షణపరులై. అర్థములు. కుమారరక్షణపరులై = బాలుఁడగు నంగదుని రక్షించు నాసక్తితో.

తా త్వ ర్య ము స్పష్టము.

నీ. వేగదర్శి సుపేణావిధిసుతుల్ క్రుద్ధులై, తనమీఁద వచ్చు చంఁదంబుఁ గాంచి ప్రోతస్సు వేగంబుఁద్రుమ నగాదులచేత, నరికట్టుగతి మార్గఞాఘములను వారి నాఁకట్టెఁ ద * ద్వాణ పరంపరఁ గంధి వేలనుబోలెఁ * గడవలేక చిక్కువడం గని * యెక్కుడుకోపాన, భాస్కరపుత్రుండు * బ్రాత్యతనయు ఆ. వెనుక వేసికొనుచువనగజంబును వెలి, బొబ్బ మెకము తఱుముపోల్కిఁదఱిమి, యశ్వకర్ణ ధవ ముఖావనీరుహముల, చాలు గురియఁ జేసెఁజడలు నిండ.

అర్థములు. విధిసుతుఁడు = జాంబవంతుఁడు, క్రుద్ధులై = కోపించినవారై, ప్రోతస్సు = ప్రవాహముమొక్క, ద్రుమనగాదులచేత = చెల్లచేఁ గొండలచే, అరికట్టు = అడ్డగించు, గతిన్ = విధముగ, మార్గఞాఘములను = బాణసమూహము లచే, ఆఁకట్టెన్ = అడ్డగించెను, కంధిన్ = సముద్రమును, వేలనుబోలెన్ = చెలియలి కట్టవలె, కడవలేక = మీఱిపోలేక, బ్రాత్యతనయు వెనుక వేసికొనుచుఁ ఱట్లు చెప్పుటచే నంగదుఁడు మరల యుద్ధమునకు సిద్ధపడఁగాని పానిని వారింది సుగ్రీవుఁడు ముందు దుమికెనని భావము. వెలిబొబ్బ మెకము = తెల్లని సింహము, వనగజంబున్ = అడవి యేనుఁగు, ఊరి యేనుఁగుల కన్న నడవియేనుఁగులు బలిష్ఠములు. 'గిరిచర ఇవనాగః ప్రాణనాశం విభర్తి' అని కాళిదాసుఁడు అశ్వకర్ణము = ఇనుమద్ది, ధవ = చంద్రుఁడు, ముఖ = మొదలైన, అవనీరుహములచాలు = చెల్లవరుసలు, చడలు = ఆకాశము.

తా త్వ ర్య ము

వేగదర్శి, సుపేణుఁడు, జాంబవంతుఁడు కోపించినవారై తన మీఁద వచ్చు విధముఁ జూచి ప్రవాహవేగమును తాలచేఁ జెల్లచే నడ్డగించునట్లు బాణపకంపరచే వారి నడ్డగించెను. సముద్రము చెలియలికట్టను దాటిపోవలేనట్లు వారా బాణపరంప

రను మీటిపోలేక చిక్కువడిరి. అదిచూచి మిగులఁ గోపించి సుగ్రీవుఁడు అంగదుని వెనుక వేసికొని యడవి గజంబును సింహము తఱుమునట్లు కుంభుని దఱిమి ఇనుమద్ది చంద్ర మొదలగు చెట్లను వారిమీఁద వర్షమువలె గురియించెను.

—* సుగ్రీవుఁడు కుంభు నుపాలంబించుట *—

ఉ. ఈసునఁ గాంధకర్ణియు నశేకశరంబుల వానినెల్లఁ బోఁ
ద్రోసిన నవ్వి శంకుచితరూక్షశతఘ్నులుపోలె నొప్పఁగా
భాసుర తేజఁ డర్కజఁడు * పైపయి రాలెడి బాణశాలము
నీవనరపోని ధీరత గణింపక పైపడి దూకి చాపమున్. ౧౦౪౨

అర్థములు. ఈసునన్ = కోపముతో, కాంధకర్ణి = కుంభకర్ణుని కుమారుఁడు, కుంభుఁడు, శంకుచితరూక్షశతఘ్నులఁ బోలెన్ = మేకులతోఁ గూడిన కఠినములైన శతఘ్నులవలె, వీనరపోని = వెలితిపడని, ధీరతన్ = ధైర్యముతో.

తా త్ప ర్య ము

కోపముచే గుంభుఁడు పెక్కు బాణంబుల వానినెల్ల బోవఁ గొట్టఁగా నవి మేకులతోఁ గూడిన కఠినములైన శతఘ్నులవలె నొప్పెను. సుగ్రీవుఁడును మీఁద మీఁద విరామములేకవచ్చి తనపైఁబడుచున్న బాణసమూహమును నిండుధైర్యముతో లక్ష్యపెట్టక వానిమీఁద దూకి వాని వింటిని.

చ. విఱిచి సుదుష్కరంపుఁగృతి * వే ఘటియించియుఁ గిన్న దంతముల్
విఱిగిన మత్తకుంజరములీల నహించిన కుంభు నిట్లచున్
వెఱఁ గొనరించె నీ విశిఖ * వేగము కుంభుఁడ ! నీదుశౌర్య ము
ట్లుఱవగు సన్నతిన బలిమి * నుద్దివి నీ పెదతండ్రి కెంతయున్. ౧౦౪౩

అర్థములు. సుదుష్కరంపుఁగృతి = మిక్కిలి కష్టసాధ్యమైన కార్యము వెఱఁగు = ఆశ్చర్యము, ఊఱవగు, సన్నతిన = (౧) అధికమగు వినయము చేతను, (౨) రాక్షసులం దధిక ప్రేమచేతను, కంపనాదుల నధించిన యంగదాదుల నిరసించి రాక్షసులందుఁ దనకుఁగల ప్రేమను గనఁబఱిచెఁగదా, ఉద్దివి = సమానుఁడవు, పెదతండ్రికిన్ = రావణునకు.

తా త్ప ర్య ము

విఱిచి మిగులఁ గష్టసాధ్యమైన పనిచేసియు, గోపముచే దంతములు విఱిగిన మేనుఁగువలె నున్న కుంభునితో నిట్లనియె. కుంభుఁడా ! నీ బాణవేగము ఆశ్చర్యకరము, నీ శౌర్యమో రాక్షసులం దధిక ప్రేమ గలది. బలమునందు నీ పెద్ద తండ్రికి సముఁడవు.

సుగ్రీవుని వాక్యములు గౌరవరూపక హేళనము లని ౧౦౪౨ వ కధ్యంబున నుండుటచే దీనికి రెండవ యర్థము గ్రహింపవలసి యున్నది. వెఱఁగొనరించె

నీ విశిఖవేగము—మరియొకని నెవనినైన నెట్టివానినైనను సమీపమునకు రానిచ్చు నట్లు బాణములు వేయువాడవు నీవేమి విలుకాడవు.

ఉటవగు సన్నతినే = సాధువుల సమస్కారముచే గొప్పది. నీ శౌర్యము సాధువులు మెచ్చడగినదిగాని శూరులు మెచ్చడగినదిగాదు.

బలిమి నీ పెద్దతండ్రి కుద్దివి, యుద్ధమున విల్లు తానై పాటవైచి ప్రాణ భయమునఁ దల విరియఁబోసికొని శత్రువులకు వెన్నిచ్చి పరుగెత్తిన నీ పెద్ద తండ్రికి సముండవు.

నీ. బలపరః ప్రహ్లాదః * బలినికమాత్మజ, వైశ్రవణుల కెత్తువత్తు వీవు
నీతండ్రిసముండవు * నీ వొక్కడవె సుమ్ము, నైజదేహబలంబుః తేజమునను
నిను మీఱ నేరరు * నిర్జరు లైనను, విజతేంద్రియుని నాధిబృంద మనఁగఁ
ప్రాజ్ఞఁడా! నీయెల్లబలము నేఁ జూడఁగఁ, గోరెదఁ జూపుమీ * కొంకు లేక
ఆ. నీదు పెద్దతండ్రి * నిరుపమవరశక్తి, సహజశక్తి నీదుఃజనకుఁ డమర
చయము నేఁచి రీవుఃచాపంబునను శక్ర, వైరి బలిమిఁ బంక్తిఃవదనుమాద్రి.
చ. బలమునఁ బేర్కొనం దగినఃవాడవు వీ వొకరుండు రాక్షసా
వళులను నాదు నీ పెనకుఃవన్ హరిశంబరజన్యభంగి నీ
కలిగినభూతసంతతులు * కాంచెడిఁ గాక, దృఢాశ్రుచాపకా
శల్బమున గీశవీరులను * జంపితి వెంతటి శౌర్యశాలివో. ౧౮౪౫

అర్థములు. బలపర = బలుడగు వానికి శత్రువు, ఇంద్రుఁడు, నికమాత్మ
జుఁడు = వైర్యతి, వైశ్రవణుఁడు = కుబేరునకు (౨) బలపరుఁడు = బలవిరోధి,
అనఁగా బలహీనుఁడు ప్రహ్లాదుఁడు ఎప్పుడు సంతోషముతో నుండువాడేకాని
రోషములేనివాఁడు, బలి=వటుఁడు, నైత్తిపైఁ గాలుపెట్టి శ్రోక్కఁగా బాతాళము
నకుఁ బోయినవాఁడు, నికమాత్మజ = మూలలోనుండువాఁడు, వైశ్రవణుండు =
విశ్రవుఁడు, చెవులులేనివాఁడు. వాని కొడుకు వైశ్రవుఁడు. ఒక కన్ను లొట్ట, ఇటు
వంటివారికి నీవు సమానుడవు, ప్రాజ్ఞఁడా=బుద్ధిమంతుఁడా, (౨) ప్ర+అజ్ఞఁడా=
బుద్ధిలేని వారిలో శ్రేష్ఠుఁడా.

తా త్ప ర్య ము

నీవు బలవైరికి ప్రహ్లాదునికి వైర్యతికి కుబేరునకు సమానుడవు. వ్యభావమగు
దేహమున తేజమునను నీ తండ్రికి సముండవు నీవే. నిజముగా నీ యబ్బకు నీవు
పుట్టిన వాడవే. ఇంద్రియములు గలిచిన వానిని మనోవేదనల సమూహమువలె
నిన్ను దేవతలైనను మీఱనేరరు. నిర్జరులు=నిర్గతమైన జర గలవారు. జర (ముసలి
తనము)కు ఆవలి యవస్థ మరణమే. చచ్చువారుకూడ నిన్ను మీరలే అనిన అంత
కంటుఁ జచ్చువీనుఁగ వని భావము. ప్రాజ్ఞఁడా! నీ బల మెంత మాత్రమో యంత
బలముఁ జూపుము. భయపడకుము. నీ పెద్దతండ్రి వరబలముచేతను, నీ తండ్రి కండ